

PHÚC LỘC HOÀN TỬ

Đạo
cô ấy
chưa

quyển
sử thôi

Mục lục

[Chương 1 đệ 1 chương](#)

[Chương 2 đệ 2 chương](#)

[Chương 3 đệ 3 chương](#)

[Chương 4 đệ 4 chương](#)

[Chương 5 đệ 5 chương](#)

[Chương 6 đệ 6 chương](#)

[Chương 7 đệ 7 chương](#)

[Chương 8 đệ 8 chương](#)

[Chương 9 đệ 9 chương](#)

[Chương 10 đệ 10 chương](#)

[Chương 11 đệ 11 chương](#)

[Chương 12 đệ 12 chương](#)

[Chương 13 đệ 13 chương](#)

[Chương 14 đệ 14 chương](#)

[Chương 15 đệ 15 chương](#)

[Chương 16 đệ 16 chương](#)

[Chương 17 đệ 17 chương](#)

[Chương 18 đệ 18 chương](#)

[Chương 19 đệ 19 chương](#)

[Chương 20 đệ 20 chương](#)

[Chương 21 đệ 21 chương](#)

[Chương 22 đệ 22 chương](#)

[Chương 23 đệ 23 chương](#)

[Chương 24 đệ 24 chương](#)

[Chương 25 đệ 25 chương](#)

[Chương 26 đệ 26 chương](#)

[Chương 27 đệ 27 chương](#)

[Chương 28 đệ 28 chương](#)

[Chương 29 đệ 29 chương](#)

[Chương 30 đệ 30 chương](#)
[Chương 31 đệ 31 chương](#)
[Chương 32 đệ 32 chương](#)
[Chương 33 đệ 33 chương](#)
[Chương 34 đệ 34 chương](#)
[Chương 35 đệ 35 chương](#)
[Chương 36 đệ 36 chương](#)
[Chương 37 chương 37](#)
[Chương 38 đệ 38 chương](#)
[Chương 39 đệ 39 chương](#)
[Chương 40 đệ 40 chương](#)
[Chương 41 đệ 41 chương](#)
[Chương 42 đệ 42 chương](#)
[Chương 43 đệ 43 chương](#)
[Chương 44 đệ 44 chương](#)
[Chương 45 đệ 45 chương](#)
[Chương 46 đệ 46 chương](#)
[Chương 47 đệ 47 chương](#)
[Chương 48 đệ 48 chương](#)
[Chương 49 đệ 49 chương](#)
[Chương 50 đệ 50 chương](#)
[Chương 51 đệ 51 chương](#)
[Chương 52 đệ 52 chương](#)
[Chương 53 đệ 53 chương](#)
[Chương 54 đệ 54 chương](#)
[Chương 55 đệ 55 chương](#)
[Chương 56 đệ 56 chương](#)
[Chương 57 đệ 57 chương](#)
[Chương 58 đệ 58 chương](#)
[Chương 59 đệ 59 chương](#)
[Chương 60 đệ 60 chương](#)
[Chương 61 đệ 61 chương](#)

Chương 62 đệ 62 chương

Chương 63 đệ 63 chương

Chương 64 đệ 64 chương

Chương 65 đệ 65 chương

Chương 66 phiên ngoại — giống như vậy thâm ái (1).

Chương 67 giống như vậy thâm ái (2).

Chương 68 giống như vậy thâm ái (3).

Chương 69 giống như vậy thâm ái (4).

Chương 70 giống như vậy thâm ái (5).

Chương 71 giống như vậy thâm ái (6).

Chương 72 giống như vậy thâm ái (7).

Chương 73 giống như vậy thâm ái (8).

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 1 đệ 1 chương

Buổi chiều tam điểm một khắc, chính trực tan học thời gian, T thị tâm tình nhà trẻ cửa bị tiếp hài tử các gia trưởng vây đến chật như nêm cối.

Đường cái đối diện ngừng một chiếc champagne sắc Bentley xe hơi, sát đường mặt này một bên cửa sổ xe quan đến kín mít, thấy không rõ bên trong ngồi chính là người nào.

Này nhà trẻ vẻ ngoài cổ xưa, danh tiếng bình thường, đưa hài tử nhập viên đều là trụ quanh thân tiểu khu cư dân, ít có quyền quý cùng trung sản, tiếp oa trong đội ngũ phần lớn đây chính là xe đạp, xe máy điện, khó được có cái xe tư gia vẫn là ngoại bài, từ cha mẹ đến các gia gia nãi nãi thoát nhìn đều không giàu có.

Nguyên nhân chính là vì như thế, này chiếc ngừng ở ven đường Bentley xe mới có vẻ đặc biệt xuất sắc, lui tới người đều nhìn không được nhiều xem hai mắt.

Nhà trẻ cửa sắt khai, đen nghìn nghịt đám đông bắt đầu hướng trong kích động. Bentley xe xếp sau cửa sổ xe nhân cơ hội giáng xuống một nửa, hai chỉ bạch hồ hồ tay nhỏ bám lấy pha lê, lộ ra trên ghế sau một đôi búp bê Tây Dương mắt to.

“Nhị thúc, ta mù mù thật sự ở chỗ này sao? Ta như thế nào không thấy được.”

“Ân.” Tùng Gia Hữu an vị ở nàng bên cạnh, bàn tay ở tiểu cô nương trên đầu dè dè, “Đầu đừng vươn đi, nguy hiểm.”

Sao trời ba tuổi rưỡi, một đầu tự nhiên cuốn, mới sinh ra lúc ấy suy nhược tái nhợt, hơi hoàng tóc quăn dán da đầu, càng có vẻ ốm yếu giống như dưỡng không lớn. Hiện tại lớn hơn một chút, tóc quăn dần dần trưởng thành màu nâu, trong nhà thỉnh thoảng mổ khéo tay cho nàng vãn lên, hơn nữa cả nhà không người địch nổi hàng mi dài, mắt to cùng trắng nõn màu da, xinh đẹp đến giống cái hồn huyết tiểu công chúa.

Đáng tiếc, tiểu công chúa vẫn là không vui, bởi vì nàng không có mụn mụn.

Kỳ thật liền tính nàng mụn mụn gần ngay trước mắt, nàng cũng không nhận ra được.

Sao trời trong ánh mắt đưng đầy khát vọng, ánh mắt dính ở đối diện nhà trẻ ra ra vào vào nhân thân thượng. Nàng cho rằng mụn mụn sẽ là bọn họ giữa một viên, hoặc là giáo viên mầm non, năm tiểu bằng hữu đi ra, thực ôn nhu thực ôn nhu bộ dáng.

Lướt qua nàng nho nhỏ bả vai, Tùng Gia Hữu lực chú ý hoàn toàn lại dừng ở địa phương khác.

Nhà trẻ tường vây ngoại chỗ rẽ chỗ ngừng một chiếc mang trần nhà tam luân xe đẩy, xe đẩy hướng ra ngoài sắt lá thượng dùng hồng sơn viết “Tay trái bánh”, bên cạnh còn có bảng giá biểu: Ultraman phần ăn 3.5 nguyên, trứng muối siêu nhân (song trứng) 5 nguyên, Thomas xe lửa (thêm chuối) 4 nguyên, ba lạp lạp tiểu ma tiên (thêm quả xoài) 5 nguyên, băng tuyết kỳ duyên (thêm dứa) 4 nguyên.....

Thật là có sáng ý, sinh ý cũng không tồi. Cái này điểm nhi từ nhà trẻ ra tới bọn nhỏ chỉ ăn buổi chiều trà bánh tâm, không ăn cơm chiều, người được mùi hương liền thềm, quần lấy gia gia nãi nãi cấp mua một bộ bánh,

cầm ở trong tay vừa ăn biên hưởng gia đi. Bởi vậy quán sinh lần đầu ý thực hảo, xe đẩy bên trái bài thật dài một lưu đội ngũ.

Trên thực tế, ở tan học cao phong phía trước, cái này bánh rán sạp hàng phía trước đội người liền không đoạn quá, rất nhiều mộ danh tới đánh tạp đồ tham ăn, bắt được bánh chuyện thứ nhất không phải ăn mà là trước chụp ảnh.

Này vẫn là cái vông hồng bánh rán quán.

Quán bánh quán chủ là cái nữ nhân, tóc thúc ở sau đầu, màu trắng tạp đề, màu trắng khẩu trang, phiên bánh cái tay kia đeo bao tay, từ lúc trứng, quán bánh, nạp liệu đến cuối cùng làm tốt trang túi đưa tới khách nhân trong tay, một bộ bất quá ba bốn phút, còn rất giống như vậy hồi sự.

Hứa Di Giang một bên quán bánh một bên thét to ——

“Ai, xếp hàng đi phía trước đi đi phía trước đi! Đừng chống đỡ lộ a!”

“Tiểu bằng hữu dắt hảo người gia gia, mặt sau có xe.”

“Ta biết, người là ba lạp lạp tiểu ma tiên, ta cho người thêm nhiều hơn quả xoài!”

Trên mặt nàng luôn là treo cười, từ khẩu trang phía trên lộ ra đôi mắt có thể nhìn ra tới, thanh tuyến cao mà lượng, động tác nhanh nhẹn, hơn nữa sở hữu tới khách quen đều báo ra đối phương khẩu vị.

Tan học cao phong khi đoạn, nàng vội đến hận không thể lại trường ra hai tay tới, đối Tùng Gia Hữu trên mặt châm chọc biểu tình căn bản vô tri vô giác.

Nàng bánh rán là hạn mua, mỗi người nhiều nhất mua hai bộ, không cho mặt sau người đợi lâu. Có làm mỹ thực phát sóng trực tiếp người tới

chụp nàng tiểu quán, muốn nhiều mua nàng cũng không chịu chằm chước.

“Chúng ta mua chụp thành trên video truyền, cho người mang đến càng nhiều sinh ý không hảo sao?”

“Không cần càng nhiều sinh ý, ta hiện tại đều lo liệu không hết.”

Nàng tiểu quán sợ dĩ trở thành võng hồng, lúc ban đầu là bởi vì nàng như vậy xinh đẹp một khuôn mặt, sau lại mới nhắc tới nàng làm bánh đủ liêu mỹ vị, dùng tất cả đều là Thái Lan nhập khẩu trái cây.

Rượu thơm không sợ hém sâu, nàng sau lại cũng lại không chịu nhập kính, dùng khẩu trang che khuất nửa khuôn mặt, sinh ý làm được rất điệu thấp.

Tráng men lu dùng để làm bánh để hồ dán chỉ còn cuối cùng mấy cái bánh rán lượng, Di Giang kêu mặt sau xếp hàng người: “Ai, đừng bài, đã không có, ngày mai vội đi!”

Nàng muốn thu quán đi tiếp hài tử.

“Thoạt nhìn hảo hảo ăn a.....” Sao trời tốt cuộc bị như vậy náo nhiệt cấp hấp dẫn, nhà trẻ tiếp oa mọi người đã tán không sai biệt lắm, không có nhìn đến như là nàng mù mù người, mang theo thất vọng, nàng lực chú ý thành công chuyển dời đến ven đường các bạn nhỏ trong tay cầm thức ăn thượng, chớp mắt to, thềm đến nước miếng tất cả đều khắc ở Bentley cửa số xe pha lê thượng.

Tài xế tiểu Lưu cơ hồ là vội vàng tranh nhi mua được cuối cùng một bát bánh rán, nóng hằm hấp xách ở trong tay chạy về tới, một cái đưa cho sao trời, một cái đưa cho Tùng Gia Hữu: “Ném thử đi, còn rất hương.”

Tùng Gia Hữu con mắt cũng chưa nhìn liếc mắt một cái, càng miễn bàn duỗi tay tiếp: “Người xem ta như là sẽ ăn loại đồ vật này người sao?”

“Kia ngài còn gọi ta mua.....”

“Ta biết sao trời khẳng định sẽ sảo muốn ăn, cho nàng ném thử. Dư lại cái kia, người ăn đi.”

Vì thế tài xế tiểu Lưu cùng sao trời một trước một sau ngồi ở giá trị trăm vạn siêu xe gặm tay trái bánh. Sao trời kỳ thật chưa từng ăn qua như vậy bình dân đồ vật, dầu cái miệng nhỏ một bên thổi lạnh một bên đại gặm đặc gặm, du cùng thịt quả hồ đến đầy miệng đều là.

“Có ăn ngon như vậy sao?” Từ gia hữu một tay chống cằm xem nàng ăn, thuận tay chụp cái ảnh chụp cho nàng xem, “Nhìn xem, nơi nào tới tiểu hoa miêu?”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 2 đệ 2 chương

Hứa Di Giang năm biển rộng từ nhà trẻ đi ra, có loại kiệt sức cảm giác.

Hài tử đại khái cũng đã nhận ra, quơ quơ tay nàng: “Mụ mụ, người có phải hay không sinh khí? Ta buổi tối không ăn đùi gà, người đừng nóng giận được không?”

“Vì cái gì không ăn đùi gà?”

“Người vừa rồi đem tiền đều bồi cấp đậu đậu mụ mụ, chúng ta không phải không có tiền ăn cơm sao?”

Di Giang cười cười, ngồi xổm xuống nói: “Ai nói chúng ta không có tiền ăn cơm? Càng là gặp được không vui sự tình, càng là muốn ăn chút nhi tốt. Đùi gà ta đều lỗ hảo, còn có trứng gà cùng cánh gà, trở về cho người thêm đồ ăn.”

“Thật sự?” Biển rộng hai mắt sáng ngời, lại chán nản rũ xuống lông mi, “Chính là ta làm sai sự.....”

“Người không có làm sai. Chúng ta mỗi người đều có chính mình thích, quý trọng đồ vật, nếu có người muốn cướp đi, ngàn vạn không cần nén giận, nếu không bọn họ chỉ biết làm trầm trọng thêm mà khi dễ người. Nhưng cũng phải chú ý phương pháp, không phải thực gấp gáp tình huống, không nên động thủ đánh người hoặc là cắn người, trước cùng lão sư nói, minh bạch sao?”

“Ân, minh bạch.” Biển rộng cúi đầu đùa nghịch trong tay Ultraman, bởi vì thiếu linh kiện, cánh tay luôn là rơi xuống.

Di Giang biết tâm tư của hắn, an ủi hắn nói: “Cái này Ultraman bị thương, chúng ta làm hắn về nhà nghỉ ngơi. Chờ ba ba cho người mua tân, chúng ta lại làm cho bọn họ cùng nhau cộng sự đi đánh quái thú, được không?”

“Ba ba còn sẽ cho ta mua tân Ultraman sao?”

“Đương nhiên sẽ!”

“Nhưng hắn ngày thường đều không ở nhà, ta đều không nhớ rõ hắn trông như thế nào.....” Biển rộng thanh âm thấp hèn đi, vừa rồi tiểu băng hữu nói làm hắn dao động, “Ta có phải hay không thật sự không có ba ba nha, các người có phải hay không ly hôn?”

Hắn cũng là ngẫu nhiên nghe được mặt khác các đại nhân nói chuyện phiếm, mới biết được có ba ba mục mục ly hôn liền sẽ không ở cùng một chỗ, đi theo mục mục tiểu băng hữu liền không thấy được ba ba, cho nên mới suy đoán hắn mục mục nhất định là cùng ba ba ly hôn.

Di Giang sách một tiếng, ngón tay ở hắn ót thượng điểm điểm: “Liền ly hôn đều biết, này đều chỗ nào nghe tới nha? Ta nhưng không ly hôn a, người ba ba chỉ là ở tại rất xa địa phương, có rất quan trọng công tác phải làm, mới không thể thường thường tới xem người, nhưng hắn kỳ thật thực nhớ thương người, mỗi năm sinh nhật không đều cho người mua quần áo mới, tân giày còn có món đồ chơi gửi lại đây sao? Người cái này Ultraman hỏng rồi, ta sẽ cùng nàng nói, làm hắn lại gửi cái tân cho người.”

“Dùng như vậy lời nói dối lừa gạt hài tử, thật sự thích hợp sao?”

Một đạo thật dài bóng dáng đột nhiên che khuất bên cạnh người hoàng hôn ánh chiều tà, nam nhân thanh âm mang theo chê cười thành linh lên

đỉnh đầu vang lên.

Cho dù nghịch quang, hứa Di Giang cũng nhận được đó là ai. Hấn thanh âm, hấn hình dáng, hấn thân hình, giống một loại dấu vết, đã sớm thật sâu khắc vào nàng trong đầu, mặc kệ ký ức tàng đến bao sâu, chỉ cần như vậy nhẹ nhàng một chỉ điểm, liền lại lần nữa hiện lên.

Nàng giống bị làm định thân pháp thuật giống nhau, chân cẳng cũng nhũn ra, nhất thời thế nhưng đứng dậy không nổi.

Tùng Gia Hữu vì thế cũng ngồi xồm xuống, cắt may hoàn mỹ màu xám quần tây phác họa ra hấn chân bộ thon dài đường cong, có thuộc về nam nhân tinh xảo phục tùng cùng an ổn, đối biển rộng tới nói lại có vẻ xa lạ.

Trên tay hấn ảo thuật giống nhau lấy ra một cái Ultraman đưa qua đi: “Cầm, đây là người ba ba làm ta mang đến tặng cho người.”

Đây là cái gì thần kỳ ma pháp nha! Biển rộng mở to hai mắt nhìn, kinh ngạc đến đã quên muốn duỗi tay đi tiếp.

Tùng Gia Hữu cười cười: “Sợ cái gì, lúc này mới thật là người ba ba đưa cho người lễ vật, phía trước những cái đó quần áo mới, tân giày cùng món đồ chơi đều là mụ mụ người chính mình mua.”

“Uy!” Di Giang rốt cuộc hoãn quá mức nhi tới, đứng lên một phen xô đẩy khai hấn, đem hài tử kéo đến phía sau, “Người rốt cuộc muốn làm gì?”

“Ta muốn làm gì..... Người nói đi?” Hấn cúi đầu lại đi xem biển rộng, “Ai, người có nghĩ gặp người ba ba?”

Biển rộng một cái “Tưởng” tự còn không có xuất khẩu, đã bị Di Giang bế lên tới: “Người đừng đánh hài tử chú ý, hấn chỗ nào đều sẽ không đi!”

Nói xong cũng bất chấp tất cả, ôm biển rộng xoay người liền chạy hướng báo chí đình bên cạnh xe ba bánh, một khắc cũng không dám chậm trễ, đem hài tử ném vào xe đấu, cười lên xe liền đi.

Quán bánh rán bếp lò nàng giống nhau là không mang theo trở về, đỡ xuống tới khóa tiến báo chí đình sau lưng một cái tiểu phòng tạp vật, ngày hôm sau tiếp theo dùng. Xe ba bánh thượng chỉ có cái sắt lá cái giá cùng nôi chén gạo bồn, biển rộng an vị ở xe đấu đi theo trở về.

Báo chí đình đại tử ở sau người phe phẩy tay đuổi theo hai bước: “Ai, tiểu hứa, người đồ vật còn không có khóa đâu! Đây là làm sao vậy, gặp quý a?”

Đại tử một bên nói thầm một bên nhiệt tâm mà đem đồ vật dọn tiến chính mình báo chí đình tạm phóng.

Tùng Gia Hữu lại đi tới, tay cầm ở túi quần, nhìn nhìn kia đôi “Sắt vụn đồng nát”, lại nhìn xem biển mất ở góc đường xe ba bánh, sau đó chắc chắn mà đối đại tử nói: “Không cần vội, nàng sau này hẳn là đều không dùng được này đó.”

...

Hứa Di Giang không dám quay đầu lại, liều mạng đặt dưới chân xe ba bánh, thật đúng là như là phía sau có ác quỷ đuổi theo không bỏ giống nhau.

Không biết như thế nào hôm nay xe giống như so dĩ vãng trọng một chút, càng là tưởng mau càng là cảm thấy cố hết sức, nàng cả người đều dùng sức đến cơ hồ đứng lên.

“Mụ mụ.....”

Biển rộng ở phía sau xe đẩu đong đưa lúc lắc, đại khái cũng bị nàng bất thành linh phát lực cấp dọa tới rồi.

Nhưng nàng không có biện pháp cùng hắn giải thích, chỉ có thể lớn tiếng kêu hắn ngồi xong đừng lộn xộn, tiếp tục huy mồ hôi như mưa mà đặt xe.

Rốt cuộc về đến nhà. Hứa Di Giang nằm ở xe trên đầu, há mồm thở dốc, nhìn đến chính mình cái trán mồ hôi rơi xuống, tích ở tay lái thượng, thân thể giống cối lực giống nhau, cái này mới là thật sự kiệt sức.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 3 đệ 3 chương

Ban đêm, nàng mang theo sao trời cùng biển rộng cùng nhau tể ở cũng không to rộng trên giường đôi.

Biển rộng hào phóng mà nhường ra nhất tới gần mù mù vị trí, bản thân dựa gần tường ngủ. Sao trời nho nhỏ đầu liền gối lên Di Giang cánh tay thương, tựa hồ cũng cùng nàng giống nhau cảm thấy không chân thật: “Người thật là ta mù mù sao?”

Di Giang nắm thật chặt ôm cánh tay của nàng: “Đúng vậy, không giống sao?”

“Ta không biết.” Sao trời thanh âm nho nhỏ, sợ đánh thức ngủ ở bên trong biển rộng, “Ta trước kia cũng từng có mù mù, nhưng nàng sau lại bị bệnh, bệnh thật sự trọng. Người cùng nàng không rất giống, nhưng người cũng thực hảo nha, ta hy vọng người có thể làm ta mù mù.”

Di Giang ngần ra một chút: “Người cái kia mù mù..... Là kêu Tiêu Nhã sao?”

“Ân.”

“Nàng hiện tại thân thể thế nào?”

Sao trời quơ quơ đầu: “Ta thật lâu chưa thấy được nàng, nhị thúc nói nàng đi rất xa địa phương, nơi đó người sẽ không sinh bệnh, cũng không

cần chích uống thuốc.”

Trong lòng đột nhiên run lên, Di Giang đã minh bạch đã xảy ra chuyện gì.

“Người sẽ không đi thôi? Sẽ sao? Cũng sẽ giống tiểu nhĩ mù mù như vậy đến rất xa địa phương đi sao?”

“Sẽ không, ngắn hạn nội sẽ không.” Di Giang vỗ nhẹ nàng bả vai, “Ta nơi nào đều không đi, liền bồi sao trời, được không?”

Gật đầu, gật đầu.

“Ân, kia ngoan ngoãn ngủ, ngày mai sáng sớm cũng cho người làm ăn ngon.”

Hai đứa nhỏ rốt cuộc đều chìm vào mộng đẹp, Di Giang nội tâm đang nhận được rất lớn chấn động, chuyện cũ cuồn cuộn, suốt đêm trăn trở, hợp không được mắt.

...

Ngày hôm sau sáng sớm, nàng làm tốt bữa sáng, chuẩn bị ra cửa đưa tiễn rộng đi nhà trẻ thời điểm, liền nhìn đến dưới lầu dừng lại kia chiếc Bentley.

Nàng biết đó là ai xe, chỉ là không biết hẳn là sáng sớm liền tới rồi, vẫn là cả một đêm cũng chưa rời đi quá.

Hắn kỳ thật không tin được nàng, đem sao trời đột nhiên đưa đến trước mắt, chỉ là cho nàng cảnh cáo, càng như là một loại trừng phạt, không phải làm các nàng mẹ con tổng hợp thiên luân. Huống chi nàng từng có đi không từ già hắc lịch sử, hẳn đại khái cũng sợ nàng lại mang theo hai đứa nhỏ đột nhiên chạy.

Di Giang đương nhiên cũng minh bạch chính mình không có khả năng cái gì đều mặc kệ liên bá chiếm loại này ngăn ngừa hạnh phúc, cho nên hôm nay nàng không tính toán ra quán, tưởng đưa biển rộng đi nhà trẻ lúc sau, lại mang sao trời đi tìm Tùng Gia Hữu, có cái gì muốn nói đại gia công bằng mở ra tới nói.

Nhưng mà nàng mới vừa mang theo hai đứa nhỏ xuống lầu, Bentley xe liền chậm rãi hướng bọn họ dựa lại đây, trực tiếp hoành ở nàng xe ba bánh phía trước.

“Nhị thúc, là ta nhị thúc!” Sao trời chỉ vào xe hô.

Tùng Gia Hữu từ giáng xuống cửa sổ xe lộ ra nửa khuôn mặt tới: “Mang hài tử lên xe.”

Cái loại này trên cao nhìn xuống, xá ta này ai cảm giác về sự ưu việt thật đúng là nhiều năm như vậy cũng chưa như thế nào biến quá.

Di Giang xoay qua mặt, không nghĩ làm hẳn thấy chính mình hai cái đại đại quầng thâm mắt, chính là hai đứa nhỏ đã một trước một sau từ xe ba bánh thượng nhảy xuống, sao trời lôi kéo biển rộng nói: “Chúng ta đi ngồi ta nhị thúc xe nha, thực mau liền đến nhà trẻ!”

“Chính là, ta muốn cùng mù mù.....”

“Không quan hệ, mù mù cũng cùng đi, ngày hôm qua ở nhà các người, hôm nay đi nhà của chúng ta chơi đi!”

Biển rộng vẻ mặt bất đắc dĩ mà đi xem Di Giang sắc mặt, rất kỳ quái, nàng chưa nói có thể, cũng chưa nói không được đi, thực khó xử, lại giống như có điểm tức giận.

Tùng Gia Hữu xuống xe, giúp sao trời mở cửa xe, hai cái tiểu gia hòa liền một trước một sau chui đi vào.

“Ta lại cho người cuối cùng một phút đồng hồ thời gian suy xét, là lên xe theo ta đi, vẫn là đái ở chỗ này nhìn ta mang bọn nhỏ đi.”

Di Giang còn có thể nói cái gì, nàng rất cuộc thừa nhận không tới cùng bất luận cái gì một cái hài tử tách ra, một ngày đều không được.

Tùng Gia Hữu quân lâm thiên hạ giống nhau mang theo hai cái oa ngồi ở xếp sau, Di Giang chỉ có thể giống cái bảo tiêu dường như ngồi ghế điều khiển phụ, thường thường từ kính chiếu hậu nhìn xem mặt sau cười đùa phát ra cười khanh khách thanh tiểu gia hỏa nhóm.

Tùng Gia Hữu cũng ở quan sát nàng, hai người tầm mắt ngẫu nhiên trong gương giao hội, nàng nhìn ra được hấn trong mắt khinh miệt cùng chê cười.

Thế nhân báng ta, khinh ta, cười ta, nhẹ ta, chỉ cần nhẫn hấn, tránh hấn, không cần để ý đến hấn, lại đái mấy năm người thả xem hấn, này nói chính là đối không liên quan người khác. Đối chính mình thiết tình từng yêu người, cho dù qua nhiều năm như vậy, trải qua quá lớn lớn nhỏ tiểu nhân ly tán đoàn viên cùng phổ phường pháo hoa mài giữa, nổi lòng như cũ chịu hấn một ánh mắt tả hữu.

Khác nhau chỉ là ở chỗ, nàng học xong không cho hấn nhìn ra tới.

Tân tinh nhà trẻ kỳ thật cách bọn họ trụ tiểu khu chỉ có năm phút đồng hồ xe trình, mắt thấy trường học cùng đại môn liền ở trước mặt, Tùng Gia Hữu tài xế lại một chân chân ga trực tiếp khai qua đi.

Di Giang còn không có tới kịp nói cái gì, biến rộng trước hô: “Ai nha, ta nhà trẻ! Khai quá mức!”

Tùng Gia Hữu: “Không có việc gì, chúng ta hôm nay không đi nhà trẻ.”

“A, kia đi nơi nào?”

“Đương nhiên là đi nhà của chúng ta ạ!” Sao trời chen vào nói nói, “Nhà của chúng ta có thật nhiều món đồ chơi, còn có nhà trẻ cái loại này thang trượt.”

“Không được!” Di Giang xoay người nhìn về phía Tùng Gia Hữu, “Người không thể như vậy tự quyết định khiến cho hài tử không đi trường học.”

“Ta đương nhiên có thể.” Tùng Gia Hữu xoa biển rộng đầu, “Người ngày hôm qua món đồ chơi không phải hỏng rồi sao? Chúng ta hôm nay đi mua tân.”

“Chính là người ngày hôm qua đã đưa quá một cái tân cho ta.”

“Cái kia là người ba ba đưa, hôm nay ta đưa, không giống nhau.”

Biển rộng có thể nói là dao động thật sự lợi hại, nhưng Di Giang thái độ thực kiên quyết: “Không được, nhà trẻ không thể không đi. Phiền toái người đem xe dừng lại, ta muốn đưa hãn qua đi.”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 4 đệ 4 chương

Cái này bề ngoài kết cấu trình bất quy tắc hình đa giác pha lê phòng trên thực tế là một cái nhiệt độ ổn định thư viện, từ năng lượng mặt trời cung ấm, trời nắng ngời ở bên trong có thể hưởng thụ ánh mặt trời, ngày mưa bốn phía pha lê tường có thể nhìn đến như thác nước giống nhau dòng nước hiệu quả, vân thư vũ tể ban đêm, còn có thể mở ra tự động hoá pha lê trần nhà, nằm xem ánh trăng, số ngôi sao.

Như vậy lãng mạn, ước nguyện ban đầu nhất định là vì nào đó giấu ở trái tim người. Chỉ tiếc, người kia khả năng đã không còn nữa.

Hứa Di Giang tuy rằng ghen một hơi, nhưng còn không có lỗi mắng đến trực tiếp gõ cửa đi đánh gãy hội nghị. Nàng đứng ở pha lê ngoài cửa phòng, vừa lúc có thể nhìn đến Tùng Gia Hữu sườn mặt. Hắn công tác khi dị thường đầu nhập cùng nghiêm túc, mặt mày buông xuống đối mặt nàng khi khinh miệt cùng kiên cường, anh tú xuất sắc hình dáng liền hiện ra trời sinh quý khí tới. Hắn so đọc sách thời điểm đen một ít, trên mũi giá một bộ kiểu dáng phục cổ mắt kính, càng trung hoà trên người thiếu niên cảm. Kỳ thật kia mắt kính không có gì số độ, chỉ là hắn một cái thói quen, có thể làm hắn ở công tác khi đầu nhập nhân vật, tập trung tinh thần.

Nhìn nhìn, Di Giang ghen kia khẩu khí giống như tan, ngực không hề căng chặt, thậm chí có điểm nhớ không nổi đến nơi đây tới muốn nói với hắn chính là cái gì.

Hội nghị kết thúc, tham dự giả đều từ pha lê trong phòng đi ra. Trong đó có người dừng dừng bước chân, phảng phất nhận được Di Giang, nhưng không có nói chuyện, chỉ nói: “Tùng tiên sinh ở bên trong.”

Di Giang gật gật đầu tỏ vẻ cảm tạ.

Tùng Gia Hữu ngồi ở ghế trên, đôi mắt còn nhìn chăm chăm hình chiếu bố thượng nội dung, hảo sau một lúc lâu mới ấn động điều khiển từ xa đem màn sân khấu thu hồi.

Hắn tháo xuống mắt kính, từ công tác nhân vật trung giải thoát ra tới, nhìn đến Di Giang, cũng không ngoài ý muốn: “Ta còn tưởng rằng phải đợi thật lâu, không nghĩ tới người còn rất dứt khoát, nhanh như vậy liền tìm tới cửa. Thế nào, nơi này cùng người bốn năm trước trụ tiến vào thời điểm so, có cái gì biến hóa sao?”

Di Giang không đáp, chài vượt rõ ràng suy nghĩ mới hỏi hắn: “Người đến tốt cùng muốn làm gì, vì cái gì tự chủ trương hủy bỏ biển rộng học tịch?”

Tùng Gia Hữu cười lạnh: “Tự chủ trương người là người không phải ta, năm đó nếu không phải người không nói một tiếng ôm hài tử chạy, cũng sẽ không có hôm nay phiền toái nhiều như vậy.”

Hứa Di Giang bị điểm trúng tử huyết, chỉ có thể cứng đờ mà đứng. Chuyện này nàng xác vô lực phản bác, liền tính phản bác hắn cũng sẽ không lý giải.

“Hài tử là ta sinh, ta luyện tiếc.” Nàng chỉ có thể như vậy giải thích.

“Cho nên lựa chọn lưu □□ nhược nhiều bệnh sao trời, đem thân thể khỏe mạnh kia một cái ôm đi?”

“Không phải!” Di Giang nóng nảy, rớt cuộc nhện không được lớn tiếng biện giải, “Lưu lại sao trời là vì nàng hảo, khi đó tình huống của nàng, muốn lưu tại Tùng gia mới có thể được đến tốt nhất trị liệu.....”

Tùng Gia Hữu giơ tay: “Người không cần cùng ta giải thích, lưu trữ tương lai có một ngày đi theo ta đại tẩu giải thích đi.”

“Tiêu Nhã nàng.....”

“Ân, ba tháng trước qua đời, thẳng đến nhắm mắt phía trước đều nhớ một cái khác hài tử. Người biết nàng vì chuyện này bị bao lớn dày vò sao?”

Tuy rằng trước đây nghe sao trời nhắc tới khi đã đoán trước tới rồi, nhưng rành mạch mà nghe thấy cái này tin tức, cảm giác lại không giống nhau.

Nàng hít sâu một hơi, có chuyện tới rồi bên miệng, vẫn là chưa nói xuất khẩu.

“Ta có thể làm điểm cái gì?” Chuyện tới hiện giờ, nàng chỉ có thể hỏi như vậy.

Trầm mặc.

Nàng vẫn có thể cảm giác được Tùng Gia Hữu trong ánh mắt lãnh đạm cùng khinh thường, nhưng lần này hấn vô dụng châm chọc mỉa mai qua lại ứng, qua hảo sau một lúc lâu, mới nói một câu: “Hứa Di Giang, nếu có thể lựa chọn, ta thật hy vọng vĩnh viễn đều không cần tái kiến người.”

Không, phải nói, tốt nhất bọn họ trước nay liền chưa từng gặp được.

...

Cơm trưa thời gian, hai cái tiểu gia hỏa chơi mệt mỏi, gió xoáy giống nhau cuốn tiến vào, nhìn đến một bàn lớn ăn ngon, sơn hô sóng thần mà

hoan hô đi rửa tay.

Tùng Gia Hữu nhìn hai đứa nhỏ bóng dáng, ngữ khí bình đạm mà nói: “Sao trời thích ăn cá, nhưng là đối mặt khác hải sản dị ứng. Nàng thực chán ghét rau xanh, muốn hống mới có thể uy một chút, nhưng bấp bĩ đỏ mặt kệ như thế nào thiêu đều thích ăn. Nàng dạ dày không tốt, muốn ăn ít nhưng ăn nhiều bữa, trong nhà phòng các loại điểm tâm, phối hợp trái cây cùng sữa chua, có thể làm buổi chiều ngộ điểm. Biển rộng có cái gì thích ăn đồ ăn cùng điểm tâm, cũng có thể nói cho Bình dì, nàng sẽ cùng sao trời cùng nhau chuẩn bị.”

Hắn khó được một hơi nói nhiều như vậy lời nói, Di Giang phản ứng lại đây: “Người làm ta chiếu cố hai đứa nhỏ?”

“Chỉ là tạm thời, ba tháng trong khi, ta mỗi tháng phó người tiền lương, hoặc là người nói cái số, ta dùng một lần phó cho người. Điều kiện là người muốn bồi hai đứa nhỏ ở nơi này, chiếu cố bọn họ ẩm thực cuộc sống hàng ngày, đưa bọn họ đi học tan học, giống cái chân chính mục mục như vậy. Ta cũng sẽ lưu lại giám sát người, muốn cho ta phát hiện người lại ra chuyện xấu, sau này người đều đừng nghĩ tái kiến hài tử.”

Thấy nàng không nói lời nào, hắn hỏi: “Như thế nào, người còn không vui?”

“Người cũng sẽ ở nơi này?”

“Người không cần suy nghĩ nhiều.” Hắn có chút bức bối, “Nơi này vốn dĩ chính là nhà ta, nếu không phải tiểu nhả lâm chung trước kiên trì đây là đối hài tử lựa chọn tốt nhất, ta sẽ không tìm người tới.”

Hắn từ trước đến nay chỉ tuyển tốt nhất phương án, hai đứa nhỏ ở trên danh nghĩa là Tiêu Nhã, nếu nàng kiên trì đây là tốt nhất, hắn liền tin tưởng nàng.

Đến nỗi hứa Di Giang, nàng bất quá là so Tiêu Nhã khỏe mạnh, có thể cho mượn thân thể hỗ trợ dựng dựng hài tử, nói được thô tục điểm bất quá là cái đại dựng dựng mẫu, là đem chính mình qua đời vì công cụ nữ nhân, là ở hài tử còn không có sinh ra thời điểm liền ký xuống hiệp nghị lựa chọn từ bỏ bọn họ cái gọi là “Mụ mụ”, có cái gì tư cách cùng hắn nói điều kiện.

Hai đứa nhỏ tẩy xong tay trở về, bò lên trên ghế dựa, một bên một cái dựa gần Di Giang ngồi. Sao trời ngẩng đầu nhìn nàng: “Mụ mụ, nhị thúc nói người cùng biển rộng về sau sẽ ở tại nhà của chúng ta, là thật vậy chăng? Các người không đi rồi sao?”

Chiêu này tiền trăm hậu tấu dùng hảo, Di Giang không sai quá Tùng Gia Hữu trên mặt đặc ý chi sắc, triều hài tử cười cười, kẹp lên một khối cá nói: “Sao trời thích ăn cá đúng không? Ăn cá hài tử thông minh nhất, ta cho người dịch xương cá.”

Giữa trưa hai đứa nhỏ đều ngủ trưa. Biển rộng tinh lực tràn đầy, ở nhà trẻ vốn là ngủ trưa khó khăn hộ, nhưng có sao trời cái này hảo tấm gương, hẳn cứ nhiên thực mau cũng đi theo ngoan ngoãn ngủ rồi.

Nhà chính mái nhà có phiến nho nhỏ xanh hoá, là mini golf luyện tập tràng, Tùng Gia Hữu một người không có huy côn hứng thú, bắt một phen bánh mì trấu uy hẳn dưỡng bồ câu.

Bồ câu không sợ người, hoặc là nói không sợ hứa Di Giang, thậm thì đi dạo đến nàng bên chân, tựa như còn nhớ rõ nàng đã từng uy quá chúng nó giống nhau.

“Nghĩ kỹ rồi?” Hắn tựa hồ thực chắc chắn nàng sẽ vui vẻ tiếp thu hẳn cung cấp này phân “Công tác”.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 5 đệ 5 chương

Tùng Gia Hữu cũng không biết nữ nhân sức lực cũng sẽ lớn như vậy, hẳn còn không có tới kịp quay đầu lại xem một cái rốt cuộc phát sinh chuyện gì, đã bị nàng tóm trở lại chính mình trên xe.

Hắn cũng chưa thấy qua nàng như vậy kinh hoàng thất thổ bộ dáng, ngồi ở trong xe, đầu gối trên đầu tay còn ở hơi hơi phát run.

Nàng thúc giục tài xế lái xe, Tùng Gia Hữu nói: “Người biết này xe là muốn đi đâu nhi đi? Nếu người muốn chạy nói, tốt nhất xuống xe. Ta sẽ không lại một chuyến lại một chuyến mà tới tìm người, loại này lạt mềm buộc chặt xiếc chơi nhiều liền không có gì ý tứ.”

Nàng không hé răng, thỉnh thoảng từ cửa sổ xe về phía sau xem, qua thật lâu mới bình tĩnh lại, yên lặng, tựa hồ cũng không có tính toán làm bất luận cái gì giải thích.

Tùng Gia Hữu nhìn nàng trong chốc lát, cầm lấy trong tầm tay một phần văn kiện đưa cho nàng: “Người nếu là hạ quyết tâm lưu lại chiếu cố sao trời cùng biển rộng, liền đem cái này ký.”

Di Giang không tiếp.

“Hứa Di Giang.”

Nàng rút cuộc phục hồi tinh thần lại, ngẩng đầu nhìn nhìn hẳn, lại liếc liếc mắt một cái hẳn trong tay văn kiện, cầm lấy bút không nói hai lời liền ở trang chân thêm thượng tên của mình.

Tùng Gia Hữu có chút kinh ngạc: “Người liền điều khoản đều không xem liền ký tên?”

Nàng cái trán để ở cửa sổ xe thượng, tựa hồ mệt mỏi: “Không quan hệ, người có điều kiện gì ta đều đáp ứng.”

Nàng không có địa phương nhưng đi, hẳn khai ra điều kiện liền tính lại hà khắc, ít nhất có thể bảo đảm nàng cùng bọn nhỏ ở bên nhau, cũng sẽ không có người tới cửa tới quấy rầy nàng.

Trở lại Tùng gia, sao trời cùng biển rộng đã ăn qua ngọc điểm, đang ở trong viện diên chạy, nhìn đến Di Giang trở về, song song nhào vào nàng trong lòng ngực.

“Mụ mụ, sao trời trong nhà hiện nướng cookies hảo hảo ăn, người cũng có thể học làm sao?”

Nàng không có tiền làm biển rộng thượng những cái đó trẻ nhỏ tiếng Anh vỡ lòng ban, cho nên hẳn đến nay không học quá tiếng Anh, như vậy dương phái từ ngữ chắc là sao trời dạy hẳn.

Di Giang sờ sờ đầu của hẳn: “Người thích nói, ta có thể học làm.”

Biển rộng nhú mày tự hỏi: “Nhưng nhà của chúng ta có lò nướng sao?”

“Dùng nơi này là được, chúng ta khả năng muốn ở sao trời gia trụ một thời gian.”

“Thật vậy chẳng?” Hai đứa nhỏ trăm miệng một lời mà kinh hô.

Nàng cười cười: “Ân, thật sự.”

Biển rộng vẫn là có nghi vấn: “Kia..... Người cũng muốn làm sao trời mù mù sao?”

Nàng gật đầu, đem hai song tay nhỏ kéo đến cùng nhau: “Tối, nhận thức một chút, sau này người liền nhiều cái tiêu tử tử.”

A, là tử tử a? Biển rộng khuôn mặt nhỏ đều nhăn thành một đoàn: “Ta muốn làm ca ca.....”

Sao trời dặt lẩy hấn tay: “Chỉ cần người cùng mù mù lưu lại, ta làm người đương ca ca.”

Hài tử vui sướng cảm nhiễm những người khác, bữa tối dị thường phong phú, Bình dì không ngừng cho bọn hấn phân canh gấp đồ ăn, Di Giang lại không có gì ăn uống.

Nàng tưởng về phòng nghỉ ngơi, nhưng nàng cũng không biết cái nào phòng là thuộc về nàng.

“Mù mù, người đêm nay còn có thể cùng ta ngủ sao?” Sao trời hỏi.

“Ta cũng muốn.” Biển rộng bổ sung.

Di Giang nhìn nhìn Tùng Gia Hữu, hấn không phản ứng, giống không nghe được bọn họ đối thoại.

Vì thế nàng nhìn về phía Bình dì: “Nếu không ta trụ phòng cho khách đi?”

“Không được.” Tùng Gia Hữu lúc này lên tiếng, “Cái kia phòng ở ta cách vách.”

“Cho nên đâu?”

“Cho nên vì tránh cho người đối ta có ý tưởng không an phận, hẳn là bảo trì thích hợp khoảng cách.”

Sao trời ngẩng mặt hỏi: “Cái gì kêu ý tưởng không an phận?”

Di Giang tức giận đến quá sức: “Ta đây cùng bọn nhỏ cùng nhau trụ.”

“Sao trời đã sớm có thể một người ngủ,” Tùng Gia Hữu liếc biển rộng liếc mắt một cái, “Người là nam hài tử, có phải hay không cũng nên chậm rãi học độc lập?”

Biển rộng khuôn mặt nhỏ nghẹn đỏ bừng, xin giúp đỡ mà nhìn mù mù.

“Huống chi ta cũng nói, không thể làm bọn nhỏ quá ỷ lại người, cái này độ người nhất định phải nắm chắc hảo.” Tùng Gia Hữu ăn được, chắc chắn mà đứng lên, đem khăn ăn ném ở trên bàn, đối nàng nói: “Có rảnh hảo hảo xem xem chúng ta ‘ ước pháp tam chương ’, bên trong đều viết rành mạch. Người loại này không xem hiệp ước liền ký tên, không có một chút khế ước tinh thần tặc xấu thật nên sửa lại.”

Cuối cùng không đến tuyến, Di Giang trụ tới rồi gác mái.

Nói là gác mái, kỳ thật vừa không âm u cũng không ép trắc, đầu giường liền có cửa sổ nhỏ, nghiêng đỉnh cửa sổ đẩy ra tới, còn có thể đi đến bên ngoài đi, nóc nhà chính là sân phơi.

Trong phòng đồ vật đầy đủ mọi thứ, mỗi giống nhau gia cụ đều tràn ngập thiết kế cảm, bao gồm vách tường cùng đèn. Cùng pha lê phòng thư viện giống nhau, bởi vì có năng lượng mặt trời cung ấm, trong phòng mùa đông sẽ không quá lạnh, mùa hè cũng sẽ không quá nhiệt.

Sao trời dẫu miệng không nói lời nào, Di Giang hỏi nàng: “Làm sao vậy, ai chọc chúng ta bảo bối sinh khí?”

“Nhị thúc..... Hẳn sao lại có thể làm mù mù ở nơi này? Chỉ có cô bé lọ lem mới trụ gác mái.”

“Đúng vậy, hẳn là Ma Vương, khi dễ ta mù mù!” Biển rộng hát đệm bên vực kẻ yếu.

Di Giang hảo tính tình mà cười cười: “Chính là cô bé lọ lem là công chúa a, các người xem nơi này nhiều xinh đẹp, ta rất thích.”

“Chính là chúng ta không thể cùng người ngủ.”

“Ai nói không thể? Người nhị thúc chỉ nói ta không thể trụ các người phòng, lại chưa nói các người không thể tới ta phòng ngủ.”

“A, thật vậy chẳng?” Hai cái tiểu gia hỏa vui mừng khôn xiết, nhảy bản chạy về phía nàng giường, bò lên trên đi các bắt lấy một cái gối đầu lại nhảy xuống, “Chúng ta đây tới chơi gối đầu đại chiến đi!”

Lách cách, phanh!

Tùng Gia Hữu ngồi ở chính mình phòng ghế trên, hái được mắt kính, nhìn về phía đỉnh đầu trần nhà, chỉ nhìn đến đèn trần đều ở lay động.

Gối đầu đại chiến lúc sau còn có món đồ chơi chia sẻ sẽ, chia sẻ sẽ lúc sau còn có chuyện xưa sẽ, tiểu hài tử bước chân đi theo Thomas xe lửa xoay vòng vòng, cả một đêm thịch thịch thịch liền không đình quá.

Dựa, hẳn như thế nào đã quên gác mái liền ở hẳn phòng phía trên!

Kết quả hai đứa nhỏ vẫn là cùng Di Giang ngủ.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 6 đệ 6 chương

Di Giang ở trong phòng bếp vôi vàng si bột mì cùng đánh mỡ vàng, nàng không quên biến rộng nói thích ăn hiện nướng bánh quy, thỉnh nàng học làm một lần.

Tùng gia phòng bếp thực to rộng, có lớn nhỏ hai cái lò nướng, vô luận sao vẫn là làm lò nướng đồ ăn đều thực thích hợp. Nàng không như thế nào đã làm bánh ngọt kiểu Âu Tây, nhưng thượng thủ thực mau, Bình dì hỏi nàng: “Người giống như thực sẽ làm ăn? Nghe gia hữu nói mấy năm nay ở bên ngoài, người cũng là làm ăn vật nghề nghiệp?”

“Ân, ta mười hai tuổi liền bắt đầu giúp trong nhà nấu cơm. Nếu là thiêu không thể ăn, chính mình bụng cũng tao ương.”

“Trong nhà đại nhân đâu? Không có mặt khác huynh đệ tỷ muội?”

Di Giang dừng một chút, tựa hồ cười cười: “Đại nhân đều vôi vàng công tác sống tạm, ta sau ba nói hăn không dưỡng chỉ biết ăn cơm đi học tiêu tiền người rảnh rồi.”

Úc, nguyên lai là trọng tổ gia đình hài tử, khó trách.

Bình dì cảm thấy có điểm ngưng ngưng: “Phía trước cũng chưa nghe người nói quá, tiểu nhã ở thời điểm cũng không cho chúng ta hỏi nhiều.....”

“Không có quan hệ.” Di Giang đem mới vừa làm lạnh tốt một lò bánh quy bát đến mâm, “Ngài nếm thử, xem hương vị đúng hay không?”

Bình dì giơ ngón tay cái lên, giống như tới cái gì, đối nàng nói: “Ngày mai có trường học lão sư muốn tới thăm hỏi gia đình, không bằng liền nướng điểm bánh quy cùng bánh kem chiêu đãi bọn họ?”

“Cái gì trường học lão sư?”

“Di, gia hữu không cùng người nói sao? Cấp biến rộng an bài tư nhân nhà trẻ, nói là học phí muốn hơn mười vạn nhất năm a, còn không nhất định đi vào đi..... Ngày mai trường học muốn phái người tới thăm hỏi gia đình lạ, đến hảo hảo chuẩn bị một chút.”

Hài tử đi nhà trẻ chuyện lớn như vậy, Di Giang đoán nàng là cuối cùng một cái biết đến người.

Đường xe chạy thượng truyền đến động tĩnh, cửa xe mở rộng ra, biển rộng cùng sao trời từ trên ghế sau nhảy xuống dưới, trên người đều ăn mặc mới tinh tiểu váy, tiểu tây trang, đương nhiên trong tay đều còn xách theo tân mua món đồ chơi.

Tùng Gia Hữu ở sau người vỗ vỗ bọn họ bối, đem bọn họ chạy đến trong viện chơi đánh đu.

Xem ra hẳn ban ngày mang bọn nhỏ đi ra ngoài, cũng là vì tân nhập học làm chuẩn bị đi.

Di Giang đến hẳn phòng gõ cửa: “Biển rộng đi nhà trẻ sự vì cái gì không cùng ta thương lượng?”

“Thương lượng cái gì, người không phải kiên trì muốn hẳn đi nhà trẻ, một ngày đều không thể rơi xuống sao? Chẳng lẽ ta an bài hẳn nhập học, người còn sẽ không đồng ý?”

“Ít nhất người hẳn là nói cho ta một tiếng, hơn nữa đó là cái dạng gì nhà trẻ, ta cũng có quyền hiểu biết.”

“Này người không cần nhọc lòng.” Hẳn cười bỏ nút thắt, chuẩn bị đổi quần áo ở nhà, “Ta cho hẳn liên hệ, khẳng định đều là tốt nhất.”

“Tốt nhất không nhất định thích hợp hẳn. Hẳn từ nhỏ sinh hoạt hoàn cảnh không giống nhau, cũng cùng những cái đó hàm chứa bạc thìa sinh ra hài tử ở chung quá.....”

“Này hết thấy đều là ai tạo thành?” Hẳn đột nhiên xoay người lại, “Hẳn cũng là hàm chứa bạc thìa sinh ra, hiện tại sẽ không tiếng Anh, không có học quá nhạc cụ, liền giống dạng món đồ chơi đều không có, thậm chí liền ngày mai phỏng vấn đều không nhất định có thể thuận lợi thông qua, người ngược lại tới trách cứ có thể cho hẳn này hết thấy người sao? Hứa Di Giang, ta trước kia chỉ đương người có tâm cơ, nguyên lai người chỉ là ích kỷ.”

Di Giang vô pháp phản bác, làm phụ mẫu ai không hy vọng cấp hài tử tốt nhất, nhưng mà cái gì là tốt nhất, ai lại nói rõ ràng.

“Kia sao trời đâu? Biển rộng thượng nhà trẻ, có thể hay không làm nàng cùng đi?”

“Nàng thân thể không tốt, vẫn một năm cũng không quan hệ.”

“Trước kia là không quan hệ, nhưng hiện tại biển rộng đã trở lại, nàng sẽ có tương đối. Hơn nữa tập thể sinh hoạt đối nàng nhận tri cùng kết giao năng lực đều rất quan trọng, ta không nghĩ nàng bởi vì khỏe mạnh nguyên nhân mà cho rằng chính mình yêu cầu đặc thù đối đãi.”

Cũng không phải không có đạo lý.

“Ta đây cùng nàng nói một câu, nếu nàng nguyện ý, ngày mai liền cùng biển rộng cùng nhau phỏng vấn. Trường học còn muốn phái người tới thăm hỏi gia đình, chủ yếu xem gia đình tình huống cùng cha mẹ giáo dục lý niệm, hai người một đạo xử lý cũng hảo, đỡ phải về sau còn muốn lại đến.”

“Cha mẹ đều phải ở đây?” Bọn họ như vậy đặc thù “Gia đình” tình huống nên làm cái gì bây giờ? Chỉ sợ đối phương không thể lý giải, càng không thể tiếp thu.

“Người nhọc lòng cái gì, còn có ta ở đây, người phụ trách phối hợp, không cần nói bậy lời nói là đến nơi.” Hãn không kiên nhẫn, “Người nói xong không? Nói xong phiền toái người đi ra ngoài, ta muốn thay quần áo.”

Di Giang đóng cửa lại đi ra hai bước, lại lộn trở lại đi: “Cái kia.....”

Tùng Gia Hữu mới vừa cởi quần áo, tinh trần trụi thượng thân, xấu hổ buồn bực mà xoay người: “Lại có chuyện gì?!”

Hãn dáng người đều đặn thon dài, cơ bắp rắn chắc lại không có vẻ quá cường tráng khoa trương. Di Giang đôi mắt không chớp mắt, thế nhưng như là xem ngây người.

“Người xem đủ rồi không?” Tùng Gia Hữu bay nhanh mà tròng lên quần áo, đem nàng phản ứng làm như hoa si.

Kỳ thật Di Giang xem, là hãn bên trái ngực phía dưới một khối móng tay cái lớn nhỏ bớt.

Nàng trước đây cũng không biết nguyên lai bớt cũng sẽ di truyền, bởi vì đồng dạng vị trí, biển rộng trên người cũng có một khối, hình dạng lớn nhỏ đều không sai biệt lắm.

Thân sinh phụ tử a..... Biển rộng bị người nhìn đến thân thể trơn bóng, cũng là như thế này thẹn thùng mà la to.

Di Giang cười cười, có điểm chua xót dư vị, đã quên muốn nói với hẳn ngày mai nàng sẽ chuẩn bị buổi chiều trà chiều đãi trường học lão sư sự, thậm chí đã quên mặt đỏ, vội vàng xoay người đi xuống lầu.

Thăm hỏi gia đình gặp mặt đặt ở yến vũ sơn chủ nhà mặt tiểu lâu, nơi này nguyên thuộc về cách vách họ Trần hàng xóm, bị Tùng gia mua lúc sau, trên danh nghĩa là Tùng Gia Hữu ở trụ, cùng nguyên bản sơn phòng một tường chi cách.

Hắn tiêu phí rất nhiều tâm tư, đầu nhập rất nhiều tài lực đi cải tạo này phiến nhà mới, sử đơn giản thô bạo “Biệt thự cao cấp” ở phong cách thượng dung nhập yến vũ sơn phòng, có gia viên đặc thù.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 7 đệ 7 chương

Liền bên cạnh bưng cốt sứ chén trà chuyện trò vui vẻ Tùng Gia Hữu đều không khỏi nhìn nàng một cái.

Cung kính không bằng tuân mệnh. Tô hỉ nhạc nhận lấy bánh quy, có điểm then thùng: “Thật là ngưỡng ngùng, thật sự là bởi vì này bánh quy hương vị thật tốt quá. Kỳ thật ta vừa rồi liền muốn hỏi, tùng thái thái là làm cái gì công tác nha?”

Di Giang sừng sốt, Tùng Gia Hữu cũng buông chén trà, xoay người lại.

“Ta không có mạo phạm ý tứ, ta là cái đồ tham ăn, phía trước ở video trang web xem ăn bá thời điểm nhìn đến một cái vũng hồng bánh rán quán, quán chủ thật xinh đẹp, cùng người rất giống, ta không biết có phải hay không ta nhìn lầm rồi, vẫn là.....”

“Người không nhìn lầm, xác thật là nàng không sai.” Tùng Gia Hữu dịch đến Di Giang bên người, một lần nữa bắt lấy tay nàng, “Nàng nhàn rồi không có việc gì liền thích làm ăn, có bằng hữu tổng từ Thái Lan mang mới mẻ trái cây tới, ăn không hết nàng liền lấy tới nấu ăn cùng điểm tâm. Bày quán hoàn toàn là vì thỏa mãn bọn nhỏ lòng hiếu kỳ, cũng làm cho bọn họ từ nhỏ thể hội lao động không dễ.”

“Làm mụ mụ như vậy tự tay làm lấy thật sự thực không dễ dàng.” Chiêu sinh lão sư nhin không được khen nói, “Khó trách hai đứa nhỏ cũng

như vậy hiểu chuyện.”

Lại hàn huyền hai câu, sao trời cùng biển rộng cũng ngủ ngon ngủ trưa rồi giường, ở trong sân cười đùa truy đuổi.

“Chúng ta đây liền không quấy rầy, có chính thức thông tri, viên trường sẽ lại liên hệ các người.”

Hai vị lão sư đứng dậy chuẩn bị rời đi, đi tới cửa bị biển rộng thấy được, hần xa xa kêu một tiếng nhạc nhạc lão sư, liền mang theo sao trời chạy tới, một hai phải cùng nàng chơi trong chốc lát.

Di Giang có chút khẩn trương, sợ biển rộng bọn họ xưng hô lòi.

Tùng Gia Hữu nói: “Không cần lo lắng, ta theo chân bọn họ chơi trò chơi còn không có kết thúc, sẽ không lộ tẩy.”

“Cái gì trò chơi?”

“Trời tối phía trước, chúng ta đều là ẩn hình người, ai trước kêu đối phương xưng hô, ai liền thua.”

Như vậy cũng đúng? Khó trách biển rộng bọn họ đôi mắt lão hường hần nơi này ngó, chạy tới muốn gọi bọn họ cũng cùng nhau chơi thời điểm, còn cố ý từ hần phía sau vòng thật lớn cái vòng luân quần, tưởng kéo hần tay lại không dám kéo.

Tùng Gia Hữu cũng làm bộ nhìn không tới bọn họ, ngẩng lên đầu thổi huyết sáo.

Tô hỉ nhạc cùng hai cái tiểu bằng hữu lại nói hai câu lạng lẽ lời nói mới đi. Di Giang hỏi bọn hần: “Lão sư vừa rồi cùng các người nói cái gì?”

“Bí mật.”

“Kinh hi.”

Biển rộng sờ sờ cái mũi: “Ai, người nói như thế nào ra tới?”

Sao trời ngậy thơ: “Không có oa, lão sư chỉ nói qua mấy ngày sẽ có kinh hi, ta lại không biết là cái gì kinh hi.”

Di Giang cười cười: “Hai người các người muốn cùng nhau thưởng nhà trẻ, vui không?”

“Vui về!” Lúc này là trăm miệng một lời.

Buổi tối hống bọn họ ngủ, hai cái tiểu gia hỏa nhất định phải nàng ngủ trung gian, sau đó một bên một cái toản trong ổ chăn dựa vào bên người nàng.

Tâm đều uất ấm.

Tùng Gia Hữu đẩy cửa, ý bảo nàng ra tới một chút.

Sao trời đã ngủ rồi, nha đầu này hợp với mấy văn đều không hề làm nũng muốn nhị thúc kể chuyện xưa, hắc trong lòng thật là có điểm vắng vẻ.

Di Giang muốn đứng dậy, bị biển rộng kéo lấy tay, hắc còn không có hoàn toàn ngủ, mơ mơ hồ hồ mà chỉ vào Tùng Gia Hữu hỏi: “Cái kia..... Mụ mụ, người có thể nhìn đến cái kia sao? Có thể nhìn đến sao?”

Di Giang buồn cười: “Có thể nhìn đến a, các người ẩn thân thuật đối ta không có hiệu quả, làm sao vậy?”

“Người có thể hay không nói với hắc, ngày mai không chơi ẩn thân trò chơi, ta muốn cho hắc dạy ta ngoạn nhạc cao.....”

Sao trời đã sớm phá công, một ngụm một cái nhị thúc kêu không biết nhiều thân thiết. Chỉ có một lớn một nhỏ hai cái ấu trĩ nam nhân ở cơm

chiều trên bàn cờ đều còn đương đối phương trong suốt, phảng phất phân cao thấp dường như, ai cũng không trước kêu đối phương một tiếng.

Tắm rửa thời điểm, biển rộng cảm xúc có điểm hạ xuống, hẳn thấy được sao trời khi tắm chơi kia bộ món đồ chơi mới, chính hẳn chọn chính là một bộ nhạc cao, đều là Tùng Gia Hữu cho bọn hẳn mua, nói tốt dạy hẳn chơi, hiện tại.....

Hẳn không thích cái này “Ấn hình người” trò chơi.

Di Giang hồng ngủ biển rộng, mới rón ra rón rén ra khỏi phòng.

“Tiểu gia hỏa nhóm quá hưng phấn không chịu ngủ?”

Nàng lắc đầu: “Người về sau đừng theo chân bọn họ chơi hôm nay loại này ‘trò chơi’, biển rộng tâm tư trọng, sợ người thật sự không để ý tới hẳn.”

Này đối thoại như thế nào nghe đều giống một đôi chân chính dục nhi tiểu phu thê.

Tùng Gia Hữu dấu hạ trong lòng cái loại này kỳ dị cảm, ừ một tiếng, mới hỏi: “Hôm nay tới cái kia nhạc nhạc lão sư, người phía trước nhận thức?”

“Không quen biết, làm sao vậy?” Là đi nhà trẻ sự có cái gì biến hóa sao?

“Không có gì, ta xem người cùng nàng cư nhiên liêu đến lên, cho nên hỏi một chút.” Hẳn liếc nàng liếc mắt một cái, “Đều nói Tùng gia đi nhà trẻ sẽ không có vấn đề, người như vậy khẩn trương làm gì?”

Di Giang thả lỏng lại: “Cảm ơn người hôm nay giúp ta giải vây, ta không nghĩ tới dưới loại tình huống này sẽ có người nhận ra ta.”

Hắn trào phúng mà cười cười: “Hiện tại là tin tức hóa thời đại, người cho rằng loại sự tình này là ngẫu nhiên? Cho nên ta mới kêu người đừng lại đi ra ngoài bãi cái gì quán.”

“Người như thế nào biết ta cùng Thái Lan bằng hữu có liên hệ?”

“Người cho thuê trong phòng không đều rõ ràng sao? Nếu không có người giá thấp cho người cung hóa, người sẽ bỏ được dùng nhập khẩu trái cây làm tiểu sinh ý?” Hắn nghiêm mặt nói, “Huống chi, người cho rằng ta thật sẽ tìm cái ở Thái Lan phiêu đảng ba năm, không biết chi tiết người trở về chiếu cố hài tử?”

Nàng nếu là bị bệnh làm sao bây giờ, nhiễm nghiện ma túy làm sao bây giờ? Ba năm ở một cái phân loạn lại hoàn cảnh lạ lẫm một mình sinh tồn, đủ để triệt triệt để để mà thay đổi một người.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 8 đệ 8 chương

Nói lên cái này, Viên Tiểu Mang liền khổ sở: “Tiểu quả quá hiểu chuyện. Ta trước kia tổng nói giỡn nói trong nhà tiền tương lai đều để lại cho hã, nhưng hiện tại biến thành như vậy, đem hã chữa bệnh tiền đều lộng không có, hã một câu trách chúng ta nói cũng không có, ngược lại cảm thấy là chính mình liên lụy chúng ta.”

Bệnh là nhất định phải trị a, như thế nào có thể không trị? Chính là không thể đem tiền từ bạo lôi ngôi cao lấy về tới, bọn họ một nhà nhật tử cũng vô pháp quá đi xuống.

Di Giang nghĩ nghĩ, nói: “Chợ đêm chuyện này ta còn không có chính thức từ chối, người muốn đi sao? Ta có thể cùng Lương Ngũ nói, ấn phía trước giá cả cho người nguồn cung cấp.”

Viên gia a bà trước kia thủ ngõ hẻm duy nhất một bộ trả phí công cộng điện thoại nuôi sống người một nhà; tới rồi tiểu mang mục mục nơi này, khai cái quầy bán quà vặt, làm điểm lảng giềng sinh ý, cũng có thể sống tạm.

Tiểu mang từ nhỏ liền giúp mục mục xem cửa hàng, sau lại có mấy bộ tiểu phòng ở bắt đầu thu thuê mới đem quầy bán quà vặt đóng, hiện giờ làm nàg bãi cái trái cây quán hã là không thành vấn đề, liền tính muốn học làm bánh rán nàg cũng có thể giúp nàg, rốt cuộc tiểu mang nàg mẹ làm ăn tay nghề thực hảo.

Loại này đưa than ngày tuyết chuyện này, tiểu mang cảm kích đều không kịp, như thế nào sẽ cự tuyệt. Chính là nghĩ nghĩ lại khó khăn: “Ta liền nhập hàng tiền vốn đều lấy không ra, này đều cuối tháng, tháng sau sợ lại muốn mang tiểu quả đi xem bệnh, làm sao bây giờ a?”

“Nếu không trước mượn điểm tiền?”

Viên Tiểu Mang cười nhạt: “Tìm ai mượn, đầu năm nay thân thích không tới tổng tiền đều tính hao, ai sẽ vay tiền nha! Vay nặng lãi nhưng thật ra có thể suy xét.”

Di Giang sắc mặt đều thay đổi: “Người muốn mượn vay nặng lãi?”

“Là ở suy xét lạ, hiện tại vay nặng lãi không phải người tưởng tượng như vậy.....”

“Mặc kệ cái dạng gì, cũng không thể lại mạo như vậy hiểm.” Di Giang thở sâu, “Như vậy đi, chợ đêm tiền ta tới nghĩ cách, người đừng đi nơi khác mượn.”

“Người có biện pháp nào?” Tiểu mang kinh ngạc nói, “Đúng rồi, ta còn không có hỏi người đâu, hảo hảo như thế nào đột nhiên liền không buôn bán? Người cùng biển rộng hiện tại trụ chỗ nào a?”

“Người còn nhớ rõ ta cùng người đã nói đi? Ta còn có một cái bảo bảo, biển rộng là long phượng thai.”

“Đúng vậy, kê sao trời sao, người nhưng quá sẽ lấy tên, tưởng quên cũng quên không được.”

“Ân, ta hiện tại..... Mang theo biển rộng, cùng nàng cùng nhau ở.”

Tiểu mang đột nhiên phản ứng lại đây: “A, cái kia ai, họ gì tới..... Họ tùng, là họ tùng đi? Bọn họ tìm được người?”

Di Giang cười khở, gật gật đầu.

Nàng cùng tiểu mang quen biết ở trong cuộc đời nhất khó khăn chật vật nhất thời điểm, lẫn nhau không có bí mật.

Tiểu mang trương đại miệng, nửa ngày không khép được: “VẬY NGƯỜI NHƯ THẾ NÀO LIỀN ĐỒNG Ý ĐI TRỞ VỀ NHA? VỪA VÀO HẦU MÔN SÂU NHƯ BIỂN, NGƯỜI KHÔNG SỢ BỌN HỌ CHỈ CẦN HÀI TỬ, ĐEM CÁC NGƯỜI MẪU TỬ TÁCH RA SAO?”

“SỢ A, CHÍNH LÀ TA KHÔNG CÓ BIỆN PHÁP. CÒN CÓ NHỮNG NGƯỜI KHÁC CŨNG Ở TÌM TA, ĐỀU TÌM ĐƯỢC TA TRỤ ĐỊA PHƯƠNG ĐI.”

Lúc này tiểu mang một chút liền nghĩ tới: “NGƯỜI NÓI NHÀ NGƯỜI CÁI KIA LÃO BẤT TU? HẮN CÒN LÀM HẠI NGƯỜI KHÔNG ĐỦ THẨM SAO, CÒN TỚI TÌM NGƯỜI LÀM GÌ? ĐÚNG LÀ ÂM HỒN BẤT TÁN, LẦN TỚI HẮN CÒN DÁM TỚI, NGƯỜI ĐỪNG SỢ, NÓI CHO TA, XEM TA KHÔNG ĐÁNH BẠO HẮN ĐẦU CHÓ!”

Nàng tính tình vốn dĩ liền đanh đá, ở bọn họ kia phiến ngõ hẻm cũng là có tiếng nữ anh hào. Lúc này nói đến lòng đầy căm phẫn chỗ, đảo như là đã quên chính mình cũng là phiến toái quán thân, tùy thời có thể vì bằng hữu đi liều mạng.

Di Giang quý trọng này phân tình nghĩa, kẻ sĩ vì người thường thức mình mà chết, càng là như vậy, nàng càng là không thể đối tiểu mang khốn cảnh ngồi yên không nhìn đến.

...

Tùng Gia Hữu đánh hảo cà vạt, từ mặt bàn hạ phóng biểu trong ngăn kéo chọn một con đà xoay lên mang lên, sao trời cùng biển rộng liền vọt vào tới: “NHỊ THỨC NHỊ THỨC, NGƯỜI ĐÃ KHỎE KHÔNG CÓ NHA, CHÚNG TA MUỐN XUẤT PHÁT LẠP!”

“Ta lập tức tới, các người đều chuẩn bị tốt? Khăn tay cùng ly nước đều mang theo sao?”

Nhà trẻ ngày đầu tiên, về chuẩn bị công tác danh sách liên chuyên môn đã phát một văn kiện đến hãn di động, hãn nhớ kỹ liên nhện không được dạn dò bọn họ, chính mình đều cảm thấy tại đây hai đứa nhỏ trước mặt trở nên có chút bà bà mù mù.

Sao trời cho hãn xem trên lưng cặp sách: “Chúng ta đều hảo, mù mù cũng chuẩn bị tốt, liền kếm người.”

Nàng nhìn đến trên tay hãn kia khối đồng hồ, có điểm hưng phấn mà chạy tới bắt được cổ tay hãn: “Di, đây là năm trước người ăn sinh nhật, ta đưa cho người lễ vật nha!”

Đương nhiên chân chính chôn đờn người vẫn là hãn bản nhân, nàng chỉ phụ trách ở từng hàng rục rờ muôn màu đồng hồ tuyền một khối thoát nhìn nhất lóng lánh mang ở trên cổ tay hãn.

Hai cái tiểu băng hữu bị kia khối thoát nhìn rất là phức tạp lóa mắt đồng hồ hấp dẫn, so sánh với sao trời hưng phấn, biển rộng liền có điểm trầm mặc.

Tùng Gia Hữu đứng lúc ở hãn trên đầu một xoa: “Người còn không có đưa quá ta quà sinh nhật đi? Ta năm nay sinh nhật cũng mau tới rồi, người hảo hảo ngẫm lại đưa cái cái gì cho ta?”

Biển rộng trong ánh mắt sáng ngời.

Hãn đem hai cái tiểu băng hữu một bên một cái xách đi ra ngoài: “Đi rồi, nhập viên ngày đầu tiên không cần đến trễ.”

Hứa Di Giang mặc như cũ ngày đó thăm hỏi gia đình khi kia bộ đại địa sắc váy áo, ở dưới lầu đường xe chạy thượng đẳng bọn họ.

Đưa hai đứa nhỏ đi học, champagne sắc Bentley không phải sử dụng đến, tài xế đã thay đổi còng vì rộng mở Elfa.

Đọc theo đường đi chỉ có hai đứa nhỏ ríu rít, Tùng Gia Hữu cảm thấy nàng ở hài tử trước mặt cũng như vậy an tĩnh có điểm khác thường, nhin không được hỏi: “Người suy nghĩ cái gì?”

“Ta suy nghĩ hôm nay buổi tối tiêu cái gì đồ ăn. Biển rộng muốn ăn thịt kho tàu xương sườn, sao trời muốn ăn nhiều bảo cá, người đâu, người ăn cái gì?”

Tùng Gia Hữu ngẩn ra một chút: “Người hỏi ta?”

“Đúng vậy, đợi chút trở về sẽ đi ngang qua cá thị, Bình dì nói nơi này hải sản đều thực mới mẻ, dù sao phải cho sao trời mua nhiều bảo cá, không bằng ta lại mua điểm sinh hào trở về hấp?”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 9 đệ 9 chương

Chương 9

Tùng Gia Hữu quả nhiên thay đổi sắc mặt, cười như không cười nói: “Ta còn tưởng rằng tiền tài đã động không được người đâu, nguyên lai người đã sớm này số tiền chủ ý? Ta nếu là hiện tại liền cho người, như thế nào bảo đảm người sẽ không cầm tiền chạy?”

Nàng từng có tiền khoa, liền thân sinh cốt nhục đều lưu không được nàng, trực tiếp cho nàng một số tiền, ai biết nàng sẽ làm ra cái gì tới.

Xem hẳn như vậy thái độ, Di Giang tâm đã lạnh nửa thanh: “Thật sự không thể dự chi?”

“Không thể.”

Hắn đảo muốn nhìn nàng còn có cái gì bản lĩnh khác.

Di Giang nhìn hẳn vài giây, cũng không dong dài, tạch một chút liền đem trước mặt hắn không ăn xong sinh hào cấp đoạn đi rồi.

“Uy!”

Di Giang vào phòng bếp, chỉ đương không nghe thấy.

Sách, thật là chỉ có đàn bà cùng tiểu nhân là khó ở chung vậy.

Buổi chiều hai cái tiểu gia hỏa tan học trở về, ngày đầu tiên nhập viên mới mẽ kính nhi còn không có qua đi, hưng phấn mà nói cái không để yên.

Tùng Gia Hữu âm thầm quan sát Di Giang, nàng dùng khăn cấp hài tử lau mặt, dẫn bọn hắn đi thay đổi sạch sẽ quần áo, lại mang sang chuẩn bị tốt tiên ép nước trái cây, ở bọn nhỏ trước mặt không có bất luận cái gì không kiên nhẫn cùng buồn rầu bộ dáng, vẫn cứ là cái kia hảo mục mục nhân vật.

Hắn biết nàng là cái loại này vì đạt thành mục đích, có thể nhẫn có thể chịu khổ người, cho nên nàng nếu hướng hắn mở miệng, chuyện này liền tuyệt không sẽ dễ dàng từ bỏ.

Cơm chiều sau sao trời cùng biển rộng một bên một cái bá trụ hai người bọn họ, một hai phải làm cho bọn họ cùng nhau đến gác mái tới làm hôm nay nhà trẻ chơi đùa trò chơi.

Hứa Di Giang chưa nói cái gì, hắn đương nhiên cũng sẽ không có ý kiến.

Sao trời muốn chơi buông tay lựa, biển rộng lớn tiếng nói: “Nàng ở nhà trẻ thích chứ chơi cái này, chính là lại sợ bị đuổi tới.”

Tùng Gia Hữu nói: “Không quan hệ, quăng cho ta, ta khẳng định đuổi không kịp người.”

Sao trời quá hảo lừa, nhảy nhót xướng ca bắt tay lựa ném ở hắn phía sau, không đợi hắn đứng lên đã bị một phen túm chặt.

Nàng oa oa kêu to: “Nhị thúc người nói đuổi không kịp ta!”

“Ta là không truy a, đuổi tay liền bắt được đến người.”

Sao trời cười khanh khách nhào hướng Di Giang: “Nhị thúc nói chuyện không giữ lời, mụ mụ ngươi muốn giúp ta!”

“Ta đây tới ném đi.”

Nàng trước bắt tay khăn ném cho biển rộng, cố ý bị hăn đuổi tới, lại tiếp tục, cùng hai đứa nhỏ chơi đủ rồi, mới bắt tay khăn lạng lẽ đặt ở Tùng Gia Hữu phía sau.

Nàng không nghĩ tới hăn như vậy nhị, thật đúng là chạy tới trào nàng. Góc mái rớt cuộc không phải sân thể dục, không gian hữu hạn, nàng chạy trốn cấp bị thảm vướng một chút, cánh tay hăn vừa lúc ôm lấy nàng ngã xuống đất.

Hai người trên mặt đất quăng ngã làm một đoàn, nàng dáng người tinh tế, không nghĩ tới đường cong xông ra bộ phận như vậy đầy đặn, vừa lúc đè ở cánh tay hăn thượng.

Nàng ở nhà xuyên chính là chính nàng mang đến quần áo cũ, cổ áo đã sớm tẩy đến lỏng lẻo, trước ngực mềm mại một đoạn bạch đến lóa mắt.....

Hăn tưởng dời đi ánh mắt, chính là thân thể chỗ sâu trong đã có một cổ xúc động đi xuống hội tụ, lại nhiệt lại táo, bản năng bắt đầu lưu luyện loại này hoạt sắc sinh hương, hoàn toàn rời bỏ lý trí.

Hăn hôm nay là ăn sinh hào, nhưng cũng không cần tráng đến như vậy dựng sào thấy bóng đi?

Hăn có điểm hối hận, vừa rồi làm gì đuổi tay bảo hộ tính để lại nàng kia một chút, quăng ngã không phải quăng ngã, dù sao đau lại không phải hăn.

Hai viên đầu nhỏ thò qua tới, ba chân bốn cẳng mà muốn nâng ngã xuống đất hai người.

“Mụ mụ, người quăng ngã đau sao?”

“Nhị thúc, người đè nặng mụ mụ.”

Tùng Gia Hữu lúc này mới đứng lên, cũng túm nàng một phen, xác định nàng không có việc gì, thanh thanh giọng nói: “Ta không am hiểu chơi cái này, vẫn là không xem náo nhiệt. Đợi chút kể chuyện xưa, các người lại kêu ta.”

Hắn đóng cửa lại cũng không quay đầu lại mà đi rồi.

Biển rộng xem hẳn, lại nhìn xem Di Giang: “Mụ mụ, hẳn sinh khí sao? Có phải hay không quăng ngã đau?”

Không, hẳn không quăng ngã đau, đau chính là địa phương khác.

Di Giang kỳ thật không ý thức được hẳn quẫn bách đến từ nơi nào..... Tùng Gia Hữu trở lại dưới lầu phòng, giận này không tranh mà trừng mắt nhìn liếc mắt một cái chính mình dưới thân chi khởi hình dáng.

Di động ở trên mặt bàn chấn động, ai lúc này gọi điện thoại tới, quá thực tìm chết.

“Uy, chuyện gì, giảng.”

Điện thoại kia đầu người cười nói: “Làm sao vậy, lớn như vậy hỏa khí, dục cầu bất mãn a? Ta nơi này có được, chuyên trị độc thân nam nhân dục cầu bất mãn, muốn hay không ra tới uống một chén, giúp người giảm nhiệt?”

Cái hay không nói, nói cái dở, thật đúng là cấp Dung Chiêu này miệng quạ đen nói. Tùng Gia Hữu từng từng áo sơ mi nút thắt: “Hiếm thấy a, cái gì phong đem người cấp thổi tới? Gần nhất không vội thượng thủ thuật?”

“Trường Giang sóng sau đè sóng trước, ta hiện tại liên tục chiến đấu ở các chiến trường phía sau màn, giải phẫu đài gì đó nhường cho người trẻ tuổi đi!” Dung Chiêu thanh âm bị các loại âm lãng hướng đến đứt quãng, lớn tiếng kêu hấn, “Tối hay không a, tối liền chỗ cũ thấy, hôm nay uống rượu ta thịnh.”

Tùng Gia Hữu nghĩ nghĩ: “Hành, ta hiện tại ra tối, bất quá chúng ta hôm nay đổi cái địa phương.”

...

Di Giang cấp hai đứa nhỏ tắm rửa xong, sao trời đôi mắt đã không mở ra được. Biển rộng nói nàng ngày đầu tiên ở nhà trẻ ngủ trưa, không ai giống ở nhà như vậy chụp hống nàng ngủ, cho nên không ngủ hảo.

“Nhị thúc đâu, hấn không phải nói đến cho chúng ta kể chuyện xưa sao?”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 10 đệ 10 chương

Di Giang an ủi nửa ngày, tiểu mỹ đều thu không được nước mắt, cuối cùng là biển rộng lấy ra Ultraman cùng cao tới, đáp ứng bảo hộ nàng trong lòng ngực búp bê Tây Dương, nàng mới chậm rãi không khóc, chơi một trận, cuối cùng ghé vào Di Giang trên vai ngủ rồi.

Lương Ngũ đem một cái rương da phóng tới nàng trước mặt, mở ra rương cái, bên trong là um tùm bó tốt trăm nguyên hiện sao.

“Nơi này là năm mươi vạn, người trước cầm đi cho người bằng hữu khẩn cấp, không đủ lại cùng ta nói. Ta nơi này chỉ có tiền mặt, người muốn cảm thấy không có phương tiện, báo cái người hiện tại địa chỉ, ta làm người cho người đưa qua đi.”

“Cảm ơn người, ngũ ca. Còn có chợ đêm sự.....”

Hắn xoa xoa tay: “Loại này việc nhỏ, không cần đề ra, cũng đừng nói cái gì cảm tạ nói. Muốn tạ cũng là ta tạ người, này tiểu nha đầu chỉ có người khiến cho định.”

Di Giang nhìn xem trên vai tiểu mỹ, còn có dựa vào bên người nàng cũng đã mơ màng sắp ngủ biển rộng, nghĩ nghĩ nói: “Hài tử không có mục trước sau khuyết điểm cái gì, người có hay không nghĩ tới..... Đem tâm tâm tìm trở về?”

“Không có khả năng, cái kia đồ đê tiện.....” Hãn nhìn xem hai đứa nhỏ, mạnh mẽ đem không mắng xuất khẩu nói nuốt trở lại đi, lau mặt, “Người trở về đi, ta gọi người đưa người. Ngày mai nhà trẻ sự, liền phiền toái người.”

Hãn tính toán đem hài tử lưu tại quốc nội thụ giáo dục, nhà trẻ tuyển T thị thanh danh nhất vang, học phí cũng quý nhất, như vậy xảo, chính là biển rộng sao trời này một cái.

Hài tử thực thích tân nhà trẻ, nhưng là nhìn đến mặt khác tiểu bằng hữu đều có mục mục tới đón đưa, liền tưởng ngày đầu tiên cũng làm mục mục đón đưa chính mình một hồi.

Lương Ngũ tự nhiên là làm không được, lúc này mới có đem nay kinh thiên động địa một nháo.

“Người tính toán về nước phát triển, không đi rồi sao?” Di Giang hỏi.

Hãn lắc đầu: “Ta căn cơ ở Bangkok, vẫn là phải đi về. Quốc nội kinh tế tình thế hảo, có tiền kiếm đương nhiên cũng muốn chiêu cố. Lần này thật vất vả mới đã có kim đai lưng thái quyền vương tới cấp cái này quán bar khai hỏa danh khí, ta liền chính mình trở về một chuyến, tháng sau phải đi. Người nếu là còn có việc, có thể đến này tới tìm ta.”

Di Giang gật gật đầu. Thời gian không còn sớm, nàng cần phải trở về, tưởng đem trong lòng ngực tiểu mỹ buông xuống, nhưng tiểu nha đầu ôm nàng như thế nào cũng không chịu buông tay.

Lương Ngũ xách lên cái kia chứa đầy tiền cái rương, sau đó thuận tay sao khởi biển rộng, nói: “Đi thôi, ta đưa các người. Tới rồi trên xe một điên, người là có thể buông tay.”

Hai người một người ôm một cái hài tử từ lâu hai xuống dưới, lại muốn xuyên qua tiếng người ồn ào bãi đi đến bên ngoài đi. Lương Ngũ che

ở Di Giang bên cạnh người giúp nàng ngăn cách đám đông, dẫn theo cái rương cái tay kia hư hợp lại ở nàng bên hông, tư thái thoát nhìn tựa như một đôi cho nhau chiếu cố thân mật phu thê.

Tùng Gia Hữu trên vai khoác quần áo, ngồi ở lầu hai VIP ghế dài hướng trên tay trái quyền tay dùng băng dính, nhìn đến bọn họ từ dưới lầu trải qua khi, còn tưởng rằng chính mình hoa mắt nhìn lầm rồi.

Dung Chiêu hỏi: “Như thế nào không triển? Vừa rồi không phải còn nói trời nhiều như vậy băng dán là vì làm đối thủ càng đau sao, lúc này xem nhân gia trên đài tuyển thủ bị quyền vương KO, lập tức liền tưng?”

Tùng Gia Hữu đem quyền bộ triều hấn ném qua đi, chỉ vào dưới lầu hỏi: “Người nợ người nhận thức sao, có phải hay không Lương Ngũ?”

Dung Chiêu nghĩ thầm ta chỗ nào biết, T thị ta lại không thân. Hấn kéo qua bên cạnh phục vụ sinh, đi theo Tùng Gia Hữu một lóng tay: “Người nợ nhận thức sao, có phải hay không Lương Ngũ?”

“Đúng vậy, đó là chúng ta lão bản.”

“Bên cạnh ôm hài tử nữ nhân đâu, hấn lão bà?”

“Ta cũng không rõ ràng lắm, chưa thấy qua. Bất quá nàng ôm cái kia tiểu cô nương là lương tổng thiên kim, cho nên..... Hấn là hấn lão bà đi!”

“Chính hấn trong lòng ngực còn có một cái nam hài nhi đâu, phúc khí không tồi sao, long phượng thai, cùng ta có liều mạng ha ha ha!”

Dung Chiêu còn không có khoe khoang xong, Tùng Gia Hữu đã dang một chút đứng lên, xách theo quần áo liền đi xuống lầu.

“Ai, người đi đâu nhi a? Không phải muốn đánh quyền sao, kết cục liền đến người!”

Tùng Gia Hữu cái gì đều nghe không thấy, đẩy ra đám người theo sát Lương Ngũ bọn họ rời đi phương hướng đuổi theo ra đi, vừa lúc nhìn đến bọn họ thượng Lương Ngũ SUV, tuyệt trần mà đi.

Hắn sẽ không nhìn lầm, Lương Ngũ ôm chính là biển rộng, mà hắn bên người cái kia chính là hứa Di Giang.

Nữ nhân này, bản lĩnh thật là không nhỏ, liền Lương Ngũ như vậy bối cảnh phức tạp, kiến thức rộng rãi nam nhân đều có thể thu phục, cũng khó trách bọn họ toàn gia đều thua tại nàng trong tay.

Nàng mang biển rộng đến loại này tam giáo cửu lưu địa phương tới không nói, nàng trong lòng ngực cái kia tiêu cô nương lại là sao lại thế này, là nàng cùng Lương Ngũ sinh nữ nhi sao?

Nàng cái bụng thật là tranh đua, rốt cuộc cấp bao nhiêu người sinh quá hài tử?!

Còn không có tới kịp phát tiết rốt tinh lực hỗn tạp thành linh xảy ra lửa giận, cơ hồ lập tức thiêu hết hẳn lý trí.

Rốt cuộc là nàng quá phức tạp, vẫn là hắn đem nàng nghĩ đến quá đơn giản?

Dung Chiêu thật vất vả tìm được cái này cửa hông đuổi theo ra tới, nhìn đến sắc mặt của hắn có điểm dọa tới rồi: “Sao lại thế này a, kia hai người cùng người có thù oán? Không phải người nói muốn tới nơi này tới đánh quyền, tiết tiết hỏa sao?”

Hắn vốn dĩ chỉ nghĩ tìm hảo huynh đệ tìm cái thanh đi an an tĩnh tĩnh uống rượu tiêu tụ một chút, ai biết Tùng Gia Hữu hiện tại khẩu vị như vậy trọng, trực tiếp liền đem hắn lãnh nơi này tới.

Nhưng nếu là kẻ thù bãi, hắn hắn là sẽ không thăm mới đúng vậy.

Cẩn thận phân tích phân tích, căn cứ kinh nghiệm, làm nam nhân lộ ra loại vẻ mặt này, chuyện này tám chín phần mười cùng nữ nhân có quan hệ.

Dung Chiêu lập tức mở ra di động phát tin tức: Lương Ngũ là ai?

Ai còn không quen biết một hai cái có bối cảnh bằng hữu đâu? Hãn thân cháu ngoại trai thế nào cũng ở giang hồ trà trộn như vậy nhiều năm, người khác không quen biết, hãn khẳng định nhận thức.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 11 đệ 11 chương

Chương 11

Di Giang nghe được ra hần nói ngoại chi âm, đi tới cửa nói: “Chúng ta đổi cái địa phương nói, không cần đánh thức hài tử.”

Hần một phen túm chặt nàng cánh tay, đem nàng đẩy mạnh phòng bên cạnh, đóng cửa lại: “Muốn nói gì, hiện tại có thể nói.”

Nơi này là Tiêu Nhã đã từng trụ quá phòng, nàng qua đời lúc sau vẫn luôn không, bài trí duy trì nàng sinh thời nguyên dạng.

Hần khai đèn, Di Giang mới lần đầu tiên thấy rõ ràng, nguyên lai Tiêu Nhã thích thanh nhã bạch cùng lam, có điểm u buồn, nhưng phù hợp trong trí nhớ đối nàng cái loại này người đậm như cục nhận tri.

Tiêu Nhã thân thể không tốt, không rảnh lo chiếu cố hài tử, nhưng nhìn ra được nàng rất thương yêu sao trời, trên bàn, trên tường đều là nàng từ sinh ra đến nay chụp các loại ảnh chụp, chính giữa nhất một trương, là hai đứa nhỏ ở bệnh viện lúc mới sinh ra chụp được chụp ảnh chung.

Tùng Gia Hữu bắt tay va-li ném xuống đất: “Đây là người giá cả sao? Một cái hài tử năm mươi vạn, với ai sinh cũng chưa quan hệ.”

“Người hiểu lầm, này tiền là ta mượn, tiểu mỹ không phải ta hài tử.”
Giải thích xong lại cảm thấy không đúng lắm, “Người biết ta đi nơi nào?”

Hắn cười lạnh: “Như thế nào, người hài tử đều ôm đã trở lại, còn tưởng rằng có thể làm được thần không biết quỷ không hay sao?”

“Ta không có làm chuyện trái với lương tâm, cũng không tính toán giấu người cái gì. Tiểu mỹ tử nhỏ cũng không có mụ mụ tại bên người, người chiếu cố sao trời hẳn là nhất minh bạch.....”

“Không cần lấy cái loại này nam nhân hài tử cùng sao trời so.”

“Người giảng điểm đạo lý được không?”

“Giảng đạo lý?” Hắn lại túm chặt nàng, “Chúng ta ước pháp tam chương nói qua cái gì? Không chuẩn bị mang không liên quan người đến nơi đây tới, người trụ tiến vào mới một tuần liền công nhiên ôm cái hài tử trở về, liền vì mượn năm mươi vạn? Ta biết người ở Thái Lan liền cùng Lương Ngũ có giao tình, chỉ không nghĩ tới là loại này giao tình, bằng không hà tất bỏ gần tìm xa, ta đem tiền cho người là được, người bán cho ta cũng giống nhau.”

Di Giang trợn to mắt nhìn hắn, giống nhìn một cái hoàn toàn không quen biết người, hảo sau một lúc lâu mới cảm giác được trên tay hắn lực đạo véo đau nàng, dùng sức tránh ra hắn: “Người buông tay!”

Nàng đã không nghĩ lại cùng hắn giải thích, kỳ thật từ bốn năm trước nàng quyết định tiếp thu Tiêu Nhã điều kiện đi sinh hạ hài tử bắt đầu, nàng liền không trông cậy vào còn có thể có cơ hội cùng hắn giải thích cái gì.

Nhưng hắn ngược lại không thuận theo không buông tha, giơ tay đè ở trên cửa ngăn trở nàng đường đi: “Đi đem tiền còn cấp Lương Ngũ, hài tử cũng còn cho hắn. Cái này gia không cho phép cùng hắn cái loại này người có cái gì liên lụy!”

Di Giang khó thở: “Người dựa vào cái gì ra lệnh cho ta?”

“Bằng ta hiện tại liền có thể làm người lưu lại hài tử chạy lấy người! Người cho rằng chiếu cố biển sao trời mệnh mông thị phi người không thể sao?”

Nàng mệnh môn, hẳn luôn là dẫn đo thật sự chuẩn.

Nàng nhắm mắt, thở sâu: “Ta thật sự rất mệt, thỉnh người tránh ra, ta muốn đi nghỉ ngơi.”

“Hào a,” hẳn ngả ngón mà cười, “Đi bên cạnh ta phòng, nhìn xem ta có phải hay không cũng có thể thỏa mãn người.”

Ngày mai nàng muốn dự chi năm mươi vạn, một trăm vạn, cũng không có vấn đề gì. Hẳn là thiếu tiền sao? Hẳn là cảm thấy tiền không thể cho nàng mà thôi.

Nói đến cái này phân thượng, Di Giang ngược lại cực kỳ mà bình tĩnh.

Nàng nhìn hẳn: “Lương Ngũ cho ta người đều có thể cho ta sao?”

Tùng Gia Hữu sững sốt.

“Ta đây ở Thái Lan nghèo đến trên người chỉ còn mấy trăm đồng baht Thái, đói đến một giọt nãi đều tể không ra, hận không thể lấy huyết uy hài tử thời điểm, vì cái gì không phải người tới xóm nghèo tiếp ta ra tới đâu?” Nàng nước mắt theo gương mặt chảy xuống tới, “Các người chỉ nghĩ tìm được ta, bức ta xuất hiện, đông lại ta sở hữu ngân hàng tài khoản tiết kiệm, liền chưa từng nghĩ tới nếu ta thật sự hạ quyết tâm không trở lại, hài tử phải làm sao bây giờ.”

Khiếp sợ đều không đủ để hình dung Tùng Gia Hữu giờ phút này trên mặt biểu tình, hẳn cố chấp để lại trụ nàng: “Đây là có ý tứ gì, người đem nói rõ ràng!”

“Ta không có gì hảo thuyết, người tránh ra!”

Qua đi ăn qua khổ, lạc quá nước mắt, nếu không phải hấn lần nữa ép hỏi, nàng căn bản không muốn nhắc lại.

Nhưng hấn bướng bỉnh cùng nàng ninh ở bên nhau, nàng gấp đến độ mắt cũng không phải đối thủ của hấn, cuối cùng dứt khoát há mồm một ngụm cắn ở hấn mu bàn tay thượng.

Tùng Gia Hữu đau đến đảo hút một hơi, dùng sức ném động cánh tay, hai người mới rớt cuộc tách ra.

Lúc này phòng môn cũng bị đẩy ra, ba cái nhóc con một cái ai một cái còn buồn ngủ mà chen vào tới: “Mụ mụ..... Nhị thúc, các người đang làm gì, hảo hảo.....”

Sao trời xoa đôi mắt, còn mở ra hai tay muốn tìm Tùng Gia Hữu ôm, ngẩng đầu vừa thấy không thích hợp, nhìn nhìn lại bên cạnh Di Giang khoe mắt treo nước mắt, lập tức buồn ngủ đều dọa chạy: “Mụ mụ, người như thế nào khóc?”

Biển rộng cũng phản ứng lại đây, lại vừa thấy hai người giường cung bạt kiếm trạng thái, từ nhỏ phải bảo vệ mụ mụ bản năng bị kích phát ra tới, dẫm trụ Tùng Gia Hữu chân bổ nhào vào hấn trên người: “Đại phôi đàn, người đừng khi dễ ta mụ mụ!”

Tùng Gia Hữu bị hấn phác đến một cái lão đảo, sao trời cũng nhân cơ hội dặt hấn tay áo, mang theo khóc nức nở nói: “Nhị thúc, người như thế nào đem mụ mụ lộng khóc?”

Ba cái trong bọn trẻ, chỉ có tiểu mỹ như cũ một bộ “Ta là ai, ta ở đâu, ta đang làm gì” ngây thơ trạng thái, nhưng là xem biển rộng như vậy một phác, nàng cũng lựa chọn cùng hấn giống nhau, nhất trí đối ngoại, nhảy đến Tùng Gia Hữu sau lưng vung lên tiểu nắm tay: “Người đừng khi dễ dì!”

Trong lúc nhất thời, trong phòng loạn thành một đoàn, Tùng Gia Hữu tay còn đau đầu, trên người lại dính bọn họ ba cái, bỏ cũng không khai, giống cái bị vây công đại quái thú.

Cuối cùng vẫn là Di Giang kêu một tiếng: “Đừng náo loạn, đều trở về ngủ.”

“Chính là nhị thúc khi dễ người.....”

“Hắn không khi dễ ta, là ta làm ác mộng.”

Nàng đã lau sạch trên mặt sở hữu đã khóc dấu vết, một câu khiến cho tiểu gia hỏa nhóm an tĩnh lại, nhưng vẫn là tràn ngập hoài nghi: “Thật vậy chẳng?”

“Ân.”

“Chúng ta đây bồi người ngủ, người không cần sợ hãi.”

Di Giang đi theo bọn họ trở lại cách vách phòng ngủ, lại lần nữa dàn xếp hảo bọn họ, hống bọn họ đi vào giấc ngủ, phảng phất vừa rồi tranh chấp thật sự chỉ là một giấc mộng.

Dư lại Tùng Gia Hữu ở phòng bên cạnh, trong đầu phân loạn một mảnh, ý đồ từ nàng vừa rồi lời nói li ra một chút manh mối, chính là lại bị nàng những cái đó thực tế tao ngộ ảnh hưởng, căn bản không biết nên từ nơi nào vào tay.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 12 đệ 12 chương

Tùng Gia Hữu về đến nhà, nhìn đến pha lê phòng môn hồ khép, đi vào đi liền nhìn đến Di Giang dựa vào sát cửa sổ sofa ghế ngủ rồi.

Hắn nhớ rõ cùng nàng giảng quá, nơi này không cho phép nàng tùy tiện vào tới, chính nàng khả năng cũng biết, cho nên cho dù ngồi ngủ, cũng chỉ thật cẩn thận chiếm ghế dựa nửa bên, tư thế thực biệt nữ, thực không thoải mái.

Xem ra nàng thật là mệt mỏi.

Hắn trên cao nhìn xuống mà nhìn nàng trong chốc lát, giũ ra một cái mỏng thăm cái ở trên người nàng, không có đánh thức nàng.

...

Di Giang đem mượn tới tiền cầm đi cấp Viên Tiểu Mang, không nghĩ tới nàng kinh ngạc mà nói: “Người không phải đã nhập cổ sao? Trả lại cho ta tiền làm gì, chờ ta nhập hàng đem chợ đêm sạp bãi lên, người lại đây nhìn xem là được.”

Di Giang hòa thượng quá cao sờ không tới đầu (không hiểu được tình huống): “Cái gì nhập cổ, ta khi nào nhập cổ?”

“Liên ngày hôm qua a, người không phải chính mình không rảnh, nhờ người tặng tiền lại đây sao? Biên lai mượn đồ cũng thêm hảo, còn riêng

thanh minh không cần ta ra lợi tức, người không bắt được?”

Di Giang lắc đầu, hỏi đối phương tên, tiểu mang nói kêu thường vũ sinh, nàng cảm thấy tên quen tai, cẩn thận nghĩ nghĩ mới ý thức được là Tùng Gia Hữu trợ thủ.

Nàng mang biển rộng đến yến vũ sơn phòng tới ngày đó, hắn còn ở cùng Tùng Gia Hữu cùng nhau mở hộp, ra tới khi phảng phất nhận được nàng, nói cho nàng tùng tiên sinh liền ở bên trong.

“Ngày đó đưa tới..... Là bao nhiêu tiền a?”

“Năm mươi vạn.” Tiểu mang xem nàng như vậy đã đại khái đoán được là chuyện như thế nào, “Ai da ai da, không thể nào, chẳng lẽ tiền là người ta tự chủ trương đưa tới? Là Tùng gia vị nào thiếu gia nha, lão đại vẫn là lão nhị?”

“Lão nhị.”

“A, là hắn nha? Hắn sẽ như vậy hảo tâm?” Tiểu mang nhíu lại mày nghĩ nghĩ, “Kia làm sao bây giờ, muốn hay không ta đem tiền cho hắn lui về?”

Này tiền cái gì tính chất a? Nếu là làm bạn tốt khó xử, nàng thà rằng không cần.

Di Giang lắc đầu. Nàng đương nhiên biết này số tiền là Tùng Gia Hữu dự chi cho nàng, chỉ là không rõ hắn vì cái gì đột nhiên thay đổi chủ ý, chẳng lẽ liền bởi vì bọn họ sáo kia một trận sao?

Kỳ thật tranh chấp qua đi, hai người đã vài thiên không nói như thế nào nói chuyện. Tùng Gia Hữu vẫn phòng hạng mục bài thật sự khẩn, tăng ca thêm đến tàn nhẫn thời điểm, hắn cùng trong nhà những người khác làm việc và nghỉ ngơi thời gian hoàn toàn là sai khai.

Nàng chỉ trong viện đặng tới quá hẵn hai lần, đều là tặng bọn nhỏ trở về, hẵn tây trang giày da mà từ pha lê phòng ra tới, trong tay cầm thư hoặc tư liệu, không biết là vừa trở về vẫn là muốn đi ra ngoài.

Nàng lược một cú đầu liền đi qua đi, cũng không có nói với hẵn quá cái gì.

Như vậy dị thường, liền biến rộng cùng sao trời đều đã nhìn ra, thừa dịp cuối tuần Tùng Gia Hữu ở nhà ăn cơm chiều, hỏi hẵn: “Nhị thúc, người cùng mù mù còn không có hòa hảo nha?”

“.....”

Biển rộng bữu bữu môi: “Các người đại nhân thật có thể sảo, ta cùng tiểu mỹ ngày hôm qua sảo một trận đều hòa hảo.”

Tùng Gia Hữu sách một tiếng: “Ai nói cho người chúng ta cãi nhau, con nít con nôi đừng động đại nhân chuyện này.”

“Hừ.”

Vẫn là sao trời càng tri kỷ một chút, giữ chặt hẵn tay hỏi: “Di, người trên tay hồng hồng kia một vòng hảo nha? Nhìn không tới.”

Biển rộng vội vàng thò qua tới: “Cái gì hồng hồng một vòng?”

“Chính là nhị thúc mu bàn tay thượng nha, hẵn nói là có người cho hẵn căn khối đồng hồ.”

Biển rộng trừng lớn đôi mắt: “Đồng hồ còn có thể căn ra tới nha?”

Di Giang mặt nhiệt, ngắt lời nói: “Thời gian không sai biệt lắm, đêm nay các người tưởng chơi điếm cái gì, chơi thật sớm điếm ngủ.”

Sao trời lắc đầu: “Hôm nay không chơi, hôm nay ta muốn cùng biển rộng cùng nhau chuẩn bị cấp nhĩ thúc quà sinh nhật.”

Quà sinh nhật?

Di Giang nhìn Tùng Gia Hữu liếc mắt một cái, hãnh nhướng mày —— không sai, ta sinh nhật mau tới rồi, như thế nào mà?

Nàng không để ý đến hãnh, đối hai đứa nhỏ nói: “VẬY các người chính mình trước chuẩn bị, ta đi lên tắm rửa một cái.”

“Hảo ~”

Di Giang trở lại gác mái, phát hiện trên bàn đèn nặng hơi mỏng một giấy văn kiện, quả nhiên là tiểu mang đánh giấy vay nợ, còn có hai người kết phường chợ đêm tiểu quán hợp đồng, thế nhưng đều giấy trắng mực đen đem quyền lợi nghĩa vụ quy định đến rành mạch.

Vừa thấy chính là Tùng Gia Hữu phong cách.

Nàng cầm tắm rửa quần áo đi tắm rửa. Lầu ba phòng tắm là tùng nhĩ gia chuyên dụng, nàng trước nay đều là đến lầu hai các bạn nhỏ phòng tắm đi. Ngày thường nàng tắm rửa thời điểm, nếu biển sao trời mênh mông còn chưa ngủ, kia nhất định cách môn đều có thể nghe được bọn họ vui cười ầm ĩ thanh âm, có đôi khi còn sẽ thùng thùng tới gõ phòng tắm môn.

Hôm nay lại dị thường an tĩnh, nàng tẩy xong cũng chưa nghe được bọn họ nháo, mở cửa đi ra ngoài hướng dưới lầu xem, mới phát hiện tỷ đệ hai đều ngồi vây quanh ở Tùng Gia Hữu bên người, cầm bút vẽ ở cánh tay hãnh thượng vẽ tranh.

Hãnh cảm giác được đỉnh đầu nhìn chăm chú, ngẩng đầu nhìn nàng một cái, hai cái tiểu gia hỏa cũng đi theo ngẩng đầu lên, biển rộng cười reo lên: “Mụ mụ, người mau đến xem ta chuẩn bị quà sinh nhật!”

Di Giang đành phải đi xuống lầu, sao trời chui vào nàng trong lòng ngực: “Mụ mụ, người thơm quá nga!”

Nàng dùng bọ nhỏ tắm rửa dùng cừu du tắm nhũ, tóc chỉ sát đến nửa làm, trên người còn mờ mịn hơi nước, tới gần một ít là có thể người được quen thuộc hương khí.

Tùng Gia Hữu ngừng thở không dám đụng vào như vậy nữ nhân hương, sợ thân thể lại không tự chủ được mà giống ngày đó như vậy ra khúu, vì thế chính là hướng bên cạnh dịch ra một khối không gian tới. Sao trời liền lôi kéo nàng ngồi xuống, nàng lúc này mới nhìn ra nguyên lai biển rộng là tự cấp Tùng Gia Hữu họa sĩ biểu.

“..... Ân, bộ dáng này liền được rồi! So người ngày thường mang những cái đó thần khí đi?” Biển rộng cho hắn họa đồng hồ nhưng không chỉ là một cái đơn giản hình tròn mặt đồng hồ, đó là ra dáng ra hình Ultraman a!

Di Giang cũng có chút kinh ngạc, này phía trước nàng chưa từng ý thức được biển rộng vẽ tranh có thể họa đến tốt như vậy.

Tùng Gia Hữu nâng lên thủ đoạn nhìn nhìn: “Là cũng không tệ lắm, ít nhất so mụ mụ người cần ra tới kia khối đẹp nhiều.”

Di Giang giương mắt, vừa lúc cùng hắn ánh mắt đối thượng, nhin không được trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái.

Sao trời ở nàng trong lòng ngực ngáp một cái, biển rộng kiệt tác cũng hoàn thành đến không sai biệt lắm, nàng vỗ vỗ bọ họ mông làm cho bọ họ đi lên ngủ.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 13 đệ 13 chương

Cho nên..... “Xem ra là ta đại ca.”

Hắn ý tưởng này vừa ra khỏi miệng, Di Giang liền kiên định phủ quyết: “Không, không phải là hắn.”

Như vậy thái độ làm hắn mặc danh khó chịu: “Người tốt cuộc đời đối hắn hiểu biết nhiều ít, như vậy chém đinh chặt sắt mà vì hắn nói chuyện?”

Đúng vậy, nàng là không hiểu biết, trên thực tế nàng đối Tùng gia mỗi người đều chưa nói tới cỡ nào hiểu biết, nhưng nàng chính là biết: “Dù sao hắn tuyệt đối sẽ không làm như vậy sự.”

“Người dựa vào cái gì nói như vậy?”

Nàng nói như vậy nhất định có căn cứ, nhất định có chút cái gì là hắn không biết mà nàng lại lựa chọn gạt hắn.

Quả nhiên, Di Giang ánh mắt sáng quắc mà nhìn hắn: “Người vì cái gì hoài nghi hắn? Hắn là người thân sinh đại ca, nghe nói các người trước kia quan hệ vẫn luôn đều thực hảo, vì cái gì hiện tại ngược lại không tin được hắn?”

Tùng Gia Hữu cười lạnh: “Người biết hắn có bao nhiêu lâu không có hồi quá cái này gia sao? Sao trời lớn như vậy, liền bộ dáng của hắn đều

không thể nói tới. Hãn đem Tiêu Nhã cùng hài tử đều ném ở chỗ này chẳng quan tâm, tẩn quá làm trượng phu cùng phụ thân trách nhiệm sao?”

“Vậy người hãn là cũng còn nhớ rõ, lúc trước hãn cũng không muốn hài tử đi? Ở ta đi Thái Lan nhờ trồng phôi thai thành công phía trước, hãn đều không đồng ý Tiêu Nhã quyết định này. Hãn có lẽ đến bây giờ đều còn không chịu tiếp thu chuyện này, liền tính ta mang theo hài tử chạy, hãn lại như thế nào sẽ vì tìm chúng ta mà đoạn ta đường lui?”

Còn có càng thêm ngoài dự đoán mọi người, chính là nàng lúc trước sinh hạ hài tử lúc sau, giúp nàng rời đi người kia, kỳ thật đúng là từng gia mẫu.

Bằng không thật đúng là cho rằng nàng có thể mang theo cái trong tả lót hài tử thần không biết quỷ không hay mà rời đi bệnh viện sao?

Nàng cũng là đến tới gần sinh nở khi mới lần đầu tiên thấy từng gia mẫu.

Hãn cùng nàng tưởng tượng đến không quá giống nhau, là chân chính thân sĩ, ôn hòa trầm ổn, đối mỗi người đều nho nhã lễ độ, cùng đệ đệ Tùng Gia Hữu cá tính trống đánh xuôi, kèn thổi ngược.

Khi đó, Tùng gia mỗi người hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ đối nàng có chút thành kiến —— rốt cuộc nàng là cái dùng sinh hài tử tới đạt thành chính mình mục đích nữ nhân, mặc kệ này mục đích là cái gì, cũng mặc kệ nàng có cái gì khổ trung.

Đặc biệt Tùng Gia Hữu, hãn là cỡ nào kiêu ngạo một người, hãn cũng xác thật có kiêu ngạo tư bản. Tốt đẹp gia thế, xuất sắc bề ngoài cùng thiên phú, đủ để chống đỡ hãn thực hiện mộng tưởng tài phú, thường nhân chẳng sợ chiếm cứ một cái đều tính nhân sinh người thẳng, hãn toàn bộ đều có.

Cho nên có một số việc hãn vô pháp tướng tượng, càng không thể tiếp thu.

Hãn đã từng đương nàng là học muội, hãn đối nàng động lòng trắc ẩn, muốn giúp đỡ nàng một lần nữa trở lại vườn trường, hoặc là ở hãn tương lai thiết kế văn phòng mưu một cái giống dạng tiền đồ cũng hảo; hãn thường thức nàng, cố vũ nàng, vì nàng suy nghĩ, thậm chí đã có nam nữ gian như vậy mơ hồ tốt đẹp cảm giác.

Tiêu Nhã đột nhiên tuyên bố tìm được rồi chọn người thích hợp có thể đại dụng sinh hạ hài tử, Di Giang cũng đi theo mất tích, hãn thật lâu về sau mới biết được chân tướng.

Nàng không xứng với hãn quý trọng.

Nhưng là từng gia mậ không giống nhau, hãn đối nàng không có thành kiến, gần là đem nàng coi như một cái có máu có thịt người tới đối đãi, từ người góc độ xuất phát, quan tâm nàng cảm thụ, hỏi nàng nghĩ muốn cái gì.

Hãn sẽ không cắt đứt nàng hết thấy đường lui bức nàng cùng biến rộng hiện thân, kia dư lại cũng liền một người có làm như vậy lý do.

Tùng Gia Hữu đương nhiên cũng minh bạch, cho nên muốn cũng không nghĩ mà nói: “Không có khả năng, không có khả năng là Tiêu Nhã.”

Nàng trước sau đem hài tử đặt ở thủ vị, sinh thời cũng không có nói qua bất luận cái gì oán hận hứa Di Giang nói, thậm chí đang mang thai trước sau đều vẫn luôn đối nàng giống người nhà giống nhau che chở.

Người chỉ biết tin tưởng chính mình muốn tin tưởng đồ vật, tới rồi bọn họ nơi này, đương nhiên là lựa chọn bảo hộ chính mình lựa chọn tin tưởng người.

Di Giang cười nhạt: “Cho nên ta mới nói không cần đề ra, đều đi qua.”

Tiêu Nhã cũng đã không ở nhân thế, còn truy cứu có không, lại có cái gì ý nghĩa đâu?

Nàng ai đều không trách, hết thầy đều là chính nàng lựa chọn.

“Kia Lương Ngũ cho người mượn kia số tiền, cầm đi còn cho hẳn.”

“Ta sẽ xử lý, người không cần lo lắng.”

Hắn hừ một tiếng: “Ta mới không lo lắng, ta chỉ là không hy vọng người cùng cái loại này người lui tới quá nhiều. Làm người nhập bọn người bằng hữu chợ đêm, cũng là vì làm người có thể tự lực cánh sinh, tương lai liền tính rời đi nơi này cũng có thể có cái mưu sinh thủ đoạn.”

Nhắc tới tương lai, nàng đương nhiên không tự chủ được nghĩ đến cùng bọn nhỏ chia lìa, trái tim thành thích nhảy dựng.

“Người vẫn là cho rằng, ta lúc trước lựa chọn sinh hạ hài tử là vì tiền phải không?”

Hắn dừng một chút: “Ít nhất Tiêu Nhã cho người tiền, người nhận lấy không phải sao?”

Di Giang há miệng thở dốc, nàng tưởng giải thích, chính là có chút lời nói, nàng như thế nào cũng chưa biện pháp ở trước mặt hắn nói ra, có chút lời nói nàng hứa hẹn quá, vĩnh viễn sẽ không nói.

Mắt thấy nàng muốn lại muốn cúi đầu từ bên cạnh hắn đi qua đi, Tùng Gia Hữu đột nhiên duỗi tay giữ nàng lại.

Hai người cách thật sự gần, gần gũi nàng nhìn đến hắn màu hổ phách con người trung có chính mình nho nhỏ bóng dáng.

“Lại có chuyện gì, không cần dấu diếm ta, càng không cần tự chủ trương. Đây là vì người hảo, cũng là vì sao trời cùng biển rộng.”

Gặp lại lúc sau, hấn lần đầu tiên, như vậy không mang theo cảm xúc mà cùng nàng nói chuyện, như là chân chính giảng hòa.

Nàng cảm giác được hấn lòng bàn tay truyền đến độ ấm, khẽ gật đầu: “Hảo.”

...

Di Giang cùng biển sao trời mênh mông vẽ một bức trường hai mét bức hoạ cuộn tròn đưa cho Tùng Gia Hữu làm sinh nhật lễ vật.

Ra tay như vậy có tình cảm lễ vật, chủ yếu là bởi vì Di Giang rất hào phóng mà thừa nhận: Ta không có tiền.

Vì thế biển rộng cùng sao trời cũng theo vào: Chúng ta cũng không có tiền.

Bất quá bức hoạ cuộn tròn nội dung dị thường phong phú, trung gian một cái rất sống động vũ long xuất từ Di Giang bút tích, chung quanh tất cả đều là hai đứa nhỏ tự do phát huy, từ nhỏ hoa tiểu thảo đến vũ trụ phi thuyền, từ ông già Noel đến làm bộ hồ lô tiểu bằng hữu, náo nhiệt vô cùng, đều phân không rõ là sinh nhật, ngày hội vẫn là hội chùa.

Tùng Gia Hữu liếc liếc mắt một cái: “Này còn phải lấy cái khung phiếu lên.”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 14 đệ 14 chương

Tùng Gia Hữu sáng sớm đẩy cửa tiến vào, nhìn đến chính là mẫu tử hai người ôm nhau ngủ ở hăn trên giường bộ dáng.

Biển rộng móng vuốt nhỏ bắt lấy Di Giang cổ áo, rộng thùng thình áo ngủ bị hăn xả đến lộ ra một tảng lớn nguyên bản che lại tuyết trắng.

Tùng Gia Hữu thanh thanh giọng nói, quay mặt đi.

Sách, hăn có phải hay không nên giáo dục tiểu tử này một mình một người ngủ?

Di Giang không như thế nào ngủ, nghe được động tĩnh liên bưng tỉnh, đại khái cũng ý thức được chính mình chập vạt, hợp lại một chút vạt áo, quan tâm nói: “Sao trời đâu, thế nào?”

“Còn ở ngủ, không có gì đại sự nhi, vẫn là có điểm sốt nhẹ. Ta đi lên đổi kiện quần áo, đến vội ban phi cơ.”

Di Giang giơ tay nhìn hạ biểu, vừa mới 6 giờ.

Nàng từ trên giường xuống dưới, tay vòng đến phía sau đem đầu tóc tùy tiện một chút: “Ta đi xem nàng.”

Tùng Gia Hữu từ phòng giữ quần áo thay đổi áo sơmi ra tới: “Người đợi chút mang nàng đi tranh bệnh viện, tiểu Lưu biết, sẽ lái xe đưa các người đi.”

“Ân.”

“Có chuyện gì, có thể đánh ta điện thoại.”

“Hào.”

“Biển rộng mau bốn tuổi, là thời điểm độc lập ngủ.”

“.....”

Lời nói đều nói xong, hai người mới ý thức được như vậy đối thoại rất giống phu thê gian người tới ta đi, nhất thời đều có chút xấu hổ.

Hắn bổ sung một câu: “Tối hôm qua là đặc thù tình huống mới làm người ngủ nơi này, người không cần hiểu sai. Cho dù ta không ở, căn phòng này người cũng không cần tùy tiện vào tới.”

Người giường là nạm viền vàng sao? Ai hiếm lạ đâu! Thật là nói không được hai câu liền nguyên hình tất lộ, Di Giang tức giận mà hoành hãn liếc mắt một cái, đi xuống lầu.

Tùng Gia Hữu vô dụng trong nhà xe, trợ thủ thường vũ sinh lái xe tới đón hắn đi sân bay. Di Giang nghĩ đến ngày đó tiểu mang đề qua đưa tiền hòa hợp cùng đi người chính là hắn, vì thế đang đợi Tùng Gia Hữu xuống lầu không đương cùng hắn chào hỏi.

Thường vũ sinh chỉ là xuất phát từ lễ phép đáp lại một chút, có vẻ thập phần lãnh đạm.

Di Giang rất cuộc nhẹn không được hỏi: “Thường tiên sinh, người phía trước liền nhận thức ta sao?”

Nàng tổng cảm thấy tên này ở nơi nào nghe qua, khẳng định không phải ở hắn trở thành Tùng Gia Hữu trợ thủ đắc lực lúc sau, nhưng lại thật sự nghĩ không ra.

Thường vũ sinh lúc này mới nghiêm túc liếc nhìn nàng một cái: “Người thật sự không nhớ rõ sao? Tốt xấu cũng làm một năm đồng học.”

Bình tĩnh đại ngộ, nguyên lai là đại học cùng trường.

Nàng đại học chỉ đọc một năm liền thôi học, ở giáo khi vội vàng làm công, cũng không được học sinh ký túc xá, rời rạc quản lý khiến cho nàng liền lớp học đồng học đều nhận không được đầy đủ.

Nàng như thế nào cũng chưa nghĩ đến sẽ dưới tình huống như vậy gặp được ngày xưa đồng học, nhưng ngẫm lại cũng thực bình thường, T đại kiến trúc hệ anh dũng bất quần, Tùng Gia Hữu từ trường học cũ tuyển nhận hợp ý nhân tài cũng không kỳ quái.

Kỳ quái chính là thái độ của hắn.

Hắn có lẽ cũng biết chuyện của nàng, hai đứa nhỏ sự, nàng từ bỏ việc học cùng tiền đồ.....

Người bình thường vô pháp lý giải một người thời điểm, thường thường liền sẽ đem nàng phóng tới chính mình mặt đối lập.

Tùng Gia Hữu vừa lúc xuống dưới, nhìn nhìn bọn họ: “Liêu cái gì đâu?”

“Không có gì.” Di Giang cười cười, “Ta đi lên kê biển rộng rời giường.”

...

Sao trời sáng sớm lên lại phun ra một lần, Di Giang mang theo nàng, trước đưa biển rộng đi nhà trẻ, sau đó đi vòng đi bệnh viện.

Bệnh viện vẻ ngoài thoạt nhìn phi thường tân, chiếm địa diện tích cũng không lớn, nhưng là bố cục hợp lý, tràn ngập hiện đại thiết kế cảm.

Nàng nhìn ra được, đây là Tùng Gia Hữu thiết kế.

Sáng sớm thượng cơ phía trước, hần đã hẹn trước quá chuyên gia hào, cho nên Di Giang đẩy hài tử tiến vào phòng khám bệnh đại sảnh liền có đạo khám tiến lên, trực tiếp mang nàng tiến vào VIP đợi khám bệnh khu.

Có mặc áo khoác trắng tuổi trẻ nam sĩ nghe được đạo khám xưng hô hứa tiểu thư, lập tức xoay người lại: “Người là hứa Di Giang?”

Di Giang gật đầu: “Người là?”

“Úc, ta kêu Dung Chiêu, là nhà này bệnh viện đồng sự, cùng Tùng Gia Hữu là hồ bằng cầu hữu.” Hần cười lộ ra chính tề hàm răng, “Chúng ta ở T thị cái này tân địa chỉ ban đầu là hần thao đao giúp chúng ta thiết kế.”

Quả nhiên.

Di Giang thấy hần cũng ăn mặc áo blouse trắng, trên tay còn ở lật xem bệnh lịch, lưỡng trước hần cũng nên là bác sĩ.

“Dung bác sĩ, kia phiền toái người, thỉnh bác sĩ giúp sao trời nhìn xem, nàng ngày hôm qua nửa đêm đến bây giờ phun ra hai lần, còn có sốt nhẹ nóng lên.”

Dung Chiêu ngồi xổm xuống, ngón tay điểm điểm sao trời khuôn mặt nhỏ: “Tiểu bệnh nhân, lại là người nha? Còn nhớ rõ ta sao?”

Sao trời tinh thần không tốt, giãy giụa liếc hần một cái, thanh âm tinh tế mà kêu: “Dung Chiêu thúc thúc.”

“Hảo ngoan, hôm nay là nơi nào không thoải mái?”

Nàng sờ sờ chính mình bụng.

Dung Chiêu đơn giản bắt mạch, đứng lên đối Di Giang nói: “Khả năng chính là nặc như virus cảm nhiễm, gần nhất đi học thượng nhà trẻ hài tử trung gian thi đỗ, trước làm xét nghiệm nhìn xem, hẳn là không quá lớn vấn đề.”

Di Giang nhẹ nhàng thở ra: “Ân, cảm ơn.”

“Một cái khác hài tử ở nhà sao? Phải chú ý cách ly.”

“Ta biết, hẳn hôm nay đi nhà trẻ.”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 15 đệ 15 chương

Di Giang chính là đem kia cổ mãnh liệt bất an cùng phản cảm áp xuống đi, vẫn không nhúc nhích mà nhìn hẳn: “Người như thế nào tìm được nơi này tới?”

“Người còn nói đâu! Người vừa đi liền nhiều năm như vậy không có tin tức, liền không suy xét ta và người mù mù có bao nhiêu lo lắng sao?”

Bọn họ lo lắng nàng? Di Giang giống nghe thế trên đời tốt nhất cười chê cười, khoe miệng giơ lên lạnh lùng độ cung: “Nói đi, người rốt cuộc muốn làm gì?”

“Không làm cái gì.” Triệu Thành Khang xoa xoa tay, “Muốn mang người về nhà đi, người một nhà ăn cái bữa cơm đoàn viên.”

“Ta đi không khai, chính người trở về đi.”

“Có chuyện gì nhi như vậy vội a? Người phía trước cái kia rất hỏa bánh rán sạp không phải cũng không bày sao? Nghe nói người hiện tại muốn chiếu cố hai đứa nhỏ.....”

“Ai nói cho người hài tử sự?” Di Giang hô hấp đều dồn dập lên, “Ai nói cho người ta ở chỗ này?”

Triệu Thành Khang sửng sốt một chút, thô hắc lông mày một nhin, sắc mặt đậm đen tới: “Người kêu cái gì, ta phải biết rằng, tự nhiên có biện pháp

biết.”

Nhanh như vậy liền phải lộ ra bản tính? Di Giang tay tại bên người nắm chặt: “Ta mặc kệ người như thế nào tìm được ta, ta sẽ không theo người trở về, cũng không có tiền cho người. Người trở về nói cho ta mẹ, ta sống được hảo hảo, đừng nhớ thương ta, có thể quá các người phải hảo hảo quá đi!”

“Người này nói cái gì!” Triệu Thành Khang duỗi tay tới kéo nàng, “Chúng ta là toàn gia, như thế nào có thể tạm chấp nhận quá?”

“Người họ Triệu, ta họ hứa, ta cùng người cũng không phải là toàn gia.”

“Người!”

“Người có đi hay không, không đi ta báo nguy.”

“Hảo a, người báo, cứ việc báo.” Cái này đảo làm Triệu Thành Khang có chơi xấu cơ hội, “Đem cảnh sát gọi tới nhìn xem, không phụng dưỡng lão nhân khuê nữ như thế nào còn chiếm lý!”

Hắn chính là như vậy, vĩnh viễn có thể sử dụng gia đình tranh cãi lý do đem sự tình che dấu qua đi.

Nhất thật đáng buồn chính là, chiêu này còn luôn là hiệu quả.

Di Giang nói: “Ta muốn phụng dưỡng cũng là phụng dưỡng người, không dưỡng súc sinh. Người tính cái gì người nhà..... Đòn hiểm người khác nữ nhi, xâm phạm người khác nữ nhi, tìm ta đòi tiền đi đánh bạc, người tính cái gì người nhà! Người còn dám tới tìm ta? Ta mỗi ngày đều nguyện rửa người, hận không thể người tại chỗ nổ mạnh, chết không toàn thân!”

Nàng này phiên lời nói kỳ thật đã sớm tưởng đối hẳn nói, hôm nay mới thật sự nói ra.

Đi ngang qua người đi đường nhin không được nhìn về phía bọn họ, Triệu Thành Khang vội vàng lại đây che nàng miệng: “Người hạt ồn ào cái gì đâu người!”

Di Giang một phen rời ra hẳn tay: “Đừng chạm vào ta, ghê tởm!”

Triệu Thành Khang không thể nhin được nữa, một cái tát huy lại đây, thật mạnh quắc ở trên mặt nàng.

Hẳn trước kia là cái bọc nhỏ đốc công, làm trang hoàng xuất thân, tay chân sức lực so thường nhân còn đại. Di Giang bị hẳn này một phiến, thân thể đụng vào trên tường, lão đảo một chút, miễn cưỡng ổn định thân thể, ngẩng đầu đem trong miệng huyết bọt phun ở hẳn trên người.

Triệu Thành Khang lại trở tay cho nàng một cái tát, thô to ngón tay khớp xương cơ hồ giống nắm tay giống nhau dừng ở nàng gương mặt, sau đó một phen néo nàng tóc liền phải hướng trên tường đâm.

“Dừng tay!”

“Dừng tay!”

Có hai thanh âm đồng thời ngăn lại hẳn, một cái tràn ngập kinh sợ, một cái tất cả đều là oán giận.

Di Giang bên tai đã tất cả đều là ong ong ù tai, tầm mắt cũng có chút mơ hồ, quay đầu miễn cưỡng thấy rõ đứng ở nhà trẻ cửa kinh ngạc đến trương đại miệng tô hỉ nhạc cùng vội vàng tới rồi Viên Tiểu Mang, cắn chặt răng, bắt lấy trong túi di động, móc ra tới hung hăng nện ở Triệu Thành Khang khóe mắt.

Hắn ai da một tiếng, che lại khoe mắt sau này lui lại mấy bước, rồi cuộc buông ra nàng.

Di Giang theo tường vây hoạt ngồi xuống đi, tô hỉ nhạc chạy tới đỡ lấy nàng, thanh âm có vẻ run rẩy: “Người không sao chứ..... Có khỏe không?”

Nàng nói không ra lời, đầu cũng là vụng.

Viên Tiểu Mang liền bư hãn, xách theo chính mình bao bao xông lên liền đối với Triệu Thành Khang đầu một đốn mãnh chụp. Nàng bao là đào bảo 19.9 bao ship bạo khoản, lại trường lại ngành còn tự mang một vòng đình tán, đánh vài cái liền thấy Triệu Thành Khang trên mặt có huyết nhỏ giọt tới.

Vây xem trong đám người có người báo cảnh, có người đánh 120, xe cứu thương cùng xe cảnh sát đồng thời đuổi tới, lại là Triệu Thành Khang bị đưa đến bệnh viện đi, Di Giang cùng Viên Tiểu Mang đều bị mang về cục cảnh sát.

...

Tùng Gia Hữu nhận được tin tức trở về đuổi trên đường, chỉ cảm thấy không thể tưởng tượng.

Nữ nhân này là như thế nào làm, bất quá là đón đưa hài tử thượng nhà trẻ cùng đi bệnh viện, như thế nào liền đả thương người vào đồn công an đâu?

Nàng còn có thể đánh người, đả thương người?

Hắn lĩnh giáo qua, nàng sức lực không nhỏ, tính tình cũng không tính cỡ nào ôn nhu hoà thuận, nhưng nàng bày quán mà sống những ngày ấy

gặp được quá nhiều ít gây hấn người, đều chưa từng cùng nhân gia khởi quá lớn xung đột, hấn tra quá.

Ủy khuất khẳng định có, nhưng nàng hiểu được tầng dưới chót sinh tồn pháp tắc, dựa vào nhân tự trên đầu một cây đao, cẩn thận chặt chẽ mà trước sống sót lại nói.

Tại sao lại như vậy mất khống chế, hấn thật là không thể tưởng được thích hợp lý do.

Nghe nói sự tình phát sinh ở hai đứa nhỏ nhà trẻ phụ cận, càng là làm người hãi hùng khiếp vía.

Thằng thẩn nói, lần này đi công tác cũng không thuận lợi, giáp phương đối bọn họ đưa ra kiến trúc phương án như thế nào đều không hài lòng. Loại tình huống này hấn trước kia cũng gặp được quá, nhưng đều không có lần này như vậy nghiêm túc, bởi vì hết lòng tin theo hấn kỳ hạ thiết kế sư đều là tốt nhất, hơn nữa hấn bản nhân lý niệm, tổng có thể nói phục đối phương.

Lần này tựa hồ là đối phương lý niệm theo chân bọn họ phát sinh lệch lạc, muốn như thế nào giải quyết hấn còn không có tưởng hảo, một ngày mặt đối mặt câu thông hiển nhiên cũng không đủ.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 16 đệ 16 chương

“Bởi vì đây là chuyện của ta, ta cần thiết chính mình giải quyết.”

Nàng thanh âm khàn khàn, thần trí cũng đã khôi phục thanh minh.

Bình tĩnh lại lúc sau, nàng đầu tiên nghĩ đến chính là hài tử. Lương Ngũ nói cho nàng đã đem biển rộng đưa về nhà, tài xế tiểu Lưu nói sao trời ngủ trưa lên tinh thần cũng cũng không tệ lắm, nàng một viên huyền tâm mới rơi xuống đất.

Cả người căng chặt thời điểm không cảm thấy, thả lỏng lại, đau đớn tăng lên, nước mắt không tự chủ được mà hướng hốc mắt dừng.

Nàng liều mạng nhẫn, hãn còn muốn lửa cháy đổ thêm dầu.

Tùng Gia Hữu nhìn nàng, không nói thêm nữa cái gì, cũng hoàn toàn không hỏi nhiều. Xuống xe lại đem áo khoác hợp lại ở trên người nàng: “Người cùng ta tới.”

Hãn không làm nàng hồi ngày thường trụ lâu chính, cũng không đi tạm thời cách ly sao trời một khác sườn tiểu lâu, mà là đem nàng đưa tới nhiệt độ ổn định pha lê phòng.

“Người ở chỗ này hơi chút chờ ta trong chốc lát, ta lập tức quay lại.”

Pha lê trong phòng ấm áp hơi thở nghênh diện mà đến, giống hãn quần áo mới vừa hợp lại đến nàng trên vai khi truyền lại cho nàng nhiệt độ cơ

thế.

Hắn thực mau trở lại, trong tay cầm một chi ngoại dụng thuốc mỡ cùng túi chườm nước đá, nhẹ giọng kêu nàng: “Người lại đây.”

Di Giang đứng không nhúc nhích.

Hắn không miễn cưỡng, nàng bất động, hắn liền từng bước một triều nàng đi tới.

Nàng bản năng sau này trốn, nhưng phía sau chính là tường thủy tinh, lui không thể lui.

Tùng Gia Hữu nâng lên tay tới, ngón tay đụng tới nàng gương mặt, Di Giang mở to hai mắt, hắn lại nói: “Đừng nhúc nhích, thực mau liền hảo.”

Hắn đầu ngón tay mới vừa bôi lên thật dày thuốc mỡ, băng lạnh lẽo, ở trên mặt đẩy ra, có một cỗ nhàn nhạt hương.

“Cái này tiêu sưng phục hồi như cũ hiệu quả thực hảo, bác sĩ khoa ngoại đề cử, người phải nhớ kỹ sát. Còn có túi chườm nước đá, buổi tối đắp một đắp.”

“Ta.....”

“Đêm nay người liền ngủ ở nơi này, miễn cho biến sao trời mênh mông bọn họ nhìn đến người bị thương. Chờ ngày mai trên mặt sưng tiêu, lại tưởng cái cách nói viên qua đi.”

Nàng gật đầu, nàng không nghĩ làm bọn nhỏ nhìn đến nàng hiện tại bộ dáng, hắn thực hiểu biết tâm tình của nàng.

Nhưng nàng vẫn là không yên lòng: “Sao trời bệnh còn chưa hết.”

“Người cho rằng trước kia người không ở thời điểm, nàng sinh bệnh là như thế nào lại đây? Ta sẽ bồi nàng, người không cần lo lắng. Đến nỗi biển rộng, hẳn cũng nên học rời đi mù mù chính mình một người ngủ.”

Hắn đem nàng đưa tới pha lê phòng nhất sườn, cửa sổ sát đất toàn bộ kéo lên cửa chớp, nguyên bản sofa lấy một loại kỳ lạ tạo hình triển khai tới, thành một trương nửa ngưỡng sofa giường. Trên giường đã phô hảo mới tinh đệm chăn.

Tùng Gia Hữu lấy quá bên cạnh một cái điều khiển từ xa, đem một bên cửa chớp mở ra: “Bên này dựa rừng cây, buổi tối khởi phong khả năng sẽ có thanh âm, người nếu cảm thấy sợ hãi có thể nghe một chút âm nhạc.” Hắn lại ấn hạ truyền phát tin âm nhạc kiện, “Nếu vẫn là không được, có thể kêu Bình dì tới bồi người.”

Di Giang lắc đầu: “Ta không sợ.”

Hắn nhìn trên mặt nàng nhìn thấy ghê người vết thương sưng vù, sở hữu quật cường cùng kiên cường đều phảng phất mang theo chua xót.

“..... Vậy người sớm một chút nghỉ ngơi.”

Hắn xoay người đi ra ngoài, Di Giang lại ở sau người gọi lại hắn: “Tùng tiên sinh.”

Thực xa lạ, nếu không phải nơi này chỉ có bọn họ hai người, hẳn thật cho rằng nàng kêu chính là hắn đại ca.

Nhưng hắn vẫn là dừng lại: “Chuyện gì?”

“Hôm nay sự, ta tưởng cùng người nói chuyện.”

“Ta hiện tại không nghĩ nói.” Hắn nói, “Hơn nữa ta cảm thấy người cũng không chuẩn bị tốt.”

Nàng thân thể cùng tinh thần thượng đều đã chịu rất lớn đánh sâu vào, nhất yêu cầu chính là nghỉ ngơi, lúc này tới công bằng, hoàn toàn là bị buộc đến cái này phần thượng, không thể không vì này.

Này đối nàng không công bằng.

Huống chi hẳn cũng còn có chuyện quan trọng phải làm, lập tức, lập tức.

...

Di Giang ngủ một giấc, bắt đầu đau đầu đến lẫn qua lộn lại, trợn mắt nhìn đến đỉnh đầu bầu trời đêm cùng một chút rải rác tinh quang, chậm rãi mới bình tĩnh kiên định xuống dưới, làm các loại kỳ quái mộng.

Biển rộng cùng sao trời sáng sớm cũng chưa tới nháo nàng, trong nhà ngoài ý muốn an tĩnh.

Bình dì nhìn đến nàng, nước mắt phút chốc phút chốc liền xuống dưới: “Đây là như thế nào làm..... Như thế nào hạ được như vậy trọng tay a? Có đau hay không a Di Giang, không có quan hệ, cùng ta nói.”

Di Giang đôi mắt cũng đỏ lên: “Không có việc gì Bình dì, đã không như vậy đau.”

Chỉ là ngày hôm qua dùng sức cầm di động tạt Triệu Thành Khang kia cái cánh tay khả năng kéo bị thương, nàng nâng không dậy nổi tay chải đầu, Bình dì khiến cho nàng ngồi xuống, lấy quá lược giúp nàng.

Di Giang trong lòng cảm động, nàng thân sinh mù mù ở nàng gặp ngược đãi thời điểm đều chưa từng có như vậy quan tâm quá nàng.

Ban đầu là không tin, lại sau lại cũng cùng Triệu Thành Khang cãi nhau, đánh quá, phát hiện căn bản không phải đối thủ, chính mình ngược

lại cũng đi theo chịu khổ, cũng liền chết lặng mà tùy hãn đi.

Thậm chí ở Triệu Thành Khang đối nàng nổi lên xấu xa tâm tư, bắt đầu động tay động chân bắt nạt nàng thời điểm, mụ mụ ngược lại quai nàng câu nhân, không bị kiềm chế, nói nàng muốn huỷ hoại cái này gia.

Bất kham hồi ức lại làm nàng đau đầu dục nứt, nàng chỉ phải nói sang chuyện khác: “Sao trời cùng biển rộng đâu, như thế nào không phát hiện?”

“Biển rộng hôm nay đến công viên hải dương đi, nói là cùng tiểu đồng bọn, cái kia kêu tiểu mỹ tiểu cô nương ước hảo, tham gia công viên hải dương qua đêm hoạt động.”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 17 đệ 17 chương

Hắn nhận thầu công trình đều là cùng hắn đường đệ hợp tác, sáng nay hắn đã xem qua hợp đồng, cũng không có cái gì đặc biệt hà khắc điều kiện. Tương phản nhưng thật ra như vậy mỹ kém, nếu không phải gặp được quý nhân, chính bọn họ khẳng định là kéo không tới.

Luật sư lấy ra hai phân báo chí ném ở trước mặt hắn: “Đây là T thị cùng nhà người địa phương báo chiều, người muốn đăng báo thanh minh người không có tẫn quá đối hứa Di Giang tiểu thư nuôi nấng trách nhiệm, người cùng nàng không tồn tại trên thực tế cha con quan hệ, nhất thức hai phân.”

Cái gì? Đây là có ý tứ gì?

“Còn có, chỉ cần tiếp được này phân công, người không thể lại đến T thị tới, không thể lấy bất luận cái gì hình thức yêu cầu cùng hứa Di Giang gặp mặt.”

Triệu Thành Khang cái này hồi quá vị tới: “Nguyên lai các người là vì Di Giang tới? Các người cùng nàng là cái gì quan hệ?”

“Cố chủ cùng công nhân. Người ngày hôm qua hạ như vậy trọng tay đem chúng ta công nhân đánh thành như vậy, chúng ta đại biểu nàng tới cùng người nói chuyện.”

Triệu Thành Khang mới không tin, cười nhạt nói: “Sẽ có tốt như vậy lão bản? Ta mới không tin. Di Giang là ta khuê nữ, ta biết nàng mấy năm nay cấp kẻ có tiền sinh hai đứa nhỏ, sẽ không chính là nhà người đi?”

Hắn ánh mắt đánh đá chua ngoa, dừng ở Tùng Gia Hữu trên người, tưởng tượng thấy thanh niên này tài tuấn cùng chính mình cái kia từ nhỏ diện mạo tiêu chí câu nhân kế nữ có như thế nào không thể cho ai biết bí mật.

“Liên tính là thì thế nào?” Tùng Gia Hữu rốt cuộc mở miệng, “Người họ Triệu, nàng họ hứa, nàng cùng người cũng không phải là cái gì cha con.”

“Lời nói không thể nói như vậy, nàng thân ba chết sớm, nếu không phải dựa ta kiếm tiền nuôi sống bọn họ mẹ con, nàng còn có thể có cơ hội đến thành phố lớn tới vào đại học?”

Nhắc tới vào đại học, Tùng Gia Hữu cùng ngoài cửa Di Giang đều có đặc biệt tiếc nuối cùng đặc biệt phẫn nộ, lại vẫn là nhẫn nại tính tình: “Cho nên đâu, người muốn thế nào?”

Triệu Thành Khang lại thay đổi phó sắc mặt: “Ta có thể thế nào, đương nhiên là hy vọng nữ nhi quá đến hảo, nàng quá đến hảo, chúng ta cũng liền quá đến hảo. Giống hôm nay người cho ta loại này tiểu công trình, càng nhiều càng tốt sao!”

Tùng Gia Hữu cười cười: “Ta nếu là không cho đâu?”

“Vậy người đại Di Giang tận tâm trách nhiệm, chiếu cố hạ chúng ta nhị lão cũng đúng a! Mấy năm nay ta cùng nàng mụ mụ thân thể đều không tốt, mỗi tiến một chuyến bệnh viện kia đều là tiền a!”

“Nếu tiền cũng không có đâu?”

“Tiền cũng không có?” Triệu Thành Khang ánh mắt không tốt, ha hả cười lạnh, “Khó trách các người muốn cho nàng cùng ta giải trừ quan hệ a! Ta nói cho người, môn nhi đều không có, không cái mấy trăm vạn một ngàn vạn, mơ tưởng làm ta đem nàng giao cho các người. Ta biết các người những người này sợ cái gì, đến lúc đó ta tìm truyền thông đài truyền hình bạo điểm liêu, nói các người ngoài giá thú tình làm đại nhân gia nữ sinh viên bụng, còn đem người giấu đi, đó chính là ăn không hết gói đem đi.”

Tùng Gia Hữu nhìn luật sư liếc mắt một cái: “Ta giống như nghe được có người ở xảo trá làm tiền ta?”

“Có loại đi cáo ta a, các người có thể chứng minh được cái gì?”

“Người năm đó cùng hứa Di Giang cũng là nói như vậy đi —— không có chứng cứ, liên tính nàng báo nguy cũng cáo không được người?”

Triệu Thành Khang bạo nộ: “Kia nha đầu thú nói cái gì?”

Vừa rồi còn phụ từ nữ hiếu, nhanh như vậy liền thành nha đầu thú, tính tình bạo ngược người quả nhiên chịu không nổi kích.

“Nên nói đều nói, như thế nào, người làm được ra còn sợ người biết không?”

Triệu Thành Khang xì một tiếng khinh miệt, dăng một chút đứng lên, chỉ vào Tùng Gia Hữu nói: “Người biết cái gì! Lão tử tiêu tiền đem nàng nuôi lớn, nàng ăn uống dùng, đi học học phí, sách vở phí loại nào không phải lão tử ra? Liền trên người nàng quần áo giày đều là ta tiêu tiền mua, lão tử có thể mua là có thể thoát! Đánh nàng làm sao vậy, ta còn sờ nàng đâu, còn muốn thượng.....”

Nói còn chưa dứt lời, cổ áo bỗng nhiên bị Tùng Gia Hữu nhéo, cây báng một chút đầu đem cửa sổ pha lê đụng phải cái đập nát, toàn bộ đầu bị tạp ở bên ngoài.

Tùng Gia Hữu chống hãn tác dụng chậm, hỏi luật sư nói: “Thế nào, đều lục xuống dưới sao?”

Toàn bộ hoàn chỉnh đối thoại, đều ở di động ghi âm, một hồi phóng, tất cả đều là Triệu Thành Khang kêu gào thanh âm.

Tùng Gia Hữu ở bên tai hãn nói: “Nàng rời đi gia thời điểm còn bất mãn mười tám tuổi, người □□ vị thành niên thiếu nữ chưa toại, hiện tại lại xảo trá làm tiền ta, số tội cũng phạt, có thể ăn được mấy năm lao cơm. Người xem người là muốn đi ngồi tù, vẫn là trở về tiếp tục làm làm buôn bán, đem nhật tử quá đi xuống, tù chính người quyết định.”

Triệu Thành Khang giãy giụa, lại như thế nào cũng tránh không khai, thanh âm phát run: “Chuyện gì cũng từ từ..... Người..... Người trước buông ta ra.”

Hãn nơi nào là to lớn hữu lực người trẻ tuổi đối thủ, cũng liền dám đối với trời sinh thể năng ở vào nhược thế phụ nữ và trẻ em xuống tay thôi.

Loại này rác rưởi, Tùng Gia Hữu kỳ thật thực sự có loại muốn đem hãn trực tiếp từ này trên lầu đẩy xuống xúc động.

Bệnh viện hộ sĩ, trực ban bác sĩ cùng bảo an nghe được động tĩnh đều vọt tiến vào, đương nhiên còn có vẫn luôn liền ở ngoài cửa hứa Di Giang, nàng giữ chặt hãn cánh tay, nôn nóng nói: “Người buông ra hãn, buông tay!”

“Gấp cái gì, hãn lại không chết được!” Hãn nhìn Triệu Thành Khang lại là một đầu vẻ mặt huyết, đem trên đầu băng gạc lại nhiễm hồng, đặc ý nói, “Ta đây chính là tự cấp người hết giận, người còn không cảm kích?”

“Ta biết, nhưng người tay đổ máu!”

Tùng Gia Hữu lúc này mới phát giác khả năng vừa rồi đánh vỡ pha lê khoảnh khắc, tay phải mu bàn tay tới tay cổ tay địa phương bị toái pha lê vẽ ra một cái khâu tử, huyết tâm đỏ áo sơmi cổ tay áo.

Không nói còn chỉ là cảm thấy có chút tê dại, lúc này đau đớn đánh úp lại, hãn mới buông ra Triệu Thành Khang.

“Cấp trưởng cảnh sát gọi điện thoại.” Hãn lắc lắc tay, công đạo luật sư nói, “Ngày hôm qua đã thương ta nhân viên tạm thời nam nhân hôm nay lại đối ta động thủ, ta bị thương thực trọng, mới đẩy hãn một phen, thỉnh bọn họ xét xử lý đi.”

...

Xử lý Tùng Gia Hữu trên tay thương hoa một chút thời gian, cho nên chờ bọn họ đi Dung Chiêu long đình bệnh viện tiếp sao trời thời điểm đã chậm.

Sao trời ngồi ở ghế trên, cẳng chân lắc qua lắc lại: “Mụ mụ các người như thế nào mới đến nha? Nhị thúc nói các người sẽ sớm tới đón ta..... Di, mụ mụ người mặt làm sao vậy? Nhị thúc nhị thúc, người tay bị thương sao?”

Di Giang cùng Tùng Gia Hữu liếc nhau, rất có ăn ý mà nói: “Vừa rồi té ngã một cái.”

Sao trời tò mò mà mở to hai mắt: “Đại nhân cũng sẽ té ngã sao?”

“Ân.”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 18 đệ 18 chương

Ngày hôm sau, hứa Di Giang cho rằng hẳn bị thương ít nhất sẽ ở nhà nghỉ ngơi một ngày, không nghĩ tới hẳn thiên không lượng liền ra cửa, nghe nói vẫn là hạng mục thượng sự, muốn đi văn phòng mở họp.

Biển rộng cũng là sáng sớm liền kết thúc công viên hải dương hoạt động bị đưa về tới, Di Giang cho rằng hẳn lần đầu ở bên ngoài qua đêm, trở về khẳng định muốn tìm nàng làm nũng, không nghĩ tới hoàn toàn không việc này.

Di Giang đem sao trời lộng rời giường, làm nàng ở nhà ăn ăn cơm sáng, chính mình chạy đến sân đi xem biển rộng, không nghĩ tới ở hoa viên gặp được chính bồi biển rộng chơi tô hi nhạc.

Nàng có chút kinh ngạc: “Nhạc nhạc lão sư, người như thế nào ở chỗ này?”

Tô hi nhạc trong miệng tắc ăn, như cũ ca băng ca băng giống cái sóc con, trong tay còn ôm cái bánh quy mâm, xem ra là Bình dì buổi sáng nướng bánh quy điểm tâm dùng để chiêu đãi nàng.

“Ta không yên tâm người, nghĩ tới đến xem.” Nàng vỗ vỗ ngực, đem bánh quy nuốt xuống đi, “Còn có sao trời, nghe nói là nặc như virus cảm nhiễm, cho nên ta cũng lại đây nhìn xem nàng.”

“Không chậm trễ người hôm nay đi học sao?”

“Người đã quên, hôm nay là cuối tuần nha!”

Thật đúng là nhật tử quá đến hồn nhiên bất giác, đều đã quên ngày nào đó là ngày nào đó.

Biển rộng đã nhào vào nàng trong lòng ngực, trong tay bắt lấy một phen hôi thành thạch đồ vật: “Mụ mụ, ta cùng nhạc nhạc lão sư đều ở uy cầu cầu, người cũng tới nha!”

Di Giang lúc này mới phát giác trên cổ còn có bạch bạch một tiểu chỉ, từ đầu đến chân đều lông xù xù, đôi mắt giống thủy tẩy quá quả nho giống nhau lượng.

Nàng càng kinh ngạc: “Này lại là nơi nào tới?”

“Ta hôm nay mang về tới nha, tiểu mỹ ba ba đưa ta. Hẳn nơi đó có vài chỉ chó con đâu, hẳn nói ta thích liền đưa ta một cái.”

Cho nên cầu cầu hôm nay cùng biển rộng cùng nhau tiến môn.....
Tùng Gia Hữu sợ là còn không biết đi?

“Nhị thức còn không biết nga, đợi chút cho hẳn một kính hi.”

Quả nhiên.

Biển rộng nhìn chăm chăm Di Giang mặt nhìn trong chốc lát, “Mụ mụ, người mặt..... Làm sao vậy, sinh bệnh sao?”

Thoạt nhìn giống như có điểm không thích hợp.

Di Giang lấy xuất khẩu tráo mang lên: “Mụ mụ, trước hai ngày té ngã một cái, mặt có điểm sưng.”

Kỳ thật sáng nay lên nàng đã chiếu quá gương, trên mặt sưng đỏ khá hơn nhiều, cái trán trầy da cũng có thể dùng sợi tóc che khuất, nhưng rất

cuộc không thể gạt được hài tử thận trọng.

Biển rộng đau lòng mà nhăn lại lông mày: “Quá đáng thương, đại nhân cũng sẽ té ngã sao?”

Hắn nói quá đáng thương thời điểm, Di Giang ngồi xồm xuống ôm ôm hắn.

Sao trời lúc này cũng ăn xong cơm sáng chạy ra: “Biển rộng người đã về rồi? Nói cho người nga, chúng ta không ở hai ngày này, mục mục té ngã, nhị thúc vì công chúa ôm mục mục cũng bị thương.”

“Uy, không cần thêm mắm thêm muối lạp!”

“Là thật sự!”

Tô hỉ nhạc ở bên cạnh yên lặng nhìn bọn họ, liên thủ bánh quy cũng đã quên ăn.

Sao trời thực mau cũng bị tiểu cầu hấp dẫn, cùng biển rộng bắt lấy Lương Ngũ ngày hôm qua liền cầu cùng nhau cho hắn ấu khuyến cầu lương, cùng tiểu cầu đi chơi.

Di Giang đối tô hỉ nhạc nói: “Ngày đó thật là cảm ơn người, ở trường học phụ cận nháo thành như vậy, ta nhìn qua ý không đi, nhưng ta không có biện pháp, hy vọng người có thể lý giải.”

Nàng không thể làm Triệu Thành Khang tiếp cận nàng hài tử, liều mạng cũng muốn bảo hộ biển sao trời mệnh mệnh, không thể chịu nàng không bao lâu ngược đãi, càng không thể trở thành cái loại này nhân tra lấy tới uy hiếp nàng nhược điểm.

Tô hỉ nhạc liên tục xoa tay: “Không không không, người không cần xin lỗi, cũng không cần cảm tạ ta. Ai cũng chưa nghĩ đến sẽ có loại chuyện

này, ta..... Ta.....”

Nàng tựa hồ có chuyện nói không nên lời, cấp dậm dậm chân: “Tính, không cần đề như vậy không vui sự. Thương thế của người thật không có việc gì sao? Muốn hay không đi bệnh viện nhìn xem?”

Di Giang lắc đầu, hôm trước vốn đang có chút ù tai, nàng còn sợ chính mình màng nhĩ lại đục lỗ. Trước kia không phải chưa từng có, chính nàng đến bệnh viện đi làm tu bổ, bác sĩ vừa thấy liền biết thương như thế nào tới, thực đồng tình, cũng thực phần nộ, chính là không có cách nào.

Nàng hiện tại lo lắng còn có mặt khác một sự kiện, chính là tô hỉ nhạc theo chân bọn họ thường xuyên tiếp xúc xuống dưới, hẳn là đã hiểu biết đến, nàng cùng Tùng Gia Hữu cũng không phải thăm hỏi gia đình khi bọn họ nhận định hài tử cha mẹ, không biết có thể hay không ảnh hưởng bọn họ đối biến sao trời mệnh mông cái nhìn.

Nhưng tô hỉ nhạc tựa hồ không có muốn thảo luận cái này đề tài ý tứ, nàng khả năng dưỡng quá cầu, đối cầu cầu tập tính thực hiểu biết, bồi biến rộng cùng tiểu cầu chơi trong chốc lát, dạy hẳn chiếu cố cầu cầu cơ bản phương pháp, sau đó liền tính toán rời đi.

Bình dì đang ở phòng bếp chuẩn bị cơm trưa, lễ phép thượng Di Giang hẳn là muốn giữ lại lão sư ăn một bữa cơm, nhưng mà cùng Tùng Gia Hữu ước pháp tam chương lại viết rõ nàng không có như vậy quyền lực. Thời khắc mấu chốt vẫn là Bình dì có quyết đoán, bàn tay vung lên: “Nào có tới rồi ăn cơm thời gian làm khách nhân đi, tô lão sư người lưu lại, hôm nay ta vừa lúc làm mấy cái chuyên môn, đợi chút lại nướng điểm nhi điểm tâm làm người mang đi!”

“Này, này như thế nào không biết xấu hổ?” Dụ hoặc quá lớn, tô hỉ nhạc đã liền khách sáo đều nghĩ một đằng nói một nẻo, thèm ba ba đôi mắt có điểm giống mới đến này chỉ tiểu bạch cầu.

Nàng nói cho Di Giang, đó là một con đại bạch hùng, tên khoa học so lợi ngư tư vùng núi khuyển, trưởng thành sẽ rất đại một cái, tính tình ôn hòa lại có thể giữ nhà hộ viện, cùng bọn nhỏ cũng sẽ là hảo đồng bọn.

Chính trò chuyện, Tùng Gia Hữu đã trở lại, nhìn đến tô hi nhạc, hỏi: “Nhạc nhạc lão sư, người như thế nào ở chỗ này?”

“Ta đến xem biển rộng mù mù, còn có sao trời.”

Biển rộng bọn họ cũng hướng tới xe chạy tới, bị Tùng Gia Hữu một bên một cái nửa đường vọt lên: “Các người lại đã quên? Máy ngày nay hai người các người không thể quá tiếp cận.”

Hai đứa nhỏ cười khanh khách, sao trời hô to: “Ta bệnh đã được rồi, nhị thúc người mau buông ta xuống!”

Di Giang đem sao trời tiếp nhận đi, Tùng Gia Hữu đem biển rộng từ bên phải đổi đến bên trái, còn tưởng lại cùng hấn nháo trong chốc lát, đột nhiên rùng mình, vẩy vẩy chân nói: “Thứ gì?”

Cúi đầu mới phát giác là kia chỉ đi đường đều lắc lư tiểu cầu, không biết khi nào bò đến hấn chân trên mặt tới, lông xù xù một đoàn.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 19 đệ 19 chương

Chương 19

Buông toàn tự tại, Di Giang trong lòng thoải mái rất nhiều.

Viên Tiểu Mang kinh ngạc cảm thán: “Oa, hẳn cứ như vậy giúp người đem cái kia lão bất tu đánh chạy nha, thật là ghê gớm! Đây là muốn cũ tình phục sí tiết tấu a, ta xem trọng các người nha!”

Vốn dĩ nàng là xem trọng Di Giang cùng Lương Ngũ lập, thân thể như vậy đáng thương tiểu giang giang trở thành đại lão nữ nhân thật tốt a, đại lão đối phó Triệu Thành Khang cái loại này lão tra nam có rất nhiều biện pháp, kêu hẳn “Không chiết tay đoạn”, kia mới kêu sáng đâu!

Nhưng hiện tại nhìn xem, có vương tử si tình nhớ tình bạn cũ cũng không tồi, vương tử cùng cô bé lọ lem vốn dĩ nên chung thành thân thuộc, trở về thành bảo quá bọn họ hạnh phúc sinh hoạt.

Di Giang cười cười: “Đừng bậy bạ, kia không phải cũ tình, là đồng tình.”

“Ai nha, tình yêu thứ này, từ đồng tình bắt đầu, vẫn là từ nhất kiến chung tình bắt đầu, ai nói chuẩn a! Có người vẫn là từ cừ hận bắt đầu đâu, không cũng ái đến chết đi sống lại. Kỳ thật ta cảm thấy Tùng Gia Hữu người này còn rất không tồi, trước kia vốn dĩ cho rằng hẳn một thân thiếu

gia bệnh, nhưng lần này xảy ra chuyện, cảm giác hấn vẫn là có nên một mặt.”

“Nói như thế nào?”

“Bởi vì ngày đó hấn đến đồn công an tới đón người thời điểm, giúp ta cũng làm tốt thủ tục mang ra tới a! Hấn nếu là thật sự vô tình, kia hoàn toàn có thể mặc kệ ta chết sống, rốt cuộc ta bang là người lại không phải hấn. Nay thuyết minh hấn vẫn là có điểm nhân tình vị lạp, hơn nữa hấn sau lại còn chủ động tới hỏi ta ngày đó sự.” Nàng dùng bả vai chạm chạm Di Giang, “Ai, hấn thật sự thực quan tâm người.”

“Hấn sau lại còn tới đi tìm người? Hỏi cái gì?”

“Hỏi ngày đó sự tình phát sinh trải qua bái! Vì cái gì ta sẽ vừa vắn ở hiện trường? Có hay không nhìn đến cái kia lão bất tu như thế nào động thủ..... Tóm lại là suy nghĩ biện pháp muốn giúp người, ta có thể cảm giác đến ra tới.”

“Ân.”

“Ta nói với hấn người trước tiên phát quá tin tức cho ta, đem ta sợ hãi, ta đánh cái xe tiến lên, may mắn đuổi kịp. Hấn đại khái cảm thấy rất mạo hiểm đi, kêu ta về sau lại phát hiện loại tình huống này liền trực tiếp báo nguy.”

Báo nguy hữu dụng sao? Di Giang cười khổ, nàng lần đầu tiên bị đánh thời điểm còn không hiểu có thể báo nguy, một nhấn liền nhịn thật nhiều năm, thẳng đến Triệu Thành Khang đánh nàng khi chạm vào thiếu nữ no đủ thân thể, nổi lên tâm tư khác, nàng mới lần đầu tiên báo 110.

Nhưng mà không có phát sinh thực chất xâm phạm, cảnh sát cũng không có cách nào, khi đó phản gia bạo pháp cũng không có, nhiều lắm coi như bình thường gia đình mâu thuẫn điều giải giáo dục một chút xong việc.

Cảnh sát đi rồi lúc sau, chờ đợi nàng là làm trầm trọng thêm đòn hiểm cùng càng ngày càng không kiêng nể gì dân loạn.

Nàng mù mù nói việc xấu trong nhà không thể ngoại dương, nàng như vậy là xứng đáng.

Triệu Thành Khang muốn kiếm tiền dưỡng cái này gia, vạn nhất báo nguy thật bị bắt, các nàng mẹ con đều đến đi uống gió Tây Bắc.

Nhất tuyệt vọng thời điểm, nàng ban đêm cả đêm cả đêm ngủ không yên, muốn tùy thời đề phòng chính mình cửa phòng bị đẩy ra.

Nếu không phải nàng gặp được một cái thiện tâm nữ tính chủ nhiệm lớp lão sư, cùng giáo vụ chỗ chủ nhiệm cùng nhau đem nàng an bài đến trường học đi dừng chân, cách ly cùng nhà nàng tiếp xúc, nàng nói không chừng đã không ở trên đời này.

Tùng Gia Hữu đã từng chất vấn nàng: Vì đạt thành mục đích của chính mình, làm cái gì đều có thể chứ?

Đối nàng tới nói, đúng vậy, làm cái gì đều có thể, bởi vì nàng mục đích đầu tiên là muốn sống sót.

Gia đình thành viên bạo lực cùng xâm phạm, cũng trên thực tế thay đổi nàng đối lưỡng tính quan hệ thái độ. Nàng có thích người, ngưỡng mộ người, cũng không dám thân cận, không dám hy vọng xa vời.

Khi đó nàng không thể nói tới là vì cái gì, hiện tại nàng đã biết, kia kêu tự biết xấu hổ.

...

Di Giang cùng tiểu mang từ chợ đêm ra tới, sắc trời đã chậm, đủ loại màu sắc hình dạng tiểu quán đều bắt đầu bận việc lên, chợ náo nhiệt vừa

mới bắt đầu.

Nàng hai kết phờng trái cây quán cũng đã trù bị đến không sai biệt lắm, cho nên hôm nay liền ước ở chợ đêm quản lý văn phòng thấy mặt, đơn giản mà ăn điểm miễn canh đêm đó cơm.

Tùng Gia Hữu xe ngừng ở chợ đêm cửa góc đường, tiểu mang mắt sắc, chỉ vào đối Di Giang nói: “Uy uy uy, người hộ hoa sứ giả tới! Hẳn khẳng định là lo lắng người buổi tối một người đi đêm lộ, cố ý tới đón người, còn không mau qua đi!”

Nàng liền đẩy mang túm đem Di Giang đẩy đến xe bên cạnh, muốn gác ngày thường, nàng nhất định phải đáp cái đi nhờ xe về nhà đi, tình cái xe buýt tiền cũng hảo oa! Nhưng hôm nay nàng vẫn là thức thời điểm, không cần đương bóng đèn, làm nhân gia hảo hảo tố cái nỗi lòng.

Di Giang có điểm bất đắc dĩ, hỏi Tùng Gia Hữu: “Không phải nói tốt ta chính mình trở về sao? Có tiểu mang bồi ta, không quan trọng.”

“Nàng có thể đình chuyện gì.” Hẳn liếc liếc mắt một cái cách đó không xa giao thông công cộng trạm bài hạ còn ở triều bọn họ cuồng phát tay Viên Tiểu Mang, “Nàng có mấy cái mang đình tán bao có thể lấy đảm đương vũ khí?”

“Người đừng như vậy châm chọc nàng được không, nàng cái kia bao đều chụp nứt ra.”

“Ta bồi cho nàng một cái, người không phát hiện?” Xe vừa lúc trải qua giao thông công cộng trạm, Tùng Gia Hữu nâng nâng cằm, “Nàng hôm nay không phải công?”

“Ta cho rằng nàng lại mua.....”

“Nàng bỏ được mua như vậy quý sao?” Giá ít nhất là nàng nguyên lai cái kia bao ship bạo khoản một trăm lần.

“Người cũng có phân.” Hãn lấy ra một cái mới nhất khoản di động cho nàng, “Người cái kia hư đến liền điện thoại đều không thể tiếp, còn giữ làm gì? Dùng cái này, đều kích hoạt hảo, mật mã tài khoản đặt ở bản ghi nhớ.”

“Đây là cho ta?”

“Bằng không đâu? Liền điện thoại đều đánh không thông, không phải mỗi người đều có thời gian cùng người phát tin tức.”

“Này quá quý trọng, ta không thể thu.”

Tùng Gia Hữu khí cười: “Người như thế nào liền không thể học học người hảo bằng hữu, ta đem cái kia đảm bảo đền bù cho nàng thời điểm, nàng mừng rỡ miệng đều khép không được, một câu chối từ nói đều không có liền nhận lấy.”

Đó là tiểu mang không biết cái kia bao muốn mấy ngàn khối đi..... Vấn đề còn không ở nơi này, mà ở với này đó kỳ thật đều là bởi vì chuyện của nàng mới biến thành như vậy, như thế nào hảo từ hãn tới chôn đơn đâu?

Hãn lười đến cùng nàng nhiều lời, hoa khai màn hình, điều ra ảnh chụp: “Người nhìn xem cái này.”

Là sao trời ảnh chụp, từ vẫn là em bé thời kỳ bắt đầu, thẳng đến gần đây sinh hoạt chiếu cùng chân dung ảnh chụp hết thấy đều có, còn có không ít đáng yêu video.

“Đây là?”

“Ta di động tồn, có chút là ta chụp, có chút là Tiêu Nhã trên đời thời điểm cùng chung. Ta đoán người hãn là cũng chưa xem qua, khả năng sẽ

muốn nhìn một chút.”

Há ngăn là tướng a, Di Giang quả thực xem đến vào mê, một trương trương lướt qua đi, nhìn đến trong video phần đô đô tiểu bộ dáng, trên đầu còn trát cái tiểu hồ điệp kết lắc lư đi theo âm nhạc khiêu vũ, không tự chủ được che miệng lại, vui mừng đến nước mắt đều mau xuống dưới.

Nhất thời cũng không rảnh lo rồi rắm di động quý không quý trọng vấn đề.

Tùng Gia Hữu nhìn nàng, cảm thấy nàng tựa hồ cũng không có như vậy khó hiểu.

Hắn luôn luôn đều là như thế này, câu đố trung mấu chốt nhất tiết điểm có nhắc nhở, thực dễ dàng liền thông hiểu đạo lí.

Phía trước chỉ biết nàng sợ hãi cùng bọn nhỏ tách ra, mọi việc chỉ cần lấy hài tử làm lợi thế liền nắm nàng bảy tấc. Hiện tại phát hiện có thể làm nàng cao hứng sự kỳ thật cũng cùng bọn nhỏ có quan hệ.

Hắn qua đi đối nàng quá hà khắc, cũng quá tàn nhẫn.

Di Giang cảm nhận được hắn nhìn chăm chú, quay đầu nhìn hắn một cái, hắn không được tự nhiên mà đem ánh mắt chuyển hướng ngoài cửa sổ.

...

Sao trời bệnh khỏi hẳn khi, Triệu Thành Khang cũng từ trại tạm giam thả ra.

Di Giang trên mặt sưng đỏ đã sớm biến mất, trầy da cũng kết vảy, phảng phất phía trước cái gì đáng sợ sự cũng chưa phát sinh quá.

Nàng như cũ mang theo hai đứa nhỏ ở trong hoa viên người truy ta đuổi làm trò chơi, hiện tại còn nhiều điều cầu, trong nhà càng làm âm ỉ,

nàng bận bận rộn rộn, nhìn không ra cái gì khác thường.

Nhưng trên thực tế từ Triệu Thành Khang đi vào kia một ngày, nàng liền ở yên lặng mà đếm ngược, phảng phất ở đếm hết ác quỷ còn có bao nhiêu lâu bị thả về nhân gian.

Sao trời hết bệnh rồi liền khôi phục thượng nhà trẻ, Tùng Gia Hữu hủy bỏ sở hữu yêu cầu rời đi bốn thị hành trình, sớm muộn gì đón đưa hai đứa nhỏ đều có hãn phân.

Di Giang biết hãn tiếp case chính tiến hành đến mấu chốt chỗ, lại không cùng giáp phương đầy đủ câu thông lấy ra tân phương án, đối hãn bản nhân cùng văn phòng thanh danh đều có tổn hại.

Nhưng hãn bướng bỉnh lên, là nói một không hai cái loại này người, nàng làm không được hãn chủ.

Đương nhiên, bọn họ hai người cùng nhau đưa hài tử đi học, vui mừng nhất người là sao trời cùng biển rộng.

Tô hỉ nhạc đối Di Giang nói: “Hai cái bảo bối hai ngày này biểu hiện đặc biệt hảo, sao trời ăn cơm cũng ăn được thơm. Biển rộng nói thực thích các người cùng nhau đón đưa bọn họ, hy vọng về sau đều có thể như vậy.”

Di Giang nhìn nhìn cách đó không xa cùng bọn nhỏ chơi thang trượt Tùng Gia Hữu: “Kỳ thật hãn còn có công tác, hiện tại là tình huống đặc thù.”

“Bởi vì cái kia Triệu, Triệu cái gì sao? Các người lo lắng hãn lại tìm tới môn tới?”

“Ân.”

“Hãn là sẽ không, hãn về quê đi.”

Di Giang nghi hoặc: “Người như thế nào biết?”

“Ta..... Ta có bằng hữu ở đồn công an, thỉnh bọn họ giúp ta chú ý một chút. Nghe nói hãn thả ra cùng ngày liền mua vé xe lửa về nhà đi, hãn là..... Ngăn hạn nội sẽ không tới tìm phiền toái đi!”

Di Giang nhìn nàng, trong lòng có điểm quái dị cảm giác, chính là lại không thể nói tới.

Không nói đến nàng như vậy chú ý làm bọn nhỏ lão sư tới nói có điểm qua, liền nói chính mình cùng Tùng Gia Hữu quan hệ hảo, nàng hãn là đã sớm minh bạch bọn họ không phải bình thường phu thê, khá vậy trước nay không hỏi cũng không vạch trần.

Nàng không biết này tính một loại giữ gìn, vẫn là khác cái gì, cũng không thể tưởng được nàng làm như vậy sẽ có cái gì mưu đồ.

Thập phần tuổi trẻ đáng yêu nữ hài tử, bọn nhỏ cũng đều thực thích nàng, ở trong lúc nguy cấp đứng ở nàng bên này, hãn là không phải người xấu. Muốn nói bởi vì tiền tài quyền thế có điều mưu đồ, kia cũng không đến mức, Tùng gia tuy rằng không kém, cái này nhà trẻ quyền quý thật sự nhiều đi, không đáng gần đối bọn họ như vậy.

Như vậy nghi ngờ không thể nói cái gì lý do, nàng không có cùng Tùng Gia Hữu đề, chỉ là hướng hãn chứng thực: “Người nọ vừa ra trại tạm giam liền về quê?”

“Ân, ta phải người nhìn chăm chăm hãn thượng xe lửa, người như thế nào biết?”

“Là người phía trước nói, ta tính tính hãn không sai biệt lắm chính là hai ngày này thả ra, cho nên hỏi một chút.”

Tùng Gia Hữu nói: “Không cần lo lắng, ta lúc này là cường bức thêm lợi dụ. Hẳn trở về có tiền kiếm, sinh ý đồng bọn cũng sẽ nhìn chăm chăm hẳn, hẳn không thể nhanh như vậy lại tới tìm không thoải mái.”

“Chính là người yên tâm đem công trình cho hẳn làm?”

“Cũng không phải ta công trình, chỉ là đương trong đó gian người mà thôi, nhận thầu phương tư chất cũng là muốn giáp phương tán thành.” Hẳn tựa hồ thực chắc chắn, lại hỏi nàng, “Mụ mụ người gả cho hẳn lúc sau, nhà các người kinh tế trạng huống thế nào?”

Di Giang không nghĩ tới hẳn đột nhiên hỏi cái này, nghĩ nghĩ, nói: “Còn có thể.”

Nếu nàng ký ức không có xuất hiện lệch lạc nói, nhà bọn họ kinh tế tình huống thật đúng là ở mụ mụ gả cho Triệu Thành Khang lúc sau mới hảo lên.

Nàng thân sinh phụ thân quá tàn mạn lại không có nhất nghệ tinh, mẫu thân vẫn luôn chướng mắt hẳn, người ra tai nạn xe cộ đã chết cũng chưa biểu hiện ra quá lớn thương cảm, thực mau liền tái giá. Nay trong đó có rất lớn một bộ phận nguyên nhân chính là khi đó trong nhà quá nghèo, nàng ở trường học liền nhiều một bộ giáo phục đều mua không nổi, trừ tịch cơm tất niên đều lấy không ra mấy cái giống dạng hảo đồ ăn.

Mà Triệu Thành Khang gần nhất liền cho các nàng mẹ con mua quần áo mới, tân giày, cho nàng vài Trương Tân Hoa hiệu sách mua sắm tạp làm nàng đi mua thư, làm nàng nghĩ lầm nhật tử thật sự sẽ càng ngày càng tốt, nơi nào nghĩ vậy chỉ là ác mộng tiến đến phía trước nguy trang.

“Gia bạo nam nhân đều là nhân tra.” Tùng Gia Hữu nói, “Bọn họ trên thực tế đều là ích kỷ lại yếu đuối người, cho nên chỉ có thể lấy bên người vô pháp phản kháng người tới trút giận. Tương ứng, ở sự nghiệp thương, những người này chỉ cần có lợi nhưng đồ, cũng có thể không từ thủ đoạn,

nên cúi đầu quỳ liếm liền cúi đầu quỳ liếm, sinh ý chưa chắc làm không tốt. Huống hồ càng là liên lụy thâm, càng là có thể nhiều năm chắc chút hãn nhược điểm, tương lai mới hảo đem hãn đóng đinh ở trên tường.”

Hãn liền lợi dụng điểm này, ném một chút cực nhỏ tiểu lợi trước đem Triệu Thành Khang chi khai, lại tưởng đối phó hãn biện pháp.

Di Giang trong ánh mắt có chua xót: “Nếu là ta có dũng khí đi cáo đảo hãn thì tốt rồi. Nhưng ta không thể không màng biến sao trời mệnh mông..... Ta không phải một người.”

Ở Thái Lan nhất khổ khó nhất thời điểm, nàng thậm chí nghĩ tới, chính mình làm không hảo cứ như vậy bần bệnh đan xen chết ở tứ phía mưa dột xóm nghèo cũng chưa người biết. Nhưng nàng nếu thật sự đã chết, lớn nhất tiếc nuối, trừ bỏ không thể xem biển rộng cùng sao trời lớn lên ở ngoài, chính là Triệu Thành Khang còn không có đã chịu ứng có trừng phạt.

Nhưng mà đại giới quá lớn khi, công đạo liền có vẻ bé nhỏ không đáng kể.

“Đừng nghĩ quá nhiều, người không có làm sai cái gì. Hơn nữa người nói đúng, người không phải một người, còn có ta.”

Hãn hoàn toàn đoán trước không đến loại này lời nói sẽ là từ chính mình trong miệng nói ra, Di Giang kinh ngạc biểu tình cũng làm hãn ý thức được này cùng hãn ngày thường thái độ thật sự một trời một vực.

Có lẽ cái này kêu phát ra từ phế phủ đi, hãn thậm chí cảm thấy nàng muốn hiểu lầm liền hiểu lầm đi, giống như cũng không có quan hệ.

Nếu thời gian có thể hồi tưởng, hãn bốn năm trước liền biết này hết thảy, vô luận như thế nào đều sẽ không làm nàng lại làm như vậy lựa chọn.

...

Hai đứa nhỏ đối tiềm tàng uy hiếp hoàn toàn không biết gì cả, sao trời hết bệnh rồi lúc sau, cũng gia nhập ái cầu hàng ngũ, động bất động liền cùng biển rộng cùng nhau đuổi theo tiểu cầu ở trong sân diên chạy.

Bình dì đều cảm khái: “Hài tử như vậy vận động vận động thật tốt, thân thể cường kiện mới không sinh bệnh.”

Di Giang tò mò: “Phía trước vì cái gì không có nuôi chó đâu?”

Ở tại này lưng chừng núi thượng biệt thự trong đàn nhân gia phần lớn đều dưỡng cầu giữ nhà hộ viện, nàng chiếu cố cầu cầu kinh nghiệm cũng là đến từ trước kia ở cách vách Trần gia công tác khi chủ nhân dưỡng Labrador.

Nàng không biết hiện tại này chỉ đã bị đặt tên vì tiểu hùng cầu cầu có ở đây không Tùng Gia Hữu “Kế hoãn binh”, hẳn chỉ là vô tình đề qua một câu, Triệu Thành Khang nếu là sau này dám tìm đến nơi này tới, tiểu hùng đều đã có thể đuổi theo hăn căn.

Nhưng hăn bản nhân thực kháng cự cùng cầu cầu thân cận, tiểu hùng là nữ hài, đại khái là cái quần tây người yêu thích, thường xuyên là hăn vừa trở về liền căn hăn ống quần không bỏ, hăn ném không xong liền dùng tay bắt, tóm lại đem nó bắt đến rất xa, không cho nó tới gần.

Chẳng lẽ trong nhà không nuôi chó, là bởi vì hăn không thích?

Vẫn là nói đơn thuần bởi vì này chỉ cầu là Lương Ngũ đưa, cho nên hăn không để vào mắt?

Bình dì chứng thực nàng cái thứ nhất phỏng đoán: “Gia hữu không thích cầu a, cũng không biết vì cái gì. Trước kia giống như không phải như thế, bọn họ hai huynh đệ khi còn nhỏ trong nhà dưỡng quá cầu, tựa như biển rộng bọn họ hiện tại giống nhau, cả ngày ôm, đuổi theo chơi, cũng rất thích a, không biết khi nào bắt đầu biến thành như vậy.”

“Kia trước kia cầu cầu đâu?”

“Đã chết. Khi đó hẳn còn ở đi học, một tuần mới trở về một lần, đột nhiên phát hiện cầu không thấy, vừa hỏi mới biết được đã chết, còn khổ sở thật lâu.”

“.....”

Vào đêm, Di Giang đã dọn về lầu chính cùng bọn nhỏ trụ, nhiệt độ ổn định pha lê phòng một lần nữa không ra tới, Tùng Gia Hữu ở bên trong khêu đèn tăng ca.

Hai cái tiểu gia hỏa ở trong phòng chơi món đồ chơi không tận hứng, biển rộng nằm trên sàn nhà kêu rên: “Hảo muốn gọi nhị thúc tới bồi chúng ta đáp xếp gỗ a!”

“Không thể. Đại nhân tăng ca thời điểm, tiêu bằng hữu không thể đi quấy rầy.”

Sao trời gật đầu tỏ vẻ đồng ý, nhưng lại nhịn không được ủy khuất ba ba: “Chính là cái này chúng ta như thế nào đáp đều đáp không tốt. Nhị thúc đã dạy ta, ta không nhớ kỹ.”

Sao trời vừa mới bắt đầu học ngoại nhạc cao, hiển nhiên còn không rõ trong đó áo nghĩa.

Khác món đồ chơi Di Giang còn có thể sung một phen năng thủ, nhưng cái này thật đúng là chỉ có Tùng Gia Hữu am hiểu, đáp đến lại mau lại hảo.

Nàng xoa xoa bọn họ đầu tóc: “Các người hôm nay đi trước ngủ đi, ta hướng các người nhị thúc học tập một chút, quay đầu lại lại dạy các người.”

“Hảo gia!”

Hai cái tiểu bằng hữu hoan thiên hỉ địa thay áo ngủ đi ngủ, Di Giang hống ngủ bọn họ, đóng lại đèn, mới ôm một hộp nhạc cao thấp lâu.

Đi ngang qua lầu chính cửa ỗ chó, nghe được tiểu hùng ở bên trong nước nở, nàng khom người gọi một tiếng, một đoàn tuyết cầu liền lăn ra tới, lao thẳng tới nàng trong lòng ngực.

Tiểu gia hỏa thật là có điểm phân lượng, lại lớn lên một chút nhất định kiện mỹ phi phạm.

Vừa tới mấy ngày nay nó ỗ chó đặt ở nhà chính thang lầu phía dưới, đại khái đối ban đêm vẫn là hoàn cảnh lạ lẫm cảm thấy sợ hãi, nó suốt đêm kêu to. Bình dì sợ quấy rầy bọn họ nghỉ ngơi, liền đem nó dịch tới rồi ngoài phòng, thỉnh người làm vườn chuyên môn cho nó định chế xinh đẹp phòng ở, liền tính tương lai còn dài cũng đủ dùng.

Qua mở đầu mấy ngày thích ứng kỳ, nó đã thực ngoan, đêm nay ước chừng là trời mưa có điểm lạnh, nó đông lạnh đến tưởng cầu mù mù.

Di Giang chỉ phải trước buồng nhạc cao, đem cầu cầu ôm vào phòng bếp. Nàng nhớ rõ mấy ngày hôm trước phòng bếp nóc nhà một lần nữa trát phấn thời điểm, lấy tới chăn đồ làm bếp đại khối vải bạt bị Bình dì thu hồi tới, tìm ra lót cái oa, đêm nay hẳn là liền không lạnh.

Di Giang chính phiên rương đảo quỳ, Tùng Gia Hữu đột nhiên ở nàng phía sau nói: “Người đang tìm cái gì?”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 20 đệ 20 chương

“Ta cũng đi?”

“Đương nhiên, không phải chúc mừng sao, làm gì không đi?”

“Chúc mừng cái gì?”

Hắn đương nhiên khó mà nói là người ngày đó một câu làm ta hoàn mỹ đột phá tự mình, rốt cuộc giao ra giáp phương vừa lòng phương án..... Thiên tài điểm này kiêu ngạo vẫn phải có.

“Chúc mừng ta lãnh đến tiền a, sau đó thuận tiện cảm ơn người ngày đó buổi tối bữa ăn khuya.”

Nói đến cái này phần thưởng, nàng hẳn là đã hiểu.

Di Giang quả nhiên cười cười, mang theo hai cái tiểu băng hữu lên lầu đi thay quần áo.

Tùng Gia Hữu đợi nửa ngày, nhìn đến nàng xuống dưới thời điểm, sắc mặt lại không đúng rồi: “Như thế nào lại là này một thân nhi? Còn có, khăn lụa đâu?”

Phàm là yêu cầu nàng ăn mặc thể diện điểm nhi, nàng liền xuyên giáo viên mầm non thăm hỏi gia đình khi hẳn cho nàng chuẩn bị kia một bộ đại địa sắc, hơn nữa vĩnh viễn không hề khăn lụa.

“Đây là ta tốt nhất quần áo, nếu không ta còn là đối trở về?”

Hắn lấy nàng không có cách, mang theo bọn nhỏ lên xe, mới cùng tài xế tiểu Lưu nói: “Đi bạc thái.”

Sao trời cùng biển rộng đều cho rằng trực tiếp đi ăn cơm, không nghĩ tới xuống xe, là muốn đi mua quần áo.

Sao trời: “???”

Biển rộng: “.....”

Tùng Gia Hữu nhìn ra bọn họ tiểu hoang mang, ghé vào bọn họ bên tai nói nói mấy câu.

Hai đứa nhỏ đôi mắt quả nhiên sáng, một bên một cái giữ chặt Di Giang tay: “Đi thôi, mù mù, đi mua xinh đẹp quần áo!”

“Ta phải dùng ma pháp đem người trang điểm thành công chúa!”

Nhị thúc nói, chỉ cần bọn họ có thể đem mù mù trang điểm đến xinh xinh đẹp đẹp, liền không chỉ có thỉnh ăn tạc gà pizza mì Ý, còn một người một bộ món đồ chơi mới!

Trọng thưởng dưới tất có dững phu, Di Giang đã bị hai cái tiểu dững phu cuốn lấy đầu óc choáng váng, chính là bị kéo dài tới nữ trang cửa hàng đi mua mấy thân quần áo.

Nàng có điểm xấu hổ, lấy đôi mắt trừng mắt nhìn Tùng Gia Hữu hai mắt, hắn trấn định tự nhiên: “Khá xinh đẹp a, có khăn lụa cà vạt trang trí loại này không cần, nàng sẽ không hệ..... Kia kiện quá đơn bạc có thể lại thêm cái áo choàng.”

Sao trời siêu cấp thích váy, vừa thấy đến nàng xuyên váy, liền lộ ra hoa si kinh ngạc cảm thán biểu tình: “Mù mù người xuyên cái này hảo hảo

xem a!”

Biển rộng phát tay: “Mua! Mua!..... Cái này cũng mua!”

Hướng dẫn mua đã nhọc đến không được, đôi nàng nói: “Ngài này đôi long phượng thai quá đáng yêu, cùng tiên sinh hảo hạnh phúc a!”

Di Giang tưởng nói bọn họ không phải phu thê, lời nói đến bên miệng lại nuốt trở về, cuối cùng chỉ là cười cười.

Italy nhà ăn bầu không khí thực hảo, Di Giang cùng Tùng Gia Hữu ăn đều không nhiều lắm, chủ yếu là hai đĩa nhỏ thích, pizza đều kê hai cái, các loại cánh gà điểm tâm một đồng lớn, đương nhiên còn có ngàn mặt.

Di Giang sợ ăn không hết lãng phí, Tùng Gia Hữu nói: “Sợ cái gì, ăn không hết đóng gói mang về.”

“Bọn họ cũng không thể mỗi ngày ăn cái này.”

“Không phải còn có cầu sao?”

“..... Tiểu hùng còn quá nhỏ, không thể ăn này đó.”

Hắn mặc kệ, hắn chính là muốn bọn nhỏ tận hưởng, cứ việc hắn cùng Di Giang giống nhau, cũng không thích ăn mấy thứ này.

“Người có cái gì muốn ăn, nghĩ lại. Hoặc là có cái gì muốn, ta đưa người đã khỏe.”

Bằng không như vậy một bữa cơm, nàng cũng chưa ăn được, thật sự không tính là cảm tạ.

Hắn không thích thiếu mỗi người tình, nhưng hắn lại không biết nên như thế nào còn nữ nhân nhân tình.

Di Giang nói không cần, “Người không phải đưa ta quần áo sao? Như vậy là đến nơi, mặt khác ta không thiếu cái gì.”

Nếu là thật sự có thể hứa nguyện, nàng muốn chính là giống như bây giờ cùng bọn nhỏ ở bên nhau bình tĩnh sinh hoạt, tốt nhất nhà nàng người không bao giờ sẽ đến phiền nàng.

Biển rộng căn nữa nhìn hai người, hỏi: “Nhị thúc, người là ở truy ta mục mục sao?”

Tùng Gia Hữu mới vừa uống lên khẩu đồ uống, thiếu chút nữa phun ra tới, sắc đến ho khan không ngừng: “..... Cái gì..... Khụ khụ..... Ai nói cho..... Người.....”

“Tiểu mỹ nói cho ta, nàng nói nam sinh thích một người nữ sinh mới có thể tưởng cho nàng mua đồ vật. Ta liền tưởng cho nàng mua món đồ chơi, chính là Lương thúc thúc nói tiểu mỹ mười tám tuổi phía trước món đồ chơi đều chỉ có thể ba ba mua.”

Mười tám tuổi, còn có đã lâu nga.....

Tùng Gia Hữu sắc đến một hơi thượng không tới, vỗ ngực nói: “Ta liền biết..... Người cách bọn họ cha con hai xa một chút..... Khụ khụ.....”

Di Giang buồn cười, cấp biển rộng mâm lại thả cái cánh gà: “Đừng nói bừa, đại nhân sự tình các người không hiểu.”

Sao trời cấp Tùng Gia Hữu ra chủ ý: “Nhị thúc, người có thể mang mục mục đi ra ngoài chơi nha!”

“Đi ra ngoài chơi, chơi cái gì?”

“Công viên trò chơi a, xoay tròn ngựa gỗ a, đánh chuột đất, kẹp oa oa..... Thật nhiều thật nhiều!”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 21 đệ 21 chương

Chương 21

Hắn cười lạnh: “Này đó giấy, bút, thuốc màu, đều là Tiêu Nhã, nàng dùng để họa mạc nại, họa Renault a, người liền dùng tới cấp người chợ đêm quán họa thực đơn?”

Di Giang ngẩn ra một chút, trong tay bút vẽ bút đầu mực nước lạch cạch tích ở môi vừa họa tốt kia trương họa thượng.

Tùng Gia Hữu ý thức được nói trọng, nhưng nước đổ khó hốt, nhìn đến nàng đem kia trương họa tốt phun tư thịt xông khói cuộn xoa thành một đoàn ném vào bên cạnh thùng rác, hắn cảm thấy lại tức bực lại vô thố, chỉ phải cũng giận dỗi xoay người đi ra ngoài.

Trong tay kia túi đồ vật còn ở, phảng phất cố ý nhắc nhở hắn, hắn tới tìm nàng căn bản không phải muốn nói cái này.

Hắn tưởng lộn trở lại đi đem đồ vật cho nàng, chính là tưởng tượng đến nàng cặp mắt kia, thế nhưng nhắc không nổi cái này dừng khí.

...

Chợ đêm tiêu mở ra trương ngày đó, thời tiết không tồi. Di Giang cầm nước xong, giúp đỡ thu hảo chén, nhắm ngay bị dắt tiểu hùng đến trong

viện tản bộ biển sao trời mênh mông nói: “Mụ mụ đêm nay muốn đi ra ngoài một chút, các người ở nhà ngoan ngoãn.”

Sao trời ngưỡng mặt hỏi: “Muốn đi đâu?”

“Chợ đêm.”

“Cái gì là chợ đêm.”

“Ta biết ta biết!” Biển rộng đoạt đáp, “Chính là trời tối mới bắt đầu bán đồ vật địa phương, có rất nhiều ăn ngon, còn có hảo ngoạn!”

“Thật vậy chẳng? Ta cũng muốn đi..... Mụ mụ người có thể mang ta đi sao?”

Di Giang nhìn nhìn ngời ở bên cạnh bàn Tùng Gia Hữu, hẳn chính phủng cái SONY DPT nghiêm trang mà xem bản vẽ, như là hoàn toàn không nghe được bọn họ chi gian đối thoại.

Di Giang sờ sờ sao trời đầu tóc: “Hôm nay chậm, lần sau được không?”

“Nhưng chợ đêm không đều là buổi tối mới có sao? Ta muốn đi xem.....”

Sao trời túm chặt nàng vạt áo không buông tay, rất có nàng không đồng ý liền không cho nàng đi ý tứ.

Biển rộng cũng tới hỗ trợ: “Mụ mụ, người là muốn đi tìm tiểu mang a di sao? Kia cũng mang ta đi được không, ta thật lâu không thấy được nàng.”

Di Giang lại xem Tùng Gia Hữu liếc mắt một cái, lúc này hẳn dứt khoát thu hồi DPT, xoay người lên lầu đi.

Ấu trĩ quý.

Di Giang quyết định mặc kệ hẳn, đối hai đứa nhỏ nói: “Chúng ta đây hiện tại xuất phát, bất quá trước thanh minh a, đi cái gì cũng phải nghe lời của ta, không thể chạy loạn loạn nháo, ai không nghe lời liền về trước gia nga.”

“Hảo gia!”

“Mụ mụ nhất bông!”

Sao trời ôm nàng hương một ngum, chạy như bay đi lấy chính mình mỹ mỹ tiểu áo khoác. Biển rộng bồi cái tiểu cặp sách, liều mạng hương bên trong tắc kẹo, tiểu khoai điều, bánh quy nhỏ, hẳn cao tới, tân mua cộ màu cùng văn phòng phẩm.....

Di Giang kinh ngạc: “Người mang nhiều như vậy đồ vật phải cái gì công dụng?”

“Ta cầm đi cấp tiểu mang a di, làm nàng mang về cấp tiểu quả ca ca.”

Quản tiểu mang kêu a di, nàng thân đệ gọi ca ca, này bồi phạt toàn lộn xộn, hẳn cũng không thềm để ý, hẳn nhớ rõ chỉ có tiểu quả yêu cầu bằng hữu cùng quan tâm, đây là hẳn đối bằng hữu biểu đạt quan tâm phương thức.

Biển rộng cùng sao trời đều là hảo hài tử, cùng người nào đó không giống nhau.

Di Giang cố ý rất lớn thanh mà kêu: “Bình dì, ta mang biển sao trời mệnh môn đi ra ngoài một chút, 9 giờ phía trước trở về, ngài đừng khóa cửa.”

“Được rồi, làm tiểu Lưu Khai xe đưa các người đi, trên đường cẩn thận một chút a!”

“Đã biết.”

Tùng Gia Hữu ở trên lầu phòng, nghe được xe ra cửa, trong tay bản vẽ cũng lại xem không đi vào một chữ.

Hắn chán đến chết mà ở trong phòng đi tới đi lui, nhìn đến ngày đó chưa cho Di Giang đồ vật còn ném ở trong góc, nhìn không được mở ra tới, lấy ra bên trong một đôi hồng nhạt quyền anh bao tay, nghĩ nghĩ, cấp Dung Chiêu gọi điện thoại.

“Người ở đâu? Hôm nay có rảnh sao? Buổi tối thỉnh người uống rượu.”

Dung Chiêu nha một tiếng: “Người rất cuộc lương tâm phát hiện a, ta ngày mai liền đi trở về, lại đến lại không biết ngày tháng năm nào, còn tưởng rằng người này đốn rượu không tính toán thỉnh đâu!”

“Ta là nhỏ mọn như vậy người sao? Đi chỗ nào, vẫn là lần trước kia gia?”

“Đừng đừng đừng, ta biết tổng hợp cách đấu cùng thái quyền gì đó thực châm, người loại người này nếu học khẳng định liền thật sự có tài, bất quá ta hai ngày này tăng ca thương tới rồi, chỉ nghĩ ăn được uống hảo sau đó nằm yên, như vậy châm bạo trường hợp không thích hợp ta.”

Quan trọng nhất chính là, vạn nhất hẳn lại nhìn đến cái gì không nên xem đâu, hảo hảo ăn cơm uống rượu nguyện vọng lại muốn thất bại.

“Vậy người muốn ăn cái gì, tùy tiện điem.”

“Ta lúc này còn không có ăn cơm chiều đâu, tìm cái quán ăn khuya gì đó đi? Nghe nói các người nơi này chợ đêm rất nổi danh, nếu không người dẫn ta đi dạo?”

Tùng Gia Hữu xách theo quyền bộ ném tới ném đi ngón tay dừng lại, cả người đều dừng một chút.

“Uy?”

“Úc, hảo a.” Hãn phục hồi tinh thần lại, “Vừa lúc, ta cũng muốn đi chợ đêm nhìn xem.”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 22 đệ 22 chương

Chương 22

Lương Ngũ rút ra một trương tạp cho nàng: “Người lần trước còn tới năm mươi vạn, ở cái này tài khoản tiết kiệm, phải dùng tiền thời điểm cứ việc từ bên trong lấy.”

Di Giang thẳng khởi eo: “Đều nói này số tiền ta không thể lấy, người thu hồi đi thôi.”

“Ta phải về Thái Lan một chuyến, trong khoảng thời gian này khả năng cố không được người. Người một nữ nhân, bên người không điểm tiền không có phương tiện.” Hãn đem tạp tắc nàng tạp dề trong túi, “Cầm, về sau trả lại.”

“Người phải về Thái Lan? Kia tiểu mỹ làm sao bây giờ, còn thương nhà trẻ sao?”

“Ân, nàng lưu tại bên này, ta sẽ thỉnh người nhìn nàng. Quá một đoạn thời gian ta sẽ trở về, về sau khả năng đều là như thế này hai đầu chạy nhặt tử, nàng cũng muốn chậm rãi thích ứng.”

Di Giang cúi đầu lấy ra di động: “Các người hiện tại ở nơi nào nói cho ta một chút, ta có rảnh liền qua đi nhìn xem tiểu mỹ.”

Lương Ngũ gật đầu, đem địa chỉ đưa vào di động của nàng.

Trái cây quán nghiêng đối diện ngã rẽ có một nhà nướng BBQ cửa hàng, Dung Chiêu nhìn chủ quán đem tràn đầy một thiết bàn nướng BBQ bưng lên bàn, lòng tràn đầy vui mừng mà xoa xoa tay: “Thoạt nhìn thật không sai, lại cho ta tới một tá bia!”

Hiện nướng dê bò thịt còn ở tư tư mạo du, Dung Chiêu tay nắm tay mời ăn đến hoan, đem ăn xong không cái khoan đưa cho Tùng Gia Hữu: “Người cũng ăn a, lạnh liền không thể ăn.”

Hắn ừ một tiếng, lực chú ý căn bản không tại đây phía trên, một ngụm cắn đi xuống thịt không ăn, thiếu chút nữa bị thiết cái khoan cộm đến nha.

Hắn thẹn quá thành giận, hận không thể đem cái khoan thông dong chiêu trên đầu cắm vào đi.

Dung Chiêu ha ha ha cười to: “Kêu người đừng nhìn, có cái gì đẹp, nhân gia trai chưa cưới nữ chưa gả, từng người mang theo oa nhiều giao lưu giao lưu cũng thực bình thường. Ai làm người không đi cho nhân gia tân khai trương sinh ý phủng cổ động đầu, ở chỗ này trốn cái gì trốn a!”

“Ta nào trốn rồi, không phải người muốn loát xuyên mới tuyển nhà này sao?”

Không sai, xuyên là hắn muốn loát, địa phương chính là từng nhị gia người tuyển nha!

Dung Chiêu hảo tính tình mà nói: “Ta nói loát xuyên ý tứ là: Người, còn có ta, chúng ta một khối ăn ăn uống uống, nhìn xem mỹ nữ, trời nam đất bắc tán gẫu một chút, cũng không phải là ta một người khai loát, người ở bên cạnh thất thần a!”

Hắn sớm nên đoán được, Tùng Gia Hữu ở ăn mặt trên chú ý thực, như thế nào sẽ như vậy dứt khoát mà đáp ứng bởi hắn đến chợ đêm loại địa phương này tới, hoá ra là ý của Tuý Ông không phải ở rượu, nhân gia hứa

Di Giang chợ đêm tiêu quán hôm nay khai trương, hẳn kéo không dưới mặt đi cổ động, đường cong cứu quốc tới.

Vốn đang hảo hảo mà bưng đại thiếu gia cái giá, mỹ kỳ danh rằng không yên lòng hai cái chất nhi chất nữ, nhìn xem cũng liền nhìn xem. Không nghĩ tới Lương Ngũ đột nhiên tới, xem kia trạng thái cùng hứa Di Giang còn thân thiết thật sự, lại là tặng đồ, lại là tắc ngân hàng / tạp, đại thiếu gia tâm thái liền bằng rồi.

Làm hẳn cái này người từng trải nói như thế nào đâu? Như vậy để ý nhân gia, ý nghĩa cái gì, chính mình cư nhiên còn không biết, cũng là đã khuya chín, khó trách độc thân đến bây giờ, hợp lại thiên tài thật đúng là kỳ ba!

Tùng Gia Hữu là một chút ăn uống đều không có, đặc biệt nhìn đến Di Giang từ Lương Ngũ cho nàng túi xách lấy ra chính là bút vẽ thuốc màu linh tinh đồ vật, trong lồng ngực liền sóng cuộn biển gầm khó chịu.

Hắn ngày đó nói là cắt xén nàng ý tứ sao? Hẳn là hy vọng hảo cường dùng ở lưỡi dao thượng, nàng rõ ràng có thể có càng tốt tiền đồ.

Nàng chính là muốn cùng hắn đối nghịch, gặp được khó khăn cũng không sợ, nàng còn có thể tìm Lương Ngũ.

Tùng Gia Hữu cũng không biết chính mình vì cái gì như vậy để ý nàng cùng Lương Ngũ đi được gần, dù sao chính là cảm giác này nhân vật tồn tại, sẽ là cái rất lớn uy hiếp.

Lương Ngũ không đả lâu lắm, thực mau liền mang theo nữ nhi rời đi.

Dung Chiêu điếm ăn uống đều bị quét quang, thỏa mãn mà vỗ vỗ bụng: “Ăn no, có đi hay không?”

“Ân.”

Nói là phải đi, đôi mắt còn nhìn chăm chăm nghiêng đối diện tiểu quán nhi.

Dung Chiêu chịu không nổi hẳn, kêu nướng BBQ chủ tiệm tìm hẳn tính tiền, sau đó chính mình nghênh ngang đi đến đối quá khứ, trái cây quán trước nhìn nhìn, cầm lấy một hộp sầu riêng: “Này bán thế nào?”

“30.” Tiểu mang lại đây tiếp đón hẳn, “Còn có toàn bộ nhi cùng đóng gói tốt sầu riêng làm, muốn nhìn sao?”

Dung Chiêu nghe nghe, lại nhìn nhìn chính quả: “Thái Lan kim gối đầu, chất lượng không tồi.”

Tiểu mang mặt mày hớn hở: “Ngài cũng thật biết hàng, nhà của chúng ta trái cây đều là chân chính Thái Lan nhập khẩu, phẩm chất một bậc bồng, không lừa già dối trẻ.”

Di Giang chuyển qua tới nhìn đến hẳn, kinh ngạc nói: “Dung bác sĩ? Người như thế nào ở chỗ này?”

“Ta a, hôm nay có người mời khách ăn bữa ăn khuya, ăn xong rồi có điểm nị, tưởng mua chút trái cây thanh thanh khẩu.”

“Vậy người nhìn xem thích cái gì, ta thỉnh người ăn.”

“Kia như thế nào không biết xấu hổ.”

“Không quan trọng, hôm nay chúng ta tân khai trương, có bằng hữu tới cổ động, cầu mà không được.” Nàng một bên nói một bên cùng tiểu mang giải thích, “Đây là ta cùng người đã nói vị kia dung bác sĩ, lần trước sao trời sinh bệnh cũng ít nhiều hẳn hỗ trợ.”

Nguyên lai chính là hẳn! Viên Tiểu Mang bưng tỉnh đại ngộ, Di Giang cùng nàng đề qua Tùng Gia Hữu một vị bằng hữu là tư nhân bệnh viện

đồng sự, bản thân chính là não ngoại khoa chuyên gia, y thuật tinh vi bản lĩnh đại, tiểu quả bệnh nói không chừng cũng có thể hỏi một chút hẵn.

Kia còn cái gì ba mươi khối một phần sầu riêng a! Viên Tiểu Mang trực tiếp bế lên một cái siêu đại chinh quả nhét vào hẵn trong lòng ngực: “Ta nhất khâm phục bác sĩ! Dung bác sĩ người không cần khách khí, Di Giang bằng hữu chính là bằng hữu của ta! Cái này kim gối đầu người ôm trở về ăn, không đủ lại đến, ta không cần người tiền!”

Có thể trị hảo tiểu quả thì tốt rồi, ô ô.

Dung Chiêu ôm cái siêu đại sầu riêng sau này ngưỡng ngưỡng: “Cái này quá lớn..... Ta ngày mai liền đi rồi, không thể mang lên phi cơ.....”

Đang nói, dư quang thoáng nhìn Tùng Gia Hữu rớt cuộc đi tới, vội vàng kêu hẵn: “Ai, uy, kia ai..... Lại đây giúp đỡ.”

“Úc, nguyên lai người ở chỗ này.” Tùng Gia Hữu làm bộ một bộ trong lúc vô ý tìm tới nơi này tới bộ dáng, “Đây là các người sạp a, vị trí cũng chẳng ra gì sao, lộ đều đi mau đến cùng.”

Di Giang vừa rồi nghe Dung Chiêu nói có người thỉnh hẵn ăn bữa ăn khuya thời điểm liền có chuẩn bị tâm lý, cho nên lúc này nhìn thấy Tùng Gia Hữu cũng không ngoài ý muốn, nhẹ nhàng băng quơ mà đáp lại: “Rượu thơm không sợ hém sâu, như vậy liền khá tốt.”

“Đều thời đại nào, quốc nội vông hồng công ty đều phải ở nữu giao sở đưa ra thị trường, còn nói cái gì rượu thơm không sợ hém sâu.” Tùng Gia Hữu nhìn xem nàng trước mặt cái kia dính đầy du tanh bếp lò, lại nhìn xem bên cạnh đôi đến tầng tầng lớp lớp trái cây, “Muốn thật muốn làm lên, hôm nay nên tìm đài truyền hình mỹ thực tiết mục tới vỗ vỗ, ta nhưng thật ra có phương diện này bằng hữu.”

Chỉ cần nàng đưa ra nhu cầu, hãn cũng có thể cố mà làm giúp hãn đạt thành.

Di Giang dùng xẻng nhỏ lo chính mình diệt trừ dính dáy nời thương tiêu hồ da mặt, không tính toán tiếp hãn nói.

Dung Chiêu còn ở cùng kia viên sầu riêng phân cao thấp, bên cạnh biển sao trời mênh mông nhưng thật ra mở miệng: “Nhị thúc.....”

Hai cái tiểu gia hỏa chơi mệt mỏi, lúc này cũng đã sớm qua bọn họ ngày thường lên giường ngủ thời gian, một người ngồi xồm một cái không thùng giấy không mở ra được mắt bộ dáng, giống hai cái chờ đợi chủ nhân về nhà tiểu động vật.

Tùng Gia Hữu ngồi xồm xuống: “Mệt nhọc? Về nhà ngủ được không?”

Gật đầu, gật đầu.

Bốn con tay nhỏ duỗi hướng hãn, triền đến hãn trên cổ tới.

Hãn cảm giác giống rốt cuộc tìm được rồi quân đội bạn, cả người đều là kính nhi, đem hai đứa nhỏ bế lên tới, thực khốc mà đối Di Giang nói: “Hài tử muốn ngủ, ta trước ôm bọn họ đến trên xe đi, người chạy nhanh cùng lại đây.”

“Còn chưa tới thu quán.....”

Nói còn chưa dứt lời, hãn đã biến mất ở chỗ ngoặt chỗ.

Di Giang tức giận đến tưởng một khối giẻ lau ném hãn trên đầu.

“Xin lỗi a, Viên mù mù, tiểu mang, ta chỉ có thể đi trước, quay đầu lại ta lại tìm thời gian lại đây.”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 23 đệ 23 chương

Chương 23

“Vậy người vì cái gì không học Karate?”

“Không thích, bọn họ giảng những cái đó cái gì khiêm tốn, tôn trọng, tăng lên nhân cách cái gọi là ‘Đạo’, quá hư đầu ba não, ta càng thích đơn giản thực dụng.”

“Người học bao lâu?”

“Bốn năm.”

Liên từ nàng ở Bangkok sinh hạ biến sao trời mệnh mông kia một năm bắt đầu, hấn từ Thái Lan trở về, đáy lòng phảng phất có thứ gì thiếu hụt một khối, nhu cầu cấp bách tìm được một cái phát tiết xuất khẩu, thái quyền quán cho hấn linh cảm.

Đương nhiên hấn hiện tại đã không cần phải cùng người đánh nhau, thật dùng bạo lực có thể giải quyết vấn đề đều không tính cái gì vấn đề, thực chiến cơ hội cũng chỉ có giống ngày đó quán bar “Tổ người” tuyển thủ luận bàn.

Hiện tại có thể đem hứa Di Giang kéo xuống nước bồi hấn cùng nhau học cũng khá tốt, dù sao nàng vốn dĩ chính là trò chơi ghép hình thiếu hụt kia một khối.

...

Di Giang sinh hoạt lập tức phong phú lên.

Ở biển sao trời mênh mông buổi chiều từ nhà trẻ trở về phía trước, nàng phải nắm chặt thời gian làm sự tình không ít.

Bình dì tuổi lớn, muốn cố người một nhà ăn uống cuộc sống hàng ngày việc vặt vãnh thực vất vả. Tuy rằng trong viện thỉnh chuyên môn người làm vườn tu bổ quét tước, mỗi tuần cũng có cố định gia chính phục vụ tới tổng vệ sinh, nhưng cái này đại đình viện cùng nhà ở, ngày thường giữ gìn cũng rất quan trọng.

Di Giang mỗi ngày đều giúp đỡ nàng làm một bộ phận việc nhà, hài tử ăn đồ ăn cũng đều là nàng thiêu. Tùng Gia Hữu khẩu vị điệu, thích ăn đồ vật liền như vậy mấy thứ, Bình dì không quá nhiều tâm điểm tử, vì đối đa dạng cho hẳn làm điểm thích ăn, tóc đều nhiều bạch mấy cây. Nhưng Di Giang làm cấp bọn nhỏ ăn đồ vật, có khi ngoài ý muốn có thể được đến hẳn thích.

Tỷ như nàng có thứ đem toàn bộ cánh gà đại cốt xóa, thịt móc ra tới cùng mới mẻ đại tôm bằm thành dung, yêm chế ngon miệng lại nhét trở lại đi, sau đó xoát điểm mật ong bỏ vào lò nướng nướng đến da sắc kim hoàng. Hai đứa nhỏ thích ăn đến không được, Tùng Gia Hữu vốn đang khinh thường, ném một cái lúc sau liền dừng không được tới, đem hộ thực biển rộng cấp lo lắng.

Di Giang cũng chỉ có thể lần tới lại nhiều làm một ít, đem hẳn phân lượng cũng suy xét đi vào. Chậm rãi cũng sờ soạng ra tới, hẳn cùng biển rộng khẩu vị thật sự rất giống, phàm là biển rộng thích ăn đồ vật, hẳn tám chín phần mười cũng thích.

Không riêng gì làm trong nhà ăn đồ vật, chợ đêm thượng bán ăn vặt cũng muốn ngấm lại có cái gì tâm phẩm, luôn là như vậy hai dạng khác biệt,

thời gian lâu rồi khách nhân cũng sẽ nị.

Nàng có rảnh sẽ đi nhìn xem ăn bá cùng các loại về ăn video ngắn, tưởng điểm tâm điểm tử liền thử làm một lần, hiệu quả không tồi liền đi theo tiêu mang thương lượng, giáo hội Viên mục mục làm, ở chợ đêm thương thử một lần.

Còn có những cái đó văn hay tranh đẹp tranh tuyên truyền, đều là nàng làm cho phẳng khi thời gian họa, một trương họa đối ứng một đạo ăn vặt, làm tốt lại chụp được tới, sau đó cũng thử làm thành video ngắn phóng tới trên mạng, điểm đánh cư nhiên cũng không tệ lắm.

Tùng Gia Hữu đương nhiên vẫn là coi thường nàng loại này không phóng khoáng đồ đồ vẽ tranh, vẫn luôn chờ nàng tới mở miệng, hẳn liền có thể thỉnh đài truyền hình cùng video truyền thông tới hệ thống mà làm điểm tiết mục giúp nàng tuyên truyền tuyên truyền. Nhưng mà nàng cũng thực cứng khí, hạ quyết tâm dựa bọn họ thảo căn trí tuệ, chính là không chịu kêu hẳn hỗ trợ.

Hắn bực bội về bực bội, nhưng lại chưa nói cái gì không xuôi tai nói, thậm chí phát hiện nàng vẽ giấy bị sao trời cùng biển rộng cầm đi vẽ xấu dùng xong rồi, còn hào phóng mà một lần nữa cho nàng một đại chông.

“Người đừng nghĩ nhiều, vẽ bản đồ giấy ta nơi này có đến là, ta chỉ là không nghĩ nhìn đến người cùng bọn nhỏ đoạt đồ vật.”

Rốt cuộc là ai cùng bọn nhỏ đoạt đồ vật a?

Đương nhiên hẳn nhất để ý chính là hẳn an bài mỗi tuần hai lần thái quyền câu lạc bộ huấn luyện khóa, nàng không thể thiếu khóa. Vì phương tiện giám sát, hẳn đem khóa cùng hẳn xếp hạng cùng nhau, tuy rằng không phải một cái trình độ lượng cấp, nhưng ít ra có thể hữu hiệu phòng ngừa nàng lười biếng.

Trừ lần đó ra, một vòng có hai ba cái buổi tối, nàng còn muốn đi chợ đêm hỗ trợ.

Di Giang không sợ chịu khổ, chỉ cần có thể nhìn đến sinh hoạt hy vọng, ăn khổ chính là đáng giá, nàng liền không phải phí công giã giũa.

Tiếp xúc xuống dưới, nàng cảm thấy thái quyền cùng tổng hợp cách đấu kỳ thật rất không tồi, đã có thể làm một môn phòng thân ngành kỹ thuật, lại có thể cường thân kiện thể, vì thế hỏi biến rộng có nguyện ý hay không học.

Biến rộng hoang mang: “Vì cái gì nhất định phải học cái này đâu?”

Di Giang nghĩ nghĩ: “Bởi vì học được có thể bảo hộ chính mình, cũng có thể bảo hộ người khác, tỷ như tương lai có người khi dễ tiêu mỹ, người liền có thể dùng cái này tới bảo hộ hần.”

Hần quả nhiên bị thuyết phục một chút, lại hỏi: “Kia sao trời cũng học sao?”

“Sao trời a, nàng muốn học dương cầm, còn có vũ đạo, tạm thời không có thời gian học cái này.”

“Nga.....” Dương cầm cùng vũ đạo hần cũng chưa cái gì hứng thú lạ, hần hiện tại trừ bỏ cùng sao trời cùng nhau đi theo gia đình giáo viên học tiếng Anh ở ngoài, cũng chỉ học vẽ tranh.

Phải công bằng một chút nói, hần là có thể lại học giống nhau, bất quá.....

“Ta có thể chọn cá biệt sao? Ta cảm thấy quyền anh hảo vất vả nga.”

Di Giang biết chính mình mỗi ngày cánh tay cột lấy bao cát luyện ra quyền làm hần cùng sao trời thấy được, tự nhiên mà vậy liền để lại vất vả

khó học ấn tượng.

Nàng cũng không nghĩ miễn cưỡng hài tử, liền hỏi hẳn: “VẬY NGƯỜI CẢM THẤY ĐỐI CÁI GÌ KHÁC HẢO?”

“Karate có thể chứ? Chúng ta ban có tiểu băng hữu học cái này, nhưng lợi hại.”

Mẫu chốt là kia bộ đạo phục nha, mặc vào tới hảo thần khí!

Tùng Gia Hữu vừa nghe liền không vui: “NGƯỜI CHO RẰNG CÁI KIA KHÔNG VẮT VÀ SAO? NGƯỜI MUỐN KHẢO ĐẾN TỐI CAO HẮC MANG, LƯU HẪN MỘT CHÚT CŨNG KHÔNG THỂ SO HỌC CÁCH ĐẤU THIẾU.”

“CHÍNH LÀ TA BA BA CŨNG HỌC KARATE, KHÔNG PHẢI SAO?”

Tùng Gia Hữu cùng Di Giang đều là ngẩn ra.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 24 đệ 24 chương

Di Giang đi nhà trẻ tiếp sao trời cùng biển rộng tan học.

Lương Ngũ hồi Thái Lan lúc sau, tiểu mỹ càng là mỗi ngày đều phải thượng văn thác, biển rộng bọn họ liền kiên trì bồi nàg. Di Giang cảm thấy bọn nhỏ đối tiểu đồng bọn loại này sẵn sóc phi thường khó được, vì thế dứt khoát cũng làm cho bọn họ đi theo thượng văn thác, chính mình tối nay đi tiếp.

Hôm nay nàg đến lớp cửa, chỉ nhìn đến sao trời cùng biển rộng hai người, liền hỏi bọn hã: “Tiểu mỹ đâu, hôm nay không cùng các người cùng nhau?”

“Nàg giống như sinh bệnh, ngủ trưa phía trước liền đi trở về.”

Tô hỉ nhạc chứng thực bọn họ cách nói: “Tiểu mỹ hôm nay đưa tới liền có chút sốt nhẹ, mau ngủ trưa thời điểm giống như thiêu đến càng cao, ta liền gọi điện thoại thỉnh nhà nàg người lại đây tiếp nàg đi trở về.”

“Nàg ba ba gần nhất không ở, nhạc nhạc lão sư người biết nhà nàg hiện tại là người nào ở chiếu cố nàg sao?”

“Hã là dục nhi tẩu đi, còn có tài xế..... Ngô, đại khái còn có cái giống bảo tiêu giống nhau người, dù sao mỗi lần tới đều là vài cái. Ta có cẩn thận đối chiếu đón đưa tạp nga, cũng không có vấn đề gì.”

Di Giang gật gật đầu, nhưng mầu tính bản năng vẫn là làm nàng cảm thấy không quá yên tâm.

Mới vừa thượng nhà trẻ hài tử miễn dịch hệ thống còn không có phát dục hoàn thiện, dễ dàng nhất sinh bệnh, lần trước sao trời một cái nặc như virus cảm nhiễm, còn có nàng cùng Tùng Gia Hữu hai người tại bên người chiếu cố, đều vài thiên tài hoãn quá mức nhi tới, tiểu mỹ ba mẹ đều không ở bên người, sinh bệnh liền quá đáng thương.

Nàng quyết định đến Lương Ngũ cho nàng địa chỉ đi xem tiểu mỹ.

Tới rồi địa phương, nàng cùng biến sao trời mệnh mông nói: “Các người cùng Lưu thúc thúc ngoan ngoan đái ở trên xe, ta đi vào xem tiểu mỹ, thực mau liền ra tới.”

“Chúng ta cũng muốn đi.”

“Đúng vậy, chúng ta vì cái gì không thể cùng mù mù cùng nhau đi vào?”

“Ta phía trước cùng các người nói qua, tiểu bằng hữu chi gian sinh bệnh sẽ.....”

“Lây bệnh!” Hai cái tiểu gia hỏa trăm miệng một lời mà trả lời.

“Đúng vậy, cho nên ở không biết tiểu mỹ bệnh có thể hay không lây bệnh phía trước, liền không thể mang các người đi xem nàng.”

“Kia mù mù người sao lại có thể, không sợ lây bệnh sao?”

“Mù mù là đại nhân, sức chống cự cường một chút nha!” Nàng sờ sờ bọng họ đầu, từ tùy thân cái kia to rộng mù mù trong bao nhảy ra hai chi động vật tạo hình kẹo que, “Cái này trước giúp ta bảo quản, được không?”

Hai cái tiểu gia hỏa hoan thiên hỉ địa mà tiếp nhận đi, rốt cuộc nguyện ý ngoan ngoãn lưu tại bên ngoài chờ nàng.

Lương Ngũ cái này chỗ ở khả năng chỉ là hẩn ở quốc nội đông đảo bất động sản trung một cái, cùng trước kia yển vũ sơn phòng cách vách Trần gia người giống nhau, phòng ở mua tới cái dạng gì liền cái dạng gì, đơn giản thô bạo xa hào, không có quá nhiều thiết kế cảm.

Đại khái Lương Ngũ công đạo quá, cho nên canh giữ ở biệt thự người thấy là nàng tới, không nói thêm gì liền lãnh nàng đi vào.

Di Giang mới vừa rảo bước tiến lên phòng khách liền nghe được tiểu mỹ tiếng khóc, như là từ nhà ăn truyền đến, nàng vội vàng chạy tới, nhìn đến hài tử oa oa khóc lớn, trước mặt một chén cháo mặt bàn, sà nhà bát một nửa, một nửa kia tất cả đều ở trên người.

Dục nhi tẩu ở bên cạnh vẻ mặt tức giận mà rống: “Người sinh bệnh không ăn cơm có thể hảo sao?”

Di Giang chạy nhanh từ trên bàn xả hai tờ giấy khăn cấp tiểu mỹ sát cầm cùng ngực làm cho rối tinh rối mù cháo cùng nước miếng, nhịn không được trách cứ: “Như thế nào cũng không cho nàng lột cái yếm đeo cổ? Đây quần áo đều lộ ướt.”

“Người là ai a, hài tử mù mù?” Dục nhi tẩu cảnh giác hỏi một câu, nàng nhớ rõ chiêu nàng tiến vào nam chủ nhân nói đứa nhỏ này không có mù mù a.

“Ta là nàng ba bằng hữu, nàng ba ba không ở trong khoảng thời gian này làm ta giúp đỡ chiếu cố nàng.”

Dục nhi tẩu lúc này mới thay một bộ không thể nề hà biểu tình: “Nàng hôm nay không thể hiểu được liền phát sốt, cơm cũng uy không tiến, ta cũng không biết nên làm cái gì bây giờ.”

Di Giang lấy tay một sờ, tiểu mỹ trên trán dán tán nhiệt dán đều đã bị sốt cao nhiệt độ cơ thể cấp che nhiệt.

“Hài tử phát như vậy cao thiêu, như thế nào ăn tiến đồ vật a? Mang đi bệnh viện nhìn sao?”

“Lại không có gì bệnh trạng..... Hàng hạ nhiệt độ thì tốt rồi.”

Di Giang lười đến cùng nàng bẻ xả, đem hài tử trên mặt trên tay lau khô, hỏi nàng: “Tiểu mỹ, nơi nào không thoải mái, nói cho đi.”

Tiểu mỹ gào đến nói không ra lời, chỉ chỉ miệng, nước mắt còn ở liên tiếp đi xuống lạt.

Di Giang không nói hai lời liền bế lên nàng, tùy tay bắt kiện hài tử áo khoác, đối diện khẩu Lương Ngũ thủ hạ nói: “Phiền toái các người lái xe, ta hiện tại đưa nàng đi bệnh viện.”

Tiểu mỹ là Lương Ngũ hòn ngọc quý trên tay, vạn nhất có điểm cái gì tốt xấu, ai cũng gánh không dậy nổi cái này trách nhiệm, cho nên Di Giang vừa nói đi bệnh viện, bọn họ lập tức liền đem xe khai lại đây.

Di Giang chỉ phải làm tài xế tiểu Lưu trước đem sao trời cùng biển rộng trước đưa trở về, nàng bên này tình huống khả năng so tưởng tượng còn muốn nghiêm trọng chút.

...

Tùng Gia Hữu buổi tối một hồi về đến nhà, chỉ thấy hai đứa nhỏ cùng lại phì một vòng béo cầu, hỏi: “Hứa Di Giang đâu, đi đâu vậy?”

Tiểu Lưu há miệng thở dốc, sao trời trước tỏ vẻ kháng nghị: “Nhị thúc vì cái gì mỗi lần đều phải kêu mụ mụ tên đầy đủ, một chút đều không đáng yêu!”

“.....”

“Đúng vậy, mù mù mỗi lần đều kêu người tùng tiên sinh, rất có lễ phép!”

“Ta đây hẳn là kêu nàng cái gì?” Hứa tiểu thư? Kia không phải càng kỳ quái sao?

“Có thể kêu giang giang nha, Di Giang nha, tiểu di di nha, tiểu Di Giang nha.....”

Tùng Gia Hữu xoa xoa cái trán, quay mặt đi hỏi biển rộng: “Mù mù người đâu, rốt cuộc đi đâu vậy?”

Biển rộng có điểm sợ hãi nghiêm trang bộ dáng, không giống sao trời như vậy có thể không kiêng nể gì mà làm nũng, thành thật công đạo nói: “Mang tiểu mỹ đi bệnh viện xem bệnh, tiểu tóc đẹp thiêu phát đến bốn mươi độ đâu, hảo nhưng linh!”

Tùng Gia Hữu nhíu mày: “Nàng một người đi?”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 25 đệ 25 chương

Tùng Gia Hữu quả thực muốn chọc giận tặc, hẳn nghĩ đến cũng thật mỹ, này theo hẳn nơi này đào góc tường có cái gì khác nhau?

Hắn đảo muốn hỏi một chút hứa Di Giang là cái gì ý tưởng.

Nhưng mà muốn tìm nàng khi mới phát giác, mấy ngày nay nàng thật sự bận quá, bọn họ ở cùng cái trong nhà làm việc và nghỉ ngơi ra vào thời gian cũng hoàn toàn bất đồng, cơ hồ cũng chưa như thế nào chiếu quá mặt.

Thật vất vả cuối tuần hẳn nghỉ ngơi, buổi sáng lên liền nghe tài xế nói nàng mang biển sao trời mênh mông đi dạo phố.

Hảo a, có tiền quả nhiên lưng liền ngạnh. Phía trước nói phải cho nàng mua đồ vật nàng mọi cách chối từ, này không cần kia không cần, hẳn còn tưởng rằng nàng là thật sự thanh tâm quả dục. Không nghĩ tới hiện tại nam nhân khác cấp trương thẻ ngân hàng làm nàng tùy tiện xoát, lập tức liền lên phố mua sắm đi.

Hắn nôn nóng mà ở nhà đi tới đi lui, nghĩ đến nàng đem hai đứa nhỏ cũng mang đi trong lòng liền không lý do hoảng loạn.

Triệu Thành Khang tới nháo qua sau, hẳn gần nhất đối nàng đề phòng đại đại rơi chậm lại, gần như có thể nói là đã không có, chủ yếu là xuất phát từ bảo hộ bọn họ mẫu tử mục đích mới nhìn chăm chăm nàng. Nếu nàng

hiện tại mang theo hai đứa nhỏ chạy, lại có Lương Ngũ tiền cùng hãn bản nhân làm đường lui, hãn muốn như thế nào đem người lại cấp tìm trở về?

Nàng không trở lại còn chưa tính, hai đứa nhỏ đều ném, hãn muốn như thế nào cùng tòng gia mậu công đạo?

Không không, bình tĩnh một chút, Lương Ngũ nữ nhi còn ở năm viện, hứa Di Giang hãn là không đến mức ném xuống nàng mới đúng.

Miên man suy nghĩ đã lâu, hãn cơ hồ muốn nhịn không được đi ra cửa tìm bọn họ, nàng mới rút cuộc mang theo hai đứa nhỏ trở về.

“Hứa.....”

“Nhị thúc nhị thúc, mau đến xem chúng ta cấp tiểu mỹ mua quà sinh nhật!”

Hãn chất vẫn còn không có xuất khẩu đã bị sao trời cùng biển rộng đánh gãy, một đống lớn không biết cái gì ngoạn ý nhi ngoạn ý nhi bị nhét vào hãn trong lòng ngực.

“Giúp chúng ta lấy một chút, có thật nhiều thật nhiều đồ vật nha, chúng ta muốn chuẩn bị một kinh hi!”

Tùng Gia Hữu trừng mắt Di Giang: “Các người lại đang làm cái quý gì, này đó đều là cái gì?”

Di Giang tựa hồ cũng rất cao hứng: “Đi ra ngoài cấp bọn nhỏ mua điểm đồ vật, mấy ngày nay đánh gãy rất có lợi.”

Nàng trong tay cũng là bao lớn bao nhỏ, vào nhà giống nhau giống nhau mở ra, đều là tiểu cô nương xuyên y phục, từ nội y đến áo khoác, váy vớ giày, cái gì cần có đều có.

“Tiểu tốt đẹp lâu không mua được thích hợp quần áo mới, trên người xuyên những cái đó hoặc là kích cỡ không đúng, hoặc là mặt liêu không thoải mái, ta cho nàng một lần nữa mua một ít.”

Tùng Gia Hữu tức giận nói: “Nàng ba không biết cho nàng mua?”

“Phụ thân lại hảo cũng thay thế không được mẫu thân, không mẹ đau hài tử quá đáng thương.”

“Vậy còn người? Có hay không cũng nhiều quan tâm biến rộng cùng sao trời một chút, bọn họ chính là người thân sinh!”

“Có a, mẹ mẹ cũng có cho chúng ta mua đồ vật.” Sao trời vì nàng mình bất bình, “Nhưng tiền là Lương Ngũ thúc thúc trong thẻ mượn..... Nhị thúc người vì cái gì không cho mẹ mẹ tiền?”

Tùng Gia Hữu một hơi thiếu chút nữa không đi lên.

Di Giang giải thích nói: “Bọn họ nhìn đến thích cũng muốn mua, ta trong tay không mặt khác tiền mặt, cho nên.....”

Cho nên trước từ Lương Ngũ cấp tiền phó, sau đó lại từ hãn bổ thưởng phải không?

Hãn tức giận đến đứng dậy muốn lên lầu, lại bị biến rộng cùng sao trời giữ chặt: “Nhị thúc không được chạy, lại đây bồi chúng ta cùng nhau trang trí party hội trường.”

“Cái gì party?”

“Tiểu mỹ sinh nhật par nha, nhị thúc người không phải nói trong nhà này mỗi người ăn sinh nhật đều có lễ vật sao? Vậy người có hay không cấp tiểu mỹ chuẩn bị lễ vật?”

Tùng Gia Hữu thái dương nhảy nhảy, nhẵn nại tính tình nói: “Ta làm nàng trụ tiền vào chính là đưa nàng lớn nhất quà sinh nhật.”

Còn có sinh nhật par là cái gì? Nhà này hiện tại hẳn nói chuyện đã không tính toán gì hết sao?

Di Giang cười cười, ôm kia đôi quần áo mới nói: “Ta đi trước đem quần áo quá thủy hong khô, người bồi bọn họ chơi trong chốc lát.”

Tùng Gia Hữu bị biển rộng cùng sao trời kéo đi, biển rộng còn ở tận tình khuyển bảo: “Tiểu mỹ lập tức liền phải làm phẫu thuật, nàng tưởng trước quá xong bốn tuổi sinh nhật, chúng ta đều phải bồi nàng cùng nhau. Nhị thúc người không thể như vậy không tình yêu, không có lễ vật, liền bồi chúng ta cùng nhau bố trí party hội trường sao!”

Là sao trời ra chủ ý, nói mặt đông tiểu lâu phòng khách có thể làm party, cho nên bọn họ mua thật nhiều dải lụa rực rỡ khí cầu, tính toán hảo hảo trang trí một phen, ngày mai tiếp tiểu mỹ lại đây cho nàng kinh hi.

Tùng Gia Hữu cảm giác biển rộng loại này trời sinh tự động điểm mãi liêu muội kỹ năng sợ là đột biến giện, không biết di truyền ai, rốt cuộc hẳn cùng tùng gia mậu đều không am hiểu cùng nữ nhân ở chung.

Di Giang liền biết hẳn cự tuyệt không được bọn nhỏ yêu cầu, hẳn là cái loại này mạnh miệng mềm lòng người, tiểu băng hữu có thể cho hẳn trực tiếp nhảy quá mạnh miệng này một quan.

Tùng Gia Hữu bị biển sao trời mênh mông kéo đi đương cu li, nàng ôm cấp tiểu mỹ mua quần áo mới đi tẩy. Hài tử xuyên y phục tuy rằng có chuyên môn máy giặt có thể dùng, nhưng bên người những cái đó vải dệt mềm, nàng vẫn là thói quen dùng tay xoa, hơn nữa tiểu mỹ bệnh viện thay thế những cái đó, chừng hai đại bồn.

Di Giang cởi áo ngoài, chỉ xuyên một kiện hơi mỏng mao sam, ngồi ở băng ghế thượng xoa giặt quần áo vật, lại xoa sạch sẽ mấy cái hài tử xuyên dơ mấy song giày chơi bóng, tưởng đứng lên đi hong khô thời điểm lại bỗng nhiên không có sức lực,

Thủ đoạn đau, eo đau, còn có đầu vầng mắt hoa..... Trong thân thể tích góp không khoẻ giống như lập tức tất cả đều bộc phát ra tới.

Nàng ngồi ở băng ghế thượng không dám động, hoãn một hồi lâu mới chậm rãi đứng lên.

Tùng Gia Hữu vừa lúc lên lầu tới, nhìn đến nàng cái dạng này, nhíu nhíu mày: “Người làm sao vậy, sắc mặt khó coi như vậy?”

Sắc mặt tái nhợt đến giống một trương giấy trắng, cả người lung lay sắp đổ.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 26 đệ 26 chương

Di Giang từ bệnh viện tiếp tiểu mỹ ra tới, Tùng Gia Hữu đã ở trên xe chờ đến không kiên nhẫn.

Tiểu mỹ ngoan ngoãn mà kêu: “Tùng thúc thúc hảo!”

“Ân.”

“Biển rộng cùng sao trời đâu?”

“Bọn họ ở nhà,” hãnh nhìn Di Giang liếc mắt một cái, mới cố mà làm mà nói, “Chờ người trở về cùng nhau chơi.”

Di Giang buồn cười, thấp giọng nói: “Đều kêu người đừng tới, ta một người tiếp nàng liền hảo.”

“Người cho rằng ta thích tới?” Không phải sợ nàng thân thể lại ra trạng huống hãnh sẽ kiên trì đi theo tới? Nhưng mà lời nói đến bên miệng lại biến thành, “Ta chỉ là không thói quen trong nhà như vậy nhiều người.”

Biển rộng sao trời nhiệt tình mà thế thọ tinh “Đại tỷ đầu” mời nhà trẻ các lộ bạn tốt, tô hỉ nhạc cũng tới, còn có phụ trách party đặt bao hết nhân viên công tác, lộn xộn mấy chục hào người, Tùng gia đã thật lâu không như vậy náo nhiệt qua.

Tiểu mỹ hoàn toàn không nghĩ tới sẽ có lớn như vậy sinh nhật party đang chờ nàng, xuyên qua trụy mãn khí cầu cùng dải lụa rực rỡ cổng vòm,

mặt cỏ thượng còn có cái nặc đại thổi phồng lâu đài, tiểu kéo pháo nghênh diện phun ra màu sắc rực rỡ giấy tiết rơi xuống nàng một thân ——

“happy birthday!”

“Sinh nhật vui sướng nha, tiểu mỹ!”

Đứng ở cạnh cửa vai hề hai tay trống trơn, ở nàng trên tóc nhẹ nhàng nhắc tới, cứ nhiên liền cho nàng mang lên tiểu thọ tinh màu sắc rực rỡ mũ.

Tiểu mỹ oa một tiếng liền khóc, cảm động.

Tuy rằng đau nhất nàng ba ba không ở bên người, nhưng cái này sinh nhật cũng coi như là hoàn toàn mới, phi thường khó quên.

Di Giang ghi nhớ Tùng Gia Hữu công đạo, hôm nay mặc kệ công việc nhẹ việc nặng giống nhau không chuẩn nhúng tay, nàng chỉ có thể cấp các bạn nhỏ nhất thiết bánh kem, lấy làm bộ quả, liền ở mặt cỏ thượng chơi điều hâu bắt tiểu kê loại này hơi chút kịch liệt một chút trò chơi đều không cho phép, chỉ có thể từ tô hỉ nhạc mang theo bọn nhỏ chơi.

Hôm nay toàn trường được hoan nghênh nhất chính là party kế hoạch mời đến cái kia vai hề, cái nào tiểu bằng hữu không thích vai hề đâu? Huống chi còn sẽ biến ma thuật, trong chốc lát là một chi kẹo que, trong chốc lát là một con tiểu hùng, đều từ nhỏ các bằng hữu quần áo túi tiền cùng mũ biến ra.

Toàn trường nhất quái gỡ chính là tùng tiên sinh, vẫn luôn súc ở an tĩnh góc tiếp điện thoại. Chờ hết cuộc nói xong, Di Giang xem hẳn cũng bất động, an vị ở nơi đó ngây người.

Party công ty cấp các đại nhân chuẩn bị bọt khí rượu, nàng đổ một ly, lại thiết một tiểu khối bánh kem, đi qua đi đưa cho hẳn.

“Nhiều ít dính một chút không khí vui mừng đi, hôm nay còn muốn đa tạ người.”

Tùng Gia Hữu nhìn nhìn nàng trong tay đồ vật: “Còn có khác ăn sao?”

Giống như đã từng quen biết tình cảnh, xúc động Di Giang tiếng lòng.

“Người còn muốn ăn cái gì, ta đi giúp người lấy.”

Hắn lại càng muốn chính mình tới, cầm mâm, đem không khí nổ tung chảo làm tốt mới mẻ cánh gà, thịt nướng cùng lạp xưởng gấp một đồng lớn, lại thêm một bát lớn sũa chua bạn salad hoa quả, cùng nhau đặt ở mâm đưa cho nàng: “Toàn bộ ăn xong.”

Di Giang líu lưỡi: “Ta như thế nào ăn cho hết nhiều như vậy!”

“Dinh dưỡng bất lương thiếu máu người chính là muốn ăn nhiều như vậy.” Hắn bưng lên chính mình kia một tiểu khối bánh kem, một bên dùng muỗng nhỏ chậm rãi đào, một bên nói, “Về sau đừng luôn là sự tình gì đều vì người khác suy nghĩ, trước cố hảo tự mình mới là thật sự.”

Này nhưng không rất giống ngày thường hắn, Di Giang hỏi: “Đã xảy ra chuyện gì sao?”

Tùng Gia Hữu uống hết cái ly rượu, nói: “Người biết vừa rồi là ai tới điện thoại sao?”

Nàng lắc đầu. Trong lòng lại bỗng nhiên khẩn trương lên, rất sợ đã xảy ra cái gì không tốt sự.

“Là Anh quốc Foster.”

Foster..... Là nàng tưởng cái kia Foster sao? Toàn cầu nhất nổi danh kiến trúc thiết kế văn phòng?

Tùng Gia Hữu gật gật đầu, chứng thực nàng suy đoán: “Lần trước cái kia nhưng phá bỏ và xây lại trúc thiết kế lý niệm bị ta dùng đến một cái khác phương án đi, sang năm khả năng sẽ nhập vây thiết kế giải thưởng. Bọn họ muốn biết, có hay không hợp tác cơ hội.”

“Kia đây là chuyện tốt a!” Di Giang thể hấn cao hứng.

“Nói là hợp tác, kỳ thật cũng chính là từ ta gia nhập bọn họ, trở thành bọn họ đoàn đội một viên.” Hấn cười cười, “Kỳ thật năm đó ở nước Mỹ đọc xong học vị, ta liền có cơ hội gia nhập Foster, nhưng luôn là cảm thấy không cam lòng, tưởng có chính mình văn phòng đi xông vào một lần.”

Nhân sinh là một cái viên, đi tới đi tới, lại đi vào đã từng đi ngang qua địa phương.

Lịch duyệt không giống nhau, khởi điểm cùng điều kiện cũng không giống nhau, lựa chọn cũng liền khả năng hoàn toàn bất đồng. Hiện giờ cơ hội như vậy, đối người Hoa thiết kế sư tới nói, là thực không dễ dàng.

Hấn có thể ở càng rộng lớn ngôi cao có một phen lớn hơn nữa làm, hơn nữa hấn càng ngày càng rõ ràng kết hợp bảo vệ môi trường sinh thái, công nghệ cao cùng bản thổ văn hóa thiết kế lý niệm cũng cùng Foster không mưu mà hợp.

“Bọn họ có điều kiện gì sao?” Di Giang hỏi.

“Chỉ là cảnh ôliu, nếu ta tiếp, liền ý nghĩa ta khả năng phải rời khỏi quốc nội một thời gian.”

Cụ thể bao lâu, một hai năm, dăm ba năm, thậm chí vĩnh viễn không trở lại, đều có khả năng, ai cũng nói không tốt.

Tùng gia nhị lão thời trẻ liền di cư nước Mỹ San Francisco, hấn đại ca tùng gia mậu thường cư Thụy Điển, Tiêu Nhã cũng qua đời lúc sau, cái này

gia cơ hồ không có gì người còn lưu tại quốc nội, chỉ có hãn, còn có sao trời.

Chính là hiện tại.....

Hãn giương mắt nhìn nhìn hứa Di Giang, mặc danh muốn nghe vừa nghe nàng cái nhìn: “Người cảm thấy đâu, ta hãn là tiếp thu này phân mời sao?”

Nàng ngần ra: “Người hỏi ta?”

“Đúng vậy, người nghĩ như thế nào?”

Thằng thản nói, nàng không biết. Nàng không thể đủ tưởng tượng, làm một người kiến trúc sư, có toàn cầu đứng đầu thiết kế đoàn đội hướng người tung ra càn ôliu là một loại cảm giác như thế nào.

Như vậy vinh quang cùng khăng định liền không cần phải nói, nàng cũng rất rõ ràng hãn chí hướng tuyệt không gần là ở một tòa bệnh viện, một cái trường học thiết kế phương án thượng cùng giáp phương chậm rãi đi ma.

Đông Kinh ngàn năm tháp, nước Đức hội nghị cao ốc, thủ đô tân sân bay..... Có lẽ mới là hãn phương hướng.

Chính là cảm tình đi lên nói, hãn đi rồi, cái này gia liền không có, yển vũ sơn phòng chung sẽ trở thành một tòa không quan sân, cỏ dại mọc thành cụm, khó khăn thanh tịch.

Biển sao trời mênh mông lại làm sao bây giờ, là cùng hãn đi, vẫn là đi hãn đại ca nơi đó? Dù sao chỉ chừa nàng một người ở chỗ này chiếu cố hai đứa nhỏ, nghĩ đến là không có khả năng.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 27 đệ 27 chương

Đây là một cái “Câu cá” tính chất vấn đề sao?

Hắn đều cùng nàng “Ước pháp tam chương” luôn mãi cường điệu không cần đối hắn có ý tưởng không an phận, hiện tại lại tới hỏi nàng có phải hay không thích hắn như vậy?

Kia nàng nếu trả lời là, có phải hay không an vị thật “Ý tưởng không an phận” này một cái, hắn liền có thể nhân cơ hội mượn đề tài, liền tâm hân cũng không cho lưu lại?

Di Giang lập tức đề cao cảnh giác: “Người không cần hiểu lầm, ta cảm thấy người thực hảo, nhưng ta đối với người không có mặt khác ý tưởng.”

Nàng trái tim bang bang nhảy đến bay nhanh, nhiều ít là có điểm trái lương tâm đi, nhưng như vậy trả lời hắn là an toàn nhất.

Tùng Gia Hữu năm mơ cũng không nghĩ tới sẽ ở hứa Di Giang nơi này ăn đến một trương thẻ người tốt, phải biết rằng từ trước đến nay đều chỉ có hắn cho người khác phát thẻ người tốt thời điểm a!

Vừa rồi còn nói hắn kết hôn đem hai đứa nhỏ quá kể đến danh nghĩa cũng khá tốt, lúc này lại phát thẻ người tốt, hắn ở trong mắt nàng thật là như vậy sao cũng được tồn tại sao?

Di Giang vốn dĩ liền lấy không chuẩn hẳn ý tứ, xem hẳn sắc mặt không đúng lắm, sợ hẳn đột nhiên lại đổi ý, chạy nhanh nói: “VẬY NÓI NHƯ VẬY HẢO, TA TRƯỚC MANG TÂN HÂN ĐI TRONG PHÒNG.”

Nàng tính toán làm tân hân cùng nàng cùng nhau trụ gác mái, dù sao không gian cũng đủ đại, cũng tương đối tư mật, phương tiện các nàng không có việc gì thời điểm cùng nhau trò chuyện.

Ai biết Tùng Gia Hữu không đồng ý, gọi lại nàng nói: “Người đi ngủ phòng cho khách, làm nàng trụ gác mái.”

“VÌ CÁI GÌ?” Không phải thuyết khách phòng ở hẳn phòng cách vách, sẽ đổi hẳn tạo thành bối rối sao?

“Miễn cho nhân gia nói chúng ta Tùng gia khắc nghiệt, mượn tới người cũng chưa đơn độc phòng trụ.”

“Ta không ngại a.” Nàng tin tưởng tân hân cũng không ngại.

“Không ngại kia làm nàng đi lâu một cùng Bình dì trụ!”

“Đi liền đi, ta trước tới, ta đi hảo, làm nàng trụ gác mái.”

Nàng biết hẳn ở chú ý cái gì, sợ tân hân cùng Lương Ngũ hàng năm trà trộn hạ cứu lưu xã hội, sẽ đem nàng dạy hư.

Muốn dạy hư đã sớm hỏng rồi, còn chờ được đến hôm nay sao?

Hảo hảo đột nhiên lập tức giương cung bạt kiếm, vẫn là tân hân đứng ra hoà giải: “Các người đừng như vậy, khách nghe theo chủ, chúng ta nghe tùng tiên sinh an bài thì tốt rồi, như thế nào phương tiện như thế nào tới. Chỉ là hôm nay thu thập khả năng không kịp, ta cũng không mang cái gì hành lý tới, có thể hay không trước cùng Di Giang tể một đêm, mặt khác ngày mai lại nói?”

Tùng Gia Hữu rút cuộc không lại kiên trì, hăm hừ mà đi rồi.

Tân hân nhìn xem Di Giang, hai người lại rất có ăn ý mà cười rộ lên.

Có người hỗ trợ, quả nhiên làm ít công to. Hai cái cô nương giúp ba cái chơi đến một thân xú hãn oa tắm xong, chính mình trên người cũng ướt đẫm, liền cùng nhau ở trong phòng tắm vọt cái lạnh, giúp lẫn nhau vãn ngẩng đầu lên phát, sát chà lưng, phảng phất trở lại năm đó ở Thái Lan cùng nhau sinh hoạt nhật tử.

Tân hân nói: “Hiện tại đóng cửa lại, có thể nói thật, người cùng Tùng gia vị này nhị thiếu gia rút cuộc sao lại thế này? Hãn rất quan tâm người, người chẳng lẽ nhìn không ra tới sao?”

Chủ động làm Di Giang trụ đến hãn cách vách đi, chính là vì hai người có thể càng tới gần nha, nơi nào là vì nàng cái này đột nhiên toát ra tới không liên quan người sao!

Di Giang yên lặng dùng khăn tắm xoa bọt biển, không hé răng.

Tân hân một chút một chút ở nàng phía sau cho nàng chà lưng: “Ta trước kia chỉ biết người là có yêu thích người, hôm nay vừa thấy các người cái này tư thế liền biết người thích người là ai. Còn không phải là giúp hãn đại ca đại tẩu sinh hài tử sao? Hiện tại hãn đại tẩu cũng không còn nữa, người muốn thật thích hãn, hãn cùng hài tử cũng có cảm tình, luôn có biện pháp.”

Đơn giản nhất, chính là Tùng Gia Hữu nói, hài tử quá kể đến hãn danh nghĩa, làm theo họ tùng, hài tử mẹ là nàng không phải được rồi?

Di Giang lắc đầu: “Không có khả năng, ta cùng hãn..... Đời này đều không thể.”

Hài tử thân thế, nàng hết lòng tuân thủ hứa hẹn, không có cùng bất luận kẻ nào giảng quá, bao gồm tân hân, cũng bao gồm tiểu mang.

Trừ bỏ này một tầng quan hệ, nàng cùng Tùng Gia Hữu bản thân cũng là hai cái thế giới người, trung gian cách xa nhau đâu chỉ lạch trời.

Cho nên cho dù hãn không nói, nàng cũng ở thời khắc nhắc nhở chính mình muốn khắc chế đối hãn cảm tình, có một chút khí tư ý nghĩ xằng bậy đều phải kịp thời bóp tắt.

“Ai, ta thật là không hiểu các người. Trước kia ta còn tổng cảm thấy Lương Ngũ quá tháo, thấy một lần liền bá vương ngạnh thượng cung, tùy thời tùy chỗ động dục. Hiện tại nhìn xem các người như vậy, cảm thấy vẫn là hãn như vậy hảo.”

Tuy rằng thổ lộ cũng là làm, xin lỗi cũng là làm, cầu hôn cũng là làm, hãn càng kiêu ngạo nói thẳng nhìn đến nàng liền hận không thể mỗi ngày bẻ ra tới liếm..... Chính là hiện tại nhớ tới thế nhưng đều biến thành ôn nhu ký ức: “Chúng ta cãi nhau chưa bao giờ cách đêm.”

Đương nhiên trừ bỏ cuối cùng kia một lần, này nam nhân quyết tuyệt lên là thật tàn nhẫn, đối chính mình tàn nhẫn, đối nàng cũng là.

“Ngũ ca đối với người không giống nhau.” Di Giang an ủi nàng, “Hãn đến bây giờ trong lòng cũng còn nghĩ người.”

Bằng không lấy hãn điều kiện cùng vị trí hoàn cảnh, bên người thiếu được nữ nhân sao? Tiểu mỹ mẹ kế đều có thể đổi mấy tra, hãn lại trước sau là một người, thủ về điểm này hồi ức quá.

Tân hân lắc đầu: “Hãn cả đời không tha thứ ta cũng không quan hệ, chỉ cần có thể làm ta thấy thấy hài tử là đến nơi. Ta ở chỗ này sự, người ngàn vạn đừng nói cho hãn.”

“Sẽ không, ta lại không ngốc.”

“Còn có vị kia tùng tiên sinh, sẽ không theo hấn nói đi?”

Di Giang cười: “Người liên tính làm hấn đi theo ngũ ca nói, hấn cũng sẽ không đi, yên tâm đi.”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 28 đệ 28 chương

Tùng Gia Hữu sáng sớm tỉnh lại, nhìn bên người không ra tới giường đệm nhẹ nhàng thở ra.

Hắn có điểm hối hận, tối hôm qua không nên một xúc động liền tùy tiện đem người mang về nhà tới.

Có người không cùng người khác chia sẻ đồ ăn, hắn là cự tuyệt cùng người khác chia sẻ chính mình giường. Cho nên tối hôm qua hắn vừa trở về liền cho thấy thái độ, đối phương cư nhiên cho rằng hắn là ở nói giỡn!

Bất đắc dĩ, hắn cởi quần áo, đem người hướng phòng trên sofa một phác, cảm giác nữ nhân trên mặt phấn đều ở phút chốc phút chốc đi xuống rồi, còn vẻ mặt thẹn thùng cho rằng hắn muốn thân đi xuống.

Thích như vậy sao?

Thích.

Thực hảo, vậy người liền ở chỗ này ngủ.

Chính hắn một ai đến giường liền liền mạng đem chăn hướng trên người bọc, kia cô nương tám phần là bị đông lạnh đến không được, sáng sớm tỉnh mơ liền đi rồi.

Người đi rồi, tâm còn không cam lòng, còn cố ý trên đầu giường lưu lại một kiện thâm tử sắc ren nội y.

Hắn ghê tởm đến không được, dầy mặt ghét bỏ mà lấy một cái ngón tay khơi mào tới ném vào thùng rác.

Bình tĩnh trong chốc lát, lại chịu đựng cấp nhặt về tới, một lần nữa thả lại trên giường, sau đó cao giọng triều dưới lầu kêu: “Hứa Di Giang, người cho ta đi lên, ta muốn đổi khăn trải giường!”

Di Giang tựa hồ đã sớm liệu đến, ôm sạch sẽ chăn nệm đi lên, đối hắn nói: “Trong phòng bếp còn nhiệt cháo cùng bánh bao, người đi xuống ăn một chút.”

Hắn không, hắn muốn đứng ở chỗ này xem nàng phản ứng.

Di Giang xem hắn ừ một tiếng liền đứng bất động, hỏi: “Người không đói bụng sao?”

Liền sợ nàng không hỏi! Tùng Gia Hữu một chút có tinh thần đầu: “Đói a, như thế nào sẽ không đói bụng? Ta tối hôm qua liền uống lên chút rượu, đồ vật cũng chưa như thế nào ăn, còn lăn lộn một đêm. Loại sự tình này xuất lực đều là nam nhân, cả đêm rất nhiều lần, thân thể đều bị đào không.”

Di Giang vui đầu làm việc, không tiếp hắn lời nói.

Nàng đưa lưng về phía hắn, rộng thùng thình lan tử la châm dẹt sam theo nàng cánh tay động tác hướng lên trên chạy, một loan hạ eo liền thấy bên hông một chút màu da như ẩn như hiện, dưới thân một cái quá đầu gối thẳng váy, thực ôn nhu nhan sắc, phác hoạ ra nàng thân thể nùng kết hợp độ đường cong.

Hắn đã quên hiện tại là sáng sớm mới vừa rời giường, dưới thân lập tức lại trở nên thẳng tắp, quần bách nói: “Uy, người như thế nào không nói lời nào? Chẳng lẽ là trong lòng không thoải mái?”

“Ta làm gì không thoải mái?”

“Người không nghe ta nói sao, cả đêm rất nhiều lần.....”

“Rất nhiều lần làm gì, thượng WC? Tuổi còn trẻ liền thận hư, đó là đến kiểm chế điểm.” Nàng vừa lúc từ trên giường bật lên kia kiện nội y, nhìn nhìn ném cho hắn, “Này thẻ bài hắn là rất quý, người muốn hay không lưu cái kỷ niệm?”

Tùng Gia Hữu tay vung liền đem nó trực tiếp ném tiến thùng rác, toàn bộ động tác liền mạch lưu loát, sau đó tiến lên túm chặt nàng thủ đoạn, cắn răng nói: “Người rốt cuộc là thật không hiểu vẫn là trang không hiểu? Hứa Di Giang, người.....”

Nói còn chưa dứt lời, hắn nhìn đến tay nàng, cứng lại rồi: “Người này trên tay làm sao vậy, vì cái gì biến thành như vậy?”

Mu bàn tay cùng lòng bàn tay đều có da bị nẻ từng đạo tiểu miệng máu, ngón tay lại hồng lại trướng, giống từng cây tiểu củ cải đỏ dường như.

Di Giang nhìn nhìn, không thêm để ý mà nói: “Thiên lãnh chính là như vậy, gần nhất tu bổ cành khô nhiều cũng sẽ không cần thận hoa đến.”

Nàng phải làm việc nhà, thiên lãnh chạm vào thủy thủ liền sưng đỏ, từ nhỏ cũng đã là như thế này. Trong hoa viên có bụi gai, có khi tu bổ đồ bất việc, nàng không mang bao tay trực tiếp dùng tay trao, thói quen cũng không cảm thấy đau.

Hắn buông ra tay nàng, chờ nàng phản ứng lại đây, hắn lòng bàn tay đã nhiều một đoàn mềm mà hoạt cừu du, mặt đều đắp ở trên tay nàng.

Mu bàn tay lòng bàn tay, trơn trượt dầu trơn ở hai người nhiệt độ cơ thể gian vượt ve, dần dần di bình thật nhỏ khe rãnh, liền mỗi cái ngón tay đều bị chu đáo mà chiếu cố đến.

Nàng không biết khi nào ở hẳn mép giường ngồi xuống, giường có điểm lợp cao, hẳn liền nửa ngồi xồm bên người nàng, tinh tế mơn trớn nàng một đôi tay.

Hắn hình dáng thâm thúy, mặt mày tuyền tú, lúc này tóc còn có chút lộn xộn, cổ áo đại mà suy sụp, lại không có vẻ lôi thôi, ngược lại cũng làm nàng nhìn ra một chút yếu ớt, một chút khát vọng.

Sáng sớm nhìn đến xa lạ nữ nhân từ hẳn phòng ra tới, nàng không cảm thấy khổ sở; vừa rồi cố ý cùng hẳn đấu võ mồm, cũng chỉ là tiểu hài tử giống nhau trí khí; chính là lúc này hai tay ở hẳn lòng bàn tay bị ôn nhu che chở, nàng lại bỗng nhiên chua xót lên.

Nàng rút ra bản thân tay: “Về sau..... Không phải bạn gái nói, vẫn là tận lực không cần mang về đến đây đi, sao trời cùng biển rộng bọn họ gặp được không tốt. Trong nhà này, sớm hay muộn sẽ có nữ chủ nhân, ta tưởng, người hẳn là thận trọng một chút, lại giới thiệu nàng cấp người trong nhà nhận thức.”

Không phải vì cùng nàng trí khí, cũng không phải bởi vì không cam lòng, gần là bởi vì thích, thương thức, nguyện ý cộng đồng sinh hoạt, cùng nhau gánh vác..... Hẳn sẽ là tốt nhất trợ phụ cùng bạn trai, đáng giá có được một đoạn hoàn chỉnh lãng mạn tình yêu.

...

Viên Tiểu Mang lại dẫn theo bao lớn bao nhỏ xuất hiện ở yến vũ sơn cửa phòng, kéo ra giọng nói kêu: “Bọn tử muội, mau tới giúp một chút!”

Tân hân lao tới: “Di, người hôm nay như thế nào có rảnh lại đây?”

“Chợ đêm kiếm lời, phụng mệnh lại đây cho ta cổ đông phân tiền a!”
Tiểu mang mọi nơi nhìn xem, “Di Giang đâu, không ở nhà?”

Tân hân chỉ chỉ trên lầu: “Ở trong phòng vẽ tranh đâu.”

“Tiểu mỹ đâu? Thân thể khá hơn chút nào không?”

“Khá hơn nhiều, giải phẫu thực thành công, trừ bỏ ban đầu hai ngày có điểm đau, mặt sau đều khôi phục rất khá, hôm nay thượng nhà trẻ đi.”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 29 đệ 29 chương

Phảng phất một màn liên tục điện ảnh đột nhiên đoạn bứt, Tùng Gia Hữu nửa ngày cũng chưa phản ứng lại đây, vẫn là bên cạnh lục tuệ văn nhắc nhở hần: “Gia hữu?”

Một khác sườn cao kỳ lại hiểu rõ mà cười cười: “..... Nguyên lai xã trưởng có như vậy yêu thích.”

Cao kỳ kiệt là người Trung Quốc, bốn gia họ Dương, Nhật Bản đã hai mươi mấy năm, cưới cao kỳ kiến trúc thiên kim gót tùy nhà gái gia tộc dòng họ, liền xưng hô đều dựa theo ngày phương thói quen xưng xã trưởng mà không phải quốc nội càng phổ biến mỗi tổng, ở Tùng Gia Hữu xem ra là không hơn không kém giả Đông Dương quý tử.

Nếu không phải cao kỳ kiến trúc thiết kế sở thủ tịch thiết kế sư lục tuệ văn cực lực thúc đẩy hai nhà hợp tác, mà cao kỳ kiệt tác vì “Phò mã” lại là cao kỳ nơi Trung Quốc người tổng phụ trách, hần hôm nay cũng sẽ không mời bọn họ về đến nhà tới.

Tùng Gia Hữu biết Nhật Bản nào đó văn hóa thực phát đạt, nhưng vẫn là cố ý liếc hần liếc mắt một cái, hỏi: “Cái gì yêu thích?”

Cao kỳ kiệt sờ sờ cằm, cười mà không nói.

Đoàn người đến phòng khách ngồi xuống, Di Giang bưng nước trà lại đây, là Bình dì ở trong phòng bếp phao phổ nhị.

Nàng đem cái ly đặt ở cao kỳ kiệt trước mặt thời điểm, hần hỏi: “Xin hỏi có hay không trà xanh?”

Di Giang biết hần là cố ý, ngẩng đầu nhìn Tùng Gia Hữu liếc mắt một cái, hần nói: “Xem ra cao kỳ xã trưởng thường thức không được ta trân quý trà bánh, người đi cho hần đổi một hồ trà xanh tới.”

Tốt nhất thuận tiện đem người này thân áo quần lỗ lã cũng thay đổi!

Tiểu mang ở trong phòng bếp tức giận đến dùng sức chọc trà bánh: “Có đến uống không tòi, hần còn kén cá chọn canh!”

Tân hân bưng lên điểm tâm bàn, đối Di Giang nói: “Đi, ta bồi người một đạo đi.”

Lúc này cao kỳ kiệt như là vừa lòng, đôi mắt lại nhìn chăm chăm Di Giang ngược xem, thấp giọng dùng Nhật ngữ hỏi nàng tuổi.

Tùng Gia Hữu nắm cái ly tay đột nhiên buộc chặt, vừa muốn lên tiếng, liền nghe Di Giang xuất kỳ bất ý mà dùng thái ngữ trả lời một câu.

Tân hân nhấp miệng cười, chỉ có nàng nghe hiểu, Di Giang nói chính là “Không liên quan chuyện của người”.

Cao kỳ kiệt quả nhiên ngây ngẩn cả người, hỏi Tùng Gia Hữu: “Nguyên lai các nàng là Thái Lan người sao?”

Di Giang lại dùng tiếng Trung trả lời: “Không phải.”

“Cao kỳ xã trưởng người cũng không phải Nhật Bản người a.” Lúc này Tùng Gia Hữu cũng thiếu chút nữa cười ra tới, uống ngụm trà làm như che dấu, sau đó đối Di Giang nói, “Thời gian không sai biệt lắm, người đi trước nhà trẻ tiếp biến sao trời mệnh mông bọn họ đi.”

Nàng gật đầu, cùng tân hân rất có ăn ý mà triệt.

“Nguyên lai từng xã trưởng đã có tiểu hài tử sao? Ngài xem lên còn thực tuổi trẻ.”

“Không phải, là ta đại ca gia hai cái tiểu hài tử.”

“A, chính là 32 tuổi liền trở thành Princeton đại học tuổi trẻ nhất chung thân giáo thụ vị kia từng gia mật tiên sinh sao? Ta nghe nói cái này phòng ở là các người hai anh em cùng nhau thiết kế, hẳn cũng rất có kiến trúc thiết kế phương diện thiên phú.”

“Ân.”

“Hẳn giống như hàng năm người ở nước ngoài, hài tử vì cái gì không cùng hẳn cùng nhau sinh hoạt?”

“Ta đại tẩu vừa mới qua đời.”

“A, thật là xin lỗi, ta không nên đề.”

Lục tuệ văn ở bên cạnh bổ sung nói: “Tùng thái thái sinh thời cũng vẫn luôn sinh hoạt ở chỗ này, cái này sân cùng phòng ở chính là vì nàng thiết kế.”

Tùng Gia Hữu nói: “Không, cái này phòng ở là vì người yêu thiết kế, không phải vì nào đó riêng người, này hai loại lý niệm là không giống nhau, rất nhiều người đều lầm.”

Cao kỳ kiệt gật đầu, đề tài rốt cuộc lại về tới kiến trúc thiết kế đi lên.

Di Giang tiếp hai đứa nhỏ trở về, mới vừa xuống xe, lại vừa lúc gặp được cao kỳ kiệt đoàn người chuẩn bị rời đi.

Nàng hướng bên cạnh nhường nhường, hai đứa nhỏ dù sao không quen biết bọn họ là ai, nhìn đến Tùng Gia Hữu ở nhà liền rất cao hứng: “Mụ mụ, nhị thúc hôm nay trở về thật sớm nha!”

Cao kỳ kiệt đi ngang qua bọn họ bên người, không khỏi dừng lại bước chân.

Lục tuệ văn biết nghi vấn của hắn, tiến lên dùng Nhật ngữ thấp giọng nói: “Chuyện này, ta quay đầu lại lại cùng ngài chậm rãi giải thích.....”

Hắn gật đầu, lại hướng Di Giang hơi hơi khom lưng, rồi cuộc thượng chờ ở bên ngoài xe hơi.

Di Giang mang biển sao trời mênh mông đi vào hoa viên, Tùng Gia Hữu còn ở cửa cùng lục tuệ văn nói chuyện. Lục tuệ văn một thân than chì sắc chức nghiệp trang phục, dáng người mạn diệu, tóc dài cập vai, hắn tay liền nhẹ nhàng đỡ ở nàng trên eo, hai người lấy một loại thập phần thân mật tư thế dựa vào cùng nhau.

Di Giang dời mắt không lại xem, đối hai đứa nhỏ nói: “Hôm nay tiểu mang a đi mang theo mới mẻ trái cây tới, ta đi thiết cho các người ăn.”

“Úc!”

Biển sao trời mênh mông lên tiếng, không hện mà cùng mà ở hoa viên bàn đu dây ghế ngồi xuống, chặt chẽ nhìn chăm chăm cách đó không xa hai cái đại nhân.

“..... Vậy nói như vậy định rồi a, lần sau mở hộp hy vọng có tin tức tốt.” Lục tuệ văn giơ tay vuốt phẳng Tùng Gia Hữu cổ áo, “Còn có a, không phải công sự cũng có thể đánh với ta điện thoại, gần nhất ta không bận rộn như vậy.”

“Ân.” Hắn thất thần ứng một câu, đem tay nàng kéo xuống tới, “Người dùng cái gì nước hoa?”

“Chanel số 5, có phải hay không ấn tượng khắc sâu?”

Đúng vậy, huân đến hẳn mau phun ra hảo sao?

“Lần sau đừng lau.” Hãn tạm dừng một chút, “Dù sao người không mặt cũng rất thơm.”

Lục tuệ vẫn cười khẽ: “Là ai nói Tùng Gia Hữu độc miệng lại khó ở chung, ta cảm thấy đó là bọn họ một chút đều không hiểu biết người. Như vậy lời ngon tiếng ngọt về sau còn có thể nhiều lời một chút, ta thực thích nghe.”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 30 đệ 30 chương

Tùng Gia Hữu chính mình còn vẻ mặt mờ mịt, không biết phát sinh chuyện gì, chạy đến gương trước mặt một chiếu, ngô mà la lên một tiếng: “Này sao lại thế này?!”

Tân hân nghe được động tĩnh chạy đi lên, vừa thấy liền nói: “Nha, đây là dị ứng đi? Người không thể ăn quả xoài, vẫn là không thể ăn dứa? Chính mình không biết sao?”

“Không phải!” Hãn lớn tiếng phủ nhận, “Ta ăn này đó trước nay không dị ứng quá!”

Trừ bỏ từ Lương Ngũ chỗ đó tới nhiệt đới trái cây ở ngoài!

Hãn như là nhớ tới cái gì, chỉ vào nàng nói: “Người..... Người cùng người nam nhân, có phải hay không ở trái cây động cái gì tay chân?”

Nàng sẽ biến ma thuật, trời biết nàng có phải hay không dùng cái gì treo đầu dê bán thịt chó biện pháp làm hãn ăn chút kỳ quái đồ vật!

Tân hân buồn cười: “Ta nếu là có kia bản lĩnh, còn ở chỗ này đợi sao? Dị ứng loại sự tình này vốn dĩ liền nói không tốt, có người hôm nay ăn không dị ứng, lần tới ăn liền dị ứng, cá nhân thể chất vấn đề. Hiện tại làm sao bây giờ, muốn hay không thượng bệnh viện a?”

Nàng xem trên mặt hắn cũng có chút sừng, trên tay cũng nổi lên hồng chân.

Di Giang đã tìm tới được: “Trước đem được ăn, ta kêu tiểu Lưu đi chuẩn bị xe.”

May có hai đứa nhỏ, trong nhà phòng kháng dị ứng được.

Tùng Gia Hữu đem được nuốt vào, thực nhanh tay nhưng thật ra không ngứa, mặt cũng không lại tiếp tục sừng lên, chính là sừng đến lợi hại nhất môi còn không có tiêu đi xuống.

Di Giang nhẹ nhàng thở ra, tân hân nói: “Xem ra là không cần đi bệnh viện, đêm nay quan sát một chút, ngày mai rồi nói sau.”

Tùng Gia Hữu nổi giận đùng đùng trừng nàng liếc mắt một cái.

Nàng lại cười cười, đối Di Giang nói: “Dị ứng khả đại khả tiểu, nếu không người ở chỗ này thủ hãn, vạn nhất nếu là nửa đêm xuất hiện hô hấp khó khăn gì đó, bên người không thể không ai.”

Di Giang có chút lo lắng: “Kia nếu không vẫn là đi bệnh viện đi?”

“Ta không đi!” Tùng Gia Hữu đã nửa nằm ở trên giường, nhắm mắt lại, “Ném không dậy nổi người nọ. Hơn nữa trái cây là người bùng tới cho ta, chẳng lẽ người không cần phụ trách sao?”

Tân hân vỗ vỗ nàng bả vai: “Yên tâm, ba cái hài tử có ta bồi đâu, người liền xem trọng cái này đại được rồi.”

Di Giang không có biện pháp: “Vậy người buổi tối nếu là không thoải mái liền nói, chúng ta lại đi bệnh viện.”

Tùng Gia Hữu nhắm mắt chợp mắt không tỏ thái độ, chần kéo đến cao cao, đem sừng thành lập xưởng miệng cùng cầm che lại, chỉ lộ ra mặt trên

nửa khuôn mặt.

Di Giang ở mép giường ngồi xuống, đầu giường chỉ khai trần nho nhỏ đèn tường, tối tăm ánh sáng hạ, hai người như vậy yên lặng mà đối diện mặt đời, giống như cũng có chút xấu hổ.

Di Giang làm việc nhà lại chiều cố hài tử, một ngày xuống dưới thực vất vả, thấy trên giường người cũng bất động, liền gục xuống hạ mí mắt, bắt đầu thừa nhận buồn ngủ xâm nhập.

Tùng Gia Hữu sau một lúc lâu không nói chuyện, lại vào lúc này hỏi nàng: “Viên Tiểu Mang hôm nay cho người chia hoa hồng, phân nhiều ít?”

Nàng đành phải đánh lên tinh thần trả lời: “Không nhiều không ít, một vụn khối.”

“Nhìn không ra, thật đúng là không ít.”

Là không ít, Di Giang chính mình cũng bái quá tiểu thực quán nhi, biết cái này dưỡng gia sống tạm không thành vấn đề, chính là vất vả.

Tiểu mang cũng dựa theo nhập bọn tỉ lệ cho nàng nhiều tính chút, làm nàng có thể mau chóng thu hồi tiền vốn.

Tùng Gia Hữu nói: “Chính người tinh tế điểm nhi, buôn bán nhỏ không có trưởng, đừng bị nàng cấp hố.”

“Tiểu mang nhớ kỹ trưởng đầu, nàng cũng sẽ không hố ta.”

Nàng thật sự là mệt, nói nói thanh âm lại thấp hèn đi. Tùng Gia Hữu còn ở tiếp tục: “Thân huynh đệ mình tính số, càng là coi trọng cảm tình càng là ít có ích lợi liên quan. Chợ đêm tiểu quán nhi sinh ý có thể hảo cũng là vì người có Lương Ngũ tầng này quan hệ ở trong đó chiếu ứng, lại là vẽ lại là chụp video tuyên truyền. Đúng rồi, hiện tại thời tiết lãnh lại hắc

đến sớm, người về sau vẽ tranh có thể đi pha lê trong phòng họa, bên kia nhiệt độ ổn định lại ánh sáng hảo..... Ai, người có nghe thấy không? Hứa Di Giang..... Hứa Di Giang?”

Hắn nghiêng đầu nhìn thoáng qua, phát hiện nàng đã ghé vào mép giường ngủ rồi.

Rốt cuộc ai mới là yêu cầu chăm sóc người nột?

Hắn muốn gọi tỉnh nàng, giường có thể phân nàng một nửa, đi lên hợp y nằm một năm cũng so cái này biệt nữ tư thế cường.

Nhưng mà tay mới vừa đụng tới nàng mềm mà hoạt đầu tóc, hắn lại từ bỏ ý nghĩ như vậy, chính là bắt tay thu hồi tới, nhìn chăm chăm nàng nhìn trong chốc lát, cũng dần dần có buồn ngủ.

Có người cho rằng ái là tính, là hôn nhân, là sáng sớm 6 giờ hôn, là một đồng hài tử, có lẽ thật là như vậy. Nhưng người biết ta nghĩ như thế nào sao, ta cảm thấy ái là muốn đụng vào lại thu hồi tay. 【1】

Cứ như vậy một giấc ngủ đến hừng đông, Di Giang trợn mắt thời điểm, phát hiện Tùng Gia Hữu đã tỉnh.

Nàng có điểm quần bách, lôi kéo quần áo, hơi chút lý một chút tóc: “Ta đi xuống kê sao trời bọn họ rời giường, người..... Không có việc gì đi?”

Nhìn môi cũng đã tiêu sưng, cả người tinh thần không tồi, hắn là không có gì đáng ngại.

Hắn gật gật đầu, ở nàng xoay người ra cửa thời điểm mới gọi lại nàng: “Ai, người ngày hôm qua nói đưa cái lễ vật cho ta nói, còn có tính không số?”

...

Di Giang đến trung tâm thành phố hằng long cùng bạc thái đi dạo hai vòng, lấy hết can đảm mới đi vào lầu một những cái đó kim bích huy hoàng danh phẩm cửa hàng.

Bọn nhỏ đi nhà trẻ, đến giữa trưa phía trước, nàng cùng tân hôn có thể có điểm thời gian dạo một dạo, chọn giống nhau lễ vật cấp Tùng Gia Hữu.

Thế quỳ bày biện chỉnh tề cà vạt, tiền bao cùng bút máy rực rỡ muôn màu, nàng từng hàng xem qua đi, nhìn thật lâu, cuối cùng mới lựa chọn một chi trăm lợi tức bút, hấn vẽ ký tên có thể lưỡng dụng, tân hôn cũng cảm thấy không tồi, nàng liền thanh toán tiền, thỉnh hướng dẫn mua dùng tinh mỹ hộp bao lên.

Này đối nàng tới nói là có điểm lú lười giá cả, nhưng hấn ăn mặc chi phí nhất quán đều là tốt nhất, lễ vật tự nhiên cũng không thể quá kém.

Di Giang thu thứ tốt, bên cạnh thành linh có người cùng nàng nói chuyện: “Hứa tiểu thư, còn nhận được ta không?”

Cư nhiên là ngày đó đến yến vũ sơn phòng tới làm khách cao kỳ kiệt.

Di Giang nhú nhú mày: “Nhận được, như vậy xảo, người cũng tới đi dạo phố?”

“Không, ta là tới tìm hứa tiểu thư người. Có thể hay không mượn một bước nói chuyện?”

“Có nói cái gì cứ việc nói thẳng hảo, nơi này cũng không có người khác.”

Tân hôn đi toilet, nàng tưởng hấn cũng là xem chuẩn cái này không đương mới cùng nàng nói chuyện.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 31 đệ 31 chương

Chương 31

Tùng Gia Hữu đuổi tới Lương Ngũ quán bar khi, ở bên ngoài liền nghe được ầm ầm tiếng gầm.

Nơi này mỗi đêm đều có “Tổ người” khiêu chiến tái hoặc là thi đấu biểu diễn, có quyền vương đến khi cũng có cùng người xem hỗ động, cho nên thực mau liền tụ tập siêu cao nhân khí, tới rồi ban đêm luôn là náo nhiệt ồn ào náo động.

Di Giang không phải cái loại này sẽ phao hộp đêm nữ nhân. Lương Ngũ hiện giờ người cũng không ở quốc nội, nàng liền không phải vì mua say hoặc là tìm người hỗ trợ mới đến, chính như tân hân theo như lời, nàng là vì phát tiết.

Nàng thật là giỏi lắm, học không hai tháng quyền liền dám lên đài, cứ việc tổ người khiêu chiến vốn chính là trò chơi tính chất, cho người ta phát tiết con đường, nhưng này dũng khí đã tương đương khả quan.

Tùng Gia Hữu đẩy ra đám người, xuyên qua tầng tầng xa hoa truy lạc đi vào ly quyền đài gần nhất địa phương, sau đó liền thấy được đưa lưng về phía hãn Di Giang.

Nàng vẫn như cũ là yếu điệu nhỏ xinh, thâm sắc vận động ngực khẩn trối trụ thân thể, gãi đúng chỗ ngứa cơ bắp đường cong là nàng gần đây học

quyền thành quả. Câu lạc bộ giáo luyện đã sớm nói với hãn quá, nàng là sở hữu học viên trung bầm sinh điều kiện tốt nhất cũng nhất chăm chỉ một cái.

Dung Chiêu chỉ thấy quá nàng vài lần, liền nói nàng có bông bột tràn đầy sinh mệnh lực, giống cỏ dại hoa dại, ai có thể nghĩ đến nàng cũng có thiếu máu mặt nhợt té xỉu ở hãn trong lòng ngực thời điểm.

Nhưng ít ra giờ khắc này, ở quyền trên đài giờ khắc này, nàng thoát nhìn lại thần thái sáng láng, chẳng sợ chỉ là vì phát tiết, cũng có một loại chưa từng gặp qua dã tính mỹ.

Tùng Gia Hữu nhìn nhìn thế nhưng có chút vào thần, ở nàng KO đánh bại một vị khác tuyển thủ thời điểm, thậm chí có điểm nhớ không nổi đang ở khi nào chỗ nào, rốt cuộc là vì cái gì mới đến tìm nàng.

Khả năng bởi vì Di Giang diện mạo cùng khí chất mang đến tương phản mạnh, nàng thành đêm nay toàn trường nhân khí tối cao nữ tính “Tố người” người khiêu chiến.

Kỳ thật nàng chân chính đánh bại chỉ có một vị tuyển thủ, sau lại gặp được đối thủ tuy cũng là nữ tính, nhưng rõ ràng là có tổng hợp cách đấu đấ cao thủ, không phải một sớm một chiều luyện thành.

Nàng ngã xuống đất sau, Tùng Gia Hữu cả người rùng mình, vừa muốn tiến lên, nàng đối thủ đã kịp thời qua đi đỡ nàng.

“Không có việc gì đi?”

Di Giang lắc đầu: “Không có việc gì.”

“Thật là xin lỗi, khó được gặp được có nữ sinh giống người như vậy chịu dùng toàn lực, ta liền nghiêm túc.” Nàng hướng Di Giang duỗi tay, “Ta kêu miễn tiệp.”

“Hứa Di Giang.”

Một lãng cái quá một lãng ồn ào cùng âm nhạc trong tiếng, chỉ có các nàng lẫn nhau có thể nghe rõ đối phương nói chút cái gì.

“Hạ quyền đài không cần để ý tới cho người phát trang giấy người, phát tiết xong liền sớm một chút về nhà đi, này quán bar tuy rằng có người che chở người, cũng khó tránh khỏi bị dụng tâm kín đáo người theo dõi.”

Di Giang không biết miễn tiếp chức nghiệp là cái gì, nhưng nhìn ra được nàng có hiểu rõ cảnh vật chung quanh tuyệt đối nhạy bén, bởi vì nàng hạ quyền đài quả nhiên liền có người cho nàng đệ tấm card.

Nàng lung tung phủ thêm quần áo, thu thập hảo tự mình đồ vật, cầm bình khoa Lorna đứng ở trong một góc yên lặng rớt hết.

Uống đến một nửa, bình rượu bị người cướp đi, Tùng Gia Hữu đứng ở nàng trước mặt yên lặng nhìn nàng.

Hai người ngồi ở quán bar cửa sau bậc thang, Tùng Gia Hữu đem áo khoác cởi ra đắp ở nàng trên vai: “Người như vậy dễ dàng nhất bị cảm lạnh, tiểu tâm bị cảm lây bệnh cấp hại tử.”

Di Giang không hé răng.

Hắn thanh thanh giọng nói: “Người đêm nay như thế nào sẽ tới nơi này tới? Tài học mấy ngày quyền a, liền dám lên đài, không sợ thua?”

“Ta vốn dĩ cũng không phải tưởng thắng.”

“Chỉ là trong lòng không thoải mái tưởng phát tiết, đúng không? Cao kỳ kiệt tên kia cùng người nói cái gì?” Tùng Gia Hữu khí bất quá, lại bổ sung nói, “Nói cái gì người đều đừng để trong lòng.”

Nói như vậy hắn đã biết sự tình trải qua.

Di Giang cười khỗ, trong tay còn đùa nghịch vừa rồi thu được tấm card: “Người biết đây là cái gì sao?”

“Cái gì?”

“Ngầm quyền tràng, kiêm có đánh bạc tính chất cái loại này, có chuyên môn chiêu mộ nữ tính tuyển thủ, bởi vì có người chuyên ái xem cái này.”

Tùng Gia Hữu tiếp nhận tới nhìn thoáng qua, dương tay liền xé nát ném tới một bên.

“Ta hôm nay lên đài một hồi, mặc kệ là vì quá đem nghiện, vẫn là chức nghiệp tuyển thủ, chỉ cần vào bọn họ mắt, liền ý nghĩa có cơ hội. Bọn họ sẽ tưởng, làm gì không thử xem đâu, thử xem lại không có tổn thất. Sinh hài tử cũng là giống nhau đạo lý, ta đã làm một hồi, có người liền sẽ cảm thấy vì ai sinh không phải sinh đâu, chỉ cần cho nổi giá, bán đứng chính mình hai lần cùng một lần lại có cái gì khác nhau?”

Nàng nói đến sau lại thanh âm đã mang theo ghen ngào, Tùng Gia Hữu nguyên bản chỉ là cảm thấy sinh khí, giờ khắc này lại như là ngược bị người cầm đao giống nhau khó chịu.

“Ta biết người không phải.....”

Hắn vì nàng làm như vậy biện giải, ở nàng bản thân trước mặt nhiều ít có vẻ có chút tái nhợt. Nhiều năm như vậy tới, thẳng đến không lâu phía trước, hắn không phải cũng đối nàng ôm có như vậy thành kiến sao?

Ban đêm nổi lên phong, cửa sau bị người đá ra bia không vại từ Di Giang bên cạnh lăn xuống đi xuống, phát ra thanh thúy không vang.

Hắn dương tay hợp lại trụ nàng bả vai, đem nàng kéo hướng trong lòng ngực mình.

Nàng trên vai còn khoác hăn quần áo, bị hăn như vậy dùng sức mà ôm chặt, không tiếng động dựa sát vào nhau, cũng không thanh khóc thút thít.

...

Tùng Gia Hữu xuyên kiện màu đen cao cổ dương nhung sam, màu xám đậm áo khoác, dưới chân sinh phong đi vào cao kỳ xã, phía sau thường vũ sinh cùng thủ hạ mặt khác hai cái đặc lực can tướng cơ hồ theo không kịp hăn nện bước.

Lục tuệ văn tự mình đến trước đài nghênh đón, thực thân mật mà nói một câu: “Tới?”

“Không phải mở họp sao? Nào gian phòng họp?”

Hăn kia phó bất cận nhân tình bộ dáng làm lục tuệ văn sửng sốt vài giây, mới nói: “Nhất hào phòng họp, bên này thỉnh.”

Cao kỳ kiệt cùng trợ thủ đã chờ ở phòng họp, tựa hồ đối hai nhà hợp tác kết quả đã có tốt nhất mong muốn.

Tùng Gia Hữu ngồi ở hội nghị bên cạnh bàn, nghe cao kỳ xã đại biểu thao thao bất tuyệt nói đã lâu, PPT thượng thiết kế đồ thành quả một trương lại một trương xẹt qua đi, cuối cùng hăn đem phiên trang khí muốn qua đi, ngừng ở trong đó một trương thượng, hỏi: “Cái này viên khu thiết kế, không chỉ có lầu chính ác bình như nước, chính thể còn có thiết kế khuyết tật, các người cuối cùng là như thế nào ứng đối?”

Chủ giảng giả mồ hôi lạnh ứa ra, theo bản năng mà đi xem cao kỳ kiệt.

Lục tuệ văn đi lên trước: “Ta tới giải thích đi.”

Nàng không nhanh không chậm, tiến thối thoả đáng, đã có kiến trúc sư chuyên nghiệp tu dưỡng, có thể dùng giỏi ăn nói câu thông kỹ năng, nữ tính

ở cái này ngành sản xuất ngao xuống dưới cũng không nhiều, nàng tuổi còn trẻ đi đến nhất chú ý luận tư bài vị cao kỳ xã thủ tịch thiết kế sư, nhất định có nàng chỗ hơn người.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 32 đệ 32 chương

Di Giang dùng chìa khóa mở ra hộp thư, lấy ra bên trong thư tín, phát hiện trong đó một phong thư đến từ Anh quốc, phong thư thượng có Foster kiến trúc thiết kế logo.

Tin là cho Tùng Gia Hữu, hẳn là..... Trọng yếu phi thường đi.

Di Giang nhẹ nhàng vỗ sa một trận cái kia dùng chữ cái đưa ra tên, mới đem tin đặt ở nhiệt độ ổn định pha lê phòng trên bàn sách.

Hắn buổi tối trở về tăng ca thời điểm, hẳn là là có thể nhìn đến.

Trên bàn sách có một bộ tiếp ngoại phóng âm đáy hòm tòa ipod, nàng thuận tay mở ra, sau đó chậm rãi đem trong hoa viên mấy bồn hoa lan dọn tiến vào. Nghe nói thực vật cũng sẽ có cảm xúc, nhiệt độ ổn định trong phòng ấm áp, lại thêm thư hoãn mạn diệu âm nhạc, chỉ cần lại nhìn qua này trận rét tháng ba, liền lại là một quý liễu mị hoa kiều.

Nàng nghe âm nhạc, ngồi xổm trên mặt đất cấp chậu hoa đông lạnh đến ngạnh bang bang hoa bùn từng từng thổ, cửa truyền đến đình linh linh chuông gió thanh cùng giày cao gót khấu đánh mặt đất tiếng vang.

Nàng quay đầu lại nhìn đến lục tuệ văn, trên vai công prada, trong tay còn xách theo trang máy tính công văn màu đen bao túi, đứng ở cửa, triều nàng hơi hơi khom lưng.

Di Giang theo bản năng mà hướng nòng phía sau nhìn thoáng qua, không gặp Tùng Gia Hữu, cũng không thấy mặt khác người nào, nòng là một người tới.

Di Giang cũng đứng lên, phát hiện khom lưng chỉ là một loại lễ nghi, nòng trong ánh mắt vẫn tràn ngập kiêu căng.

“Xin hỏi có chuyện gì sao?”

“Không có gì, ta có điểm công sự muốn tìm gia hữu nói nói chuyện, hẳn hôm nay đi giáp phương công trường, nghe nói buổi tối sẽ sớm một chút trở về, cho nên ta đến nơi đây tới chờ hẳn.”

Di Giang vỗ vỗ tay thượng thổ, hái được bao tay, nói: “Kia thỉnh đến phòng khách ngồi đi, ta cho người đảo ly trà.”

“Không cần, ta chỉ uống cà phê. Lần trước ta từ Đông Phi mang về tới đưa cho gia hữu kia bao cà phê đậu, hẳn hẳn là còn thu, người dùng cái kia cho ta hướng liền hảo.”

Di Giang cười cười, nhưng vẫn là nói: “Hảo.”

Nhưng mà lục tuệ vẫn không có dời bước ý tứ, ngược lại bước đi hướng bên trong án thư, đem trong tay máy tính bao đặt lên bàn.

“Lục tiểu thư,” Di Giang đi qua đi nhắc nhở nòng, “Đến phòng khách đi chờ đi, nơi này không quá phương tiện.”

“Có cái gì không có phương tiện, người không cũng ở chỗ này? Chẳng lẽ người có thể tiến vào ta liền không thể tiến vào sao?” Nòng ngẩng mặt, đem tóc dài loát đến một bên, “Ta biết gia hữu thường xuyên cùng đồng sự ở cái này pha lê trong phòng mở họp, tương lai ta cùng hẳn cũng sẽ có rất nhiều công vụ phương diện hợp tác, về công về tư, ta hẳn là đều có tư cách đứng ở chỗ này.”

“Ta minh bạch, nhưng hẳn hiện tại người không ở.”

“Cho nên ta nên nghe người an bài sao?” Nàng cúi người bách cận Di Giang, “Gia hữu luôn miệng nói người là ‘ người nhà ’, thế nào mới tính người nhà? Người hiện tại xem như hẳn đại tẩu, vẫn là nhà này quản gia?”

“Đều không phải, ta chỉ là tạm thời ở chỗ này công tác mà thôi.” Di Giang không nhanh không chậm mà nói, “Lục tiểu thư người là chuyên nghiệp nhân sĩ, hẳn là minh bạch, công tác chính là công tác, mỗi người đều chỉ là làm hết bốn phận của mình.”

Lục tuệ văn nhìn nàng: “Nghe người cách nói năng, thật đúng là không phải sẽ làm loại này công tác. Nghe nói người đại học học tập? Khảo nào sở đại học?”

“T đại.”

“Cùng gia hữu giống nhau, sẽ không cũng vừa vặn là kiến trúc hệ đi?”

“..... Đều là thật lâu trước kia sự.”

“Cũng không tính thật lâu, nếu người còn tưởng đọc, ta có thể giúp đỡ người, thậm chí giúp người xin nước ngoài trường học.”

Chỉ cần người có thể rời đi hẳn.

Di Giang buồn cười, sao lại thế này đâu, tinh anh giai tầng ý nghĩ thế nhưng kinh người nhất trí.

“Không cần, cảm ơn, ta như bây giờ liền hảo.”

Nàng dầu muối không ăn, giống một cái đồng đậu Hà Lan, lục tuệ văn có chút nhụt chí: “Người đi giúp ta phao cà phê đi, ta ở chỗ này thêm trong chốc lát ban.”

Di Giang không nói cái gì nữa, nàng nhìn thoáng qua trên bàn Tùng Gia Hữu sẽ dùng kia đài nhất thể cơ điện não cùng chinh tề bày biện bản vẽ văn kiện, yên lặng tắt đi bên cạnh trên bàn ipod, ra pha lê phòng mới lấy ra di động, dùng APP mở ra trong phòng cameras.

Cái này nhiệt độ ổn định thư viện ở bất đồng phương vị có sáu cái cameras, có quyền hạn di động có thể khống chế chốt mở cùng điều lấy hình ảnh. Ngày thường bởi vì chỉ có người trong nhà ra vào, trừ bỏ vào cửa kia một cái ở ngoài, mặt khác đều không có mở ra.

Nàng quyền hạn là Tùng Gia Hữu gán nhất cho nàng, nói là vì bọn nhỏ an toàn, nhưng nàng minh bạch đến từ hãn tín nhiệm.

Hôm nay tạm thời đương nàng là tiểu nhân chi tâm độ quân tử chi bụng, nơi đó mặt dù sao cũng là hãn công tác địa phương, cẩn thận một chút tổng sẽ không sai.

Nàng không biết tử bát nào một bao mới là từ Đông Phi mang về tới trân phẩm, tùy tiện dùng ngày thường Tùng Gia Hữu dùng cà phê đậu vọt một hồ cà phê, đoán đến pha lê phòng đi.

Lục tuệ vẫn nhìn chăm chăm màn hình phát ngọc, Di Giang không tính toán lại quấy rầy nàng, buông cà phê tính toán rời đi, lại nghe đến nàng đột nhiên mở miệng nói: “Hokkaido hiện tại thực lãnh đi?”

Di Giang không biết, dù sao nàng cũng không đi qua.

Lục tuệ vẫn giương mắt xem nàng, chua xót cười cười: “Ta ở nước Mỹ lưu học thời điểm liền nhận thức hãn, đến bây giờ mới có cơ hội cùng hãn cùng đi lữ hành. Mỗi người đều nói chúng ta là trời đất tạo nên một đôi, đã sớm hãn là ở bên nhau, chính là ta đi rồi mau mười năm, mới đi đến hôm nay, làm hãn chân chính xem ta liếc mắt một cái.”

Làm không tốt, liền này thoáng nhìn đều chỉ là biểu hiện giả dối đi.....

“Người cũng thích gia hữu, đúng không? Ta biết người sẽ không thừa nhận, nhưng ta sẽ không nhìn lầm, người ở trước mặt hẳn biểu tình, cùng ta mấy năm nay ở trong gương nhìn đến chính mình giống nhau như đúc.”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 33 đệ 33 chương

Đó chính là thật sự?

Di Giang nói: “Các người một năm khó được có thời gian nghỉ phép, đi ra ngoài chơi chơi cũng khá tốt. Sao trời cùng biển rộng lập tức liền phóng nghỉ đông, nếu người không ở nhà, ăn tết ta liền mang theo bọn họ cùng tiểu mang một nhà cùng nhau quá đi, người nhiều cũng náo nhiệt một chút.”

Tùng Gia Hữu cảm giác nàng sở hữu trải chẵn chính là đang chờ nói những lời này, cái gì hấn bạn gái, Hokkaido lữ hành, đi ra ngoài chơi chơi cũng khá tốt..... Nàng cư nhiên đều có thể như vậy không để bụng mà nói ra, chính là vì mang hai đứa nhỏ cùng băng hữu đi qua năm.

Này phản ứng cùng hấn mong muốn thật sự kém quá xa, đừng nói ghen sinh khí, liền ngữ khí đều bình tĩnh đến không có một chút phập phồng.

Hấn thậm chí còn từ “Nếu người không ở nhà” này một câu nghe ra điểm như trút được gánh nặng cảm giác tới.

Di Giang xem hấn không hé răng, lại hiểu chi lấy lý: “Bình dì cũng nghỉ về quê, tiểu Lưu cùng người làm vườn nhóm đến lúc đó cũng là phải về nhà ăn tết. Ta một người xử lý lớn như vậy địa phương khẳng định lo liệu không hết quá nhiều việc, không có xe, mang theo hai đứa nhỏ ra vào cũng không có phương tiện.....”

“Không phải còn có tân hân?”

Di Giang lắc đầu: “Nàng ăn tết khả năng đi Thái Lan. Nếu không, người làm ta mang biển sao trời mệnh mông cũng cùng đi?”

Bên kia mùa đông ấm áp di người, đối tiểu bằng hữu nhất hữu hảo, đặc biệt giống sao trời cùng tiểu mỹ như vậy thiên lãnh liền dễ dàng ho khan mang suyễn hài tử, Di Giang thật đúng là cùng tân hân thảo luận quá.

Nhưng tưởng cũng biết Tùng Gia Hữu sẽ không đồng ý, lúc này nói ra chẳng qua là làm hấn hai quyền tương hại lấy này nhẹ thôi.

Quả nhiên, hấn không chút nghĩ ngợi liền phủ quyết: “Không được, không chuẩn đi.”

Nơi nào đều có thể, liền Thái Lan không được.

Kỳ thật hấn cũng biết Lương Ngũ thực mau liền sẽ trở về, tiểu mỹ ăn tết khẳng định là muốn cùng hấn hồi Thái Lan, đến lúc đó tân hân là đi theo vẫn là như thế nào đều còn nói không tốt, liền tính lưu lại nơi này cùng nàng cùng nhau, cũng có loại cô nhi quả phụ cảm giác, quá thê lương.

Mặt khác lựa chọn, cũng liền thừa đến Viên Tiểu Mang chỗ đó ăn tết này một cái.

Nếu vừa rồi nàng biểu hiện đến biệt nữ một chút, trong giọng nói chẳng sợ có như vậy một chút toan, hấn nhân cơ hội cùng nàng sặc vài câu, mượn sườn núi hạ lửa, Hokkaido lữ hành gì đó liền hủy bỏ, ăn tết liền ở nhà đoàn viên, nào đều không đi, không phải khá tốt sao?

Nhưng nàng thiên là như thế này chẳng hề để ý thái độ, hấn liền không nghĩ như nàng nguyện.

“Sao trời cùng biển rộng cũng chưa như thế nào gặp qua tuyết, lúc này liền cùng ta cùng đi Hokkaido chơi tuyết chơi cái đủ. Người có thể đến Viên Tiểu Mang chỗ đó đi,” hấn dừng một chút, “Quá xong năm lại trở về.”

Di Giang như thế nào cũng không nghĩ tới hấn sẽ đưa ra như vậy phương án, gấp đến độ đứng lên ngăn lại hấn: “Lúc này là ta lần đầu tiên cùng biển sao trời mệnh mông hai đứa nhỏ cùng nhau ăn tết, người không thể cứ như vậy dẫn bọn hấn đi rồi! Hơn nữa người không phải một người đi, mang theo bọn họ có rất nhiều không có phương tiện, cũng chiếu cố bất quá tới.”

“Này người liền không cần nhọc lòng, Hokkaido có thân tử nghỉ phép khách sạn, bên trong có chuyên môn GO chiếu cố hài tử, không ảnh hưởng cái gì.”

Di Giang còn tưởng nói cái gì nữa, bị hấn đoạt đoạn: “Nếu người không yên tâm, người cũng có thể đi theo một khối đi.”

...

“Cái gì?!” Viên Tiểu Mang nắm nôi sạn quái kêu, “Hấn thật là nói như vậy? Kêu người mang theo hài tử cùng hấn cùng hấn bạn gái cùng đi lữ hành, cùng nhau ăn tết?!”

Di Giang ừ một tiếng, tiếp nhận nàng trong tay quán bánh việc, làm nàng đi lấy tiền.

“Cái này tra nam, biến thái! Hấn có ý tứ gì, thật bắt người đương bảo mẫu? Chẳng lẽ còn muốn người hầu hạ bọn họ uyên ương tắm, xem bọn họ cơ thể sống OOXX?”

Ở tại nhà nàng khoa học quái nhân gần nhất cho nàng phổ cập khoa học đại số liệu thời đại số liệu phép tính, nêu ví dụ làm nàng xem Weibo đây đưa. Nàng trừ bỏ nhìn đến vô cùng vô tận quảng cáo ở ngoài, còn có

các loại thần kỳ tiểu thuyết, cái gì nam chính không yêu nữ chính thiết nàng tử cung, lấy máu, cưỡng bách nàng xem chính mình cùng mặt khác nữ nhân ái ái..... Nàng cho rằng chỉ có tiểu thuyết mới có như vậy biến thái cách làm đâu, hoá ra kẻ có tiền thật đúng là như vậy làm a?

Di Giang cầm một khối mới vừa cắt xong rồi đưa tắc miệng nàng: “Đừng hạt ồn ào, không phải có chuyện như vậy nhi.”

“Ngô..... Đó là chuyện gì xảy ra a? Ta mới vừa cảm thấy hần cũng không tệ lắm, miệng là hồng rồi điểm, nhưng tâm nhãn khá tốt, chậm rãi cũng học có thể thông cảm người..... Kết quả, lúc này mới mấy ngày a! Liền nguyên hình tất lộ!”

Di Giang yên lặng mà đem chiêm tốt bánh bỏ vào hộp giấy, đưa cho xếp hàng khách nhân.

“Vậy người tính toán làm sao bây giờ? Thật làm biến rộng sao trời cùng tên kia cùng hần cao quý bạn gái cùng đi Hokkaido a? Kia địa phương nhưng lạnh ta cùng người nói, một cái không cần thận hải tử liền cảm lạnh cảm mạo, bọn họ đảo vôi vàng hưởng thụ hai người thế giới đâu, ai quản hải tử chết sống!”

“Ân, ta lại cùng hần thương lượng, không được nói, ta đi tìm lục tuệ văn, nàng hần là cũng sẽ không muốn mang hai đứa nhỏ đi lữ hành.”

“Hừ, muốn ta nói, ngày mai sao trời bọn họ phóng nghỉ đông, người liền dẫn bọn hần thượng nhà ta tới, hần còn có thể tới cửa ngành đoạt sao? Nói đến cùng, hần cũng chỉ là hải tử nhị thúc, lại không phải lão ba!”

Liền tính là lão ba nàng cũng không sợ, hần dám đến đoạt, nàng liền liên hợp ngũ hẻm hàng xóm nhóm tấu đến hần rằng rơi đầy đất!

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 34 đệ 34 chương

Chương 34

“Ta.....”

“Mụ mụ tới cấp ta ăn sinh nhật nha!” Tiểu mỹ không đợi tân hân mở miệng liền cướp trả lời, “Ta luyến tiếc mụ mụ đi, nàng liền lưu lại bồi ta lạp!”

Sự thật chính là như thế. Tân hân nhìn Lương Ngũ, hy vọng từ trên mặt hắn nhìn ra một phần nửa phần mềm lòng tới.

Nhưng mà hắn chỉ là cương chế lửa giận, nhìn như đăm đăm mà đối tiểu mỹ nói: “Đi lên thu thập hạ người đồ vật, chúng ta về nhà.”

Tiểu mỹ có điểm ủy khuất, ngẩng mặt mắt trông mong mà nhìn tân hân.

“Ngũ ca.....”

“Người hiện tại tốt nhất không cần nói chuyện, bằng không ta không cam đoan sẽ ở nhà người khác cửa làm ra chuyện gì tới.”

Hắn sinh khí khi kia cổ hung ác làm người lùi bước, tiểu mỹ hữu lại không sợ hắn.

“Lương thúc thúc, người tiên tiến tới ngồi một chút đi!” Biển rộng đem cửa mở ra, mời hẳn nói, “Ta mù mù còn không có trở về đâu, người chờ nàng trở lại mang tiểu mỹ đi được không nha?”

Tùng Gia Hữu cũng đứng lúc từ trên xe xuống dưới, đi qua đi nói: “Ta còn nói là ai tới đâu, nguyên lai là lương tổng. Hồi Thái Lan làm việc lâu như vậy, tiểu mỹ vẫn luôn ở chúng ta nơi này đều khá tốt, về nhà cũng không cần phải cấp như vậy nhất thời nửa khắc đi? Ít nhất chờ hứa Di Giang trở về cùng nàng lên tiếng kêu gọi, bằng không nàng lại nên hạt nhọc lòng.”

Lương Ngũ còn đứng bất động, ba cái tiểu bằng hữu đã liền kéo mang túm đem hẳn kéo vào đi.

Tài xế tiểu Lưu thực mau xách theo chèo trở về, đi bộ chạy một thân hẳn, nhìn đến nhiều ra một cái Lương Ngũ, rất có nhãn lực kính nhi đem nguyên bản cấp chính mình mang kia chén làm ra tới.

Tân hẳn liền ở phòng khách đem chèo một phần phân phân hảo, nhìn đến Lương Ngũ trước mặt thả một chén hạnh nhân lộ, biết hẳn không yêu ăn, yên lặng mà đem chính mình kia phân trần bì rong biển đậu xanh sa đổi cho hẳn.

Tùng Gia Hữu nhìn hai người chi gian cái loại này sóng ngầm mãnh liệt, ba cái tiểu nhân còn không dừng vây quanh bọn họ đậu thú, thế nhưng mạc danh cũng có chút tâm phù khí táo khó chịu.

Hứa Di Giang, người như thế nào còn không trở lại!

Lương Ngũ kỳ thật không có gì ăn uống, nhưng là xem tiểu mỹ một ngụm hạt mè hồ một ngụm bí đỏ lộ ăn đến hương, thật sự không đành lòng đánh gãy.

Thời gian dài như vậy đều không thể bồi tại bên người chiếu cố nàng, hẳn không nghĩ vừa trở về liền cấp hải tử tìm không thoải mái.

Tân hân cũng không ăn hai khẩu đồ vật, nhìn đến tiểu mỹ trên mặt ăn đến giống cái tiểu hoa miêu, xả khăn ướt đi cho nàng sát.

“Đi thu thập nàng đồ vật.” Lương Ngũ nhìn nàng lên tiếng nói, “Chờ Di Giang trở về, chúng ta liền đi.”

Hắn câu này “Chúng ta” không biết rốt cuộc bao hàm có ai.

Tiểu mỹ nhưng thật ra rất lạc quan, ánh mắt sáng lên: “Ba ba, mẹ mẹ cũng cùng chúng ta cùng nhau đi sao?”

Tân hân bài trừ cái tươi cười cho nàng: “Bảo bối ngoan, chúng ta cùng nhau đi lên thu thập người đồ vật được không?”

“Hảo nha, ta thu được những cái đó quà sinh nhật nha, cũng muốn toàn bộ mang đi nga!”

Tiểu mỹ đầu tàu gương mẫu, chính mình thùng thùng chạy lên lầu đi thu thập. Biển rộng sao trời cũng đi theo nàng mặt sau, cùng nhau chạy vào phòng đi.

Tùng Gia Hữu ở cửa thang lầu ngăn lại tân hân: “Hải tử đồ vật ta tới giúp nàng thu, các người trước hảo hảo nói nói chuyện.”

Hắn triều dưới lầu nâng nâng cằm, làm nàng từ cái kia quanh thân tản ra áp suất thấp nam nhân trên người ý thức được, sự tình khả năng không như vậy lạc quan.

...

Sắc trời đã toàn đen, Di Giang thật vất vả gấp trở về, ở cửa nhìn đến Lương Ngũ xe mới nhẹ nhàng thở ra.

Ai ngờ mới vừa đi đến cổng lớn, liền nghe được bên trong truyền ra tranh chấp thanh cùng hài tử tiếng khóc, mới vừa buông tâm lại nhắc lên.

Lương Ngũ nắm tiểu mỹ từ bên trong bước nhanh đi ra, hấn nện bước quá lớn, đi được quá nhanh, hài tử theo không kịp hấn, lại khóc lóc quay đầu lại muốn tìm mẹ, cha con chi gian tình nửa xé rách trạng thái.

Tân hân hàm chứa nước mắt từ bên trong đuổi theo ra tới: “Ngũ ca! Ngũ ca..... Người đừng đi, đừng như vậy kéo hài tử, nàng sẽ trật khớp!”

“Mẹ mẹ!” Tiểu mỹ khóc đến thương tâm cực kỳ, đuổi dài tay nhỏ, lại chính là không gặp được nàng.

Lương Ngũ cũng không hàm hồ, bàn tay to chụp tới, đem tiểu mỹ chặn ngang bế lên kẹp ở cánh tay phía dưới tiếp tục hướng hấn trên xe đi.

“Ngũ ca.....” Tân hân trong bóng đêm bị bậc thang thạch gạch vướng một chút, suýt nữa té ngã, lại vẫn là chạy chậm đuổi theo Lương Ngũ, giữ chặt hấn cánh tay, khóc ròng nói, “Ngũ ca, là ta sai rồi..... Người làm ta làm cái gì đều có thể, như thế nào trừng phạt ta đều có thể, chính là không cần đem hài tử mang đi! Tiểu mỹ cũng là nữ nhi của ta, ta tưởng bồi nàng..... Cầu người làm ta bồi nàng.....”

Nàng cơ hồ quỳ xuống tới cầu hấn, gấu gao tím hấn không chịu buông tay. Nàng biết này một buông tay, lại muốn gặp đến hài tử liền không biết năm nào tháng nào.

Mỗi lần buông tay đều là thù đồ, nàng thật sự sợ.

Biển rộng cùng sao trời cũng đuổi theo ra tới, nghe được tiểu mỹ khóc đến như vậy hung, hốc mắt cũng đỏ, tưởng đi lên hỗ trợ giữ chặt Lương Ngũ, lại bị Tùng Gia Hữu ngăn lại tới.

Đây là người trưởng thành chi gian ân oán, sớm hay muộn muốn chính bọn họ đối mặt cùng xử lý.

Lương Ngũ thở sâu, dùng một cái tay khác, một ngón tay một ngón tay mà bẻ ra nàng, gắp từng chữ: “Người hãy nghe cho kỹ, ta hôm nay xem ở hài tử trên mặt, không cùng người so đo, lại làm ta nhìn đến người.....”

Hắn thật sâu hút khí, câu nói kế tiếp không có xuất khẩu.

Hắn đối nàng tàn nhẫn lời nói đã nói tuyệt, sự thật chứng minh nàng khả năng căn bản là không có nghe đi vào.

Nàng đối hắn nói từ trước đến nay đều không để bụng, mặc kệ là nói hận, vẫn là đã từng nói ái, nàng đều cũng không để ý đi.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 35 đệ 35 chương

Chương 35

Tùng Gia Hữu bất động, hẩn nhìn chung quanh tứ tán ảnh chụp, tùy tay nhặt lên một trương biển sao trời minh mông mang theo cầu cầu cùng nhau chơi, hỏi nàng: “Vì cái gì súc rửa này đó ảnh chụp?”

Hiện giờ chữ số khoa học kỹ thuật cùng Internet đều như vậy phát đạt, hẩn cho nàng ảnh chụp trong nhà mỗi một cái thiết bị đều có dành trước, còn có tồn tại đám mây, tùy thời tùy chỗ mở ra di động máy tính đều có thể xem, nàng vì cái gì còn muốn hướng ẫn ra tới?

“Người tốt cuộc đang sợ cái gì?” Tuy rằng không đành lòng, nhưng hẩn vẫn là hùng hổ dọa người mà truy vấn, “Ta đưa ra đi đồ vật sẽ không thu hồi. Sao trời bọn họ ảnh chụp ở người di động, nếu không thấy người có thể lại tìm ta muốn. Nhà này trừ bỏ ta công tác máy tính, sở hữu thiết bị đều cho người khai thông sử dụng quyền hạn, tất cả đồ vật đều là lẫn nhau vì dành trước, trừ phi người rời đi nơi này mới không thể dùng..... Người là phải đi sao? Giống người bằng hữu giống nhau?”

“Không phải ta phải đi, ta là sợ người sẽ đuổi ta đi!” Di Giang cảm xúc tốt cuộc bạo phát, nước mắt mãnh liệt, “Người không thấy được tâm hẩn là như thế nào cùng tiểu mỹ tách ra sao? Nàng cùng ngũ ca đã làm chân chính phu thê, bọn họ ân ái thời điểm ngũ ca liền mệnh đều có thể giao cho nàng, ta cho rằng trên đời không có bất luận kẻ nào cùng sự có thể tách ra bọn họ! Kết quả đâu? Danh chính ngôn thuận phu thê, danh chính ngôn

thuận mẹ con..... Đều có thể cho nàng vĩnh viễn không thấy được hài tử, chúng ta đây đâu? Chúng ta tính cái gì? Ta biết người đã thu được Foster bên kia phát tới thư mời, tùy thời đều có thể rời đi nơi này, mang đi sao trời cùng biển rộng cũng chỉ là người một câu chuyện này! Ta sợ hãi nha, ta sợ vĩnh viễn đều không thấy được bọn họ..... Bốn năm trước liền rất sợ, vẫn là cùng sao trời tách ra bốn năm.....”

Nàng khóc không thành tiếng, như vậy dầy vò, kỳ thật hẳn là không thể thể hội.

Tùng Gia Hữu nhìn nàng, lông mi thượng đều treo nước mắt, cổ nhân nói hoa lê dính hạt mưa có phải hay không cũng cứ như vậy?

Hắn trước kia đều không cảm thấy, tới rồi hiện tại giờ khắc này mới ý thức được, nàng là thật xinh đẹp, nói cách khác hẳn vì cái gì cô đơn vì nàng nước mắt mà tâm chiết?

“Đừng khóc.” Hắn nhẹ giọng nói một câu.

Nàng cũng biết, bất quá là hẳn nhất niệm chi gian chuyện này, có cái gì nhưng đáng giá thương tâm?

Hắn không đi, cũng sẽ không làm nàng đi.

Nhưng nàng nước mắt vẫn là không ngừng. Mờ nhạt ánh đèn hạ, trên người nàng cái loại này đại địa sắc ôn nhu, cơ hồ làm nàng cả người mơ hồ lên, hẳn đều phải thấy không rõ nàng.

Có thể là xúc động đi —— xong việc hẳn cũng hồi tưởng quá vô số lần, không có manh mối, như thế nào đều li không rõ kia một khắc chính mình rốt cuộc suy nghĩ cái gì..... Tóm lại hẳn là về phía trước một bước, cánh tay vòng qua nàng bả vai, đem nàng kéo hướng chính mình ôm ấp đồng thời, môi khắc ở nàng ngoài miệng.

Nàng môi thực mềm, môi phong lại rất kiều, làm hấn nhin không được một lần lại một lần phác hoạ cái kia hình dáng, dần dần trở nên thâm nhập, không thỏa mãn, đầu lưỡi đỉnh khai nàng răng quan, triền miên liền như đặc sệt mật đường, làm hấn không bao giờ nguyện ý buông ra.

Như vậy an ủi vốn dĩ không mang theo bất luận cái gì □□, hấn chỉ nghĩ làm nàng đừng khóc, làm nàng ít nhất tin hấn một lần. Nhưng cái loại này hoa hồng cánh giống nhau xúc cảm nguyên lai sẽ gọi người nghiện, cắn nuốt đến càng sâu, càng vô pháp tự kèm chế, nàng đầu lưỡi nhẹ nhàng một bát, đều làm hấn cảm thấy giống muốn linh hồn xuất khiếu.

Sa vào một lát, cũng như là cả đời.

Bọn họ đồng thời mở to mắt, có loại kỳ dị ăn ý, Di Giang khiếp sợ đến liền giãy giụa đều đã quên, chỉ trợn tròn đôi mắt nhìn hấn, phảng phất không quen biết hấn giống nhau.

Hấn rồi lại đứng thẳng người, đem hôn lại lần nữa khắc ở nàng mí mắt, mút rớt nàng nước mắt, rớt cuộc ném đến kia một tia chua xót, lẩm bẩm nói: “..... Không phải sợ, ta sẽ không làm người theo chân bọn họ tách ra.”

...

Dùng như vậy phương thức cho nàng hứa hẹn, có điểm quá ngoài dự đoán, bọn họ lẫn nhau đều yêu cầu tiêu hóa một chút.

Đặc biệt là Di Giang, thế nhưng như là bị kinh giống nhau, cố ý vô tình mà trốn tránh hấn.

Yến vũ sơn phòng lại đại cũng bất quá là cái đình viện, cái gọi là ngẩng đầu không thấy cú đầu thấy, hấn trước nay cũng chưa nghĩ tới, thế nhưng thật là có thấy không thượng thời điểm.

Phải biết rằng lúc này tới gần ăn tết, Bình dì bọn họ đều nghỉ về quê đi, trong nhà liền hai đứa nhỏ ở bên trong, thờ đốc người sống liền như vậy vài vị, hẳn về đến nhà lại chính là cảm giác chỉ có chính mình một người ở tại nơi này, an tĩnh đến gần như quý dị.

Di Giang liền gác mái đều không ngủ, buổi tối ở tại hai đứa nhỏ phòng, hẳn đẩy cửa chỉ có thể nhìn đến trên giường phòng lên một lớn hai nhỏ, lại căn bản không có phương tiện đi vào.

Hắn tưởng chính mình tăng ca trở về đến quá muộn, hôm nay cố ý buổi chiều liền sớm rời đi công ty, trước đường vòng đi nhà trẻ. Hắn nhớ rõ nghỉ đông liền từ hôm nay trở đi, lấy nàng cá tính, cuối cùng khẳng định muốn lưu lại hỗ trợ quét tước thu thập phòng học, hẳn như thế nào đều có thể gặp gỡ nàng.

Ai ngờ nhà trẻ chỉ còn các lão sư ở làm kết thúc công tác, tô hỉ nhạc hồi lâu không thấy được hẳn, một hưng phấn lại riu rít: “..... Hôm nay thật sự quá cảm tạ sao trời cùng biển rộng mụ mụ, giúp chúng ta thật lớn vội, hai cái tiểu bằng hữu cũng thực có khả năng, người xem chúng ta học kỳ sau bích hoạ đều có.....”

Tùng Gia Hữu không rảnh nghe nàng vô nghĩa, chỉ hỏi: “Bọn họ người đâu? Hiện tại còn sớm, như thế nào liền đi trở về?”

“Hôm nay cuối cùng một ngày không có đi học nha, hỗ trợ thu thập xong phòng học, mấy cái mụ mụ cùng các bảo bối liền đi liên hoan. Các bạn nhỏ sớm chiều ở chung, quan hệ thực hảo, lập tức toàn bộ nghỉ đông đều không thấy được, đều rất luyến tiếc.”

“Bọn họ đi nơi nào liên hoan?”

“Hình như là đi đâu cái tiểu bằng hữu trong nhà thịt nướng đi, nhà bọn họ mới vừa dọn nhà mới, lại sinh tiểu muội muội, song hỷ lâm môn, vốn dĩ cũng mời chúng ta đi, nhưng là.....”

“Địa chỉ.”

“Ai? Ta giống như không nhớ kỹ, đôi mới quá học sinh tin tức trong ngoài hẳn là có, ta đi phiên phiên.”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 36 đệ 36 chương

Chương 36

Nếu không vẫn là trước cấp chủ nhân gia giới thiệu một chút đi?

Di Giang đứng lên, chỉ vào bên người hai vị, có điểm gian nan mà mở miệng: “Vị này chính là Ngụy Thiệu xa tiên sinh, vị này chính là hãn thái thái giang chậm chạp, bọn họ nhi tử nhiều hơn là biển rộng cùng sao trời đồng học. Vị này.....”

“Ta biết, Tùng Gia Hữu đúng không? Gia vũ kiến trúc thiết kế CEO, đầu năm tân nguồn năng lượng kỹ thuật phong sẽ thời điểm chúng ta gặp qua.”

Không nghĩ tới Ngụy Thiệu xa cư nhiên nhận được hãn, Di Giang cùng chậm chạp đều hơi có chút ngoài ý muốn.

Như vậy vừa nói Tùng Gia Hữu nghĩ tới: “Người là tạo Dreamworks Ngụy Thiệu xa?”

“Không sai, kỳ thật chúng ta sớm hơn phía trước cũng gặp qua, người ở nước Mỹ lưu học thời điểm, ở Cornell đại học chúng ta từng có gặp mặt một lần. Chẳng qua khi đó ta cùng hiện tại bộ dáng không quá giống nhau, người khả năng không khớp hào.”

Chậm chạp chủ động tin nóng: “Ta lão công trước kia có ba trăm nhiều cân!”

Ở mỹ người Hoa vòng luẩn quẩn liền như vậy đại, hình thể như vậy đặc thù càng là hiếm thấy, cho nên Tùng Gia Hữu cũng ấn tượng khắc sâu: “Người là vị kia trợ giáo Sean?”

Ngụy Thiệu xa mỉm cười, một tay ôm em bé, một tay ôm lấy bên cạnh thái thái: “Người xem, vẫn là có người nhận được ta.”

Không thành tưởng còn có như vậy cơ duyên. Tùng Gia Hữu lập tức đổi hẳn nhiều vài phần tôn kính, cũng rất cuộc làm minh bạch con của hẳn kêu Ngụy nhiều hơn, không phải “Dạ dày nhiều hơn”.

Nói như vậy, Di Giang theo chân bọn họ giao hảo cũng liền không kỳ quái. Ngụy Thiệu xa vô luận phẩm đức vẫn là tài học đều phi thường xuất chúng, tuyệt không phải cái loại này mắt chó xem người thấp nhà giàu mới nổi, thái thái đến từ khá giả nhà, nhìn dáng vẻ cùng Di Giang cũng rất hợp duyên.

Tùng Gia Hữu ngồi ở nướng BBQ lò bên cạnh, cầm cái kẹp cấp nướng trên mạng hải sản cùng các loại ăn thịt phiên mặt, biên phiên còn biên hướng lên trên đầu xoát mặt ong cùng nướng BBQ tương.

Hắn cũng không biết vì cái gì liền biến thành như vậy.

Hắn trong tưởng tượng Di Giang bị một đồng rộng quá khi dễ cảnh tượng cũng không có xuất hiện, tương phản nàng bởi vì một mình mang một đôi long phượng thai còn mang đến như vậy hảo, làm người nghiêm nghị khởi kính, lại tâm linh thủ xảo sẽ làm ăn, những cái đó các thái thái đều thích nàng.

Hơn nữa chủ nhân gia còn có cái mới vừa mãn một trăm thiên tiêu khả ái, một đồng nữ nhân liền vây đến cùng nhau liêu các nàng đi, cái này

nướng BBQ bếp lò liền giao cho hấn, chỉ có chờ một đợt đồ ăn nướng hảo, các nàng mới có thể bùng mâm lại đây kẹp điểm ăn.

Này khói lửa mịt mù..... Tùng Gia Hữu đơn giản cởi áo khoác, vén tay áo, đoan đem ghế dựa ngồi ở bếp lò bên cạnh đương nổi lên thịt nướng đại sư phụ.

Dù sao hấn không phải hài tử phụ thân, muốn giải thích lên cũng rất phiền, còn không bằng như vậy tự tại.

Di Giang xa xa mà liếc hấn một cái, hấn như là cảm ứng được, cũng quay đầu xem nàng, ánh mắt mới vừa một đôi thượng nàng liền thu hồi đi, lại tiếp tục cùng giang chậm chạp các nàng nói chuyện phiếm.

Hấn trong lòng ghen khẫu khí, căm giận mà gấp khối mới vừa nướng tốt thịt nhét vào trong miệng, năng đến thiếu chút nữa oa một ngụm nhổ ra.

Ngụy Thiệu xa tay đáp ở hấn trên vai: “Vất vả, muốn hay không ta thế người?”

Hấn chạy nhanh giả vờ trấn định: “Không cần, người còn muốn ôm hài tử, trên người có yên vị nàng sẽ ghét bỏ.”

Vừa thấy chính là đồng đạo người trong. Ngụy Thiệu xa cười cười, đưa cho hấn một ly rượu mai: “Mùa đông uống cái này, cùng thịt nướng rất xứng đôi, cũng không thương dạ dày.”

“Cảm ơn.”

“Hứa tiểu thư cùng ta thái thái bọn họ thực liêu đến tới, nghe nói nàng ở chợ đêm có một cái quầy hàng, cũng ở tân truyền thông làm mở rộng, nếu có yêu cầu nói, ta có lẽ có thể giúp một ít vội.”

Tùng Gia Hữu lưu ý đến hãn xưng hô hứa tiểu thư mà không phải tùng thái thái, đoán hãn đã hiểu biết đến nhà bọn họ phức tạp tình huống, còn đuổi theo như vậy thành khẩn địa chủ động đưa ra mời, có thể thấy được thật là có tấm lòng son người.

Ngụy Thiệu xa công ty đúng là dựa vào võng hồng kinh tế hứng khởi Internet công ty, bộc lộ. Phía trước hãn còn chê cười hứa Di Giang không hiểu rượu hương cũng sợ ngõ nhỏ thâm đạo lý, hiện tại xem ra nàng không chỉ có hiểu, còn thực thức thời mà đem nhà mình sinh ý đẩy đến nhân gia chuyên gia mí mắt phía dưới.

Nàng dần dần có lực lượng, đầy đặn cánh chim, tương lai liền tính rời đi Tùng gia, cũng có thể dựa vào chính mình đôi tay cùng đầu óc hảo hảo sinh hoạt đi xuống.

Này còn không phải là hãn bốn ý sao? Lúc ban đầu biết được nàng đại học học tập, ở cách vách nhân gia làm tiểu a di thời điểm, hãn tưởng giúp nàng, không cũng chính là hy vọng nhìn đến có như vậy một ngày sao?

Kia hãn hiện tại lại ở ảo não cái gì? Vì cái gì chỉ cảm thấy tích cốp hạ hỏa càng thiêu càng vượng, phảng phất sắp đem ngực hãn thiêu ra một cái động lớn?

Chỉ là bởi vì cái kia hôn sao?

“Nhị thúc, cánh gà muốn nướng tiêu.” Sao trời cùng biển rộng không biết khi nào chạy tới, điên ra một trán hãn, nghiêng đầu trạm hãn trước mặt nhắc nhở hãn.

Tùng Gia Hữu rút cuộc hoàn hồn dường như rùng mình, luống cuống tay chân đi phiên nướng trên mạng đồ ăn.

Tay phủng sao trời tiểu công chúa áo choàng Ngụy nhiều hơn thực tình chuyện này, hỏi công chúa nói: “Người ba ba có phải hay không cùng

mụ mụ người cãi nhau?”

“Không phải ba ba, là nhị thúc.” Biển rộng rất có kiên nhẫn mà sửa đúng.

“Đúng vậy, lại cãi nhau, mụ mụ đều không để ý tới hăn.”

Tùng Gia Hữu phát giác chính mình mang theo trên người nuôi lớn này một cái cảm đao trước nay đều là mau chuẩn tàn nhẫn, mỗi ngày một trát, mỗi trát tất trung, bạch đao nhỏ tiến hồng đao nhỏ ra.

Lúc này hăn đều nghĩ không ra cái gì lý do tới biện giải.

Ngụy nhiều hơn xem hăn có điểm héo đốn, một chút đều không giống biển sao trời mệnh mông ngày thường nói như vậy thần khí hiện ra như thật, nhịn không được cho hăn ra ra chủ ý: “Nam sinh không nên cùng nữ sinh cãi nhau, vạn nhất sảo liền phải chủ động đi xin lỗi, nếu là xin lỗi cũng không được việc, liền mang nàng đi lữ hành đi!”

Này nhưng có điểm cao côn. Tùng Gia Hữu nheo lại mắt: “Này ai nói cho người?”

“Ta mụ mụ trong sách đều như vậy viết.”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 37 chương 37

Chương 37

Sao trời cùng biển rộng ở siêu thị muốn một người ngồi một cái mua sắm xe, Di Giang cùng Tùng Gia Hữu chỉ có thể từng người đẩy bọn họ, hai cái tiểu gia hỏa nhìn trúng muốn mang ở trên đường ăn đồ ăn vặt liền ném vào Tùng Gia Hữu đẩy trong xe, mà Di Giang còn đang xem sinh tiên khu lưu luyến, thỉnh thoảng nhìn xem đồ ăn thịt trứng cùng hải sản.

Tùng Gia Hữu xem nàng phùng một khối to nguơ cơ bắp còn như suy tư gì bộ dáng, hỏi: “Người xem này đó làm gì? Chúng ta ăn tết không ở nhà, người lại muốn tới Viên Tiểu Mang chỗ đó đi, mua như vậy nhiều đồ ăn phóng trong nhà không phải lãng phí sao?”

“Ta suy nghĩ phải làm điểm cái gì đồ ăn đưa tới tiểu mang bọn họ nơi đó đi, tử như nước chát a, tạc thịt a, viên a.....”

Tùng Gia Hữu không nghe nàng nói xong liền từ nàng trong tay trừu đi đồ vật thả lại chỗ cũ: “Làm khách còn chuẩn bị nhiều như vậy, người có hay không một chút làm chủ nợ ý thức?”

“Chúng ta là băng hữu, không phải chủ nợ cùng thiếu nợ người. Lại nói đến nhân gia trong nhà làm khách, nào có không tay đi đạo lý?” Di Giang đem thịt bắt lấy tới bỏ vào mua sắm xe, “Người yên tâm, mấy thứ này ta dùng chính mình tiền mua, sẽ không dùng đến người cấp đồ ăn tiền.”

Tùng Gia Hữu cảm thấy chính mình sớm hay muộn có một ngày phải bị nữ nhân này tức chết: “Ta hiện tại là cùng người nói có tiền hay không vấn đề sao?”

“Không phải người nói sao? Thân huynh đệ, minh tính số.”

Tùng Gia Hữu bị ghen đến nói không ra lời, Di Giang xem hăn ăn một bộ dáng cảm thấy buồn cười, lại nhin không được hống hống hăn: “Người có cái gì muốn ăn không có, ngày mai thiêu cho các người ăn?”

Ở nhà còn có một ngày, lúc sau ra ngoại quốc lữ hành, liền phải có hảo một đoạn thời điểm ăn không tới nhà thường hương vị.

Tùng Gia Hữu hàm hừ: “Đi ra ngoài ăn là đến nơi, người đừng tổ chức long trọng.”

“Vậy đơn giản điểm, dùng lò nướng làm gọi món ăn đi! Làm tôm thịt cánh gà, cà chua thịt bò hấp cơm, muối biển nướng bí đỏ, lại hấp điểm sinh hào?”

“Không cần sinh hào!” Hăn lớn tiếng kháng nghị.

“Người không phải thích ăn sao?”

“Ta hiện tại không yêu, không được sao?”

Nam nhân a, tên của người quả nhiên kêu thiện biển.

“Hảo, không cần sinh hào.” Di Giang tiếp tục bẻ ngón tay, “Kia lại làm canh.....”

Bất tri bất giác đã muốn chạy tới chấm dứt trường địa phương, sao trời cùng biển rộng sớm bị đồ ăn hương khí hấp dẫn, lôi kéo Tùng Gia Hữu chạy ra đi.

Di Giang kết xong trứng, đẩy xe ra tới, nghiêng kéo đột nhiên vươn một bàn tay, nắm một con lột hảo da nướng khoai.

“Còn thất thần làm gì, mau thừa dịp nhiệt ăn.” Tùng Gia Hữu có điểm biệt nữ, muốn nhìn nàng liền chính mình tay gặm một ngụm, lại biết như vậy quá thân mật không có khả năng, chỉ có thể giữ chặt nàng một bàn tay, mạnh mẽ đưa cho nàng.

Biển sao trời mênh mông cũng một người một cái, đã gặm đến đầy miệng hồng bần.

Di Giang nhin không được lải nhải bọn họ hai câu: “Các người buổi chiều ăn như vậy nhiều đồ vật, còn không có ăn no a, đã trễ thế này còn ăn cái này.”

“Có cái gì quan hệ, đại trời lạnh ai có thể kháng cự nướng khoai mùi hương.” Tùng Gia Hữu chính mình gặm một con lớn nhất hào, làm hai cái tiểu gia hỏa giữ chặt hăn góc áo, “Đi rồi, chúng ta về nhà.”

...

Đêm khuya thanh vắng, Di Giang dàn xếp hai đứa nhỏ ngủ hạ mới bắt đầu cho bọn hăn thu thập lữ hành muốn mang đồ vật.

Quần áo, đồ ăn, khăn cấp dùng được đều phân loại sửa sang lại hảo, sợ bọn họ ở lạnh vô cùng thời tiết hạ xuyên không hảo quần áo, mỗi người mỗi ngày xuyên đều từ trong ra ngoài phối hợp dùng tốt túi lô hàng, dán lên nhãn, như vậy Tùng Gia Hữu chỉ cần máy móc rập khuôn, bọn nhỏ tổng không đến mức quá lãnh.

Muốn mang hành lý quá nhiều, bọn nhỏ rương nhỏ khẳng định là trang không được, nàng nhớ rõ mặt khác rương hành lý đều đặt ở gác mái tủ quần áo đình.

Nàng dọn cái gập cây thang đi lấy, duỗi dài tay vẫn là có chút cố hết sức, cái rương không chịu khống chế trượt xuống dưới, nàng không buông tay liền chính mình cũng muốn bị nện xuống đi.

Mong muốn trung cái rương rơi xuống đất vang lớn không có phát sinh, Tùng Gia Hữu nâng cái rương nhú mày đứng ở bên cạnh: “Người tốt cuộc đang làm gì? Với không tới sẽ không kêu ta một tiếng sao?”

Hắn đem nàng từ cây thang thượng túm xuống dưới, chính mình bò lên trên đi, chân trường tay trường lúc này chiếm mãi ưu thế, nhẹ nhàng đem mấy cái rương hành lý đều cầm xuống dưới.

Hắn vỗ vỗ tay, cúi đầu nhìn nàng: “Đồ vật đều thu thập hảo?”

“Ân, không sai biệt lắm, bỏ vào đi liền hảo.” Di Giang xoa xoa cái rương thượng tro bụi, “Cái này màu rượu đỏ trang sao trời đồ vật, màu lam trang biển rộng, bên người phải dùng thả bọn họ chính mình tùy thân rương nhỏ, hẳn là đủ rồi.”

“Ta đây đâu?”

“Người không phải dùng cái kia màu bạc?”

Nàng nhớ rõ hẳn có một cái rất đại màu bạc Rimowa, ứng phó này một chuyến lữ hành không sai biệt lắm đi?

“Ai nói với người cái này, ta nói ta đồ vật còn không có thu thập.”

Di Giang liếc nhìn hẳn một cái: “Người là cái thành thực nam nhân.”

Tùng Gia Hữu trong lòng có điểm nho nhỏ sôi trào, trên mặt nóng lên: “Cho nên đâu?”

“Cho nên ra cửa lữ hành có thể chính mình thu thập đồ vật đi?” Nàng một bên đem cái rương ra bên ngoài dọn, một bên nói, “Làm biển sao trời

mênh mông đã biết, muốn chê cười người.”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 38 đệ 38 chương

Chương 38

Vì cái gì?

Còn dùng hỏi sao? Bọn họ chỉ gian cách biển sao trời mênh mông, cách toàn bộ thế giới, hẳn sẽ không biết sao?

Hắn chính là muốn chính miệng nghe nàng dứt lời.

“Bởi vì người có bạn gái.”

Tránh nặng tìm nhẹ là người bản năng, đây là nàng có thể nghĩ đến nhất đường hoàng lý do.

Tùng Gia Hữu khí bất quá, khó trách nàng phía trước khuyên hẳn nghiêm túc nói cái bạn gái, nguyên lai còn có như vậy tác dụng.

“Nếu ta nói chia tay đâu?” Hắn đem nàng một quân.

“Đừng nói nói như vậy, người hậu thiên còn muốn cùng nhân gia đi Hokkaido.”

“Hành trình có thể hủy bỏ.”

Di Giang đột nhiên ngẩng đầu: “Người người này như thế nào luôn là như vậy tùy tâm sở dục!”

“Người nói đúng, ta đời này đều là như thế này tùy tâm sở dục.”

Trừ bỏ cùng nàng có quan hệ sự tình bên ngoài.

Di Giang buộc chính mình bình tĩnh lại: “Lữ hành có thể hủy bỏ, người đi Anh quốc hành trình tổng không thể hủy bỏ đi? Không có Lục tiểu thư, cũng sẽ có Vương tiểu thư, Lý tiểu thư..... Người yêu cầu chính là một cái có thể cùng người sống vai đứng chung một chỗ, bởi người cùng đi Anh quốc khai thác sự nghiệp đệ nhị xuân người. Ta không được, ta có sao trời cùng biển rộng muốn chiếu cố, nơi nào đều không thể đi.”

Không thể đi Hokkaido, không thể đi Anh quốc, không thể đi cạnh người.

“Hứa Di Giang.....”

Hắn tức giận a, thật sự tức giận, nhưng lại không biết rốt cuộc ở khí cái gì, mỗi lần chỉ là niệm nàng tên này ba chữ nhi cũng đã như là thiên ngôn vạn ngữ, mặt khác, hắn cũng lại nói cũng không được gì.

Nàng là thấy được Anh quốc Foster cho hắn gửi tới lá thư kia, biết hắn đã bắt được đãi ngộ hậu đãi offer.

Có khi hắn thật hy vọng nàng không có như vậy thông minh, miễn cảm như vậy, hắn thích chỉ là cái bồn bồn trì độ cô nương, như vậy hắn cũng có thể trang một giả bộ hồ đồ, cả đời này cũng cứ như vậy đi qua.

Ban đêm kia một quyền, bởi vì trên tay không có trói băng dán, Di Giang cũng đau thật lâu, nửa đêm trang một thùng vụn băng, bắt tay toàn bộ bỏ vào đi, mới thoáng giảm bớt một ít.

Ngày hôm sau rốt cuộc cũng không có thể lại ở nhà nấu cơm, đều ở bên ngoài ăn. Hai cái đại nhân đều phá lệ an tĩnh, biển rộng hỏi: “Nhị thúc

người trên mặt làm sao vậy? Mụ mụ tay..... Giống như cũng có chút sừng sừng.”

Sao trời đem giảo ở nĩa thượng một đại đồng ý mặt uy tiến trong miệng, thực chắc chắn mà nói: “Còn dùng hỏi sao? Khẳng định là bọn họ lại cùng nhau té ngã bái!”

Ánh nắng chiều đầy trời, kế tiếp sẽ là cái thích hợp ra cửa hảo thời tiết.

Di Giang cùng Viên Tiểu Mang ước hảo, buổi sáng đưa hai đứa nhỏ ra cửa lúc sau liền đến nàng chỗ đó đi. Viên mụ mụ trước tiên ba ngày liền bắt đầu ở nhà bận việc cơm tất niên các loại chưng tạc cỗ nấu, nàng qua đi vừa lúc hỗ trợ.

Tùng Gia Hữu mang theo hai đứa nhỏ kéo hành lý chuẩn bị ra cửa, tài xế tiểu Lưu đã nghỉ, hẳn đến chính mình lái xe đến sân bay đi.

Di Giang cùng hẳn cùng nhau đem hành lý bỏ vào trong xe, quay đầu lại nhìn đến biển sao trời mênh mông một bên một cái nhìn chăm chăm nàng, cũng không chịu lên xe.

Nàng biết hài tử luyện tiếc nàng, nàng cũng luyện tiếc bọn họ a!

“Ngoan ngoãn, lên xe, thừa phi cơ không thể đến trễ.”

“Mụ mụ, người đưa ta nhóm đi thôi!”

“Đúng rồi, người đưa đưa chúng ta đi!”

Hai cái tiểu gia hỏa túm nàng góc áo, mắt trông mong mà hy vọng nàng có thể gật đầu.

Nàng không phải không nghĩ đưa a, nhưng Tùng Gia Hữu muốn mang theo bọn họ ở sân bay cùng lục tuệ văn hội hợp, nàng thật sự không có

dũng khí thấy bọn họ mang theo hai đứa nhỏ biến mất ở đăng ký khẩu như vậy cảnh tượng.

Nàng ngồi xổm xuống ôm bọn họ, ý đồ theo chân bọn họ giảng đạo lý: “Ta đưa các người lên xe, đến lúc đó đi tiếp các người, hảo sao? Hôm nay ta cùng tiểu mang a đi ước hảo.....”

“Không cần sao, chúng ta vài thiên đều không thấy được người, chúng ta sẽ rất muốn rất nhớ người! Người đưa ta nhóm, chúng ta liền sẽ nghĩ đến hảo một chút.”

Sao trời làm nũng lên tới, đôi mắt chớp chớp, cái loại này đáng yêu lại đáng thương tiểu bộ đáng làm người thật sự vô pháp cự tuyệt.

Nàng thân thể nhược, ra cửa bên ngoài, Di Giang lo lắng nhất cũng là nàng.

“Người cùng Viên Tiểu Mang ước ở nơi nào?” Tùng Gia Hữu hỏi, “Cùng lắm thì ta trước đưa người đi, lại đường vòng đi sân bay, hiện tại dù sao còn sớm.”

Này xem như cái chiết trung biện pháp, bọn nhỏ đều thực hiểu chuyện, nàng đưa bọn họ một đoạn, thỏa mãn bọn họ, cho dù giữa đường xuống xe, bọn họ cũng sẽ không náo loạn.

Nàng đơn giản thu thập hạ chính mình đồ vật, lầu trên lầu dưới kiểm tra hảo cửa sổ cùng đồ điện chốt mở, nghiêm túc khóa lại môn, quay đầu lại nhìn đến hai cái tiểu gia hỏa không biết nói gì đó cười hoan, đang theo Tùng Gia Hữu vỗ tay.

Tiểu hùng như là biết bọn họ muốn ra cửa, ở ô chó phun đầu lưỡi ngẩng đầu lên.

“Người muốn ngoan ngoãn giữ nhà.” Di Giang sờ sờ đầu của nó, “Ta ngày mai trở về cho người thêm cơm.”

Sao trời cùng biển rộng ở nàng phía sau che miệng cười trộm.

Tùng Gia Hữu banh mặt, giống như còn ở cùng nàng trí khí.

Xe hàng sau cùng cùng cốp xe đều phóng mãi hành lý, nàng chỉ có thể ngồi hàng phía trước ghế phụ, chịu đựng hấn xú mặt.

Xe đi đến nửa đường, tiểu mang gọi điện thoại tới: “Di Giang a, người ở nơi nào nha? Ta lái xe tới đón người, người có thể nhiều mang điểm đồ vật, ở nhà ta nhiều ở vài ngày nha!”

Nàng gần nhất làm cái nhị tay tiểu phá xe, phương tiện nhập hàng, cuối năm thuận tiện giúp hàng xóm láng giềng mua mua hàng tết, đưa tặng lễ, không có việc gì còn chạy chạy vông ước xe tránh điểm khoản thu nhập thêm, nhật được khoa học quái nhân ngành bị kéo làm lâm thời bảo tiêu.

Di Giang giương mắt nhìn nhìn cột mốc đường: “Không cần tiểu mang, ta trực tiếp đến nhà người chỗ đó đi.”

“Ai, cùng ta khách khí gì, ta đã ở Tùng gia đại biệt thự cao cấp phụ cận lập! Người chuẩn bị một chút ra tới, ta ở bên ngoài đường xe chạy thượng đẳng người ha!”

“Không phải khách khí, ta hiện tại cũng ở trên xe đâu, sau táp nói liền đến nhà các người cửa..... Di?”

Vừa rời cột mốc đường viết chính là dựa hữu ngã rẽ đi xuống chính là tiểu mang trước gia môn cái kia tuyến đường chính, Tùng Gia Hữu hẳn là ở cái này địa phương queo phải đi xuống, hẳn lại trực tiếp hướng sân bay phương hướng thẳng được rồi.

Di Giang liền điện thoại đều bắt chấp nói, hỏi hẳn: “Vừa rồi vì cái gì không quẹo phải?”

“Sân bay bãi đỗ xe dừng xe phí thực quý.”

Di Giang sững sốt một chút, không hiểu hẳn vì cái gì không đầu không đuôi nói cái này.

“Cho nên ta nghĩ nghĩ, đợi chút chúng ta đến sân bay lúc sau, người liền trực tiếp đem xe khai về nhà đi! Chờ chúng ta trở về thời điểm, người lại lái xe tới đón chúng ta.”

Cái gì?

Di Giang cảm thấy hẳn này giải thích quá không đâu vào đâu, tùy tâm sở dục cả đời Tùng gia nhị thiếu gia cư nhiên sẽ ngại sân bay dừng xe phí quý?

“Ta thật lâu không lái xe.” Nàng thử cùng hẳn giảng đạo lý, “Xa như vậy lộ ta sợ ngược tay khai không được.”

“Không quan hệ, khai chậm một chút hảo. Đây xe an toàn tính năng cũng thực hảo, vạn nhất khái chạm vào, người không thiệt thòi được.”

Di Giang bị hẳn tức giận đến quá sức, vẫn là sao trời cùng biển rộng kịp thời giải vây: “Mụ mụ mụ mụ, người liền đưa chúng ta đến sân bay đi!”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 39 đệ 39 chương

Chương 39

Phi Hokkaido hành trình ở Bắc Kinh trung chuyển, không tưởng được chính là, ở Bắc Kinh phi trát hoảng chuyển bay thượng, bọn họ lại gặp được này đối vợ chồng.

Lúc này lương tiểu thư không hề là không thừa thân phận, mà là theo chân bọn họ giống nhau khoang hạng nhất hành khách, trên đường có thừa vụ trưởng dâng lên hoa tươi, tấm tắc nói: “Hôm nay lại là ngày mấy a, tiểu toàn?”

Nàng tựa hồ sớm thành thói quen như vậy trận trượng, xem bên người nam nhân liếc mắt một cái: “Cái gì cũng không phải, khả năng muốn ăn tết, hoa tươi giảm đi giới.”

Chính là lại còn có bánh kem, nàng thỉnh thừa vụ trưởng cắt ra cùng biển sao trời mệnh mệnh cùng nhau chia sẻ.

Hai cái tiểu bằng hữu xếp hàng ngồi hảo, ngoan ngoãn đáng yêu, nàng cùng Di Giang giúp bọn hắn phô hảo khăn ăn, liền đứng ở bên cạnh nhẹ giọng nói chuyện phiếm.

Di Giang buồn một đường cũng không nói gì, nhưng bị như vậy lãng mạn phu thê tình nghĩa cảm động, nhin không được tò mò hỏi nàng: “Hôm

nay là người sinh nhật sao? Vẫn là kết hôn ngày kỷ niệm? Cảm giác người tiên sinh rất có tâm.”

“Thật sự ngày mấy đều không phải.” Nàng nhin không được trăng trên chỗ ngồi mục tranh liếc mắt một cái, “Hắn ăn lần này chuyển bay chấp phi cơ lớn lên phi dấm, diều võ dương oai tới. Nam nhân đều như vậy ấu trĩ sao?”

Kia quả thực tưởng đều không cần tưởng a, Di Giang cười cười: “Đúng vậy.”

“Kỳ thật chúng ta là đi Hokkaido ăn tết, nơi đó có nhà của chúng ta người, đối chúng ta tới nói cũng có chút đặc biệt, đã nhiều năm không có tới. Năm nay hài tử cùng trong nhà mặt khác đại bọn nhỏ cùng đi tham gia mùa đông doanh, chúng ta mới có thời gian chốn cũ trọng du.”

Cho dù như vậy, hành trình cũng bài thật sự chặt chẽ, nàng hạ ban đổi bộ quần áo liền cùng hắn đuổi chuyển tiếp chuyển bay.

Di Giang quả nhiên không đoán sai, Hokkaido đối bọn họ vẫn là có chút đặc biệt kỷ niệm ý nghĩa.

Nam nhân cũng không hoàn toàn là ấu trĩ đại móng heo.

“Tuyết Quốc phong cảnh phi thường thuần tịnh lãng mạn, vẫn là thực đáng giá vừa đi, có cái gì không vui sự, tới rồi nơi đó có lẽ liền đều đã thấy ra.” Lương biết toàn còn nhớ rõ Di Giang phía trước khóc đến thương tâm không kèm chế được bộ dáng, an ủi nói, “Ăn tết nhất định phải vui vui vẻ vẻ, như vậy tâm một năm mới có thể hài lòng như ý.”

“Ân, cảm ơn.”

Hai cái tiểu bằng hữu ăn xong bánh kem liền mệt nhọc, chuyển cơ hành trình vất vả, bọn họ đã sớm nên ngủ.

Lương biết toàn muốn tới thăm lòng cho bọn hấn sửa hảo, sờ sờ khuôn mặt nhỏ, hỏi Di Giang nói: “Người này đối long phượng thai hảo đáng yêu, bất quá chiếu cố hai đứa nhỏ cũng thực vất vả đi?”

“Ân, là có điểm vất vả. Ngài trong nhà chỉ có một?”

“Đúng vậy, tiểu áo bông, ở suy xét muốn hay không tái sinh một cái, rốt cuộc một cái hài tử quá cô đơn. Nhưng là nàng ba ba kỳ thật cũng rất bận, ta lại mãi thế giới phi, sợ không có thời gian làm bạn bọn họ, trưởng thành tính tình biệt nữu giống hấn ba.”

Di Giang buồn cười: “Các người như vậy có □□, hài tử cũng nhất định sẽ thực hiểu chuyện.”

“Ai, vẫn là song bào thai hảo, cùng nhau sinh, cùng nhau dưỡng, dùng một lần giải quyết song phân phiền não. Hấn đệ đệ trong nhà còn có lợi hại hơn tam bào thai, mỗi lần đều náo nhiệt đến không được.”

Di Giang kinh ngạc: “Tam bào thai?”

“Đúng vậy, chứng kiến kỳ tích thời khắc.” Lương biết toàn cười đưa cho nàng một tấm card, “Các người khẳng định đã đính hảo khách sạn, bất quá nếu có rảnh nói có thể đến nơi đây tới tìm chúng ta chơi, là chính chúng ta người trong nhà khai dân túc, chúng ta mấy ngày nay đều sẽ trụ nơi đó. Ăn tết người nhiều náo nhiệt một chút, tiểu bằng hữu phỏng chừng cũng rất thích nhiều mấy cái tiểu đồng bọn.”

...

Di Giang trở lại trên chỗ ngồi, Tùng Gia Hữu rốt cuộc không cần giả bộ ngủ, vừa rồi giả bộ ngủ thật là trang đến hảo vất vả.

Nhưng nàng cũng không có muốn nói với hấn lời nói ý tứ, cúi đầu nhìn trong tay tấm card, đem tin tức đưa vào di động.

Tùng Gia Hữu híp mắt trộm xem nàng, nàng như có cảm giác mà một quay đầu, hấn lại chạy nhanh nhăm mắt lại.

Ai, vì cái gì lại giả bộ ngủ sao! Nói tốt không trang nha!

Phi cơ gặp được dòng khí có điếm xóc này, hấn bản năng bắt lấy ghế dựa tay vịn, Di Giang cũng vừa lúc một trảo, hấn tay cái ở nàng mu bàn tay thượng, trong lòng một trận mừng thầm, lại còn muốn làm bộ bị bùng tình bộ dáng, bắt lấy tay nàng hỏi: “Làm sao vậy, như vậy điên?..... Người đừng sợ, không có việc gì.”

“.....”

Một bên mục tranh bị hấn vụng về kỹ thuật diễn làm cho tức cười, hấn thẹn quá thành giận: “Thực buồn cười sao?”

Đúng vậy, thực buồn cười. Mục tranh không để ý tới hấn, triển khai cánh tay đem bên cạnh mới vừa có buồn ngủ lương biết toàn ôm tiến trong lòng ngực, làm nàng dựa vào chính mình trên vai ngủ, lại cúi đầu thân nàng tóc.

Tùng Gia Hữu đột nhiên không kịp phòng ngừa bị tắc một miệng cầu lương, trong lòng lại toan lại khổ. Kỳ thật còn không ngừng là bọn họ, lúc này đi ra ngoài thật nhiều người đều là một cặp một cặp tình lữ, toàn bộ cabin đều mạo hiểm phấn hồng phao phao, phảng phất tùy thời nhắc nhở hấn hiện tại vẫn là danh không chính ngôn không thuận độc thân cầu một con.

Vừa lơ đãng, hấn nằm ở lòng bàn tay Di Giang cái tay kia còn bị nàng trườ đi rồi.

Nàng cũng có chút mệt mỏi, đầu dựa vào cửa sổ mạn tàu biên đôi mắt nhìn ngoài cửa sổ bắt đầu bị chiều hôm tầng tầng tấn nhiễm không trung.

“Uy, người khí cũng nên khí đủ rồi đi?” Hãn hạ giọng thò lại gần hỏi, “Tối đều tối, lập tức đều phải đến Hokkaido, người tốt cuộc muốn chọc giận tới khi nào?”

“Người ở Hokkaido đã mấy ngày?”

“Bảy ngày sáu đêm a!”

“Ân, vậy làm ta khí bảy ngày sáu đêm.”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 40 đệ 40 chương

Chương 40

Di Giang cùng Tùng Gia Hữu từ trên xe xuống dưới, đứng ở Nhật thức đình viện trước mặt ngửa đầu xem một chất chiêu bài thượng tự —— chúc mừng phòng.

Hai cái tiểu băng hữu đã sớm gấp không chờ nổi vọt vào tiểu điểm, phát ra oa kinh ngạc cảm thán thanh: “Thật xinh đẹp điểm tâm a!”

“Này đó thật sự đều có thể ăn sao?”

“Có thể nha, muốn hay không ném thử?”

Lão bản nướng thế nhưng nói một ngụm lưu loát tiếng Trung, phùng ra mâm điểm tâm cho bọn hắn thí ăn.

Sao trời cùng biển rộng rất có lễ phép mà nói cảm ơn, chính mình ăn xong lại lấy một chút chạy tới: “Mụ mụ, nhị thúc, cái này hảo hảo ăn nga! Các người cũng ăn một chút!”

Di Giang có điểm nghi hoặc: “Có thể hay không là địa chỉ nghĩ sai rồi?”

Nói là dân túc, nhưng nơi này là cái cùng trái cây cửa hàng nha!

“Sẽ không sai, tài xế nói chính là nơi này, di động định vị cũng không sai.” Tùng Gia Hữu khom người vào tiệm đi hỏi, “Xin hỏi nơi này là mòng Diệp gia dân túc sao?”

“Đúng vậy, các người là Trung Quốc tới khách nhân sao? Có đặt trước quá sao?”

“Không, chúng ta.....”

“Ai, hứa tiểu thư?” Lương biết toàn vừa lúc ra tới, nhìn đến bọn họ phi thường kinh hi, “Ta còn tưởng rằng các người trực tiếp đi khách sạn, sớm biết rằng hẳn là cùng chúng ta xe cùng nhau tới.”

Di Giang nhìn Tùng Gia Hữu liếc mắt một cái, còn không phải người này tự chủ trương, cũng không cùng nàng thương lượng, liền nghiền ngẫm nàng trong lòng suy nghĩ.

Nghiền ngẫm đến còn đỉnh chuẩn.....

“Mau mời vào đi, bên ngoài quá lạnh.”

Lương biết toàn giống chủ nhân gia giống nhau, tiếp đón bọn họ vào cửa.

Nguyên lai này hộ nhân gia tổ tiên vẫn luôn là khai cùng trái cây cửa hàng, ở truyền thống ngành sản xuất đã chịu đánh sâu vào dưới tình huống lại khai dân túc làm bổ sung kinh tế nơi phát ra.

Biển sao trời mênh mông một người trong tay lấy cái dậu tây đại phúc, ngưỡng mặt hỏi: “A di, nhà các người tam bào thai đâu?”

“Bọn họ a, đi xem ba ba diễn xuất?”

“Cái gì diễn xuất nha?”

“Dàn nhạc diễn xuất, ca hát, đánh đàn, đạ đàn ghi-ta.”

“Oa, bọn họ ba ba lợi hại như vậy nha! Chúng ta cũng muốn đi xem.”

“Không thành vấn đề, ngày mai có càng đẹp mắt diễn xuất, chúng ta cùng đi.” Lương biết toàn cùng Di Giang bọn họ giải thích nói, “Gần nhất có một ít vào đông tế cùng vì thu hút Trung Quốc du khách làm Tết Âm Lịch lễ mừng hoạt động, còn man náo nhiệt, có rảnh có thể cùng đi nhìn xem.”

“Hảo.”

“Các người tính toán ở chỗ này đái bao lâu?”

“Quá xong đêm nay liền đi.” Tùng Gia Hữu đại nàng trả lời, “Mặt sau mấy ngày muốn đi trượt tuyết.”

Hai cái tiểu bằng hữu vừa nghe trượt tuyết đã nhạc nở hoa, nhảy nhót kêu “Trượt tuyết trượt tuyết” một đường chạy chậm vào phòng.

Phòng là Nhật thức tatami, một gian sáu điệp một gian tám điệp, lấy một phiến hoạt môn ngăn cách, có xuyên hòa phục tuổi trẻ cô nương đã giúp bọn hản phô hảo đệm chần, thấy bọn họ tiến vào, đứng dậy tự giới thiệu: “Các người hảo, ta kêu mỏng điệp tốt đẹp, là mỏng Diệp gia nữ nhi, nếu các người vào ở trong lúc có cái gì vấn đề đều có thể tìm ta.”

Lương biết toàn bắt tay đáp ở nàng trên vai, cười nói: “Tốt đẹp mù mù là người Trung Quốc, tiên sinh cũng là, ta cùng nàng là chị em dâu.”

“Đúng vậy, chị em dâu.....” Tốt đẹp đối cái này phát âm tựa hồ có điểm lấy không chuẩn, cười rộ lên, “Không sai đi? Là chị em dâu? Ta tiên sinh cùng nàng tiên sinh, là song bào thai.”

Di Giang nhận ra nàng chính là lúc trước đi sân bay tiếp người nữ hài kia, không nghĩ tới nguyên lai bọn họ chính là người một nhà.

Sao trời cùng biển rộng trọn tròn đôi mắt: “Lợi hại như vậy, vậy các người gia tam bào thai đâu?”

“Ta là tam bào thai mù mù.” Tốt đẹp ngồi xổm xuống, cười tủm tỉm đối bọn họ nói, “Các người vóc dáng hảo cao nha, thoát nhìn là ca ca cùng tỷ tỷ, chờ hạ dẫn bọn hã cùng nhau chơi được không?”

“Hảo!”

Này liền thật nhìn không ra tới, rõ ràng vẫn là thiếu nữ bộ dáng nha, thế nhưng đã là ba cái hài tử mù mù!

“Hôm nay xem ra là nhiều bào thai tụ hội, còn rất thú vị.” Lương biết toàn cười cười, nhìn mọi nơi đánh giá phòng Tùng Gia Hữu, đem Di Giang lặng lẽ kéo đến một bên, “Thật là xin lỗi, hiện tại là mùa thịnh vượng, không có dư thừa phòng không ra tới, chỉ có phòng này có thể coi như phòng dùng, có thể hay không không có phương tiện?”

Nàng nhìn ra được này hai người chi gian tình triều gợn sóng, nhưng tuyệt đối không phải có thể dường như không có việc gì cùng nhau ngủ quan hệ.

Lâm thời quấy rầy đã thật ngưng ngưng, Di Giang nơi nào sẽ ngại không có phương tiện, huống hồ trung gian còn có kéo môn.

“Giường đệm thượng có sạch sẽ áo tắm, các người có thể thay, tương đối rộng thùng thình thoải mái một chút. Cơm tất niên đã ở chuẩn bị trúng, không chê nói buổi tối cùng nhau ăn đi!”

Di Giang thực cảm động, lữ đồ trung bèo nước gặp nhau người, cho bọn họ như vậy tinh tế quan tâm cùng tôn trọng, có lẽ này vốn dĩ chính là

lữ hành tốt đẹp nơi.

Chỉ bằng điểm này, giống như đối người kia tự chủ trương đã không tức giận như vậy.

Tùng Gia Hữu có điểm bệnh nghề nghiệp, đi đến nơi nào đều bị kiến trúc hấp dẫn, trong ngoài xem nhân gia kết cấu cùng thiết kế, mang theo hai đứa nhỏ ở trong sân chuyển động.

Di Giang tắc đi phòng bếp, chúc mừng phòng lão bản nương cũng chính là tốt đẹp mù mù nói hôm nay là trừ tịch, trong tiệm trước tiên đóng cửa, toàn tâm toàn ý chuẩn bị cơm tất niên.

Trong phòng bếp có ngày liêu cái loại này thực thanh đậm hương khí, cũng có Trung Quốc đồ ăn nồng đậm cùng náo nhiệt.

Di Giang cuốn lên tay áo hỗ trợ, lão bản nương vốn dĩ nói cái gì cũng không chịu làm khách nhân động thủ, tốt đẹp nói: “Không có quan hệ, hứa tiểu thư là tiểu toàn bằng hữu, chính là bằng hữu của chúng ta, không cần khách khí. Chúng ta hôm nay liền các hiện thân thủ đi, phải làm một bàn lớn ăn ngon!”

Nàng trước mặt có một đại bồn mới vừa quấy tốt sủi cảo nhân nhi, sủi cảo da còn không có cán hảo, Di Giang tiếp nhận, lạnh lẽ mà một lát liền cán ra một đồng lớn, làm người xem thế là đủ rồi.

“Oa, các người hôm nay thượng chỗ nào tìm tới cao thủ, lợi hại như vậy!”

Phía sau đột nhiên nhiều ra trường cùng mục tranh giống nhau như đúc mặt, nhưng nhìn kỹ □□ khí chất lại rất có chút bất đồng, Di Giang liền biết đây là tốt đẹp lão công mục vanh đã trở lại.

Nói như vậy tam bào thai cũng nên đã về đến nhà.

Bên ngoài quả nhiên truyền đến bọn nhỏ cười đùa thanh, thực nhanh có ba cái miên thùng thùng cầu lăn tới đây, một bên một cái ôm lấy nhà mình lão ba đùi, còn có một cái trụ ở hông phía sau: “Ba ba, trong nhà tới hảo đáng yêu tiểu tử tử!”

“Người ngày hôm qua cho ta mua chocolate đâu, nhanh lên lấy ra tới lập!”

“Còn có cái kia tên Chuột Mickey đâu, ta muốn cùng tiểu tử tử cùng nhau chơi!”

Mục vanh nội tâm phiên vô số cái xem thường, nhà mình ba cái nhi tử liền điếm này nhi tiền đồ, nhìn đến tiểu tử tử xinh đẹp liền hận không thể táng gia bại sản.

“A, ta biết rồi! Không cần xả ta quần..... Muốn cởi bỏ! Ta đi cho các người tìm, lập tức tìm!” Hãn lưu luyện quay đầu lại xem một cái thốt thượng sủi cỏ da, còn ý đồ cứu lại, “Đêm nay ăn tết có sủi cỏ ăn, không bằng kêu lên các người mới vừa nhận thức tiểu tử tử, chúng ta cùng nhau làm văn thẩn a?”

“Không cần! Mau đi lấy chocolate!”

“Còn có Chuột Mickey!”

“.....”

Mục vanh bị nháo đến không có biện pháp, đành phải kéo ba cái tiểu nhân bước đi duy gian mà ra bên ngoài dịch.

Di Giang xem đến buồn cười, đáy lòng lại ôn nhu một mảnh, đối tốt đẹp nói: “Nhà các người ba cái tiểu bảo bảo quá đáng yêu.”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 41 đệ 41 chương

Chương 41

“Còn có đâu?”

Còn có? Di Giang liếc hăn một cái: “Còn chỉ mong người cũng thuận thuận lợi lợi.”

“Như thế nào cái thuận lợi pháp?”

Di Giang nhần nại tính tình nói: “Tỷ như thiết kế được đến trong nghề giải thưởng lớn, còn có cùng Foster hợp tác, cũng thuận lợi không cần có cái gì khúc chiết.”

Liên như vậy một câu, không biết như thế nào lại xử tới rồi hăn nghịch lân, hăn tức giận đến không chịu cùng nàng nói chuyện.

Cũng may tụ ở bên nhau có nhiều người như vậy, căn bản không thiếu đề tài liêu, lại có vài cái tiểu bằng hữu, vẫn luôn phủng kẹo cùng món đồ chơi chạy tới chạy lui, tuổi trẻ mụ mụ nhóm một bên nói chuyện phiếm còn muốn một bên chăm sóc bọn họ.

Biển sao trời mệnh mông ngời một ngày phi cơ kỳ thật thực vất vả, hảo hảo mà chơi công chúa Bạch Tuyết cùng tiểu người lùn trò chơi, thế nhưng liền dựa vào góc tường đánh lên ngủ gật.

Di Giang muốn ôm bọn họ đi ngủ, bọn họ lại bẻ lên: “Còn muốn ngoạn nhi!”

Tốt đẹp mụ mụ cẩn thận lại ôn nhu, giúp nàng bẻ lên một cái hài tử nói: “Này ba cái tiểu nhân cũng muốn ngủ, ta dẫn bọn hắn đi ngủ, các người người trẻ tuổi đón giao thừa đi!”

Mấy cái tiểu băng hữu nghiễm nhiên đã trở thành bạn tốt, ngủ cũng không chịu tách ra. Đặc biệt tam bào thai tuy rằng cũng mắt buồn ngủ mông lung, vừa nghe có thể cùng sao trời bọn họ cùng nhau ngủ, lập tức lại tinh thần phấn chấn, đều không cần nãi nãi ôm, liền đi theo hướng trên lầu chạy.

Tốt đẹp các nàng biết ở như vậy xa lạ trong hoàn cảnh Di Giang khẳng định không yên tâm, liền dứt khoát thu thập chút ăn cùng rượu mai, đoạn đến trên lầu phòng đi, đem mấy cái hài tử hống ngủ, các nàng cách một phiến môn ở bên ngoài tiếp tục nói chuyện phiếm uống rượu.

Đến 0 điểm tiếng chuông sắp gõ vang thời điểm, bọn nhỏ đã sớm ngủ say, tốt đẹp làm Di Giang đi nghỉ ngơi, buổi tối nàng cùng mụ mụ bồi mấy cái hài tử ngủ, khẳng định sẽ chăm sóc hảo bọn họ, thỉnh nàng yên tâm.

Di Giang trở lại phòng, nhìn đến pho tốt giường đệm hoàn nguyên phong bất động bãi ở tatami thượng, Tùng Gia Hữu hẳn là cùng mục tranh mục vanh bọn họ đi uống rượu, còn không có trở về.

Nàng đơn giản sửa sang lại hành lý, cầm tắm rửa quần áo đi tắm rửa.

Nhật Bản dân túc cùng khách sạn phần lớn đều dùng chính thể phòng tắm, giá trị chế tạo rẻ tiền, nơi này lại dùng chính là ngự ảnh thạch sần nhà cùng hương bách mộc ngự tào, ngự tào đã bộ hảo dùng một lần tắm túi có thể yên tâm sử dụng, hơn nữa kéo cửa chớp còn có thể nhìn đến bên ngoài đình viện thật cảnh.

Nguyên lai nhìn như bình thường nhà mình tiểu viện, cải tạo khi hẳn là thỉnh chuyên môn kiến trúc thiết kế sư thiết kế quá, khó trách Tùng Gia Hữu xem qua sau cũng không có lộ ra nhất quán cái loại này bắt bẻ cùng khinh thường biểu tình tới.

Di Giang cũng mệt mỏi, phóng bọt nước hạ tắm, quả nhiên mệt nhọc giống từ mỗi cái lỗ chân lông bốc hơi tràn ra, vốn dĩ chỉ nghĩ rửa sạch sẽ liền ra tới, thế nhưng thoải mái đến không nghĩ đứng dậy.

Tùng Gia Hữu chính là lúc này trở về, trong phòng chỉ khai tiểu đèn thực ám, hẳn cái gì đều thấy không rõ, bước chân lão đảo thẳng đến toilet tới.

Đêm nay uống đến có điểm nhiều, hẳn ngại uống rượu thương đầu óc, ngày thường rất ít uống rượu, không biết Nhật Bản rượu nguyên lai cũng có nhiều như vậy chủng loại, rất nhiều đều hảo nhập khẩu, nhưng tác dụng chậm còn rất đại, bất tri bất giác liền có men say.

Mục gia huynh đệ rất có ý tứ, mục tranh vẫn luôn rót hẳn rượu, mục vanh lại ngoài ý muốn cùng hẳn thực liêu đến tới, giúp hẳn chặn tới chặn đi chính mình cũng uống không ít. Chỉ có tốt đẹp ca ca thực thanh tỉnh, dù sao cũng là bác sĩ, rất có đúng mực, cuối cùng vẫn là hẳn kêu đình mới không tiếp tục uống, còn đem hẳn đặt tại trên vai đưa về phòng cửa.

Bằng không hẳn thật đúng là phân không rõ nào gian phòng là nào gian phòng, đêm nay chỉ sợ đến ngủ bên ngoài trên sà nhà.

Uống nhiều quá đầu óc không thanh tỉnh, lại táo đến hoảng, hẳn nghĩ đến toilet rửa cái mặt thuận tiện thấu vòi nước hạ uống nước, cả đêm không dính thủy, hẳn đều mau khát đã chết.

Nhưng mà toilet môn lại từ bên trong khóa cứng, như thế nào vặn đều vặn không khai. Hẳn đập cửa, hét lên: “Uy, ai ở bên trong a, mau ra đây!”

Di Giang chạy nhanh xả quá áo tắm, kia đai lưng nàng vẫn là không quá sẽ hệ, chỉ có thể trước tận lực đem vạt áo mượn sức hệ khăn, lê dép lê đi cho hấn mở cửa.

Say rượu nhân lực nói không cái chuẩn, Tùng Gia Hữu chính đại lực gõ cửa, môn đột nhiên khai, hấn không đứng vững một chút nhào vào đi, mờ mịt hơi nước mùi hoa cùng nữ nhân trên người mềm nhẹ khả nhân hương khí nghênh diện mà đến, hấn ngốc, thậm chí không có ý thức được ôm đầy cõi lòng mềm mại là chuyện như thế nào.

“Người uống rượu?” Di Giang bị hấn mùi rượu huân đến, tay để ở ngực hấn.

Hấn lúc này mới hồi phục tinh thần lại: “Là người a..... Người ở chỗ này làm gì?”

Làm gì, đương nhiên là tắm rửa.

Nàng tưởng đẩy ra trên vai trọng lượng, hấn lại ngược lại càng thêm tới gần, đầu đều thấp hèn tới, hỏi nàng: “Sao trời cùng biển rộng bọn họ đâu?”

“Cùng tam bào thai cùng nhau ngủ..... Người trước tránh ra, ta muốn đổi kiện quần áo.”

“Làm gì muốn đổi, như vậy liền rất đẹp.”

Hấn ánh mắt không khỏi theo nàng phần cổ đường cong đi xuống dưới, cùng thức áo tắm tổ nhĩ hoa văn nhường ra nàng ngực trắng nõn một đoạn, mới dần dần hướng hai bên kéo dài tới.

Nàng mỗi một lần hô hấp, đều có sâu kín hương khí từ kia đoạn vạt áo tràn ra, huân đến hấn càng thêm ý thức mơ hồ, không kèm chế được.

“Hứa Di Giang.....” Hấn nhớ tới chính mình vừa rồi còn ở cùng nàng trí khí, khí cái gì cũng đã nghĩ không ra, chỉ nhìn đến nàng hồng diễm diễm cánh môi cùng vãn ngẩng đầu lên phát sau càng hắc bạch phân minh mắt to.

Hấn uống nhiều quá, tứ chi lại có ý chí của mình, giơ tay phủng trụ nàng mặt, môi liền phúc tới rồi nàng trên môi.

Ngay từ đầu còn hơi thở bình tĩnh hòa hoãn, trần trọc vài lần liền chậm rãi dồn dập lên. Di Giang hô hấp đến càng dùng sức, nàng vạt áo tràn ra hương khí liền càng bông bột, cái loại này mê hoặc lực hấp dẫn làm nụ hôn này không hề gần là khó kìm lòng nổi.

Hấn so phía trước bất luận cái gì một lần đều càng có xâm lược tính, môi lưỡi mỗi một lần vê ma đều giống muốn đem nàng nuốt rớt giống nhau.

Di Giang lưng dựa ở phòng tắm trên tường, vốn là hệ không tốt đai lưng ở hai người thân thể dây dưa trung rời rạc mở ra, no đủ mà đáng yêu đường cong như ẩn như hiện.

Tùng Gia Hữu đôi mắt đều đỏ, thối lui nàng môi, nhìn chăm chăm nàng cái loại này mang theo nhẫn nại lại ngượng ngùng tới cực điểm biểu tình, mới phát hiện chính mình tay đã như vậy lớn mật.

Như vậy xúc cảm lệnh người trầm luân, tham lam đến muốn càng nhiều, nhưng hấn không xác định nàng có phải hay không cũng thích, vì thế thấp giọng kêu nàng: “Di Giang.....”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 42 đệ 42 chương

Chương 42

Di Giang bọn họ mang theo hài tử trở lại tốt đẹp gia, ước hảo tới đón bọn họ đi trước trượt tuyết làng du lịch xe đã tới rồi, Tùng Gia Hữu đang ở cửa cùng tài xế nói chuyện.

Hắn lại mang lên kính râm, kỳ thật sáng nay ở nhà ăn Di Giang đã nhìn đến trên mặt hắn một cái mới mẻ miệng vết thương, vừa lúc xuyên qua phía trước bị nàng một quyền đả thương địa phương, hắn là tối hôm qua nàng giãy giụa khi trao phá.

Đương nhiên càng nghiêm trọng chính là hắn say rượu sau lưu lại quầng thâm mắt, làm hắn cả người thoát nhìn đều như là cường đánh tinh thần, liền mục tranh bọn họ trào hắn trêu ghẹo, hắn đều về mặt đỡ đỡ, không có tính tình.

Bèo nước gặp nhau người, lúc gần đi lại phá lệ không tha. Tam bào thai cùng biến sao trời mệnh mệnh bọn họ liền không nói, Di Giang cùng tốt đẹp cùng lương biết toàn cũng là lưu luyến chia tay.

“Lần sau lại đến Hokkaido tới chơi, nhớ rõ cũng muốn tới nhà của chúng ta a!”

“Tới Bắc Kinh cũng là, ta xem bọn họ mấy cái đại nam nhân còn man liêu đến tới.” Lương biết toàn vỗ vỗ Di Giang trên vai lạc tuyết, “Ta cũng

rất nhiều cơ hội phi T thị, nói không chừng ngày nào đó lại ở trên phi cơ gặp được đâu!”

Có như vậy kỳ diệu duyên phận, bọn họ cũng đã là bằng hữu, nàng một chút cũng không lo lắng tương lai hội kiến không.

Di Giang bọn họ lên xe, phía sau người còn ở vẫy tay, nhìn theo xe đi ra hảo xa.

Sao trời cùng biển rộng ghé vào pha lê thượng, mãi cho đến nhìn không thấy bọn họ, mới ngoan ngoãn ngồi xuống, lấy ra tiểu cặp sách hộp nhạc thưởng thức.

Đó là bọn họ cùng tam bào thai trao đổi được đến lễ vật, lại mới lạ lại trân quý.

Tài xế phi thường hay nói, cùng Tùng Gia Hữu liêu khởi hôm nay trận này tuyết muốn hạ bao lâu, tình hình giao thông sẽ như thế nào, còn có bọn nhỏ nhất quan tâm húc xuyên vườn bách thú.

“Chúng ta cái này trượt tuyết cốc giống như ly húc xuyên sân bay cũng rất gần?”

“Đúng vậy, không xa, các người thừa phi cơ nếu từ húc xuyên sân bay rời đi, cũng thực phương tiện.”

Tùng Gia Hữu ừ một tiếng.

Hôm nay đến cuối cùng phân biệt khi, lương biết toàn mới nói cho Di Giang, kỳ thật Tùng Gia Hữu đại sáng sớm liền cố vấn quá nàng vé máy bay hay không còn có sửa thêm khả năng, nếu không phải Tết Âm Lịch trong lúc chính trực mùa thịnh vượng, chỗ toàn mãn, hẳn khả năng sẽ trước tiên kết thúc lần này lễ trình.

Nhưng hắn không nghĩ xem bọn nhỏ thất vọng, xem Di Giang theo chân bọn họ thực hợp nhau, rất có làm ơn bọn họ chăm sóc nàng mẫu tử ý tứ.

Hắn cứ như vậy từ bỏ đi?

Di Giang không lý do nhớ tới 《 nửa đời duyên 》 thế quân cuối cùng đối mạn trình nói một câu: “..... Cũng là vì ta thật sự kêu người nản lòng.”

Nàng không phải cào hắn một móng vuốt sao? Úc, còn có phía trước một quyền.....

Nhưng có người chính là như vậy, trời sinh gông cùm xiềng xích nhiều, nàng đều nói không rõ chính mình là mạn trình vẫn là thế quân, hắn cũng đã hồi tâm.

Càng nghĩ càng chua xót, nước mắt không tự giác liền rơi xuống. Tùng Gia Hữu khiếp sợ, “Người..... Người làm sao vậy?”

Hắn tối hôm qua hỗn trưởng, hôm nay nhưng cái gì cũng chưa nói, cái gì cũng chưa làm a, nàng như thế nào liền khóc!

Không hỏi còn hảo, vừa hỏi nàng khóc đến càng thương tâm. Hai đứa nhỏ cũng vội không ngừng an ủi nàng: “Mụ mụ, người làm sao vậy?”

Di Giang khóc đến đánh cách, tựa hồ rốt cuộc phát tiết đủ rồi, mới nói: “Ta sẽ không trượt tuyệt.....”

“.....”

“.....”

Tùng Gia Hữu đều không biết nên không nên nói “Sẽ không ta tới giáo người” những lời này, nàng lại đột nhiên chuyển qua tới xem hắn: “Người dạy ta, được không?”

Kia trong nháy mắt, hẳn có loại ảo giác, ngoài cửa sổ không trung tựa hồ trong.

...

Tuyết ở bọn họ tới nghỉ phép khách sạn thời điểm, mới thật sự không được.

Bọn họ vào ở khu vực này, toàn bộ phòng đều là độc lập biệt thự, về ngoài xem ra có di thể độc lập lãnh diễm cảm, bên trong lại nào nào đều là ấm áp mộc chất màu gốc, mỗi cái phòng đều có trong nhà cùng bên ngoài hai cái tư bể tắm nước nóng.

Tùng Gia Hữu nhìn kia xuất từ truyền thống thợ thủ công tay đào chế bồn tắm cùng ào ạt nhiệt canh, bỗng nhiên cảm giác nhiệt đến miệng khô lưỡi khô, mại không khai chân.

Vốn dĩ chờ mong vạn phần trượt tuyết, giống như cũng không có như vậy nóng nảy.

Hẳn không vội, biển sao trời mênh mông cấp. Như vậy băng tuyết thế giới tựa như đồng thoại vương quốc giống nhau, nghe nói có rất nhiều thích hợp tiêu băng hữu chơi hạng mục, còn có mặt khác tiêu đồng bọn nội!

Di Giang vừa ấm vừa xoa, muốn cho bọn họ ngủ cái ngủ trưa cũng không chịu, trăm miệng một lời nói: “Chúng ta ở trên xe ngủ quá lạ!”

Tùng Gia Hữu nói: “Làm cho bọn họ đi thôi, đến nơi này tới còn không phải là làm cho bọn họ giơ chân đi ngoạn nhi sao? Có chuyên nghiệp G.O 【1】 nhìn bọn họ, không quan trọng.”

Di Giang cảm thấy kỳ quái: “Người không đi theo đi nhìn một cái?”

Hắn từ trước đến nay nhất bất bẻ, đặc biệt đối hài tử ăn mặc chi phí, bao gồm giáo dục phương diện, đều là tự mình hỏi đến, có một chút không đối liền hận không thể chính mình tự mình ra trận, hôm nay như thế nào như vậy phóng đến khai tay?

“Ta mệt mỏi, tối hôm qua không ngủ hảo.”

Hắn như là còn ở bực bội, nói chuyện khi ánh mắt đều không xem nàng.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 43 đệ 43 chương

Chương 43

Nguyên lai muốn buông sở hữu trần thế phiền não, mê say ôn nhu hương một chút cũng không khó.

Người khả năng chỉ cần một hồi tuyết, một hồ suối nước nóng nhiệt canh.

Di Giang giơ tay đem đầu tóc búi đến càng cao, lại nghe nghe chính mình, giống như cũng không có cái gì gay mũi khí vị, hương trên người bát điểm nước ấm, mới đem cổ dưới toàn bộ chìm vào dưới nước.

Bọn nhỏ ngủ rồi, hiện tại thời gian tất cả đều cung chính nàng chi phổi.

Không trung đã sớm đêm đen tới, tuyết hạ lại đình, nghe nói ban đêm còn có đại tuyết, lúc này đã bắt đầu phiêu khởi bông tuyết.

Cực ấm hưởng thụ cùng lạnh vô cùng hoàn cảnh cùng tồn tại, tương phản lớn đến làm người cảm thấy không chân thật, khó trách giống thế giới cổ tích.

Nếu là có thể vĩnh viễn đều như vậy thì tốt rồi, nàng nghĩ như vậy.

Thân thể bị nước ấm xô đẩy, dần dần thích ứng ở trong nước lằng lằng, tuyết cũng hạ lớn. Nàng nhắm mắt lại, tưởng lại tiêu thụ vài phút liền

đứng dậy, nào biết bên cạnh đột nhiên có người vào nước, gợn sóng đem nàng ngạnh sinh sinh đẩy tỉnh.

“Người.....” Nàng trừng lớn đôi mắt nhìn trần truồng đứng ở nàng trước mặt Tùng Gia Hữu, liền câu hoàn chỉnh nói đều cũng không nói ra được.

Hắn cũng không nhiều lắm lời nói, đem trong tay nhiệt khăn lông đưa cho nàng, sau đó cố chấp triều nàng giơ lên mặt.

Phía trước bị nàng một cái câu quyền đánh ra ứ thanh còn không có tiêu đầu, hiện tại lại nhiều một cái vết sẹo, hắn nhưng để ý, muốn nàng đắp một đắp mới có thể hảo.

Di Giang cầm khăn lông cứng còng bất động, hắn liền kéo qua tay nàng ngạnh ấn ở chính mình trên mặt.

“Ta không phải sinh người khí.” Hắn đột nhiên không đầu không đuôi mà nói, “Ta là khí ta chính mình.”

Tối hôm qua sự, quá làm người không chỗ dung thân. Đối một nữ nhân, đặc biệt là hắn muốn yêu quý nữ nhân làm ra cầm thú giống nhau hành động, hắn cái thứ nhất không thể tha thứ chính mình.

Di Giang đối hắn quá dài phản xạ hình cung đã thói quen, nhưng hiện tại không phải giải thích cái này thời điểm đi?

Hai người ai đến cực đoan gần, tắm ở dưới nước thân thể cơ hồ có thể gặp được lẫn nhau. Tay nàng bị hắn nắm ở trong tay, hắn cũng không lộn xộn, chỉ có lòng bàn tay ở nàng mu bàn tay nhẹ nhàng vỗ sa, phảng phất sợ nàng sẽ lãnh.

Như vậy ôn nhu, lại đại lửa giận đều bị ấn diệt.

Bông tuyết phút chốc phút chốc rơi xuống, dừng ở nàng lông mi thượng, tầm mắt bị băng tinh mơ hồ, có loại tựa thật tựa huyền hiệu quả, làm nàng thấy không rõ trước mắt người.

Kỳ thật Tùng Gia Hữu cũng giống nhau, sương mù xem hoa dường như, cũng không dám tin tưởng vòng đi vòng lại một vòng lớn, bọn họ còn có thể như vậy tới gần.

Hắn lôi kéo tay nàng, nàng cánh tay không thể không lộ ra mặt nước, tuyết gió thổi qua, đông lạnh đến nàng trở về súc.

Hắn phát hiện, lại dùng điểm lực giữ chặt nàng, nàng lại súc, hắn lại kéo..... Lặp lại hai lần, nàng bực, đang muốn phát tác, hắn đã cúi người lại đây hôn lấy nàng, cánh tay từ trong nước vòng qua tới vòng lấy nàng bả vai, đem nàng để ở sau người trì trên vách.

Nụ hôn này kỳ thật thực nhẹ, thậm chí mang theo điểm thật cẩn thận, mỗi một chút cọ xát, mỗi một chút liếm mút đều phẳng phát khẩu hỏi —— có thể chứ? Như vậy được không?

Ôn nhu hương, anh hùng trùng, hắn không phải anh hùng, Di Giang cũng không phải, bởi vậy đối như vậy nhu tình hiển nhiên không có đánh trả chi lực.

Hắn sợ nàng lãnh, sợ cứng rắn vách đá cộm nàng phía sau lưng không thoải mái, ôm ấp bao trùm nàng còn không tính, muốn nương thủy sức nổi làm nàng vô hạn gần sát chính mình, dùng nhiệt độ cơ thể uất ấm nàng.

Thân thể ở dưới nước giao triền, lượn lờ sương mù cùng nước ấm bao vây miễn đi mặt đối mặt khi khả năng sẽ có xấu hổ. Di Giang bất tri bất giác cũng trở nên lớn mật lên, đầu lưỡi bị hắn truy đến không chỗ nhưng trốn, dứt khoát phản thủ vì công.

Như vậy linh hoạt trêu chọc, làm Tùng Gia Hữu yết hầu gian phát ra ngô ngô trầm đục, không thể không kết thúc cái này hôn sâu, vẻ mặt không thể tưởng tượng mà nhìn chăm chăm nàng xem.

“Làm sao vậy?”

Di Giang sắc mặt ửng hồng, ánh mắt tự do, tưởng chính mình khó được chủ động một hồi lại làm được không tốt.

Tùng Gia Hữu kỳ thật lòng tràn đầy đều ở lên án nàng phạm quy. Hẳn đoán nàng căn bản không hiểu biết chính mình lúc này có bao nhiêu mê người, một cái động tác nhỏ, thậm chí một cái biểu tình đều có thể làm nam nhân bị đánh cho tơi bời.

Cảm tình nào có công bằng đáng nói, tại đây loại thời điểm, nam nhân nguyện vì nàng sinh vì nàng chết, còn có hừng hực ghen ghét tâm —— nàng không có cùng người khác như vậy quá đi?

Mặc kệ là hãn đại ca, vẫn là Lương Ngũ, đều không có lãnh hội quá nàng như vậy mỹ đi?

Tuyết càng rơi xuống càng lớn, nàng xem hãn thất thần bất động, nhịn không được giơ tay phất đi hãn lông mày thượng tuyết, tay trượt xuống dưới đụng tới hãn gương mặt, băng lạnh lẽo, nhẹ nhàng vỡ sa một trận, thấu tiến lên hôn hãn khóe miệng.

Nàng cũng tưởng như vậy thân hãn, đã sớm suy nghĩ.

Này đại khái là nàng đời này nhất dũng cảm lớn mật hành động.

Nếu nhất định phải vì chính mình sống một lần, yêu hãn là tan xương nát thịt cũng muốn đạt thành nguyện vọng.

Tùng Gia Hữu chinh lẳng một lát, thẳng đến cánh tay của nàng cũng cuốn lấy cổ hăn, hăn mới một lần nữa hồi hôn nàng, hung mãnh gấp trăm lần, □□ tăng vọt, giống như muốn đem nàng hủ đi nuốt vào bụng, đến chết mới thôi.

Bông tuyết ở bầu trời đêm cuồng liệt khởi vũ, ánh trăng ở tuyết địa thượng lẳng lẳng thiêu đốt, yêu nhau người quay cuồng thoải mái, chung đến bình tĩnh dựa sát vào nhau.

Tùng Gia Hữu vẫn đem hô hấp chôn ở nàng cổ, một bên nhẹ nhàng cọ xát, một bên kêu nàng tên: “Hứa Di Giang.....”

Hăn vừa rồi có thể hay không kêu đến quá lớn thanh? Thời gian sẽ quá ngắn sao, vẫn là quá dài? Nàng có hay không thoải mái, nếu thoải mái nói..... Khi nào có thể lại đến một lần?

Tổng cảm thấy lúc này tưởng này đó hảo mất mặt, nhưng hăn không chế không được chính mình, hận không thể thời gian như vậy dừng lại.

Di Giang còn có thể cảm giác được thân thể chỗ sâu trong khác thường, ghé vào bên cạnh ao, lại thẹn lại hồi, thiên gia hỏa này đánh trả chân không thành thật, rất có muốn lại đến tư thế.

Màn trời chiếu đất, còn thể thống gì?

Tình cảm mãnh liệt thiêu đốt thời điểm không cảm thấy, dừng lại xuống dưới hai người đều thiêu đến trên mặt hồng hồng.

Hăn lại chơi xấu không chịu hồi cách vách đi ngủ, nhất định phải cùng nàng cùng hai đứa nhỏ tẽ giường. Di Giang kiên quyết hăn đẩy ra môn đi, hăn lại nhân cơ hội vây khốn nàng tác hôn, thân đủ rồi mới phát ngôn bừa bãi: “Ta nửa đêm còn muốn lưu tiến vào.”

“Người dám.”

“Có cái gì không dám.” Chết dưới hoa mẫu đơn, thành quý cũng phong / lưu.

“Người..... Người rớt cuộc vào bằng cách nào?”

“Vừa rồi như thế nào tiến vào, đợi chút liền như thế nào tiến vào bá!”

Nháo đủ rồi, mới lại ôm nàng ôn tồn một trận: “Được rồi, ngày mai lại nghĩ cách, người tối hôm qua liền không ngủ hảo, hôm nay nhất định phải ngủ ngon, ngày mai còn muốn dạy người trượt tuyết đâu!”

“Ân.” Nàng lại nhịn không được giơ tay sờ sờ trên mặt hấn thương cùng quầng thâm mắt, “Người cũng là.”

A, không nghĩ đi rồi! Tùng Gia Hữu cắn răng ôm chặt Di Giang, trong lòng đem đại ca tùng gia mậu trước mắt một trăm biển.

Nếu không phải hấn, bọn họ nơi nào sẽ có nhiều như vậy khúc chiết, lại còn có muốn mang theo hấn hai đứa nhỏ ra tới lữ hành!

Sao trời cùng biển rộng ngày hôm sau phát giác nhị thúc xem bọn họ ánh mắt tràn ngập ai oán.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 44 đệ 44 chương

Chương 44

“Người thế nào?” Nàng vội vàng ngồi xổm xuống, phất đi trên mặt hấn tuyết mịn, “Té bị thương sao, nơi nào đau?”

Tùng Gia Hữu mở to mắt chớp chớp, thanh minh một mảnh, không có bất luận cái gì đau đớn: “Người vừa rồi kêu ta cái gì?”

Di Giang ngần ra một chút, đã phản ứng lại đây: “Người là trang?”

“Ngô.....”

Nàng tức giận đến năm lên một phen tuyết rải trên mặt hấn, đứng dậy liền đi.

Tùng Gia Hữu nhanh tay lẹ mắt phác gục nàng, không rảnh lo đầy mặt tuyết, câu môi cười nói: “Trượt tuyết thực háo thế lực, ta liền hoạt một mẻ nghỉ ngơi một chút, là chính người cho rằng ta té ngã nha!”

Di Giang dấm ngực hấn: “Người kỹ thuật như vậy kém, ai biết thật quăng ngã vẫn là giả quăng ngã?”

“Uy, người nói ai kỹ thuật kém?!”

Là nói trượt tuyết, vẫn là khác cái gì..... Kỹ thuật?

Bỏ qua một bên nam nhân yếu ớt lại bành trướng hư vinh tâm, hẳn vẫn là không thuận theo không buông tha, “Người vừa rồi kêu ta cái gì, lại kêu một tiếng tới nghe một chút.”

“Cái gì gọi là gì, người không nghĩ lại ăn ta nắm tay nói liền chạy nhanh lên!”

“Ta ăn a, địa phương khác cũng muốn ăn.”

Di Giang bị hẳn khí cười: “Tùng Gia Hữu.....”

“Ai!” Hẳn nên được thực dứt khoát, trầm hạ thanh âm hống nàng, “Thực hảo, lại đem cái kia tùng tự xóa liền càng tốt, nếu không dứt khoát kêu ta thân ái? Hoặc là kêu bảo bảo?”

Hẳn xem nhân gia tình yêu cuồng nhiệt trung nam nữ đều là như vậy kêu.

Còn bảo bảo đâu, Di Giang nghĩ đến một kêu bảo bảo trong nhà ba người theo tiếng cảnh tượng liền buồn cười: “Người làm ta lên, bằng không ta động thủ.”

“Người động thủ đi, ta có vũ khí bí mật không sợ người.”

“Cái gì vũ khí bí mật?”

Hẳn cúi người liền một hôn.

Di Giang đại quân: “Trước công chúng!”

“Sợ cái gì, lại không ai thấy..... Uy, người đừng chạy a! Ta ván trượt tuyết còn không có lấy đâu, hứa Di Giang!”

Hai người một cái chạy một cái truy, Tùng Gia Hữu đối như vậy trò chơi làm không biết mệt, đuổi theo liền thảo thưởng, ôm một cái hoặc là

thân thân, dù sao hấn từ khai huân ngày đó khởi liền vẫn luôn giống cái Teddy giống nhau dính Di Giang, liền giáo nàng trượt tuyết đều nhân cơ hội ở sau người cọ a cọ.

Trên nền tuyết làm bộ té ngã muốn nàng đau lòng tiết mục càng là không biết trình diễn bao nhiêu lần, cuối cùng liền sao trời cùng biển rộng đều lấy ra quy luật, vừa thấy hấn đảo tiến tuyết đôi liền hô to: “Mụ mụ, nhị thúc lại quăng ngã, muốn người thân thân mới có thể lên.”

Di Giang tức giận mà nói: “Các người xoa tuyết đoàn tạp hấn cũng có thể lên.”

“Oa, thật sự gia!”

Tùng Gia Hữu quần áo cổ áo đều bị hai cái tiểu gia hỏa tạp đến rớt mất tuyết, một lớn hai nhỏ dứt khoát đối tấn công nổi lên tuyết trượng. Cuối cùng Di Giang cũng gia nhập tiến vào, đương nhiên là cùng biển sao trời mênh mông đứng ở cùng một trận chiến tuyến, cùng nhau đem hấn đánh đến không có đánh trả chi lực.

Đánh xong tuyết trượng lại đôi người tuyết, trụ biệt thự cửa đôi nổi lên bốn cái, dùng màu đen cùng màu đỏ giấy làm đôi mắt miệng cùng biểu tình.

Di Giang nhìn nhìn cách vách Tùng Gia Hữu trụ kia gian biệt thự trước cửa rộng tuếch, thực tịch mịch bộ dáng, liền cũng đôi một cái tiểu nhân đặt ở nơi đó.

Ban đêm hai đứa nhỏ đều ngủ, Tùng Gia Hữu ôm Di Giang ngâm mình ở cùng phòng ngủ một tường chi cách trong nhà suối nước nóng trì, nỗ lực khắc chế không cho động tác có quá lớn phập phồng, thoả mãn sau còn không tha mà ở nàng sau cổ hôn lại thân, hỏi nàng: “Có mệt hay không?”

“Ta nói một nói, người có phải hay không liền ngoan ngoan hỏi người bên kia đi?”

Lắc đầu, ôm chặt.

Nàng vỗ về cánh tay hắn: “Người cũng quá dính người, không sợ biến sao trời mệnh mỏng bọn họ ghen?”

“Bọn họ ước gì ta cùng người hảo đâu, như thế nào sẽ ghen.”

Di Giang không lên tiếng, hắn nắm nàng cảm: “Lại ở miên man suy nghĩ?”

“Không có.”

“Vậy người suy nghĩ cái gì?”

Nàng đem mặt dán ở ngực hắn, cánh tay cũng ôm chặt hắn: “Ta suy nghĩ, nếu thời gian có thể quá đến chậm một chút thì tốt rồi.”

Đặc biệt như vậy vui sướng thời gian, nếu có thể vĩnh viễn dừng lại nên thật tốt.

Nửa đêm hắn vẫn hỏi cách vách biệt thự đi ngủ, vừa qua khỏi đi lại ở đình viện kêu nàng.

Hắn ngồi xổm ngăn cách đình viện núi đá chỗ triều nàng vẫy tay, chờ Di Giang đến gần mới chỉ cho nàng xem: “Giống không giống người?”

Hắn trộm cầm nàng mũ cùng khăn quàng cổ, cho hắn cửa kia một cái người tuyết mang lên, đôi mắt thay đổi hai cái đào tâm hình trang giấy, hai má còn có thẹn thùng đỏ ửng.

“Đây là tiểu giang giang, buổi tối nàng bồi ta ngủ.” Hắn đối chính mình hồ nháo còn rất là đặc ý, lại cong lưng thò qua tới, “Bất quá chung

quy so ra kém bản nhân, muốn thân một chút làm bồi thường.”

Mấy ngày qua Di Giang da mặt cũng đã ma khởi hai trượng hậu, biết càng không thỏa mãn hẳn càng không bỏ qua, mọi nơi nhìn xem, đã là mọi âm thanh đều tĩnh, không ai xem tới được, nàng mới đem môi dăng lên, xa xem nhất định giống ở trộm thân một cục đá.

Chính là lại như vậy ngọt a, muốn tốc chiến tốc thắng, lại giống bị mặt đường dính trụ muốn ngừng mà không được.

Hắn tay cũng cách trúc chế rào chắn chống lại nàng, đầu ngón tay giao triền ở một chỗ, qua đã lâu mới lưu luyến mà tách ra.

“Ngủ ngon.” Hắn nói.

“Ân, ngủ ngon.”

“Người đi vào trước.”

“Không cần, người tiên tiến.”

Hai người giống hai cái nấu cháo điện thoại đến cuối cùng ai cũng không chịu trước quái điện thoại học sinh trung học, cuối cùng vẫn là Di Giang thỏa hiệp, trước lộn trở lại phòng đóng lại cửa kính.

Hắn chờ nàng đi vào mới xoay người, lại nhìn không được ngồi xổm xuống nhìn xem cái kia rất giống nàng người tuyết.

“Ngủ ngon, tiểu giang giang.”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 45 đệ 45 chương

Chương 45

“Đúng vậy, tiên tiến đến đây đi, bên ngoài khởi phong.”

Hắn xoay người vào nhà, vừa đi vừa đập hai đũa nhỏ chơi.

Dư lại Tùng Gia Hữu cùng Di Giang đứng ở ngoài cửa, ngược lại giống hai cái người ngoài cuộc.

“Đi, chúng ta đi vào.”

Hắn dặt tay nàng, giống mấy ngày này đã cưỡi xe nhẹ đi đường quen đã làm như vậy, lại bị nàng vô thanh vô tức mà tránh thoát.

“Còn có hành lý..... Ta chính mình đi thôi.”

Xuân hàn se lạnh, đầu xuân phong lạnh thấu xương lên, xoát đến trên mặt thế nhưng so với bọn hắn trượt tuyết khi trải qua quá còn muốn đau.

...

Người lại vì sao phản hồi này thống khổ vực sâu? Vì sao không trèo lên kia tươi đẹp núi cao? Mà này núi cao đúng là hết thấy hạnh phúc lý do cùng bắt đầu.

Tùng Gia Hữu đứng ở nhiệt độ ổn định pha lê trong phòng, nhìn trong một góc Tiêu Nhã vẽ lại kia phúc Renault a tranh phong cảnh, mặc danh nhớ tới nhưng đỉnh 《 thần khúc 》 đoạn ngắn.

“Vì cái gì lúc này trở về?” Hãn hỏi.

Tùng gia mậ đưa lưng về phía hãn, từng cuốn sửa sang lại kệ sách thượng thư, bắt lấy tới một ít, lại thả lại đi một ít.

“Trong nhà cái này thư viện cùng viện nghiên cứu giống nhau, đều là dùng Đỗ Uy phân loại pháp quản lý, xem ra ta không ở mấy ngày này, người không có hảo hảo chấp hành a, thư rối loạn khả năng liền rất cuộc tìm không thấy.” Hãn như là không nghe được vấn đề là cái gì, lo chính mình nói, lại cười hãn, “Người vẫn là tùy tâm sở dục quán, không thói quen bị phương pháp luận trói buộc.”

Tùng Gia Hữu một cái bước xa tiến lên, néo hãn cổ áo, cắn răng nói: “Tùy tâm sở dục rất cuộc là ai? Người đến tột cùng có biết hay không người đang làm cái gì?”

Tùng gia mậ phía sau lưng để ở kệ sách thượng, mặt không đổi sắc: “Chúng ta có bao nhiêu lâu không gặp mặt, nửa năm, một năm? Mới vừa gặp mặt liền phải động thủ, làm tiểu bằng hữu cùng Di Giang thấy giống như không tốt lắm đâu?”

Tùng Gia Hữu ngực phập phồng, hô hấp dồn dập, phảng phất bị người xé trụ yếu hại người là hãn.

Biển rộng lúc này vừa lúc chạy vào, vừa thấy bọn họ nhà này thế trước ngần ngại: “Ba ba, nhị thúc, các người đang làm gì nha?”

Ba ba cái này cùng “Mụ mụ” tương đối ứng xưng hô nghiêm trọng đau đớn Tùng Gia Hữu màng tai, từng gia mậ nhân cơ hội phát khai hãn

tay, sửa sang lại cổ áo, ngồi xổm xuống đối diện rộng nói: “Nhị thúc cùng ta đùa giỡn, muốn thử xem ta Karate có hay không mới lạ.”

“Đối nga, ba ba là Karate hắc mang, so với chúng ta giáo luyện còn lợi hại đâu!” Biển rộng bái cái pose, “Ta cũng ở học Karate, người có rảnh có thể dạy ta sao?”

“Đương nhiên có thể, người lớn lên nhất định so với ta lợi hại.” Tùng gia mặt ôn hòa mà cười, “Người như thế nào chạy tới? Sao trời cùng mù mù người đâu?”

“Ta đã đói bụng, nghĩ đến hỏi nhị thúc, chúng ta ở Hokkaido mua cùng trái cây cùng bánh quy đều đặt ở nơi nào nha?”

Tùng Gia Hữu nhìn thoáng qua trên tường chung, thời gian này bọn nhỏ là nên đói bụng. Hắn đem biển rộng bế lên tới: “Đi, chúng ta đi ăn cái gì.”

Di Giang đơn giản thu thập hạ đồ vật, thay đổi thân quần áo xuống lầu, tốt xấu là từ lúc ban đầu khiếp sợ phục hồi tinh thần lại.

Sao trời đem tân mua thú bông nhóm ở trên sofa một chữ bài khai, dùng đất dẻo cao su cho bọn hắn làm ăn.

Di Giang biết nàng đói bụng, chính buồn rầu trong nhà đều không có đồ ăn, có phải hay không muốn đi ra ngoài ăn, biển rộng liền ôm một hộp điểm tâm tiến vào: “Sao trời, mau tới ăn ngon!”

Tùng Gia Hữu ôm hắn tiến vào, phía sau liền đi theo tùng gia mặt, Di Giang cảm thấy có loại khó có thể danh trạng xấu hổ, cũng vô pháp nhìn thẳng vào bọn họ.

“Bọn nhỏ đói bụng, ta đi trước nấu cơm.”

Nàng thậm chí không rảnh lo tủ lạnh hẳn là không có gì đồ ăn, đều tính toán làm không bột đổ gột nên hồ.

Tùng Gia Hữu ngăn lại nàng: “Người hôm nay cũng rất mệt, chúng ta đi ra ngoài ăn.”

Một bên tùng gia mậu cười cười: “Không quan hệ, đồ ăn ta đều chuẩn bị đến không sai biệt lắm, cơm chiều theo ta tới làm đi!”

Di Giang ngoài ý muốn cực kỳ: “Người sẽ nấu cơm?”

Hắn cười cười, hệ thượng tạp dề, đẩy ra phòng bếp môn, ý bảo chính nàng tham quan.

Rau xanh, nấm đều đã tẩy sạch bãi bàn, ướp ngon miệng thịt bò cắt thành phương đình, bọ nhỏ thích ăn lạp xưởng, cá viên cùng trứng sủi cải ở hầm trong nồi phốc phốc mạo hiểm bạch khí, đã hầm ra mùi hương, vừa rồi phòng bếp môn nhắm chặt bọ họ mới không có phát giác.

“Còn có nướng lạc bài cùng bí đỏ phái, chờ lò nướng dự nhiệt hảo liền có thể bỏ vào đi.” Tùng gia mậu cười nói, “Nếu người không yên tâm, chúng ta có thể cùng nhau làm, thuận tiện cũng cho ta làm quen một chút các người khẩu vị.”

Di Giang còn không có tới kịp trả lời, Tùng Gia Hữu đã cách ở hai người trung gian: “Nàng lại không phải trong nhà này bảo mẫu, người thiếu sai sử nàng.”

“Úc, nguyên lai nàng không phải bảo mẫu..... Ta cũng trước nay không đương nàng đúng vậy!”

Tùng gia mậu rất có hứng thú mà nhìn chăm chăm hẳn. Tương phản, nào đó người lúc ban đầu tự cao thành kiến, đem nhân gia đặt ở cái dạng gì vị trí thượng, hẳn hoàn toàn có thể tưởng tượng.

Tùng Gia Hữu chán nản, kéo Di Giang nói: “Người cùng ta tới!”

Hắn đem nàng một đường đưa tới trên lầu hai đứa nhỏ phòng, phịch một tiếng đóng cửa lại, giống sói đói đánh giá dê con giống nhau hung tợn mà nhìn nàng.

“Người làm gì vậy?” Di Giang còn tính bình tĩnh, “Bọn nhỏ còn không có ăn cơm đâu, ta phải đi giúp một chút.”

Nàng đi phía trước một bước đã bị hắn chặn trở về, tay đều bị kéo đau, cũng có tính tình: “Người giảng điểm đạo lý được không?”

“Ta là không nói đạo lý, cho nên người muốn đổi ý phải không? Tùng gia mâu một hồi tới, người liền tự nhiên mà vậy về phía hắn, chúng ta ở Hokkaido sự liên tất cả đều không tính đúng không?”

Hắn giống sợ hãi bị vứt bỏ tiểu động vật giống nhau, dựng thẳng lên toàn thân mao cùng thứ, nhìn như hung ác ánh mắt lại tràn ngập bất an cùng kinh sợ.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 46 đệ 46 chương

Nhưng mà hai cái tiểu gia hỏa không quá hai ngày liền khai giảng, lại bắt đầu sáng đi chiều về thượng nhà trẻ nhật tử. Bọn họ cái gọi là hỗ trợ, chính là tìm bạn tốt Ngụy nhiều hơn mượn một quyển bánh ngọt kiểu Âu Tây chế tác bách khoa toàn thư thư, làm Tùng Gia Hữu chiếu thư thượng giáo nội dung làm bánh kem, nghe nói sách này là Ngụy nhiều hơn mụ mụ dùng quá, còn bị tiểu băng hữu xé đến tàn khuyết không được đầy đủ.

Ngụy Thiệu xa nghe nói lúc sau, tự mình mang theo trọn bộ sao công cụ tìm được Tùng Gia Hữu, nói: “Xin lỗi a, kia quyển sách là hẩn mụ mụ viết tiểu thuyết thời điểm mua tới làm tham khảo, màu trang còn bị hẩn xé đi gấp giấy phi cơ, sợ là không thể giúp gấp cái gì. Người phải làm bánh kem nói, ta nơi này có chút công cụ, phía trước mua nhiều, người cầm đi dùng đi! Nếu là muốn học như thế nào làm, ta có thể giáo người, đối chiếu thư đi lên học được mau.”

“Kỳ thật không phải ta muốn học, là..... Bọn họ mụ mụ muốn học.”

Ngụy Thiệu xa vẻ mặt “Ta hiểu người” biểu tình, thiện giải nhân ý mà cười nói: “Vây học xong lại dạy nàng đi, dù sao nhà của chúng ta bánh kem điểm tâm làm tốt lắm chính là ta, chậm chạp nàng không quá am hiểu cái này, ta phỏng chừng hứa tiểu thư cũng hơi xấu hổ tới tìm ta học.”

“.....”

...

Di Giang từ nhỏ mang gia trở về, thuận tiện mang tiểu hùng đi tranh bệnh viện thú cưng tiêm vào còn không có đánh xong vắc-xin phòng bệnh.

Tết Âm Lịch không ngừng người ăn đến quá nhiều, tiểu hùng cũng ăn được lại béo một vòng lớn, bác sĩ nói muốn cần thiết muốn không chế ẩm thực, tăng lớn lượng vận động.

Nàng dứt khoát liền mang cầu cầu ở bên ngoài nhiều lưu vài vòng, bọn nhỏ lại thượng nhà trẻ đi, tài xế cùng Bình dì bọn họ muốn quá xong nguyên tiêu mới trở về, Tùng Gia Hữu muốn công tác, trong nhà chỉ có nàng cùng hãn đại ca kỳ thật rất xấu hổ.

Tùng gia mậ phi thường cẩn thận, cũng không nóng lòng cùng nàng nói chuyện gì, phảng phất hết thảy đều đang đợi nàng chuẩn bị tốt.

Hãn ngày thường đại đa số thời gian đều dãi ở nhiệt độ ổn định thư viện, sửa sang lại thư tịch hoặc là đọc sách lên mạng, tận lực không cho nàng cảm giác hãn tồn tại.

Nhưng mà hãn bản thân là cái tồn tại cảm rất mạnh người, như vậy che dấu cũng hiệu quả hữu hạn.

Di Giang ban ngày đưa bọn nhỏ đi nhà trẻ lúc sau, liền đi quyền anh câu lạc bộ đi học, hoặc là đến tiểu mang gia đi, giúp nàng chuẩn bị chợ đêm nguyên liệu nấu ăn; nàng đệ đệ tiểu quả rất thích cùng cầu cầu ở chung, khiến cho tiểu hùng ở bọn họ chỗ đó nhiều dãi mấy ngày, tiểu quả mau khai giảng mới đem nó tiếp trở về.

Về nhà thấy tùng gia mậ xe không ở, đại khái là có việc đi ra cửa, ngược lại là Tùng Gia Hữu xe ngừng ở đường xe chạy thượng.

Di Giang vốn tưởng rằng hãn sẽ đem ngày thường dùng kia chiếc Bentley cho hãn đại ca dùng, rốt cuộc cái loại này tứ bình bát ổn dày nặng cảm giống như càng thích hợp tùng gia mậ khí tràng, nhưng mà hãn

không đề, từng gia mậu cũng không hỏi, trực tiếp khai hồi một chiếc Jaguar, ra vào dựa nó thay đi bộ, tựa hồ cũng là Từng gia vốn là có xe.

Dù sao nàng cũng làm không rõ nhà bọn họ rốt cuộc có bao nhiêu đài xe.

Chỉ là Từng Gia Hữu lúc này trở về làm gì?

Di Giang đem cầu cầu buộc hảo, thay đổi giày đẩy cửa đi vào, trong phòng hỗn tạp một cỗ kỳ quái hương vị, có trứng gà, bơ thơm ngọt, lại có hỏa lực quá mãnh liệt tiêu hồ vị.

Đẩy ra phòng bếp môn, đến không được, đại não thiên cung a?!

Toàn bộ lưu lý đài đều bãi đầy lớn lớn bé bé bồn cùng chén, bột mì từ bồn nước vẫn luôn lan tràn đến lò nướng, trung gian cơm trên đài oai bầy vụn tằm phóng mấy cái mới vừa cời mô bánh kem, có cả người cháy đen, có đã sụp thành một chiếc bánh.....

“..... Đường cát 30 khắc đặt ở lòng đỏ trứng, không sai a..... Lò nướng độ ấm 170 độ, 50 phút, cũng không sai a, như thế nào trung gian như vậy sinh?”

Từng Gia Hữu đứng ở lò nướng trước lăm bẫm tự nói, đỉnh đầu có bốn mở ra bút ký, phiến tới phiến đi vẫn không bắt được trọng điểm, nhụt chí mà ném tới một bên, lấy ra di động tới, quay số điện thoại đi ra ngoài biểu hiện đối phương chính vội vô pháp kịp thời tiếp nghe.

Ngụy Thiệu xa cố tình chọn lúc này mở hộp..... Internet công ty như thế nào nhiều như vậy sẽ?

Hắn bực bội đến đem trong tầm tay không chén binh linh bành lang ném vào bồn nước, ngẩng đầu lên trường hu một hơi.

“Người lò nướng có phải hay không đã quên dự nhiệt?”

Di Giang thanh âm từ phía sau từ từ truyền đến, hần đột nhiên quay đầu lại, luống cuống tay chân muốn thu thập một phen đã không còn kịp rồi.

Nàng đi vào phòng bếp, thuận tay bắt đầu thu thập trên mặt bàn hỗn độn, một bên thu một bên tiếp tục nói: “Bột mì cũng dùng sai rồi, này không phải làm bánh kem dùng thấp gân phấn; trứng gà trực tiếp từ tủ lạnh lấy ra tới liền dùng, quấy hồ thời điểm dễ dàng tiêu phao, đường muốn lòng trắng trứng cùng lòng đỏ trứng phân biệt phóng, bánh kem mới tương đối ổn định không dễ dàng sụp.....”

Còn có, làm một cái bánh kem cơ hồ đem trong nhà nồi chén gáo bồn toàn dùng tới, có thể làm được điểm này cũng thật sự thực không dễ dàng.

Tùng Gia Hữu nhìn nàng: “Người..... Người như thế nào sớm như vậy đã trở lại?”

Không phải muốn khai chợ đêm sao?

“Những lời này hần là ta hỏi người đi, người không dùng tới ban sao?”

“Hôm nay Lễ Tình Nhân.” Hần đem mặt vặn hướng một bên, “Ta cho đại gia đều nghỉ, buổi chiều nhàn rồi không có việc gì, liền trở về làm bánh kem.”

Kỳ thật hần ở Ngụy gia đã làm hai lần “Đặc huấn”, đi theo Ngụy Thiệu xa đem dễ dàng nhất thượng thủ vài loại điểm tâm đều làm một lần, bút ký cũng làm hảo, nghĩ một mình đảm đương một phía không thành vấn đề, vừa lúc Lễ Tình Nhân có thể làm bánh kem ở Di Giang trước mặt biểu hiện một chút, ai biết kết quả vẫn là như vậy.

Nghĩ đến đại ca từng gia mậu mỗi ngày đều mang sang một bàn không trùng loại đồ ăn, hẳn lại liền cái đơn giản nhất bánh kem đều làm không tốt, thật sự nản lòng tới cực điểm, cũng nan kham tới cực điểm.

Hắn đem cơm trên đài mấy cái làm phế đi bánh kem quét tiến thùng rác, tháo xuống tạp dề liền phải xoay người đi ra ngoài.

“Chờ một chút.”

Hắn dừng lại bước chân.

Di Giang vòng đến hẳn trước người tới, giơ tay sát hẳn gương mặt: “Người trên mặt dính bột mì.”

Hắn ngừng thở, hơi hơi cúi đầu đứng ở nơi đó, một cử động cũng không dám.

Đều đã quên để ý chính mình dính vế mặt bột mì giống cái vai hề dường như có bao nhiêu chạt vật.

Di Giang cho hẳn lau khô trên mặt kia một chút bạch, tay lại nhẹ nhàng ở hẳn tả mặt sờ sờ: “Đau không?”

Hắn lại là ngẩn ra, mới phản ứng lại đây nàng hỏi chính là ngày đó đánh hẳn kia một chút.

Hắn kéo qua tay nàng để ở bên môi, nhẹ nhàng vuốt ve, thanh âm ung ung mà nói: “Lại không phải lần đầu tiên, người nào hồi ra tay không thể so lúc này trọng?”

“Đối không.....”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 47 đệ 47 chương

Chương 47

Hắn một sửa ngày thường hữu nhàn thân sĩ trang phục, xuyên một thân chính trang âu phục, vải nỉ áo khoác cùng cách văn khăn quàng cổ đều còn ở trên người, thoát nhìn là vừa vào cửa.

“Tùng tiên sinh, người đã trở lại.” Nàng có chút không được tự nhiên mà cười cười, “Người..... Ăn cơm sao? Muốn hay không ta cho người nấu điểm đồ vật ăn?”

“Không cần, ta ăn qua.” Hắn vẫn là xuân phong ấm áp bộ dáng, lại nhìn xem nàng đỉnh đầu đang ở chuẩn bị bánh kem, “Đây là người làm?”

“A, đối. Từ Hokkaido mang về tới một ít chocolate, biến sao trời mệnh mệnh bọn họ lão nhớ thương, ta liền đem chocolate dung làm bánh kem.”

“Thoạt nhìn thực mỹ vị, ta có thể nếm thử sao?”

Di Giang sửng sốt một chút. Hắn vừa rồi rõ ràng liền nghe được nàng lời nói, nàng làm tốt sau phải cho cái thứ nhất nhắm nháp người hiển nhiên không phải hắn, nhưng hắn lại như vậy đâm lao phải theo lao, ánh mắt còn chân thành đến làm người ta nói không ra cự tuyệt nói tới.

Muốn cho Tùng Gia Hữu đã biết, hẳn thế nào cũng phải phát điên không thể, chờ lát nữa chỉ có thể thiết hảo lại đoán đi cho hẳn.

Di Giang lấy ra một con sạch sẽ cốt sứ bàn, từ mới vừa làm phiếu hảo hoa mộ tư bánh kem thượng cắt ra một khối bỏ vào mâm đưa cho tùng gia mậ.

Hắn nho nhã lễ độ mà hai tay tiếp nhận, ngửi được chocolate hương khí, nói: “Hokkaido để cho người tưởng niệm chính là sinh chocolate, mua tới liền ăn, nhập khẩu lạnh lạnh, có một chút khô, vừa lúc trung hoà kẹo ngọt nị.”

“Người không thích ăn quá ngọt?”

Hắn cười cười: “Gia hữu thích, ta cùng hẳn vừa lúc tương phản.”

Lời này như là cố ý nói cho nàng nghe, Di Giang đều không biết nên như thế nào nói tiếp.

Tùng gia mậ từ áo khoác trong túi lấy ra một cái bàn tay đại hộp cho nàng: “Nhìn xem cái này.”

“Đây là cái gì?”

“Vẫn thiết.”

Di Giang kinh ngạc: “Sao băng mang đến cái loại này vẫn thiết sao?”

Hắn mỉm cười gật đầu: “Mở ra nhìn xem.”

Hộp là cực giản phong cách màu đen ma sa tính chất, mở ra tới lại nội có càn khôn.

“Thật xinh đẹp.” Di Giang nhìn không được cảm khái, màu đen nhưng tơ nội hộp làm thành sao trời bộ dáng, lóng lánh tinh hệ cùng thay đổi thất

thường tinh vân đồ án rực rỡ lấp lánh, ngược lại là trung gian kia đoàn thâm sắc “Vấn thiết” có vẻ không như vậy thu hút.

“Hiện thực bản lấy gùi bỏ ngọc có phải hay không?” Tùng gia mật hài hước nói, “Vật lấy hi vi quý, kỳ thật trên địa cầu phát hiện đại bộ phận đều là thạch thiên thạch, vấn thiết thạch rất ít, cho nên mới có vẻ đặc biệt trân quý. Người trong tay chính là chân chính ‘ngoại tinh lai khách’, tương đương với một ngôi sao, ta lâm thời nảy lòng tham dùng tên của người cho nó mệnh danh, người liền lưu tại bên người làm tiểu lễ vật đi!”

Di Giang lắc đầu: “Không, này lễ vật quá quý trọng, ta không thể thu.”

Nàng ở Thái Lan gặp qua rất nhiều kỳ quái sự, bao gồm rất nhiều cất chứa người thạo nghề tới tới lui lui, cũng nhắc tới quá vấn thiết loại này hiếm lạ vật, nơi phát ra trân quý có thể đạt tới giá trên trời.

Huống chi hôm nay như vậy đặc thù nhật tử, nàng cũng không có phương tiện tùy tiện thu nam nhân khác lễ vật.

Tùng gia mật nhìn ra nàng tâm tư, cười nói: “Chỉ là cái tâm ý, cũng không có như vậy quý. Người lại mở ra nhìn một cái?”

Di Giang nửa tin nửa ngờ, mở ra hộp lại cẩn thận nhìn nhìn.

“Người sờ sờ xem.”

Di Giang bị hấn hù ở, giống sợ hãi bị đại ca ca nhà bên chọc ghẹo tiểu nữ hài giống nhau.

“Người là lo lắng có phóng xạ sao?” Tùng gia mật ý cười càng sâu, “Không cần lo lắng, ta lấy ta chuyên nghiệp tu dưỡng cam đoan với người, tia vũ trụ cùng thiên thạch nguyên tố phóng xạ đối nhân thể vô hại.”

Nói lên phóng xạ, đại khái không có người sẽ so với hẳn càng thêm hiểu biết.

Di Giang trong lòng chấn động, duỗi tay nhẹ nhàng sờ sờ, cái này xúc cảm là.....

Chocolate sao?

Tùng gia mậ có loại chọc ghẹo thành công sung sướng cảm, cười nói: “Người sẽ không thật sự cho rằng ta sẽ đưa lớn như vậy khối thiết cấp nữ hài tử đi, kia cũng quá không lãng mạn.”

Không, nếu thật sự đem vẫn thiết coi như một ngôi sao, dùng nữ hài tên mệnh danh, đó là tuyệt vô cận hữu, thuộc về thiên thể vật lý học gia lãng mạn đi?

Di Giang khép lại cái nắp, hẳn lại nâng lên tay tỏ vẻ: “Không cần trả lại cho ta, hôm nay ta đi đại học cấp mới vừa phản giáo bọn học sinh mở tọa đàm, nghe nói hiện tại lưu hành như vậy sao trời kẹo, ta liền mời ta trước kia học sinh hỗ trợ dính làm một ít, ăn tết chia đại gia làm như vật kỷ niệm. Chocolate đều dùng nhập khẩu phẩm chất, lớn như vậy một khối, người có thể lại phát huy tài trí làm một ít ăn ngon lại đẹp điểm tâm.”

Hắn xoay người rời đi, liếc liếc mắt một cái mới vừa bị hẳn thuận tay đặt ở cơm trên đài, còn cũng chưa hề đụng tới kia khối bánh kem, nói: “Hy vọng nào một ngày, cũng có thể ăn đến người riêng vì ta làm điểm tâm.”

...

Tùng Gia Hữu hống hai đứa nhỏ ngủ sau, phát hiện tùng gia mậ đã đã trở lại, trong đầu lập tức chuông cảnh báo xao vang, vội vàng lầu trên lầu dưới mà tìm Di Giang.

Cuối cùng hắn đẩy ra chính mình phòng môn, phát hiện nàng đang ngồi ở trên sô pha, đối với mâm chocolate mousse phát ngốc.

Hắn nhẹ nhàng thở ra, đi qua đi trước cúi đầu nhìn nhìn một tư bánh kem, quả nhiên sắc hương vị đều đầy đủ, vì thế lấy muỗng nhỏ tử múc tiếp theo khối, uy đến miệng nàng biên: “Há mồm.”

Di Giang kỳ thật một chút ăn uống cũng không có, nhưng vẫn là đem cái muỗng thượng bánh kem nhấp đi vào.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 48 đệ 48 chương

Chương 48

Đối tòng gia mậ như vậy thái độ, không ngừng là Di Giang hoang mang, nghe xong nàng giảng thuật lúc sau Viên Tiểu Mang cũng vẻ mặt khó có thể tin biểu tình, trở mặt nói: “Thiệt hay giả, này toàn gia rốt cuộc sao lại thế này, một cái so một cái kỳ quái a!”

Phía trước còn cảm thấy Tòng Gia Hữu quái, hiện tại xem ra hẳn đã là gia nhân này bình thường nhất người, chẳng qua có điểm thiếu gia tính tình, thường thường nháo cái biệt nữ mà thôi.

Hắn đại ca là tình huống như thế nào..... Hoàn toàn làm người sờ không được đầu óc a!

Di Giang thở dài: “Đúng vậy, ta cũng không hiểu được.”

Nguyên bản nàng cũng là có thể nghĩ đến, tòng gia mậ trở về thế tất muốn thay đổi một ít việc, thậm chí nàng đi lưu trên thực tế đều ứng từ hẳn quyết định mà không phải Tòng Gia Hữu.

Cho nên nàng lúc trước có như vậy nhiều cố kỵ, vòng hảo đường xa mới cùng Tòng Gia Hữu ở bên nhau, còn chỉ là nương lữ đồ kia thế ngoại đào nguyên mấy ngày thoáng phóng túng một chút, làm tốt chuẩn bị tâm lý trở về đã bị hiện thực đánh hồi nguyên hình.

Nhưng mà từng gia mậ căn bản là đánh bọn họ cái trở tay không kịp, bọn họ liền nguyên hình đều không thể quay về, bởi vì nàng năm mơ cũng chưa nghĩ tới hẳn sẽ nói ra muốn theo đuổi nàng loại này lời nói tới.

Nếu nói Tùng Gia Hữu cùng nàng là hai cái thế giới người, kia hẳn đại ca quả thực tựa như ở một cái khác thứ nguyên, một cái khác tinh hệ, cùng nàng cách lấy năm ánh sáng nhớ khoảng cách, liền bốn năm trước vội vàng một mặt đều như là không chân thật ký ức, sao có thể ở bên nhau đâu?

Tùng Gia Hữu chưa nói sai, kết thúc lữ hành trở về lúc sau, nàng là nghĩ tới lùi bước, nhưng tuyệt không phải lấy lựa chọn cùng hẳn đại ca ở bên nhau như vậy phương thức.

Tiểu mang chính bồi hẳn trò chuyện, đóng lại môn một phòng truyền đến đốc đốc đốc ba tiếng, nàng lên tiếng: “Đã biết, tới rồi tới rồi!”

Phía sau cửa an tĩnh trong chốc lát, thực mau lại là đốc đốc đốc ba tiếng, phi thường có quy luật.

Tiểu mang giải thích nói: “Là ‘ khoa học quái nhân ’ lạ, mỗi ngày buổi chiều thời gian này ta đều phải đi chạy vòng ước xe, an toàn khởi kiến đến mang lên hẳn. Hẳn đặc biến thái, thời gian quan niệm so đồng hồ báo thức còn chuẩn, nói bốn điểm mười tám phân bắt đầu tiếp đơn liền nhất định phải thời gian này, thiếu một phân nhiều một phân đều không được.”

Di Giang tò mò: “Vì cái gì vừa vặn là bốn điểm mười tám phân thời gian này?”

“Hẳn nói căn cứ tiếp số lẻ theo phân tích quá, thời gian này lúc sau vừa lúc ở giờ cao điểm buổi chiều bắt đầu khi đuổi tới trung tâm thành nội, lưu lượng lớn nhất, lại không dễ dàng ở trên đường kẹt xe lãng phí thời gian. Hại, hẳn người này đi, được xưng cái gì số liệu nhà khoa học, thật sự cái gì đều thờ phụng số liệu, còn nói trên thế giới hết thảy đều là số liệu.”

Đáng sợ nhất chính là, nàng cũng bắt đầu có niềm tin tưởng hẳn này một bộ “Ngụy biện tà thuyết”, bởi vì xác thật có thể giúp nàng kiếm được tiền a!

Di Giang cười cười: “Nếu cảm tình cũng có thể dùng số liệu phân tích đến ra cái một hai ba kết luận tới nên thật tốt.”

Phòng môn hạ kẹt cửa đột nhiên đệ ra tới một trương tờ giấy, tiểu mang tựa hồ đã tập mãi thành thói quen, nhặt lên tới thì thầm: “Có thể, căn cứ Gail - sa phổ lợi phép tính, cảm tình trung tùy ý một phương đều có thể có tối ưu phối trí.”

Buông tay, quả nhiên vẫn là cùng bình thường giống nhau, mỗi cái tự đều nhận thức, hợp ở bên nhau liền không biết hẳn rốt cuộc nói chính là gì.

Di Giang cười: “Hẳn ngày thường đều như vậy cùng các người giao lưu sao?”

“Cùng ta còn hảo, cuối cùng là miễn cưỡng khắc phục hẳn cái kia cái gì xã giao sợ hãi chứng, những người khác liền..... Ai, dù sao ở nhà của chúng ta dùng giấy viết cũng có thể lạp, ở bên ngoài liền một câu đều không nói, nếu không phải thích ngồi xe căng gió, làm hẳn bồi ta xe thể thao đương bảo tiêu cũng là không có khả năng.”

Tóm lại hẳn cổ quái nhiều lắm đâu, một hai câu nói không xong.

“Kia Lễ Tình Nhân cùng nhau đi ra ngoài ăn tết, hẳn sợ hãi không sợ hãi?”

“A, cái kia a, còn hảo còn hảo, có ta che chở hẳn sao!” Tiểu mang trên mặt hiện lên khả nghi đỏ ửng, hạ giọng nói, “Người nhưng đừng nói cho ta mẹ ơi, nàng vốn dĩ liền ước gì ta ngày mai liền gả chồng, không nghĩ làm nàng lại có miên man suy nghĩ không gian.”

Di Giang vỗ vỗ nàng bả vai, ý bảo nàng yên tâm.

...

Di Giang vẫn là quyết định đơn độc cùng tòng gia mật nói nói chuyện.

Hắn gần nhất thường thường cùng quá khứ đồng học bằng hữu gặp mặt tụ hội, cũng chịu mời đến đại học đi làm toạ đàm, ban ngày thường xuyên không ở nhà, tựa hồ cũng là vì tránh cho làm nàng cảm thấy không được tự nhiên.

Ở nhà khi, hắn cũng luôn là đái ở nhiệt độ ổn định pha lê trong phòng, thư tịch sửa sang lại xong liền chăm sóc những cái đó hoa cỏ. Hắn yêu thích rộng khắp, đối thực vật cùng nghề làm vườn giống như cũng rất có hứng thú, trong hoa viên ăn tết khi chưa kịp thu thập cành khô hắn đều cẩn thận làm tu bổ, tinh tế đến liền nghỉ phép trở về người làm vườn nhóm đều khen không dứt miệng.

Nàng trước kia cho rằng Tòng Gia Hữu đã là nhân sinh người thẳng, hiện tại xem tòng gia mật, mới lý giải vì cái gì Tòng Gia Hữu nhắc tới vị này ca ca luôn có loại ái hận không thể cảm giác.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 49 đệ 49 chương

Chương 49

“Người muốn biến sao trời mệnh mông? Vì cái gì?” Di Giang cảm thấy không thể tưởng tượng, “Ta nhớ rõ hài tử mới sinh ra thời điểm, người cùng ta nói, bọn họ sinh ra hoàn toàn là người đoán trước ở ngoài sự, người không thể tha thứ Tiêu Nhã đơn phương làm ra như vậy quyết định, kia hiện tại đâu? Mấy năm nay tuy rằng biển rộng đi theo ta phiêu bạt bên ngoài, nhưng sao trời là vẫn luôn ở Tùng gia lớn lên, người cũng chưa từng có thân cận quá nàng, vì cái gì hiện tại.....”

Người tình cảm thật sự thực phức tạp, nàng là sinh lý thượng mẫu thân, hẳn là trên danh nghĩa phụ thân, nói lên hẳn mấy năm nay đối hài tử chẳng quan tâm, nàng thế nhưng có loại không thể nói tới cảm giận cảm giác.

Lấy phụ chi danh, chúng ta mỗi người đều có tội. Nàng nhớ tới nhiều năm trước nghe qua ca, mới phát giác viết đến thật tốt.

Hẳn có lẽ không thể tha thứ Tiêu Nhã, có lẽ cực độ đồng tình nàng hứa Di Giang, nhưng sao trời cùng biển rộng mặt ngoài vẫn là hẳn hài tử, cảm tình dứt bỏ đến như thế hoàn toàn, hẳn là làm sao bây giờ đến?

Trừ phi..... Hẳn cũng rất rõ ràng hài tử không phải hẳn?

Nghĩ vậy dạng khả năng tính, Di Giang trong lòng lại là lộp bộp một chút.

Tùng gia mậ không có trả lời, chỉ cười cười, nhìn về phía ngoài cửa sổ nói: “Chúng ta tới rồi, đi trước tiếp hài tử đi!”

Tan học thời gian nhà trẻ cửa, vĩnh viễn não nhiệt phi phạm.

Tiểu mỹ còn tại Thái Lan không có trở về, nhưng sao trời cùng biển rộng sớm đã thành thói quen vẫn thác ban thời gian, tiểu mỹ không ở liền nhiệt tâm mà bồi mặt khác vẫn tiếp tiểu bằng hữu đợi cho cuối cùng, nhiều vài người cùng nhau chơi trò chơi cũng vui vẻ một chút.

Tùng gia mậ còn chưa từng đã tới bọn họ nhà trẻ, vì thế cùng Di Giang cùng nhau đến phòng học đi. Hãn anh tuần nho nhã, lại luôn là mang theo ôn hòa ý cười, lui tới các bạn nhỏ cùng tuổi trẻ mụ mụ nhóm đều nhìn không được nhiều xem hãn hai mắt.

Ở phòng học cửa nghe được tiếng đàn, mấy cái còn không có bị tiếp đi tiểu bằng hữu vây quanh tô hỉ nhạc ca hát, bọn họ xướng cái gì, nàng liền đạn cái gì, đều là cùng loại 《 calorie 》 như vậy ai cũng khoái lưu hành làn điệu.

Di Giang kêu một tiếng sao trời tên của bọn họ, tiếng ca mới dừng lại tới, tô hỉ nhạc xách theo hai cái tiểu cặp sách chạy ra: “Xin lỗi a, hai cái tiểu gia hỏa vừa rồi chơi đến vong hình, lúc này muốn đi trước đi WC trở ra.”

Nàng đem bọn họ cặp sách đưa cho Di Giang, không nghĩ tới lại bị một khác song nam nhân tay tiếp nhận đi.

Tùng gia mậ tự giới thiệu nói: “Người chính là tô lão sư đi? Người hảo, ta là sao trời cùng biển rộng ba ba.”

Tô hỉ nhạc ngậy người, ngơ ngác mà nhìn trước mắt cao lớn tuyền tú nam nhân, biểu tình giống đột nhiên gặp được đại minh tinh tiểu fans giống nhau, lại kinh diễm lại không biết làm sao.

Tùng gia mậ cười nói: “Khó trách biển sao trời mênh mông ngoan ngoan hiểu chuyện lại đa tài đa nghệ, trừ bỏ mụ mụ công không thể không ở ngoài, nguyên lai còn có giống người như vậy xuất sắc lão sư. Ta phía trước mấy năm vẫn luôn ở nước ngoài, đối hải tử sự tham dự tương đối thiếu, muốn cảm ơn người đem bọn họ đều giáo đến tốt như vậy.”

“A, không không không, người..... Người quá khách khí! Hải tử mụ mụ mới là nhất vất vả, hơn nữa bọn họ vốn dĩ cũng thực thông minh đáng yêu, ta..... Ta chỉ là chỉ mình chức trách mà thôi.”

Tô hỉ nhạc thật vất vả hoàn hồn, lại đầu lười thắt, quần đến vội vàng quay đầu lại đi kê sao trời cùng biển rộng.

Tùng gia mậ phong độ không giảm, tươi cười như cũ.

...

Tùng Gia Hữu đã khuya mới về đến nhà, chuyển tới hai đứa nhỏ phòng đi nhìn nhìn bọn họ ngủ nhan, mới kéo một thân mệt mỏi hưởng trên lầu đi.

Hắn không hồi chính mình phòng, mà là lập tức đi Di Giang trụ gác mái.

Nàng ở ánh đèn hạ vẽ tranh, phía trước tựa hồ ở sửa sang lại ảnh chụp, đèn ở trên cùng không có sửa sang lại xong mấy trương nhìn ra được là ở Hokkaido chụp, có trát hoang phố cảnh cùng bọn họ truy đuổi chơi đùa đom đóm phố buôn bán.

Không biết nàng lại là khi nào đi hưởng ần ra tới.

Dưới ngòi bút đậm nhạt thoả đáng màu nước, nàng họa thật sự tinh tế dụng tâm. Hãn rón ra rón rén đi qua đi, từ phía sau đem nàng một ôm, sợ tới mức nàng banh thẳng bối, may mắn lấy bút tay cũng bị hãn cấp cầm, bằng không này bức họa đều phải báo hỏng.

“Người đi như thế nào lộ cũng chưa thanh âm? Làm ta sợ muốn chết.”

Tùng Gia Hữu ở nàng bên tai thở dài một tiếng, ý bảo nàng không cần nói chuyện, tay nắm lấy tay bồi nàng cùng nhau đem cuối cùng một chút nhan sắc vững niềm hảo.

“Đẹp.” Hãn bỏ qua bút vẽ, học nàng bộ dáng đem bàn vẽ kéo xa một ít thưởng thức, “Nghĩ như thế nào khởi họa cái này, nhanh như vậy liền bắt đầu tưởng niệm chúng ta kia đoạn lữ trình?”

“Đúng vậy, rất muốn.” Bất đồng với hãn không biết xấu hổ, nàng sớm tại bọn họ còn không có rời đi Hokkaido thời điểm liền bắt đầu nhớ lại bọn họ kia đoạn vui sướng nhất thời gian.

“Kia như thế nào không họa đại tuyết suối nước nóng trì? Còn có hai người a, như vậy, còn có như vậy.....”

Hãn nói nói tay liền bắt đầu không thành thật, nửa kéo nửa ôm mà đem Di Giang triển đến trên mặt đất, làm nàng oa ở chính mình trong lòng ngực.

Nàng đã tắm xong, bảo thủ lại to rộng áo ngủ như cũ theo nàng hô hấp tràn ra độc thuộc về nàng mùi hương. Hãn tham lam mà ở nàng nhĩ sau mút vào, dần dần lại muốn càng nhiều, cánh tay quấn chặt, thân thể qua lại nhẹ cọ.

“Người như thế nào mỗi ngày đều không đợi ta?” Hãn thấp giọng nói, “Ta tưởng trở về cùng người cùng nhau tắm rửa, giống ở Hokkaido khi như vậy.”

Hắn thật hối hận lúc ấy không làm nàng trụ hắn cách vách cái kia phòng, hiện giờ bị hắn đại ca chiếm, đừng nói cùng nhau yên ương tắm, hắn mỗi ngày tan tầm trở về như vậy vẫn, cùng Di Giang liền ôm ấp hôn hít đều phải kiêng kị, ngấm lại liền sinh khí.

Lúc trước tìm Di Giang cùng biển rộng khi trở về, dính hạ ba tháng chi kỳ, hắn còn oán trách đại ca trốn tránh trách nhiệm, cứ nhiên đem nữ nhân này ném cho hắn ba tháng lâu như vậy, hiện tại..... Ước gì hắn vĩnh viễn dãi ở Thụy Điển nghiên cứu trung tâm mới hảo đâu!

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 50 đệ 50 chương

“Ta có làm người theo ta đi sao?” Hấn khí cực, ngữ khí ngược lại có vẻ cực kỳ lãnh đạm, “Ở người trong lòng, biển sao trời mệnh mông so với ta quan trọng, người bằng hữu ân nhân so với ta quan trọng, liền trong nhà đường hoa hoa thảo thảo, miêu miêu cầu cầu đều so với ta quan trọng, ta có thể yêu cầu người cùng ta đi nơi nào? Ta Anh quốc hành trình còn không có định, người không cần phải gấp gáp dò số chỗ ngồi.”

Đang nói, trên cửa truyền đến tiếng đập cửa, Di Giang bạch mặt kéo ra môn, nhìn đến tòng gia mật đứng ở ngoài cửa.

“Có phải hay không quấy rầy các người?” Hấn ôn hòa nho nhã, nhìn không ra bất luận cái gì không được tự nhiên, “Ta nhìn đến hài tử nhà trẻ có gia trưởng tiến lớp học hoạt động, ta báo danh, làm cái tinh cầu chủ đề PPT, tưởng cấp Di Giang nhìn xem.”

“Tới đều tới, còn có cái gì đánh không quấy rầy?” Tòng Gia Hữu cười lạnh, “Người tới vừa lúc. Hôm nay chúng ta vừa lúc đem nói rõ ràng, đỡ phải tương lai hậu hoạn vô cùng.”

“Người muốn nói cái gì?”

Tòng Gia Hữu mọi nơi nhìn xem, ở Di Giang trên bàn một hồi tìm kiếm, rốt cuộc ở cái bàn trong ngăn kéo tìm được cái kia sao trời tráp, vứt cho tòng gia mật nói: “Trước đem người đồ vật thu hồi đi! Nàng căn bản

không biết quả trám thạch vẫn thiết ý nghĩa cái gì, nàng cũng sẽ không làm cái thứ hai Tiêu Nhã.”

Tùng gia mạo thường thức trong tay hộp: “Phải không? Kia vừa lúc, ta cũng không tính toán đem nàng làm như Tiêu Nhã. Người cho rằng Tiêu Nhã thích quả trám thạch vẫn thiết? Kia bất quá là bởi vì ta cùng nàng giảng loại này vẫn thiết hi hữu trân quý, có thể làm như “Vũ trụ kim cương” đưa cho người mình thích, nàng khởi một loại khác chấp niệm mà thôi. Nàng chán ghét sở hữu tinh thể, bao gồm vẫn thiết quả trám thạch tinh thể. Nhưng thật ra người, vì thực hiện nàng nguyện vọng, tìm không ít ta đồng hành cùng người thu thập đi? Đáng tiếc, người nỗ lực phương hướng sai rồi.”

“Người rốt cuộc ở nói bậy bạ gì đó?” Tùng Gia Hữu cảm xúc rốt cuộc lại bị hấn kíp nổ, ngực kịch liệt mà phập phồng.

Tùng gia mạo mỉm cười nhìn hấn, lại nhìn xem Di Giang: “Ta là nói, nhiều năm như vậy tới, người vẫn luôn muốn đuổi theo ta, thắng ta, thậm chí không tiếc sắm vai vai diễn của ta chiếu cố Tiêu Nhã, nhất định rất mệt đi? Hiện tại khó được chúng ta mặt đối mặt, công bằng cạnh tranh người lại không dám?”

“Ta vì cái gì muốn cùng người cạnh tranh? Di Giang là của ta, là ta trước gặp được nàng!”

“Cảm tình còn phân thứ tự đến trước và sau sao? Ta đây hấn là vẫn là dẫn đầu một bước a, rốt cuộc nàng liền hài tử đều giúp ta sinh hảo.”

Tùng Gia Hữu không thể nhịn được nữa, gọi lên một quyền liền nện ở trên mặt hấn.

Tùng gia mạo về phía sau lui một bước, không cam lòng yếu thế, bắt cổ tay hấn đánh trả, đem hấn ôm quăng ngã trên mặt đất, hai người vịn đánh vào cùng nhau.

“Người còn có mặt mũi để hài tử? Sao trời cùng biển rộng sinh ra đến bây giờ, người bồi bọn họ qua mấy cái tân niên, mấy cái sinh nhật? Cho bọn hắn đổi quá một lần tã, uy quá một lần nãi sao? Người kia ưu tú gien có bao nhiêu ghê gớm? Vì phục chế khuếch trương, đem Di Giang cả đời đều làm hồng!”

“Tổng so người loại này liền chính mình là ai, nghĩ muốn cái gì đều làm không rõ ràng lắm đồ ngốc hiểu thẳng..... Người cấp không được nàng hạnh phúc, không bằng nhân lúc còn sớm buông tay, ta huỷ hoại đồ vật, từ ta tới đem nó một lần nữa hợp lại!”

“Người nằm mơ!”

Di Giang gấp đến độ dùng sức đi lôi kéo bọn họ: “Các người đừng đánh, mau dừng tay!”

Không ai nghe nàng, hai người đều nắm chắc tử, càng đánh càng hung.

Tùng gia mậ là Karate cao thủ, như vậy gần người ngã xuống đất vật lộn đúng là hắn sở am hiểu, Tùng Gia Hữu bị hắn khóa trụ về sau ngành sinh sinh ăn hai quyền, cái mũi bắn xuất huyết hoa.

Di Giang thấy thế vội vàng giữ chặt tùng gia mậ, cơ hồ mang theo cầu xin: “Tùng tiên sinh, các người là thân sinh huynh đệ..... Ta cầu người, đừng đánh!”

“Chính là thân huynh đệ mới muốn giáo huấn giáo huấn hắn.” Hắn cười cười, gỡ xuống mắt kính làm nàng hổ trợ cầm, “Hoặc là người đổi giọng gọi tên của ta, ta có thể phóng hắn một con ngựa.”

Tùng Gia Hữu xoang mũi, trong miệng tràn đầy mùi máu tươi, nằm trên mặt đất nhìn hắn đối Di Giang thân mật kính nhi, hận đến thẳng cắn răng, xem chuẩn hắn sơ hở, một quyền qua đi, trực tiếp tạt trúng hắn hốc

mắt, sau đó xoay người lại là một quyền, trở về thượng phong, một bộ không báo thù không chịu bỏ qua tư thế.

“Đừng đánh, đừng tay!” Di Giang xem từng gia mậ đôi mắt thượng kia một quyền bị thương không nhẹ, lại chạy nhanh tới kéo Từng Gia Hữu.

Hắn bản thân so đại ca tuổi trẻ lực kiện, lại gấp đến đỏ mắt, nơi nào nghe được tiến khuyên giải, ngăn chặn từng gia mậ muốn thù mới hận cũ cùng nhau thanh toán.

Di Giang dưới tình thế cấp bách chỉ phải dừng trụ hẳn tay, đem hẳn cả người sau này một bề, đem hẳn ném đi trên mặt đất.

Hai cái nam nhân đều ngây ngẩn cả người, nhưng tốt xấu rồi cuộc đem bọn họ tách ra tới.

“Người không sao chứ?” Di Giang trước nâng dậy từng gia mậ, xem hẳn đôi mắt đều không mở ra được, thật sợ vừa rồi kia một quyền đem hẳn đôi mắt đánh hỏng rồi, nôn nóng nói, “Muốn hay không đi bệnh viện?”

Từng gia mậ xua tay: “Không có việc gì, chỉ là tiểu thương.”

Di Giang lúc này mới đến Từng Gia Hữu bên người, duỗi tay mặt trên mặt hẳn huyết, lại tức lại đau lòng: “Người thế nào?”

Hắn ngăn tay nàng: “Người đừng động ta!”

“Người đổ máu!”

“Người để ý sao? Kết quả là người còn không phải giúp đỡ hẳn tới đối phó ta!”

“Kia bằng không làm sao bây giờ, chẳng lẽ trở mắt nhìn các người anh em bất hoà, vung tay đánh nhau sao? Ta căn bản không nghĩ giao hợp các người người một nhà chuyện này, nếu không phải biến sao trời mệnh mông

ở chỗ này, ta đêm nay liền có thể rời đi! Ta không muốn làm cái gì tùng thái thái, cũng chịu đủ rồi như vậy lúng ta lúng túng, lo lắng đề phòng sinh hoạt. Các người tưởng cái phương án ra tới, làm ta đi, sau đó các người tưởng như thế nào đánh liền như thế nào đánh, ta mới sẽ không quản các người!”

Nàng không cần đương loại này hồng nhan họa thủy nhân vật, nhìn bọn họ vì nàng nháo đến tui bụi.

Tùng Gia Hữu nhìn chăm chăm nàng nhìn trong chốc lát, ánh mắt dần dần đen tối: “Người không cần phải đi, ta đi!”

Hắn cường chống thân thể đứng lên, nện bước lão đảo đi tới cửa, quay đầu lại lại nhìn thoáng qua ngòi ở trên sàn nhà hai người, rốt cuộc hạ quyết tâm dường như đi xuống lầu.

...

Tùng Gia Hữu liền như vậy rời đi yển vũ sơn phòng, không có lái xe, cũng không có lấy bất luận cái gì hành lý, không ai biết hắn đêm đó lúc sau đi nơi nào.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 51 đệ 51 chương

Chương 51

Qua một ngày, sao trời bệnh mề đay vẫn là không lui, ngứa đến ngủ không tốt, muốn ăn cũng không phấn chấn. Di Giang sợ càng kéo dài phát ra khác bệnh tới, vẫn là mang nàng đi bệnh viện, ăn bác sĩ khai dược cuối cùng tạm thời khống chế được, nhưng trên người phong chẩn đoàn còn không có toàn tiêu, bác sĩ làm nàng mang về lưu ý quan sát.

Xem xong bệnh ra tới, ngoài ý muốn gặp hồi lâu không thấy Dung Chiêu.

Nàng chủ động chào hỏi: “Dung bác sĩ, tân niên hảo, người lại lại đây thị sát công tác?”

“Tân niên hảo nha, thị sát công tác chưa nói tới, ta liền này lao lực mệnh, mỗi ngày nơi nơi chạy.” Hả đậu đậu sao trời: “Ai, tiểu công chúa, như thế nào ta mỗi lần gặp người đều là như vậy ốm đau bệnh tật nha? Hôm nay lại là làm sao vậy?”

“Bệnh mề đay, bác sĩ nói có thể là dị ứng khiến cho, ta nghĩ tới nghĩ lui cũng không biết là cái gì dị ứng.”

“Hại, đừng phí kia kính, nàng hảo khi còn nhỏ liền có này tật xấu, vừa đến mùa xuân nhiệt độ không khí biến hóa liền phát tác. Tùng nhị đã sớm cho nàng làm dị ứng thực nghiệm, trừ bỏ vài loại protein có rất nhỏ dị ứng,

mặt khác đều hảo hảo. Loại này bệnh tám chín phần mười khó tìm nguyên nhân bệnh, còn dễ dàng lặp lại phát tác, trưởng thành còn hảo, tiểu hài tử liền tra tấn đại nhân. Nàng một phát cái này liền ngứa đến khóc, từng nhị cũng chính tức dừng nghĩ nghĩ, ta vừa thấy hãn tinh thần uể oải liền biết tiểu công chúa lại sinh bệnh.”

Sao trời khả năng cũng tưởng nhị thúc, nghe hãn như vậy vừa nói, oa ở Di Giang trong lòng ngực đôi mắt đều đỏ.

“Đúng rồi, từng nhị đâu, hãn hôm nay như thế nào cũng không có tới?”

“Hãn..... Đi công tác.”

“Hãn hiện tại này một trán kiện tụng còn có công phu đi công tác? Cùng lục tuệ văn cãi cọ chuyện này xả rõ ràng sao? Đây chính là liên quan đến hãn danh dự cùng tiền đồ đại sự!”

Di Giang vẻ mặt kinh ngạc mà nhìn hãn.

Dung Chiêu vừa thấy nàng này biểu tình liền minh bạch nàng gì cũng không biết, cũng là ha, cùng bạn gái cũ xả không rõ tranh cãi, đương nhiên là tốt nhất không cần nói cho thân ái đương nhiệm, miễn cho nàng miên man suy nghĩ, các loại mượn đề tài.

Hãn cho rằng này hai người chi gian chỉ là giống nhau ghen tuông, vì thế hảo tâm nói: “Người khuyên nhủ hãn ha, đừng bởi vì đối phương là cái nữ nhân liền nhân từ nương tay. Liền tính hãn nguyên bản liền không tính toán đi Anh quốc, cũng không thể như vậy tiện nghi cái kia rắn rết nữ. Bọn họ này hành thanh danh rất quan trọng, nháo ra loại này sao chép gièm pha, tương lai ở quốc nội cũng không hảo hỗn a!”

“Cái gì sao chép gièm pha?” Di Giang nóng nảy, giữ chặt hãn nói, “Dung bác sĩ, rốt cuộc sao lại thế này, phiền toái người một năm một mười

mà nói cho ta hảo sao?”

...

Di Giang về nhà dàn xếp hảo hài tử, lập tức liền đánh cái xe ra cửa, thẳng đến Tùng Gia Hữu văn phòng.

Tuy rằng hãn chưa nói quá, cũng không ai đã nói với nàng hãn rời đi gia sau đi nơi nào, nhưng nàng trên thực tế đoán được hãn liền ở tại công ty. Nơi đó có hãn ứng phó khẩn cấp tình huống tử như lâm thời đi công tác phải dùng quần áo cùng vật dụng hàng ngày, cũng là hãn trừ bỏ yển vũ sơn phòng ở ngoài đợi đến nhất tự tại thoải mái địa phương.

Nàng chỉ là không biết nguyên lai hãn gần nhất phát sinh nhiều chuyện như vậy.

Hãn khả năng vốn dĩ liền không tính toán cùng nàng giảng, đương nhiên, nàng cũng chưa cho hãn quá nhiều cơ hội hảo hảo nói.

Nàng trong lòng ghen khẫu khí, không biết là khí hãn vẫn là khí chính mình, dưới chân đi đường đều sinh phong, từ xe taxi xuống dưới liền thẳng đến hãn văn phòng.

Hiện đại hoá giáp cấp office building, hãn cực phú cá tính văn phòng cũng giấu ở tầng tầng tường thủy tinh mặt sau.

Ban đêm sớm đã qua tan tâm thời gian, tầng lầu đèn đại bộ phận đều đóng cửa, hướng tới có ánh sáng địa phương đi chuẩn không sai.

Nàng từ hãn lưu tại trong nhà đồ vật phiên đến hãn công ty môn tạp, như vào chỗ không người, cuối cùng rốt cuộc nhìn đến hãn đôi tay ôm ở trước ngực, thẳng tắp nằm ở văn phòng trên sofa.

Nàng khí còn không có suyễn đều, tâm năm từng đợt đau.

Lớn như vậy cá nhân, ngủ cũng không biết hướng trên người cái cái đồ vật, bị cảm làm sao bây giờ a?

Di Giang đem hăn đặt ở sofa bên thảm lông giữ ra cái ở hăn trên người khi, hăn liền mở mắt.

Nhìn đến Di Giang, hăn tưởng chính mình mộng còn không có tỉnh, sinh ra ảo giác, lại nỗ lực nhắm mắt, lại mở khi nhìn đến nàng ngồi xổm sofa bên cạnh, trong lòng thành thịch một cái, chạy nhanh ngồi dậy.

“Người..... Sao người lại tới đây?”

“Bằng không đâu, người muốn ở chỗ này trụ tới khi nào? Râu cũng không quát.....” Nàng duỗi tay sờ hăn mặt, nhìn đến khóe miệng miệng vết thương, “Còn đau không? Cái mũi sau lại còn có hay không lại đổ máu?”

Hòa hảo tới quá đột nhiên, hăn một chút chuẩn bị tâm lý đều không có, một phen kéo xuống tay nàng, rồi lại luyến tiếc buông ra, quay mặt đi nói: “Nguyên lai người còn sẽ quan tâm ta a? Ta cho rằng người chỉ quan tâm ta đại ca đâu!”

“Ta chính mình bỏ tiền từ trong nhà đánh xe lại đây, hoa ba mươi mấy khối.” Di Giang nhẫn nại tính tình nói, “Xem ở tiền phân thượng ta không cùng người so đo. Người lại như vậy ăn bậy phi dấm, lần tới ta cũng trốn đi, người liền vĩnh viễn cũng không thấy ta.”

“Người có thể đi đâu.....” Hăn nhỏ giọng nói thầm.

Di Giang nghe thấy được, đứng lên xoay người liền đi.

Hăn vội vàng duỗi tay đem nàng kéo vào trong lòng ngực, người được trên người nàng hương vị, cả người đều bình tĩnh trở lại dường như, muện thanh nói: “Ta này không phải liền sợ người tới này nhất chiêu, cho nên đi

trước vì kính sao! Người còn dùng cái gì lần sau? Bốn năm trước người đi rồi ta liền không tìm được người, loại sự tình này ta không am hiểu, người đừng khảo nghiệm ta.”

“Vậy người am hiểu cái gì?” Am hiểu cho người ta ngọt ngào, chọc nàng sinh khí?

“Đúng vậy, cũng đích xác không có gì am hiểu.” Hãn cười khổ, “Người đêm đó thị quán cổ phần nhưng đến năm chặt, tương lai ta nói không chừng hai bàn tay trắng, còn phải cùng người cùng đi khai chi nhánh.”

Di Giang ở hãn trong lòng ngực xoay đầu: “Người còn nói! Phát sinh chuyện lớn như vậy vì cái gì không nói cho ta? Êm đẹp, lục tuệ văn vì cái gì sẽ nói người sao chép nàng thiết kế?”

“Người đã biết? Ta đại ca nói cho người?”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 52 đệ 52 chương

Chương 52

Hắn ngẩng đầu lên tới hôn nàng, hôn môi kỹ xảo càng thêm thành thạo, khẽ cắn nàng môi, một chút cắn nuốt, lại đi câu nàng đầu lưỡi, như vậy liếm mút liền đem thân thể của nàng vô hạn kéo hướng chính mình.

Di Giang phóng không khai, cho dù đã bất tri bất giác trầm mê, vẫn là bản khoản đây là ở địa phương nào, ấn bờ vai của hắn đẩy ra hắn: “Không được..... Ở chỗ này không được.....”

Hắn đem áo sơmi cởi ra ném tới một bên, lại lôi kéo tay nàng làm nàng cảm thụ một chút: “Chính là ta đều như vậy, người làm ta làm sao bây giờ?”

“..... Sẽ có người nhìn đến!”

“Không có, người đều đi hết, mấy ngày nay đều chỉ có ta ở chỗ này mà thôi.”

Nghe tới có chút cô đơn trạng huống, hắn lại giống như không như vậy để ý, hạng nặng tâm tư đều ở trên người nàng.

Nàng khóa ngòi ở hắn trên đùi bị hắn ôm lấy, hắn thị giác cùng ngày thường liền không quá giống nhau, theo nàng hô hấp bách cận, nhất khát vọng lại đáng yêu nhất bộ phận liền ở trước mắt, hắn tự nhiên mà vậy liền

đem hô hấp chôn nhập, giống hài tử làm nũng giống nhau, tay lại không nhàn rỗi, lặng lẽ vòng đến nàng sau thắt lưng làm chuyện xấu.

Hắn biết nàng da mặt mỏng, không nhúc nhích nàng thượng thân quần áo, bởi vậy hắn căn môi chìm vào khi nàng thoạt nhìn vẫn cứ chinh chinh tề tề, chỉ có phía dưới váy dài che khuất hải lãng quay cuồng, nàng bị bắt ôm chặt cổ hắn, đi theo hắn tiết tấu phập phồng.

Một lần lại một lần triền miên hôn môi đem hai người nhiệt độ cơ thể cùng khuây khoả đều lần nữa đẩy cao, thân thể đều dính một tầng hơi mỏng hãn.

Chờ gió êm sóng lặng, hắn còn ở vô cùng thỏa mãn mà dư vị, nàng tắc đem áo sơmi trao lại đây đáp ở hắn trên vai: “Đừng thể hiện, tiểu tâm cảm mạo.”

Hắn đều không bỏ được từ nàng trong thân thể ra tới, ôm sát nàng: “Cái gì đều nghe người, chỉ cần làm ta lại ôm trong chốc lát.”

Di Giang ngón tay nhẹ nhàng ở hắn phát gian xuyên qua: “Sao trời bọn họ còn ở nhà, ta phải đi trở về. Người tính toán vẫn luôn ở chỗ này trụ đi xuống sao, khi nào về nhà?”

Hắn không hé răng.

“Bực bội cũng muốn có cái hạn độ đi? Ta đều nói cùng đại ca người không có gì, biến sao trời mệnh mông sự ta sẽ lại cùng hắn nói, người không cần xúc động.”

“Ta chính là sợ lại xúc động chuyện xấu, cho nên mới không chịu trở về.” Hắn ngẩng đầu lên xem nàng, “Dứt khoát, người cũng dọn xuất hiện đi!”

Di Giang ánh mắt hơi ảm: “Ta còn muốn chiếu cố sao trời cùng biển rộng bọn họ.”

“Nếu bọn họ có thể cùng chúng ta ở bên nhau, người liền nguyện ý theo ta đi sao?”

Hắn rút cuộc lý giải nàng lúc trước mang theo hài tử rời đi hành động —— dứt bỏ không được, chỉ có thể mang theo một khối rời đi.

Hắn có thể mang nàng cùng hai đứa nhỏ đến một khác thành thị đi một lần nữa bắt đầu tân sinh hoạt, liền tính chỉ là bãi cái tiểu quán, nàng làm ăn, hắn lấy tiền hào.

Hoạn nạn nâng đỡ, hắn muốn như vậy tình yêu cùng gia đình.

Di Giang nhìn ra hắn ý tưởng, phủng hắn mặt làm hắn ngẩng đầu lên: “Mặc kệ người hiện tại gặp được cái dạng gì suy sụp, người cũng là tốt nhất kiến trúc thiết kế sư. Chuyện này vụ sở dĩ đã không có, còn sẽ có tân văn phòng, còn sẽ có nổi danh thế giới sở hướng người đệ ra cảnh ôliu, hiện tại liền tưởng già từ sự nghiệp khi đang trên đỉnh vinh quang quá sớm điếm, ta nhưng nuôi không nổi người.”

“Ta có tiền, không cần người dưỡng.”

“Kia cũng không được!”

“Người ghét bỏ ta.....”

Di Giang thở dài: “Người cùng tiểu hùng càng ngày càng giống.”

“Đó là Lương Ngũ đưa tới cầu, ta mới không giống nó!”

Này đều khi cách đã bao lâu a, nhắc tới Lương Ngũ vẫn là sẽ tạc mao.

Di Giang cười cười: “Chính là như vậy, phải có điểm tình cảm mãnh liệt, chẳng lẽ người cam tâm bị người hiểu lầm cùng bơi nhọ sao?”

Đương nhiên không, nhưng những cái đó là hấn một người chiến dịch, hấn sẽ chính mình ứng đối.

Di Giang đại khái hiểu biết sự tình trải qua, mặt khác, cũng không có hỏi nhiều.

Hấn yêu cầu chính mình không gian tới xử lý, huống chi khác nghề như cách núi, nàng cấp không được hấn quá nhiều kiến nghị.

Lúc trước hấn nói qua có một cái thiết kế năm nay khả năng sẽ lấy được thiết kế giải thưởng, chính là cái này thiết kế, bị lục tuệ văn giành trước đăng báo với tân niên ngành sản xuất tập san, hơn nữa trả đũa nói là Tùng Gia Hữu ở cùng nàng kết giao trong lúc, ăn cắp nàng thiết kế.

Một khi đề cập nam nữ cảm tình, mọi người phổ biến có khuynh hướng đồng tình nhà gái, Tùng gia lão nhị nháy mắt liền từ thiên tài thiết kế sư ngã xuống vì lừa sắc lại sao chép tra nam hình tượng.

Đừng nói Anh quốc Foster, quốc nội ngành sản xuất hiệp hội ở dư luận dưới áp lực đầu tiên không buông tha hấn. Vừa lúc Anh quốc phương diện phái người lại đây cùng hấn mặt nói, ngành sản xuất hiệp hội cũng xuất động chuyên gia tiếp khách, nhìn như phỏng vấn giống nhau quá trình thành luận chứng hấn trong sạch thu thập ý kiến sẽ.

Nàng xem Tùng Gia Hữu không chút hoang mang, kỳ thật kia cũng hoàn toàn không đại biểu hấn ổn thao nắm chắc thắng lợi.

Hấn trước tiên kết thúc chính mình văn phòng, như vậy liền tính điều tra ra kết quả không tốt, cũng sẽ không ảnh hưởng đến đã từng dưới trướng những cái đó thiết kế sư, cho nên hấn đại khái không sao cả, dù sao hấn cá

nhân được đến khen ngợi cùng khẳng định đã quá nhiều, người khác như thế nào giảng thấy thế nào hẳn không có như vậy để ý.

Còn có một chút, hẳn đối nữ nhân vẫn là mềm lòng. Lục tuệ văn mặc kệ nói như thế nào cùng hẳn có mười năm giao tình, thích hẳn lâu như vậy, chính hẳn cũng trong lòng biết rõ ràng, cảm tình đi lên nói hẳn trước sau cảm thấy đối nàng có điều thua thiệt.

Di Giang trở lại yến vũ sơn phòng, nhiệt độ ổn định pha lê trong phòng đèn sáng.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 53 đệ 53 chương

Chương 53

Từ nhỏ mang gia trở về, Di Giang một đêm không như thế nào chớp mắt.

Cũng không phải cái gì quá khó khăn thao tác, số liệu nhà khoa học thành thạo liền giúp nàng tủa định chứng cứ.

Tiểu quả xoài nhiên nhật được bảo.

Tùng Gia Hữu là oan uổng, chân chính trộm đi thiết kế sao chép người là lục tuệ văn.

Di Giang cho hẳn gọi điện thoại, hẳn di động tắt máy. Nàng nhớ tới đi tìm hẳn thời điểm, hẳn di động ném ở bàn làm việc thượng, xác thật một chút động tĩnh đều không có.

Hẳn đem chính mình cùng ngoại giới đều ngăn cách, khả năng chỉ có như vậy, mới có thể gần dựa đối mặt chính mình nội tâm liền đem này quan xông qua đi.

Xông qua đi, lại có thể có tâm bắt đầu.

Di Giang lo lắng hẳn, càng có rất nhiều đau lòng.

T thành mưa dầm liên miên vài thiên, sao trời bệnh mề đay nói không chừng cũng cùng như vậy không xong thời tiết có quan hệ, cũng may ăn được ban ngày không có gì không thoải mái, ở nhà ngoan ngoãn nghỉ ngơi, xem Di Giang muốn ra cửa liền hỏi nàng: “Mụ mụ, người muốn đi đâu?”

Nàng ngồi xồm xuống sờ sờ nàng đầu: “Ta đi tiếp nhí thúc.”

“Nhí thúc rốt cuộc phải về tới sao?”

Di Giang ngẩng đầu nhìn thoáng qua bên cạnh tòng gia mậ, gật đầu trả lời: “Àn, phải về tới.”

“Ta bồi người cùng đi.” Tòng gia mậ nói.

“Không cần, còn muốn phiền toái người giúp ta nhìn sao trời.”

“Không quan hệ, đợi chút tô lão sư sẽ đến bồi nàng.”

“Tô lão sư?”

“Ba ba thỉnh tô lão sư tới dạy ta dương cầm nha!” Sao trời cho nàng giải thích nghi hoặc nói.

Di Giang thực kinh ngạc: “Này chuyện khi nào, ta như thế nào không biết?”

Tòng gia mậ nói: “Xem như ta tự chủ trương, nhạc lý ta cũng lược hiểu một chút, nguyên lai lão sư giáo đến quá hiệu quả và lợi ích ta không thích, xem bọn nhỏ cùng tô lão sư thực thân cận, nàng vừa lúc cũng muốn tìm cái kiêm chức trợ cấp gia dụng, liền thỉnh nàng tới. Chiều nay nàng đất trống.”

Vấn đề này thượng Di Giang xác thật vô pháp cùng hãn cãi cọ, hài tử học cầm là nàng tới phía trước liền bắt đầu, nguyên bản lão sư cũng không

phải nàng mướn, hiện tại thay đổi, làm “Ba ba” cái này thân phận tới nói, từng gia mậ đích xác có như vậy quyền lợi.

Tô hỉ nhạc vốn dĩ chính là bọn nhỏ lão sư, nàng cũng không có gì không yên tâm.

“Đi thôi, thời gian không còn sớm, ta bồi người đi tìm gia hữu.”

Nàng cùng từng gia mậ cùng nhau đánh xe đi trước phòng vấn hiện trường, kia đồng kiến trúc cũng không biết là vị nào thiết kế sư bút tích, đi vào về sau bốn phương thông suốt, không quen thuộc người quả thực muốn lạc đường.

Di Giang một đường hỏi người, mới rốt cuộc tìm được Foster hẹn trước cái kia phòng họp.

Tùng Gia Hữu ngồi ở bên ngoài ghế trên, tây trang giày da, trên mặt không có gì biểu tình.

Nàng chạy tới, ở trước mặt hấn ngồi xổm xuống, đem trong tay USB cùng tư liệu đưa cho hấn: “Cầm, người danh dự cùng trong sạch đều ở chỗ này.”

Hấn cảm thấy ngoài ý muốn: “Sao người lại tới đây?”

“Ta nói rồi tin tưởng người, liền không chỉ là ngoài miệng nói nói mà thôi. Người đối lục tuệ văn có hồ thẹn cảm đó là chuyện của người, nhưng chính người danh dự không thể cứ như vậy bị người bôi đen.”

Nàng không cho phép người mình thích làm ra loại này xấp xỉ với tự sa ngã hành động tới, mặc kệ hấn là xuất phát từ cái dạng gì lý do.

“Đây là cái gì?”

“USB là video tư liệu cùng nguyên văn kiện số liệu, chứng thực lục tuệ văn ngày đó về đến nhà nhiệt độ ổn định trong phòng phim âm bản người thiết kế văn kiện cùng bản vẽ. Sao chép người là nàng, không phải người.”

“Người..... Như thế nào tìm được cái này?”

“Để ngừa vạn nhất lục hạ, ngày đó ta đem mấy cái cameras toàn mở ra.” Nàng nhìn hấn, bất cứ giá nào dường như, “Ta ghen, được rồi đi?”

Tùng Gia Hữu trên mặt giăng co đã lâu khói mù rớt cuộc tan đi, lộ ra tươi cười.

“Ta đã biết, vậy người ở chỗ này chờ ta.”

“Ân.”

Kỳ thật cái gì kết quả đều không quan trọng, hấn biết nàng ở hấn phía sau, tín nhiệm hấn, quan tâm hấn, duy trì hấn, như vậy đủ rồi.

Huống chi có như vậy tính quyết định chứng cứ, luận chứng ai mới là bụng dạ khó lường sao chép người một chút đều không khó.

Liên nàng cùng tùng gia mậ đều nhìn ra được tác phẩm có hấn mãnh liệt cá nhân phong cách, kiến trúc ngành sản xuất chuyên gia nhóm cũng không phải người mù.

Đại lâu quá buồn, Di Giang đi đến trong viện đi chờ, vừa rồi vẫn là màu xanh lá không trung lại chuyển hô bắt đầu phiêu vũ, nàng trốn đến đối diện cửa hàng tiện lợi. Tùng gia mậ mua hai ly cà phê, một ly cho nàng, chính mình cầm một khác ly không biết đi nơi nào.

Tùng gia mậ từ đại lâu ra tới thời điểm, nàng ngồi ở cửa hàng tiện lợi pha lê tường mặt sau xem đến rõ ràng, xem hấn trong tay không lấy dù,

đang nghĩ ngợi tới muốn hay không qua đi cho hẳn căng đem dù thời điểm, lục tuệ vẫn không biết từ nơi nào xông ra.

Bọn họ đứng ở dưới mái hiên nói không hai câu lời nói, lục tuệ vẫn liền dương tay cho hẳn một cái tát.

Ly đến quá xa, lại cách mệnh mông màn mưa, Di Giang nghe không rõ cũng thấy không rõ bọn họ nói chút cái gì, bất quá vẫn là nhìn ra được Lục tiểu thư một chương này nhưng đánh đến không nhẹ.

Tùng Gia Hữu mặt bị đánh triều một bên, lại quay lại tới, người đã đi rồi.

Hắn tự giễu dường như cong cong khóe miệng, mới nhìn đến đứng ở phố đối diện cửa hàng tiện lợi cửa Di Giang.

Nàng cũng mang theo cười như không cười biểu tình, như là mới vừa nhìn vừa ra trò hay.

Hắn lúc này là thật sự cười rộ lên, phảng phất tối tăm thật lâu không trung trong, sau đó cũng không màng mưa bụi dính ướt trên người màu xám bạc âu phục, liền xuyên qua tế mà mặt màn mưa triều nàng bước đi tới.

Di Giang đứng không nhúc nhích, chờ hẳn đến gần, một phen đã bị hẳn mạnh mẽ ôm vào trong lòng ngực.

Kỳ thật hai người hôm qua mới mới vừa đã làm càng thân mật khăng khít sự, nhưng mà này một ôm lại như là triển khai toàn bộ nhiệt tình, phía trước bất luận cái gì thân mật đều so không được.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 54 đệ 54 chương

Chương 54

“Người lo lắng cho ta tìm tới chứng cứ rất không dễ dàng, nhưng người sẽ không thật sự cho rằng nàng liền đến chúng ta nơi này tới một hồi là có thể sao đến tám chín phần mười lớn như vậy năng lực đi?”

Di Giang nhíu mày: “Không phải sao?”

“Đương nhiên không phải! Nàng như thế nào biết Foster cho ta offer, lại như thế nào biết bọn họ nhìn trúng ta cái nào tác phẩm? Đây trong đó có người vẫn luôn tự cấp nàng mật báo, còn đem ta bản thảo đều tiết lộ cho nàng, đến nhà của chúng ta tới càng có rất nhiều hướng người thị uy, mặt khác đều chỉ là thuận tiện.”

“Người là nói.....”

“Ân, vô gian đạo a, ta bên người ra phản đồ. Cho nên ta mới đập nồi dìm thuyền, nhìn xem ai sẽ gặp không chờ nổi mà đi đến cậy nhờ lực tuệ vẫn.”

“Kết quả đâu?”

Tùng Gia Hữu cười: “Người liền như vậy muốn nghe chuyện xưa kết cục a? Vậy người làm ta hống người ngủ, ta liền đem hoàn chỉnh chuyện xưa giảng cho người nghe.”

“Người đem ta đương sao trời vẫn là biển rộng?”

“Có cái gì khác nhau, đều là bảo bảo sao!”

“Không cái đứng đắn.”

Tùng Gia Hữu không cần lo lắng giải thích, đáp án đã chính mình tìm tới môn.

Thường vũ sinh đối tới cấp hấn mở cửa hứa Di Giang vẫn không có sắc mặt tốt: “Tùng tiên sinh ở sao, ta có lời nói với hấn.”

“Người trước hết mời tiến, ta đi kêu hấn.”

Tùng Gia Hữu nhìn đến hấn giống như một chút cũng không ngoài ý muốn, ôm tay xem hấn: “Làm sao vậy, cao kỳ xã đài không thoải mái, lại nghĩ tới ta nơi này hảo? Đáng tiếc a, ta nơi này liền hồi đầu thảo đều không có cho người ăn.”

Thường vũ sinh trầm khuôn mặt: “Ta nếu đi rồi, liền không nghĩ tới phải về tới.”

“Phải không? Lục tuệ vẫn lúc trước không phải hứa hẹn người, chờ nàng đi Anh quốc Foster, cao kỳ xã chỗ trống để lại cho người sao, người không hảo hảo hầu hạ tân lão bản, chạy nhà ta tới làm gì, còn có cái gì lời nói hảo thuyết?”

Di Giang âm thầm kinh hãi, hấn theo như lời bên người phản đồ, thế nhưng là thường vũ sinh?!

“Tùng tiên sinh, người dẫn ta nhập hành, cho ta cơ hội bộc lộ tài năng, ta vốn dĩ thật sự không nghĩ tới muốn phản bội người. Nếu không phải bởi vì nữ nhân này.....” Thường vũ sinh giương mắt nhìn về phía Di Giang, “Ta sẽ không có nhiều như vậy không cam lòng.”

“Nàng cùng người có cái gì quan hệ?” Tùng Gia Hữu nhăn lại mày, “Nàng cùng người là đại học đồng học không sai, nhưng nàng căn bản là không có nhập hành, nào một cái lại e ngại người mất?”

“Nàng nếu là nhập hành ngược lại hảo, giống lục tuệ văn như vậy, hiện tại cũng là có thể một mình đảm đương một phía thành công nữ tính. Ít nhất sẽ không làm tiêu tử mang theo như vậy đại tiệc nuôi rời đi.”

Tùng Gia Hữu nghe ra chút manh mối tới: “Người là ở vì Tiêu Nhã bênh vực kẻ yếu?”

“Chẳng lẽ không nên sao? Các người đều đã quên nàng, ta quên không được.”

Di Giang cùng Tùng Gia Hữu hai mặt nhìn nhau, đều cảm thấy kinh ngạc.

Là bọn họ hiểu lầm cái gì sao? Vẫn là.....

“Người đối ta đã qua đời thái thái cảm tình sâu như vậy, ta là nên nói thanh cảm ơn đâu, hay là nên cảm thấy ghen ghét?”

Tùng gia mậ đứng ở thang lầu biên chen vào nói, không biết vừa rồi bọn họ lời nói hăn nghe đi vào nhiều ít.

Thường vũ sinh ngạc nhiên, không tự giác mà đứng lên: “Người là.....”

“Tùng gia mậ, Tiêu Nhã trượng phu, Tùng Gia Hữu ca ca.”

Trăm nghe không bằng một thấy, thường vũ sinh cười cười: “Rốt cuộc biết vì cái gì nàng đến chết đều như vậy chấp nhất.”

Khiêm khiêm quân tử, chi lan ngọc thụ, đây là tùng gia mậ cho người ta ấn tượng đầu tiên.

Nhưng mà trực giác đi lên nói, hẳn lại không phải như vậy dễ đối phó nhân vật, so sánh với mạnh miệng mềm lòng Tùng Gia Hữu tới nói, hẳn càng cường ngạnh, càng có một nhà chi chủ khí thế.

Một nhà hai cái thiên tài thiếu niên, hẳn 32 tuổi liền trở thành Princeton đại học tuổi trẻ nhất chung thân giáo thụ, là không thể phục chế thần thoại.

Như vậy ưu tú nam nhân, tầm thường nữ nhân đều vô pháp kháng cự mị lực của hẳn, huống chi Tiêu Nhã cùng hẳn là tự niên thiếu khởi liền có tình nghĩa, môn đăng hộ đối, đương nhiên đối hẳn khẳng khẳng một mực.

Tùng gia mậ từ thang lầu thượng chậm rãi đi xuống tới, nhìn thường vũ sinh nói: “Người là gia hữu cấp dưới?”

“Đã từng là.”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 55 đệ 55 chương

Chương 55

“Ta không có việc gì, nghỉ ngơi một chút liền hảo.”

Tùng gia mặt sắc mặt trắng bệch, tiếp nhận Di Giang đưa qua nước ấm, uống lên hai khẩu, mới thoáng hoãn lại đây một ít.

Lại là một trận xưa nay chưa từng có an tĩnh.

Hắn nhìn thần sắc ngưng trọng Di Giang cùng Tùng Gia Hữu, cười cười: “Các người không cần như vậy nghiêm túc mà nhìn ta, giống như ta đã bệnh nguy kịch dường như.”

“Ta không nhớ rõ người trước kia thân thể có kém như vậy.” Tùng Gia Hữu nói, “Rốt cuộc sao lại thế này, chẳng lẽ người cùng Tiêu Nhã giống nhau.....”

Hắn không dám tưởng tượng, thậm chí không muốn nhắc tới như vậy đáng sợ chữ.

“Không phải, ta khi đó đã chịu phóng xạ thời gian quá ngắn, liều thuốc cũng không lớn, còn không đến mức tạo thành như vậy lâu dài ảnh hưởng. Ta gần nhất giấc ngủ không tốt, hơn nửa ngày đó người này một quyền..... Không nghĩ tới hôm nay nói điểm chuyện quá khứ, liền thương gân động cốt, thế nhưng cảm giác choáng váng đầu.”

“Ngày đó rõ ràng là người chủ động gây sự, còn trách ta?”

“Người bắt tranh cãi.” Di Giang giữ chặt hăn, có điểm lo lắng hỏi Tùng gia mật, “Kia muốn hay không đi bệnh viện nhìn xem, bảo hiểm một chút?”

Nàng ngày đó liền biết kia một quyền đánh không nhẹ, Tùng Gia Hữu là không biết chính mình ra tay nặng nhẹ. Luyện quyền người có khi một đấm xuất ra đi, đem đối phương đánh thành não chấn động đều có khả năng.

“Không đi, ta không quá thích bệnh viện khí vị. Ta nghỉ ngơi một chút liền hảo, cơm chiều các người chính mình ăn đi, thỉnh Bình dì cho ta đưa điểm cháo đến trong phòng tới liền hảo.”

Cơm chiều là Di Giang hạ bếp, đặc biệt dùng táo đỏ cùng long nhãn hầm một tiểu nồi cháo, lưu thông máu bổ khí. Hai cái tiểu bằng hữu cũng từng người uống lên một chén nhỏ ngọt cháo, quần lấy Tùng Gia Hữu chơi Thomas xe lửa đi, nàng mới bưng bàn ăn đến tùng gia mật phòng đi.

Hăn ngồi ở cửa sổ hạ trên ghế nằm, trên người đắp một cái mỏng thảm, an tĩnh mà nhìn ngoài cửa sổ mệnh mang bầu trời đêm, thấy nàng tiến vào, quay đầu cười cười: “Ta liền biết là người đưa lại đây.”

Di Giang tựa hồ cũng đã thói quen mọi việc đều không thể gạt được hăn loại cảm giác này, đem cháo từ nhỏ lấu niêu múc ra tới, xứng cơm ăn sáng cùng đã đi xác xử lý sạch sẽ mấy chỉ tôm he tôm thịt đều thịnh ở mặt khác mâm, bái ở hăn phòng trên bàn nhỏ.

“Cháo lạnh liền không hảo, nhanh ăn đi.”

Nàng đem cháo chén đưa cho hăn, chính mình cầm bàn ăn ngồi ở một bên, cũng hoàn toàn không vội vã rời đi.

Hắn nhột nhạt nếm một ngậm cháo, nói: “Hương vị thực hảo, người ngao?”

“Ân.”

“Chúng ta ăn hai mươi năm Bình dì làm đồ ăn, nàng lão nhân gia tính tình cấp, phàm là loại này cần tốn chút công phu đồ vật, nàng làm lên đều thiếu chút hỏa hậu. Này cháo ngao đến như vậy mềm mại thơm ngọt, ta một nếm liền biết là người làm.”

“Người không cần giải thích.” Di Giang nói, “Ta đã lĩnh giáo qua người lợi hại, loại này việc nhỏ người có thể phân biệt ra tới, một chút cũng không ra kỳ. Ta chỉ nghĩ hỏi rõ ràng, sao trời cùng biển rộng thân thể, người là khi nào biết đến, lại tính toán khi nào chấn động rớt xuống ra tới, như vậy ta hảo có cái chuẩn bị tâm lý.”

Hắn mỉm cười: “Về ta rốt cuộc có biết hay không bọn họ thân thể, người hẳn là đoán thật lâu đi? Người vốn dĩ cũng không như vậy xác định, là khi nào rốt cuộc dám khẳng định?”

“Phía trước chỉ là hoài nghi, người rõ ràng không phải cái loại này vô tình vô nghĩa lại không phụ trách nhiệm người, lại đối hai đứa nhỏ chẳng quan tâm, kia trừ phi người đã sớm biết chính mình không phải bọn họ ba ba, không muốn theo chân bọn họ bồi dưỡng quá thân hậu cảm tình, tránh cho thật muốn dứt bỏ thời điểm hai bên đều luyện tiếc. Muốn nói xác định nói, chính là hôm nay. Vừa rồi người là cố ý đem đề tài dẫn tới năm đó phóng xạ sự cố thượng đi? Người cường điệu lúc trước sự cố đối với người không có ảnh hưởng quá lớn, còn không phải là tưởng nói cho ta, Tiêu Nhã lý do thoái thác là giả sao?”

Tùng gia mạo khố mắt dạng khai ôn nhu, mang theo tán thưởng: “Người thật sự thực thông minh, khó trách gia hữu như vậy thích người.”

“Ta không thông minh, thật thông minh nói liền sẽ không tin tưởng nàng lời nói.”

Dựa theo Tiêu Nhã năm đó cách nói, bọn họ vợ chồng hai ở hải ngoại nghiên cứu phát minh hạng mục khi đều ngoài ý muốn gặp phóng xạ, nàng phóng xạ bệnh nghiêm trọng, đánh mất tiếp tục công tác năng lực lúc sau, hai người lại lâu dài ở riêng hai xứ, cảm tình có ngăn cách, chỉ có đem tinh thần ký thác đặt ở sinh dưỡng hài tử thượng, trông cậy vào hài tử có thể cứu lại đoạn hôn nhân này.

Nhưng mà từng gia mậ gặp phóng xạ trình độ tuy rằng không bằng nàng nghiêm trọng, nhưng cũng lưu lại chung thân ảnh hưởng, không thể sinh dục, nàng mới nghĩ đến dùng hãn đệ đệ gia hữu tinh tử, dù sao hai anh em quan hệ thân cận, hài tử sinh ra tới cũng vẫn cứ họ từng.

Đúng là bởi vì như vậy, nàng mới nhìn trúng hứa Di Giang. Bởi vì Di Giang lúc ấy bị cha kế Triệu Thành Khang bức đến không có đường lui, gặp cần có người giúp nàng chạy thoát, hơn nữa lại cùng Từng Gia Hữu tình tố ám sinh, là có khả năng nhất cam tâm tình nguyện tiếp thu điều kiện này người.

Tuổi trẻ, xinh đẹp, thông minh, cùng thư hương dòng dõi Từng gia người giống nhau có kiến trúc phương diện thiên phú, rồi lại tự ti, mẫn cảm, sinh hoạt khốn khổ, Tiêu Nhã biết rõ cuộc tìm không thấy một cái so nàng càng lý tưởng dựng mẫu.

Nàng thật khờ, ngộ đến chính mình đã như vậy đáng thương, thế nhưng còn đi đồng tình Tiêu Nhã tao ngộ, cho rằng nàng thật là bất đắc dĩ.

Sau lại ở Thái Lan sinh nở khi thấy nàng xem từng gia mậ ánh mắt, Di Giang mới dần dần hồi quá vị tới.

Đó là nàng sở hữu vật, không cho phép những người khác nhúng chàm, liền loại này khả năng tính đều phải bị bóp chết ở nôi..... Không,

bóp chết ở phôi thai.

Tùng gia mậ cũng không phải không thể sinh dục, chẳng qua Tiêu Nhã không thể hoài hãn hài tử, như vậy mặt khác nữ nhân cũng không thể.

Nàng cùng gia hữu đều bị lợi dụng.

Hãn thậm chí còn không biết này hết thầy.

“Người không nghĩ làm gia hữu biết Tiêu Nhã này đó làm, phải không?” Tùng gia mậ lại lần nữa nhìn thấu nàng tâm tư, “Vì cái gì?”

“Người đều không còn nữa, hãn liên tính đã biết lại có thể thế nào?”

Tiêu Nhã so với hãn đại, cùng tùng gia mậ thanh mai trúc mã, đối thiếu niên khi gia hữu tới nói, cha mẹ hàng năm du lịch hải ngoại, nàng tựa như tỷ tỷ thậm chí mẫu thân nhân vật. Hiện tại đem nàng mặt khác một mặt triển lãm cho hãn xem, xuống tay đánh vỡ hãn trong trí nhớ một ít những thứ tốt đẹp, cũng hoàn toàn không sẽ làm hãn trở nên càng vui sướng, kia cần gì phải đâu?

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 56 đệ 56 chương

Chương 56

“Tưởng cái gì đâu, người không chuyên tâm.” Hấn ở nàng trên vai khẽ cắn một ngụm.

T thị trọng xuân đã phi thường ấm áp, lộ ở quần áo ở ngoài làn da càng ngày càng nhiều, hấn cắn đến cư nhiên còn rất đau.

“Ta suy nghĩ, các người huynh đệ chi gian khi nào biến thành như vậy, là bởi vì Tiêu Nhã sự sao?”

“Người xem, ta liền biết hấn châm ngòi nổi lên tác dụng, người quả nhiên như vậy suy nghĩ.”

“Ta nghĩ như thế nào?”

“Chính là Tiêu Nhã, ta đối nàng hảo, không phải nam nhân đối nữ nhân cái loại này hảo.”

“Ân, ta biết a.”

“Người biết?”

Đúng vậy, tòng gia mậ không phải đã nói được rất rõ ràng sao? Hấn không ở nhật tử, gia hữu ở sắm vai hấn nhân vật.

Kỳ thật cần thận suy nghĩ một chút, hấn trước mặt ngoại nhân giả ra sở hữu lão luyện thành thực bộ dáng, công tác mở hộp khi mang mắt kính, không một không có từng gia mạo bóng dáng.

Hấn từ khi ra đời bắt đầu, liền khó tránh khỏi bị lấy tới cùng ca ca làm tương đối, cố tình thân ca lại như là vô pháp vượt qua núi cao, hấn càng là muốn siêu việt, càng là để ý, ngược lại càng thoát khỏi không được làm bóng dáng số mệnh.

Nàng bỗng nhiên lý giải từng gia mạo vì cái gì đến nước ngoài đọc sách nhập tịch, chỉ sợ có rất lớn một bộ phận nguyên nhân chính là tương cấp lúc đó mới vừa thành niên đệ đệ một chút chính mình không gian.

Nàng ngón tay mơn trớn hấn lông mi, hấn này đôi mắt xinh đẹp nhất lại có linh khí, lại nơi nào yêu cầu đi giống mặt khác người nào?

Nàng đem hôn khắc ở hấn mí mắt, lại dịch một dịch, hôn hấn ấn đường, hôn hấn chóp mũi.....

Tùng Gia Hữu hô hấp cứng lại, ngón cái ấn xuống nàng cằm, trầm giọng nói: “Người lại phạm quy.”

Nàng cánh tay đáp ở hấn trên vai: “Là người suy nghĩ nhiều quá, ta căn bản không có hiểu lầm đến kia một tầng, liền tính ghen, ta cũng sẽ xem đối tượng.”

“Thật sự?” Hấn tổng cảm thấy nàng có chuyện gì gạt hấn đâu?

“Thật sự.” Nàng tay lại theo hấn mặt bộ hình dáng bôi lột, khẽ thở dài, “Người nếu là thật làm ba ba, sẽ thế nào?”

Lúc này không ngừng hô hấp, hấn tim đập đều cơ hồ đình bác: “Người..... Người mang thai?”

Ở văn phòng kia một lần mới qua đi không hai ngày, liền tính là ngoài ý muốn, có phải hay không cũng quá nhanh điểm?

Nhưng hẳn cư nhiên lòng tràn đầy chờ mong, lại là sao lại thế này, rõ ràng nghĩ kỹ rồi không cho sự tình càng thêm phức tạp hóa, muốn tôn trọng nàng ý nguyện, nhiều vì nàng suy xét nha!

Di Giang dùng ngón tay chọc chọc hẳn cái trán: “Người nào động quá nhiên là nhét đầy có sắc tài liệu.”

Hẳn giang hai tay bao ở nàng ngón tay: “Chúng ta đây xác thật là đã làm sẽ mang thai sự a, người đột nhiên nói như vậy, làm ta nghĩ như thế nào.”

“Ta chỉ là giả thiết tương lai sao trời cùng biển rộng nếu muốn cùng chúng ta cùng nhau sinh hoạt, người sẽ là cái dạng gì ba ba.”

“Kia còn dùng hỏi sao? Ta lại không phải ngày đầu tiên theo chân bọn họ ở chung, đối tã, uy nãi, hống ngủ, bồi chơi, phụ đạo công khóa..... Với ta mà nói đều không nói chơi, nhiều lắm không quá sẽ làm ăn, cũng không quá am hiểu cho bọn hẳn tắm rửa, này không còn có người cái này mục mục ở sao, liền tính ở tới một cái cũng không thành vấn đề, ta sẽ đối bọn họ đối xử bình đẳng.”

Nguyên lai hẳn cho rằng nàng là ở lo lắng một chén nước đũa bát bình tình huống..... Di Giang ôm sát hẳn, thấp thấp mà lên tiếng: “Ân.”

Nàng kỳ thật chưa từng hoài nghi quá a, hẳn sẽ là cái hảo ba ba.

Đảo mắt chính là thanh minh, T thành cơ hồ mỗi năm ngày này đều trời mưa, năm nay cũng không ngoại lệ.

Tùng Gia Hữu cấp Bình đi cùng tài xế đều thả hai ngày giả, làm cho bọn họ cũng có thời gian về quê tảo mộ, chính hẳn lái xe mang theo Di

Giang cùng hai đứa nhỏ hướng trên núi nghĩa địa công cộng đi.

Tiêu Nhã sinh thời ái tĩnh, qua đời sau mộ địa cũng tuyền ở nghĩa địa công cộng sơn nhất an tĩnh góc.

Vũ thể không lớn, nhưng bậc thang ướt hoạt, Di Giang cùng Tùng Gia Hữu mang theo hai đứa nhỏ cũng đi rồi một hồi lâu mới đến.

Tùng gia mậ chính mình mặt khác lái xe tới, đã ở mộ bia trạm kế tiếp một hồi lâu, rửa sạch chung quanh tạp vật, phóng thượng mang đến màu trắng hoa hồng.

Di Giang đem mang đến chỉnh thúc bạch hoa giao cho Tùng Gia Hữu, làm hẳn đặt tới mộ bia trước, sau đó mới giáo trong tay các lấy một chi hoa hồng trắng sao trời cùng biển rộng: “Đi thôi, đem hoa hoa đặt ở tiểu nhĩ mục trước mặt.”

Hai đứa nhỏ ngoan ngoãn làm theo, dọn xong hoa lại lần nữa dặt tay nàng, hỏi: “Tiểu nhĩ mục xem tới được này đó hoa sao?”

“Nàng sẽ thích sao?”

“Nàng sẽ thích.” Tùng gia mậ đại nàng đáp, “Nàng sinh thời thích nhất hoa hồng cùng cát cánh, cái gì nhan sắc đều thích.”

Hắn ngồi xổm xuống, đem biển rộng cùng sao trời kéo đến bên người, đối với mộ bia thượng ảnh chụp nói: “Sao trời trưởng thành, biển rộng cũng đã trở lại, hai đứa nhỏ đều thực ngoan, cũng bị chiếu cố rất khá, người có thể yên tâm.”

Hai đứa nhỏ không rành thế sự, đều nhất phái thiên chân vô tà mà nhìn hẳn.

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn nhìn Di Giang.

Nàng vì thế cũng ngồi xồm xuống, nhẹ giọng đối mộ bia thượng đã không nói một lời nhân đạo: “Chúng ta chi gian ước định còn ở.”

Nếu nàng muốn chính là như vậy nhìn như trọn vẹn gia đình, hiện giờ cũng coi như là cầu nhân đắc nhân.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 57 đệ 57 chương

Chương 57

Thanh minh tảo mộ trở về lúc sau, Tùng Gia Hữu giống thay đổi cá nhân dường như, trở nên tâm sự nặng nề, phá lệ an tĩnh.

Di Giang có khi cảm giác được hắt ánh mắt, quay đầu nhìn lại, hắt lại đời mắt đi, giống như không nghĩ làm nàng phát hiện chính mình ở quan sát nàng.

Nhưng là quá rõ ràng, liền sao trời cùng biển rộng đều phát hiện, lặng lẽ meo meo cùng nàng nói: “Mụ mụ, người có phải hay không đã đổi mới son môi nha? Ta cảm thấy nhị thúc ở trộm xem người.”

“Đúng vậy đúng vậy.” Biển rộng gật đầu phụ họa, “Hắn còn hỏi ta thật nhiều mụ mụ trước kia sự, nói muốn nhiều giải mụ mụ một chút.”

Di Giang kinh ngạc: “Hắn hỏi người chuyện gì nha?”

“Chính là..... Chúng ta trước kia ở Thái Lan sự nha, đang ở nơi nào, mỗi ngày ăn cái gì, có hay không sinh quá bệnh, sinh bệnh làm sao bây giờ linh tinh. Dù sao ta rất nhiều đều không nhớ rõ, tùy tiện biên một chút nói cho hắn.”

Di Giang không biết nên khóc hay cười: “Kia hắn nói như thế nào?”

“Hắn cái gì cũng chưa nói a, liền..... Giống như rất khổ sở bộ dáng, sau đó sẽ phát phát ngốc.”

Di Giang thở dài, đi hẳn phòng tìm hẳn, hẳn lại không ở.

Gần nhất hẳn cũng không biết ở vội cái gì, đi sớm về trễ, đại bộ phận thời gian ngâm mình ở bên ngoài, trở về tắm rửa một cái ngã đầu liền ngủ. Công ty nghiệp vụ đã chung kết, lại không giống đã bắt đầu tân công tác, không biết làm cái gì khiến cho vất vả như vậy.

Ngẫm lại chỉ có ngày đó tảo mộ khi tùng gia mậu cùng hẳn một chỗ trong chốc lát, không biết nói với hẳn chút cái gì.

Chủ nhật sáng sớm, sao trời cùng biển rộng không dùng tới nhà trẻ, Di Giang thật vất vả có thể ngủ cái lưỡi giác, lại có người chui vào nàng trong ổ chăn tới nháo nàng.

Nàng ngay từ đầu tưởng hai cái tiểu băng hữu, kéo chặt chặn ung thanh nói: “Ngoan nga, làm mụ mụ ngủ tiếp trong chốc lát.”

Phía sau người quả nhiên ngoan ngoãn, không làm âm ỉ cũng không nói lời nào, dán nàng nằm xuống tới, chỉ có nóng hầm hập hô hấp phát quá nàng sau cổ.

Nhưng thói quen cho phép, không trong chốc lát hẳn liền ngo ngoe rục rịch, bắt đầu ở nàng phía sau cọ a cọ, Di Giang muốn ngủ cũng vô pháp ngủ, chuyển cái thân liền nhìn đến Tùng Gia Hữu mặt ở trước mắt phóng đại.

“Sớm a.”

“Không còn sớm, mau đứng lên, ta có cái gì phải cho người xem.”

Nàng xem một cái đầu giường đồng hồ báo thức, vừa mới mới vừa 8 giờ, lại xem hăn trên người ăn mặc.....

“Người vài giờ trở về?”

“Ta buổi sáng mới trở về, hiện tại đi đổi bộ quần áo liền hảo, người nhanh lên lên, ta đổi hảo quần áo xuống dưới chúng ta liền ra cửa!”

“Bằng không đâu?”

Hăn lại dùng sức cọ cọ: “Bằng không ta liền phải làm chuyện xấu!”

Di Giang ngưỡng mặt nằm ở trên giường thờ dài, như thế nào sẽ cho rằng hăn đổi tính đâu?

Hăn quả nhiên thực mau đổi hảo quần áo xuống dưới, Di Giang mới đem đầu tóc sơ hảo, tùy tay biên đẹp bím tóc rũ ở một bên bả vai, lộ ra trắng nõn phần cổ.

Hăn lại mắt thèm, ôm nàng hôn lại thân, bị nàng đè lại: “Đừng náo loạn, không phải muốn ra cửa sao?”

Dưới lầu truyền đến hai đứa nhỏ tiếng cười cùng từng gia mậ nói chuyện thanh âm, hăn vừa trở về liền tìm lão bằng hữu giới thiệu đáng tin cậy mỗi mụ tới, chuyên môn chiếu cố hai đứa nhỏ, Di Giang nhẹ nhàng rất nhiều, nhưng tương ứng nhà này người cũng càng ngày càng nhiều.

Bọn họ rõ ràng lưỡng tình tương duyệt, lại thân mật một chút đều có vẻ xấu hổ.

Nếu có chân chính thuộc về chính bọn họ không gian, Di Giang cũng sẽ thích đi?

Sao trời cùng biển rộng cuối tuần buổi sáng đều có hứng thú khóa, Tùng Gia Hữu vừa lúc nhân cơ hội mang Di Giang ra cửa.

Chính hẳn lái xe, mang nàng hướng thành thị một cái khác phương hướng đi, bên kia tuy rằng cũng là vùng ngoại thành, nhưng tới gần không phải sơn mà là hồ, phong cảnh tú lệ.

“Người muốn mang ta đi chỗ nào?” Di Giang tò mò.

“Đợi chút người sẽ biết, yên tâm, sẽ không đem người cấp bán.”

Phố cảnh từ ngoài cửa sổ xe bay nhanh kéo qua, cùng thành thị trung tâm bất đồng, nơi này không làm đầu người vụng hoa mắt tăng lớn cao lâu, bởi vì nguyên bản chính là làm công viên cùng cảnh khu, con đường hai bên đều là thẳng tắp bộ đạo cùng tăng lớn bóng râm thảm thực vật, bất đồng mùa có bất đồng nhan sắc hoa triều hoa tịch.

Tùng Gia Hữu đem xe ngừng ở một cái bên hồ sân, đối nàng nói: “Xuống xe nhìn xem.”

Di Giang từ trên xe xuống dưới, lúc này mới phát giác bọn họ hẳn là ở một mảnh mới phát khu biệt thự, bởi vì cảnh quan thiết kế nguyên nhân, tốt lắm dung nhập quanh thân hoàn cảnh, lại là khu mới không có quá nhiều người vào ở, vừa rồi bọn họ một đường lái xe tiến vào, nàng thế nhưng không có ý thức được là tiến vào khu dân cư.

Sân trước cửa hoa mộc sum suê, Tùng Gia Hữu đẩy cửa ra, lôi kéo tay nàng đi vào đi, mặt sau cư nhiên lâm thủy, cách đó không xa chính là hồ nước.

“Đây là người tham dự hạng mục sao?” Đây là nàng có thể nghĩ đến hẳn mang nàng đến nơi này tới nguyên nhân.

“Là, nhưng ta mang người tới không phải bởi vì cái này.”

Hắn giơ tay che lại nàng đôi mắt: “Có kính hỉ, người trước đừng nhìn.”

Nàng buồn cười: “Không phải đều nói làm người đừng chuẩn bị kinh hỉ sao?”

“Lần này không giống nhau. Người đừng trợn mắt a, thật sự đừng trợn mắt.”

Hắn đẩy cửa ra mang nàng đi vào, trong phòng còn có tân trang sau khí vị, ánh sáng thực đủ. Hắn che nàng đôi mắt đi rồi một đoạn, tựa hồ đẩy ra một phiến cửa sổ, mới đối nàng nói: “Hiện tại có thể mở.”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 58 đệ 58 chương

Chương 58

Trở về khi đi ngang qua T thành đại học, Di Giang từ cửa sổ nhìn ra đi, ần ần lộ ra chút quyến luyến tới: “Đã lâu không tới nơi này tới, trường học đại môn vẫn là nguyên lai bộ dáng..... Chung quanh thụ nhưng thật ra trường cao thật nhiều.”

“Kia nếu tới, liền đi vào đi dạo bãi, về sau chúng ta dọn đến tân gia tới, người cũng có thể thường tới, ly thật sự gần.”

Bọn họ xuống xe đi vào vườn trường, Tùng Gia Hữu thực tự nhiên mà dắt tay nàng: “Đã sớm tưởng thể nghiệm một chút ở trong trường học cùng thích nhân thủ dắt tay loại cảm giác này, hiện tại rốt cuộc thực hiện.”

Di Giang buồn cười: “Người rốt cuộc còn có bao nhiêu ảo tưởng muốn thực hiện, dứt khoát một hơi đều nói ra đi!”

Hắn quay đầu lại hướng nàng cười: “Kia nhưng không thể nói tới, chính là muốn người lạc vào trong cảnh thời điểm mới có thể nghĩ đến.”

Tái sinh động tốt đẹp cảnh tượng, không có hợp ý người tại bên người, cũng chỉ là một khối đơn điệu phong nền. Hắn còn có thật nhiều địa phương tưởng cùng nàng cùng đi, thật nhiều sự tưởng cùng nàng cùng nhau trải qua, tương lai còn dài, tạm gác lại sau này chậm rãi thể hội.

T đại vườn trường đối Di Giang tới nói vẫn là xa lạ, rốt cuộc chỉ đợi một năm, lại hoa rất nhiều thời gian ở giáo ngoại làm công kiếm tiền, cách nhiều năm quang cảnh, những cái đó khu dạy học cùng sân bóng rõ hiện tại xem ra đều đã xa xôi đến không quá chân thật.

Tương so dưới, Tùng Gia Hữu đối T đại cảm tình càng sâu. Năm đó hẳn là trường học nhân vật phong vân, tốt nghiệp đại biểu, xuất ngoại đọc tốt nhất kiến trúc hệ, liền tính phóng tới lập tức cũng là trường học cũ vinh quang.

Hắn trên người có loại thiếu niên cảm, khả năng liền có bộ phận đến từ chính vườn trường.

Bọn họ mười ngón khấn khấu vòng quanh đại học đi rồi một vòng, tháp ngà voi ngược lại bao dung độ tối cao an toàn nhất, ở chỗ này ai cũng không quen biết bọn họ, bỏ xuống mấy năm nay lưng đeo đồ vật đi ở vườn trường trên đường cây râm mát, phảng phất còn có thể giả thiết bọn họ đều còn chỉ là học sinh, lớn nhất phiền não bất quá là khảo thí muốn khảo cái hảo thành tích, lấy cái học bổng.

“Người cảm thấy nơi này thế nào?”

T đại cũng có hồ nhân tạo, diện tích không lớn, nhưng chung quanh có xanh hoá, cũng là bọn học sinh tản bộ hẹn hò hảo nơi đi.

Bọn họ liền đứng ở bên hồ, Tùng Gia Hữu một bên dùng hòn đá nhỏ ném đá trên sông, một bên hỏi nàng.

Di Giang không biết hẳn hỏi như vậy dụng ý là cái gì, có phải hay không muốn cùng hắn lo lắng chuẩn bị thủy biên nhà mới so sánh với? Nhưng đại học vườn trường nàng vẫn luôn rất khát khao, vẫn là tự đáy lòng mà trả lời: “Khá tốt a, T đại vẫn là trước sau như một như vậy xinh đẹp.”

“Vậy người cảm thấy ta đến nơi đây công tác thế nào?”

Di Giang sừng sốt: “Công tác? Người là chỉ đảm đương lão sư sao?”

“Ân, người cảm thấy không tốt?”

Không phải không tốt, chẳng qua..... Tùng gia mậu chính là hậu tiến sĩ lúc sau bắt đầu từ giáo, tuổi còn trẻ đã là đỉnh cấp học phủ chung thân giáo thụ, hẳn vốn là cảm thấy đê đê là cố ý vô tình mà ở đi theo hẳn bước chân, thậm chí liền hôn nhân cùng cảm tình đều mông có hẳn bóng ma. Hiện tại Tùng Gia Hữu từ bỏ văn phòng, tiến vào đại học đương lão sư, có thể hay không lại là đối hẳn đại ca một lần bắt chước?

Di Giang châm chước một chút, còn không có tưởng hảo nên nói như thế nào, hẳn lại chính mình mở miệng nói: “Người yên tâm, ta rất rõ ràng chính mình đang làm cái gì, quyết định này cùng ta đại ca không có quan hệ. Ta kỳ thật so với hẳn may mắn rất nhiều, ít nhất ta nữ nhân xinh đẹp đáng yêu lại hào phóng, nên hẳn hâm mộ ta mới đúng.”

Bọn họ sớm đã có từng người lựa chọn, từng người sinh hoạt, mỗi người lựa chọn đều có riêng nguyên do, hẳn không cần thế ca ca lại gánh vác cái gì.

Hẳn chỉ cần làm tốt chính mình, không cần lại làm Di Giang thất vọng là được.

“Nếu người nghĩ kỹ rồi, ta đây duy trì người.”

Xem ra tùng gia mậu nhất định nói với hẳn về Tiêu Nhã một ít việc, hẳn tiêu hóa một trận, rốt cuộc cũng vẫn là tiếp nhận rồi, không có trong tưởng tượng như vậy khó khăn.

Tùng gia mậu nói đúng, nàng cũng nên học tín nhiệm bên người người.

Hắn khóe môi dạng khai ý cười: “Ta đây về sau đương lão sư, người tới trường học nghe ta khóa đi!”

“Kia đến xem người dạy cái gì khóa, ta không nhất định nghe hiểu được.”

“Nghe không hiểu cũng không quan hệ a, ta chính là tưởng hưởng thụ một chút sư sinh luyện gì đó.”

“.....”

Hắn ác thú vị thật đúng là vĩnh vô chừng mực đâu.....

...

Hai người nói nói cười cười về đến nhà, thời gian véo đến vừa lúc, hai đứa nhỏ hứng thú khóa mới vừa kết thúc không bao lâu, đang ở trong viện cùng tiểu hùng chơi đĩa bay. Thấy bọn họ trở về đều phác lại đây: “Mụ mụ, nhị thúc, các người đi nơi nào?”

“Có phải hay không lạng lẽ chuồn ra đi chơi lạ?”

“Kia kêu hện hò!”

Hai cái tiểu gia hỏa riu rít, có loại không thành thật công đạo sẽ không chịu thiện bãi cam hựu ý tứ. May mắn Tùng Gia Hữu sớm có chuẩn bị, lấy ra nửa đường mua mới mẻ pudding, ho nhẹ một tiếng: “Mau xem đây là cấp cái nào ngoan bảo bảo?”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 59 đệ 59 chương

Chương 59

Từ chức?!

Này thật là Di Giang bất ngờ, kia bọn nhỏ dương cầm khóa đầu, cũng không thương sao?

Tô hi nhạc nói: “Ta đã liên hệ một cái ta trước kia học tỷ, nàng trung học tốt nghiệp sau khảo âm nhạc học viện, chuyên môn giáo tiểu bằng hữu đánh đàn, kinh nghiệm thực phong phú, nhất định có thể giáo hảo sao trời.”

Hỏi lại nguyên nhân, nàng sẽ không chịu nhiều lời, chỉ nói chính mình mệt mệt thân thể không tốt, muốn trở về tìm một phần công tác, ly mệt mệt gần một chút phương tiện chiếu cố.

Nguyên lai nàng cũng là gia đình đơn thân, từ rất nhỏ liền vẫn luôn là cùng mệt mệt sống nương tựa lẫn nhau.

Ai có chí nấy, Di Giang tuy rằng cảm thấy kỳ quặc, nhưng cũng không hảo nói thêm nữa cái gì.

Nàng tiếp biến sao trời mệnh mệnh về nhà, xem tiểu mỹ lẻ loi còn không có người tới đón, liền hỏi nàng: “Gần nhất ai tới tiếp người nha, ba ba sao?”

Nàng lắc đầu: “Ba ba gần nhất luôn uống rượu, say huân huân, đều là a hoa A Tiêu thúc thúc tới đón ta.”

A hoa A Tiêu, đều là Lương Ngũ bên người nhất đặc lực bảo tiêu.

Di Giang nhú nhú mày, biển rộng đã kéo tiểu mỹ tay: “VẬY người cùng chúng ta đi về trước đi, chờ hạ lại kêu Lương thúc thúc phái người tới đón người.”

Di Giang cũng cảm thấy được không, tưởng trước đánh Lương Ngũ di động nói với hấn một tiếng, nhưng mà điện thoại bíp bíp, chính là không ai tiếp nghe.

Tô hỉ nhạc nói: “Không có quan hệ, người trước tiếp tiểu mỹ trở về, đợi chút tiếp nàng người tới ta cùng bọn họ nói, lại làm cho bọn họ đến nhà người đi tiếp.”

Như vậy là tốt nhất, tổng so làm tiểu mỹ một người ở nhà trẻ lẻ loi chờ muốn hảo.

Di Giang mang ba cái hài tử lên xe, nhìn đến phía sau tô hỉ nhạc đưa bọn họ ra tới, mỉm cười triều bọn họ phất tay, nghĩ đến nàng từ chức sau liền sẽ không còn được gặp lại, trong lòng mặc danh có điểm khổ sở không tha.

Tùng Gia Hữu về nhà vừa thấy đến tiểu mỹ liền nhin không được chế nhạo: “Như thế nào lại là người a, lại đến nhà ta tới cọ còm cọ ở?”

Tiểu thoải mái đến vậy vậy tiểu nắm tay: “Ta mới không phải cọ đâu, ta ba ba sẽ cho tiền!”

“Ở đâu a, phía trước cũng chưa đã cho.”

Di Giang nhìn hần lỗ tai đem hần kéo đến một bên: “Đừng nói bậy, ngũ ca cùng tân hân còn không có hòa hảo đâu, gần nhất cũng chưa tinh lực quản nàng, hài tử quái đáng thương.”

“Ta biết, ta liền đậu đậu nàng sao.....”

Lương Ngũ thật là vô dụng, thời gian dài như vậy còn không có thu phục lão bà, xem bọn họ phía trước nháo đến như vậy cương, sẽ không thật sự phá kính khó viên đi?

Kia hần trở về chẳng phải là lại muốn cùng hần cạnh tranh Di Giang?

Tùng Gia Hữu trong đầu cảnh giác chỉ số lập tức bay lên vài cấp.

Vốn dĩ nhà mình đại ca liền đủ phiên toái, hiện tại lại tới cái Lương Ngũ, này thật là trước có truy binh sau có chặn đường, quang dọn đi ra ngoài đều còn chưa đủ, nếu muốn cái cái gì biện pháp mới có thể trăm phần trăm bảo đảm Di Giang là hần đâu?

Mãi cho đến ăn qua cơm chiều, Lương Ngũ cũng chưa phái người tới đón tiểu mỹ. Di Giang cùng tô hỉ nhạc thông qua điện thoại, nàng nói Lương Ngũ bảo tiêu phía trước đã tới, nghe nói tiểu mỹ bị đưa đến Tùng gia tới lúc sau liền gọi điện thoại xin chỉ thị Lương Ngũ, hần ý tứ hình như là nói tối nay chính mình sẽ đến tiếp nữ nhi.

Nhưng mà các bạn nhỏ đều chơi mệt mỏi, mệt nhọc, hần cũng không có xuất hiện.

Tiểu mỹ đảo cũng hiểu chuyện, dù sao không phải lần đầu tiên ở chỗ này trụ hạ, mệt nhọc liền cùng sao trời bọn họ cùng nhau tắm rửa, thay đổi sao trời áo ngủ, từ mỗ mụ hồng ngủ.

Di Giang lại cấp Lương Ngũ gọi điện thoại, vẫn là không ai tiếp.

Vừa ngẩng đầu phát hiện Tùng Gia Hữu chính nhìn chăm chăm nàng gọi điện thoại.

Đêm nay hấn vẫn luôn liền ở chú ý nàng điện thoại, vừa thấy nàng cầm lấy di động ngay cả vội vã tai nghe.

“Người như vậy nhìn ta làm gì?”

“Lời này hấn là ta hỏi người đi.” Di Giang buồn cười, “Người cả một đêm đều ở nghe lén ta giảng điện thoại, như vậy sợ ta cùng ngũ ca trò chuyện a?”

“Ai sợ, ta mới không sợ đâu!” Hấn giương lên cằm, “Ta là lo lắng hấn đã tới chậm chậm trễ các bạn nhỏ ngủ, hiện tại nếu bọn họ đều ngủ.....”

Cũng liền không sao cả mấy chữ này còn chưa nói xuất khẩu, Di Giang di động liền vang lên, hấn quả nhiên lại như lâm đại địch mà dán lại đây, may mắn điện thoại là Viên Tiểu Mang đánh tới.

Đêm nay Di Giang hấn là muốn đi chợ đêm quán hỗ trợ, thời gian cũng không sai biệt lắm.

“Uy, tiểu mang, ta lập tức liền ra cửa.”

“Không đúng không đúng, ta không phải thúc giục người tới chợ đêm..... A, không đúng không đúng, người vẫn là mau tới đi, ngũ ca chạy nơi này tới!”

Di Giang ngân ra: “Hấn đến chợ đêm đi?”

“Đúng vậy, uống đến say không còn biết gì, trạm đều đứng không yên, ta lúc này làm hấn bò đối diện tiểu điểm. Hôm nay thời tiết hảo, sạp thượng nhân nhiều, ta sợ không rảnh lo hấn, người mau tới giúp giúp ta!”

Di Giang treo điện thoại, nắm lên áo khoác liền phải ra cửa.

Tùng Gia Hữu nói: “Ta cùng người cùng đi.”

Rượu sau loạn kia gì, Lương Ngũ như vậy ngưu cao mã đại nam nhân uống say, vạn nhất phải đổi nàng làm điểm cái gì, kia còn lợi hại!

Di Giang không cự tuyệt, muốn thật uống đến bất tỉnh nhân sự, không cái nam nhân ở bên cạnh hỗ trợ, nàng thật đúng là không biết nên làm sao bây giờ.

Hai người đem xe ngừng ở chợ đêm ngoại đường cái biên, từ gần nhất nhập khẩu đi vào, tiểu mang sạp trước mặt quả nhiên dòng người chen chúc xô đẩy. Viên mù mù ở tiểu thực quán trước vôi vàng chiêm rán thộn nấu, tiểu mang ở bên cạnh trái cây quán trước lấy tiền xem cân, thường thường nôn nóng mà duỗi trường cổ nhìn xem đối diện.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 60 đệ 60 chương

Chương 60

Di Giang xem hắn không hé răng, nhẹ nhàng đóng lại cửa phòng, đi đến hắn phía sau, hai tay vòng đến hắn trước người ôm lấy hắn vòng eo: “Hôm nay vất vả người, ít nhiều có người hỗ trợ.”

Tạc một thân mao, bị nàng như vậy một câu liền cấp loát thuận.

Tùng Gia Hữu một bên trong lòng thầm mắng chính mình điểm này nhi tiền đồ, một bên hừ một tiếng: “Biết ta vất vả liền hảo.”

“Có chỗ nào nhức mỏi không thoải mái sao? Ta giúp người xoa xoa.”

Thành, người, ấn, ma sao?! Hắn lập tức lột sạch trên người quần áo hướng trên giường một bò: “Đến đây đi, ta toàn thân đều đau!”

Lại giơ tay một lóng tay: “Trong ngăn kéo có nhân gia đưa tinh dầu, vừa lúc có tác dụng.”

Di Giang xả quá mỏng thăm cái hắn trên người, lấy tới tinh dầu đảo tiến lòng bàn tay xoa khai, mới vừa đụng tới hắn phía sau lưng, hắn toàn thân liền căng thẳng, đem du đẩy ra sau mới dần dần thả lỏng lại.

“Này lực đạo có thể chứ? Thoải mái hay không?”

Di Giang cười ở hấn trên người cho hấn ấn, nàng đôi tay bởi vì làm việc cùng luyện quyền, lực lượng thực đủ, tuyệt không giống giống nhau nữ hài như vậy kiều mềm vô lực, ấn đến hấn thật là gân cốt thư thái.

Hấn chịu đựng thoải mái, chỉ ân một tiếng, liền không nói hảo.

Di Giang cũng liền không nói, chỉ là yên lặng mà ở hấn trên người xoa ấn.

Hấn sớm thành thói quen hai người ở bên nhau khi nói nói cười cười, không thích loại này quá mức an tĩnh bầu không khí, lại bởi vì nằm bò nhìn không tới trên mặt nàng biểu tình, đoán không ra nàng suy nghĩ cái gì, tâm tư tựa hồ chỉ có thể đi theo tay nàng đi.

Hấn thoải mái mà thân ngâm một tiếng, nàng liền sẽ ở nơi đó nhiều ấn vài cái.

Hấn dứt khoát liền theo nàng động tác phát ra ân ân a a thanh âm, uyển chuyển lại có nam nhân từ tính, cao thấp có hứng thú, hai người trên giường chỉ gian dây dưa khi hấn như vậy động tĩnh tổng có thể làm Di Giang đỏ bừng mặt, thân thể lại rất thành thật mà trở nên càng nhiệt càng mãnh cảm.

Quả không ngoài sở liệu, vừa rồi tựa hồ còn ở như đi vào cõi thần tiên thiên ngoại Di Giang bị hấn cái này làm cho người mặt đỏ tai hồng động tĩnh cấp câu trở về, ở hấn vòng eo ninh một phen: “Đêm hôm khuya khoắc, đừng phát ra loại này thanh âm!”

“Loại này thanh âm làm sao vậy?” Hấn phiến cái thân nhìn chăm chăm nàng, “Người nghĩ nam nhân khác đâu, đều không cho ta trông mơ giải khát sao?”

Di Giang buồn cười: “Cái gì trông mơ giải khát, nơi nào còn khát người!”

“Người xuống chút nữa xoa bóp, liền biết ta nơi nào khát.”

Nàng cũng không cùng hấn dong dài, lòng bàn tay một lần nữa lau tinh dầu, cẩn thận mà chiếu cố một lần, đầy đủ làm hấn lãnh hội thủ pháp của nàng có bao nhiêu không thể tưởng tượng, cuối cùng chỉ có thể lưng dựa trên đầu giường, khúc khởi chân dài nhậm nàng muốn làm gì thì làm.

Những cái đó thật vì tình tằm mà sinh thanh âm ngược lại đều đổ ở cổ họng, chỉ kêu đến ra nàng tên: “..... Di Giang..... Di Giang.....”

Nàng làm hấn hoàn toàn mà, nhanh chóng mà ở trong tay công đạo, mới một bên xả khăn ướt thanh khiết đôi tay, một bên nói: “Người này ăn bậy dấm tạt xấu khi nào có thể tuyệt tự, ta cùng ngũ ca muốn thực sự có điểm cái gì còn có thể mang lên người đi sao? Hấn đã đủ đáng thương, đừng lửa cháy đổ thêm dầu.”

“Hấn có cái gì đáng thương, truy không trở về vợ trước cho nên không có X sinh hoạt sao?”

Di Giang dừng một chút: “Tân hân..... Khả năng không còn nữa.”

Tùng Gia Hữu mới vừa bộ một nửa quần áo, nghe vậy cũng cứng đờ: “Không còn nữa là có ý tứ gì, đã chết?”

“Ân.” Di Giang hốc mắt nóng lên, “Cụ thể còn không biết sao lại thế này, nhưng ta nghe tiểu mỹ cùng ngũ ca bên người người ta nói nói, đại khái chính là.....”

Tùng Gia Hữu thật đúng là không nghĩ tới cái này khả năng tính, khó trách đêm nay xem nàng cảm xúc phá lệ hạ xuống, nguyên lai không phải lo lắng Lương Ngũ, là vì bạn tốt thành linh xảy ra tin người chết cảm thấy bi thống.

Hắn còn nhớ rõ tân hân từ yến vũ sơn phòng rời đi ngày đó, nàng cơ hồ khóc đến hồng mắt, một nửa là đồng tình, một nửa là liên tưởng đến chính mình tương lai sợ là chạy không thoát tương tự vận mệnh.

Hắn không khỏi trịnh trọng lên, đem nàng kéo đến trong lòng ngực ôm lấy, cầm chống nàng phát đỉnh: “Sự tình còn không có biết rõ ràng, đừng miên man suy nghĩ. Ta xem nàng hẳn là cái loại này phúc lớn mạng lớn nữ nhân, nói không chừng lúc này ở nơi khác tiêu dao tự tại đâu!”

“Ta đảo hy vọng là như thế này, sợ bóng sợ gió một hồi, tốt nhất.”

“Ân. Ta cũng không phải thật ăn hăn dấm, chính là xem người rầu rĩ không vui..... Về sau người có cái gì tâm sự cũng không cần buồn ở trong lòng, nhớ rõ muốn cùng ta nói.”

Di Giang dựa vào ngực hắn nói: “Hảo.”

Như vậy vừa nói hắn cũng có chút đồng tình Lương Ngũ, đặt mình vào hoàn cảnh người khác tưởng tượng, nếu như vậy sự phát sinh ở hắn trên người, khẳng định cũng là mỗi ngày mượn rượu tưới sầu, sống mơ mơ màng màng. Chẳng sợ có một khắc thanh tịnh, đều nhất định là đau đớn muốn chết đi?

Hắn không cho Di Giang về phòng một người đợi, ôm nàng ở chính mình phòng ngủ một đêm. Ngày hôm sau đại sớm Ngụy Thiệu xa liền gọi điện thoại tới ước hắn gặp mặt, Di Giang còn kỳ quái hai người bọn họ gặp mặt liên cái gì, hắn lại chỉ nói là nam nhân chi gian sự, liền đi ra cửa.

Di Giang đưa mấy cái hài tử đi nhà trẻ, lại đi tranh siêu thị, mua hảo chút nguyên liệu nấu ăn cùng chụp ảnh bối cảnh đạo cụ trở về. Chợ đêm quán thượng dùng chân giò hun khói cùng thịt tròng đều là chính nàng làm, đại được hoan nghênh, mỹ thực phim phóng sự cũng đặc biệt giảng đến, tiểu mang nói là vẽ rồng điểm mắt chi bút, sợ phim phóng sự bá ra lúc sau cung không đủ cầu, liền thỉnh nàng lại nhiều làm một ít.

Nàng đem làm đồ ăn quá trình chụp thành video, thành phẩm chụp thành hình ảnh up lên, cũng đều ngoài ý muốn thu được khen ngợi. Sáng sớm cấp hai đưa nhỏ đôi đa dạng làm bữa sáng, nàng cũng bãi thành các loại tạo hình, chụp ins phong ảnh chụp giáo muốn học mù mù nhóm làm.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 61 đệ 61 chương

Chương 61

“Ta minh bạch.” Di Giang chần chờ một chút, “Nhưng ta cũng có chút không bỏ xuống được, ta muốn công tác này.”

Tuy rằng nàng cũng biết, nàng có hai đứa nhỏ muốn chiếu cố, như vậy mỗi đêm cao cường độ công tác liên tục không được quá dài thời gian. Nhưng tự mình giá trị thực hiện vẫn là muốn dựa vào một phần sự nghiệp, liền tính làm không được bạch lĩnh tinh anh, có được như vậy một phần phố phường pháo hoa trung thỏa mãn cũng hảo.

“Người nấu ăn làm điểm tâm video đâu? Kia cũng là công tác a, lưu lượng có thể biến hiện.”

“Người như thế nào biết những cái đó..... Người nhìn?”

Tùng Gia Hữu xoay đầu ho nhẹ một tiếng: “Cũng liền tùy tiện nhìn một chút, nó lão cho ta đẩy đưa sao!”

Di Giang nhấp miệng cười, thừa nhận sau lưng cũng chú ý nàng có như vậy khó sao?

Hắn lấy ra một phần văn kiện phóng nàng trước mặt: “Nhìn xem cái này.”

“Đây là cái gì?” Di Giang cầm lấy tờ thơ đọc một lần, “Cái này công ty danh rất quen thuộc.....”

“Ngụy Thiệu xa công ty, hẳn cũng là Internet xí nghiệp, chuyên môn làm võng hồng sinh ý. Chúng ta liêu quá tình huống của người, này phân hợp đồng là hẳn mời người đến bọn họ kỳ hạ ngôi cao làm phát sóng trực tiếp, bọn họ sẽ cho người thích hợp dẫn đường lưu lượng, sẽ so người phía trước cái loại này hoang đại trạng thái càng hệ thống hóa.”

Di Giang có điểm kinh ngạc: “Người ngày đó cùng hẳn đi ra ngoài chính là nói cái này?”

“Đúng vậy, đều nói ngắn hạn nội nói không chừng là người dưỡng gia đâu, ta đương nhiên muốn duy trì người.” Hẳn nửa nói giỡn mà nói, “Dù sao người cũng biết, ta liền thích ký hợp đồng.”

Điều khoản rõ ràng, điều kiện mê người, đem nàng trói đến chặt chẽ.

Di Giang thực cảm động, rốt cuộc chính nàng còn không có nghĩ đến như vậy lâu dài, hẳn lại đều đã thế nàng nghĩ tới, hơn nữa một sửa đổi đi cái loại này hào môn nhà giàu mắt cao hơn đỉnh thái độ, cho nàng tôn trọng, cũng cho nàng duy trì.

“Viên Tiểu Mang bên kia, sắp tới tình huống đặc thù, người nếu là còn tưởng giúp đỡ liền sẽ giúp một đoạn nhật tử, làm bằng hữu muốn giảng nghĩa khí, cái này ta hiểu, nhưng cũng đừng đem chính mình mệt mỏi hỏng rồi. Nàng muốn khuếch trương quy mô, sớm hay muộn là muốn thỉnh người tới làm, đến lúc đó người liền có thể trừu / thân, lúc đầu quăng vào đi tiền người có thể tiếp tục lấy chia hoa hồng, chờ nàng kiếm đủ rồi trả lại người, cũng là giống nhau. Ta.....”

Nói còn chưa dứt lời, Di Giang đột nhiên câu lấy hẳn cổ ôm chặt lấy hẳn: “Đừng nói nữa, ta đều biết.”

Hắn kỳ thật vẫn luôn đều đặn hứa hẹn nàng suy nghĩ, cũng vì bọn họ hai tương lai nỗ lực.

Tùng Gia Hữu tựa hồ còn không quá có thể thích ứng nàng chủ động, mỗi lần trên mặt rất thản nhiên, nhưng trong lòng đều có điểm thụ sủng nhược kinh tiểu kích động.

Hắn sờ sờ Di Giang đầu, nhất hôm nay nàng tóc tựa hồ lại dài quá chút, rũ xuống tới khi về ở trong tay giống sa tanh giống nhau bóng loáng.

Hắn nhớ tới bọn họ gặp lại khi nàng tóc chỉ lung tung mà búi ở sau đầu, không có ánh sáng, thậm chí có thể nhìn đến một hai căn đầu bạc.

Nàng rõ ràng còn như vậy tuổi trẻ, lại ăn như vậy nhiều khổ. Hắn nói qua, nàng qua đi có rất nhiều thân bất do kỷ, hắn không thể can thiệp, nhưng nàng lập tức cùng tương lai, hắn nguyện ý trả giá cuộc đời này sở hữu nỗ lực tới yêu quý cùng bảo hộ.

“Chờ người không bận rộn như vậy, chúng ta lại đi ra ngoài lĩnh hành đi? Mang theo sao trời cùng biển rộng, ta có thật nhiều muốn nhìn kiến trúc, biển rộng vẽ tranh rất có thiên phú, sao trời thích âm nhạc, nghệ thuật đều có chung tính, cũng làm cho bọn họ đi theo thể nghiệm thể nghiệm.”

Nếu từng gia mật nơi này thật thành bế tắc, hắn liền cùng nàng mang theo hai đứa nhỏ đi thôi, ở trên đường, cũng là một loại khác nhân sinh thơ văn hoa mỹ.

Di Giang gật đầu: “Hảo, chúng ta cùng đi.”

...

Di Giang như thế nào cũng không nghĩ tới, sẽ tại đây loại thời điểm nhận được mục mục điện thoại.

Từ nàng thi đậu T đại rời nhà, mẹ con chi gian liên hệ số lần có thể đếm được trên đầu ngón tay. Nàng đam mạp là từ tuyệt vọng giục sinh ra tới, mà mẫu thân chỉ có ở dưng được với nàng thời điểm mới có thể gọi điện thoại tới, oán giận trong nhà tình huống lại như thế nào không tốt, cha kế công trình lại gặp được cái gì khó khăn.

Lúc này cũng không ngoại lệ. Mụ mụ ngay từ đầu còn mang theo điểm hưng phấn cùng vui mừng ngữ khí: “..... Ta nhìn cái kia phim phóng sự, không nghĩ tới người đầu óc rất lung lay a, chợ đêm sinh ý khá tốt đi? Một tháng kiếm bao nhiêu tiền a?”

Di Giang đương nhiên sẽ không nói cho nàng, chỉ hỏi: “Người có chuyện gì?”

“Ta muốn tìm người ba.....”

“Ta ba đã qua đời đã lâu, ta hiện tại không ba.”

“Chính là người Triệu thúc thúc.” Điện thoại kia đầu người bắt đầu trở nên nôn nóng lên, “Người nói người hoành cái gì? Nếu không phải lần trước người đem hấn cấp dọa sợ, hấn có việc gì cũng không dám đi tìm người, cũng không cùng ta thương lượng, hiện tại như thế nào sẽ đi tìm nữ nhân khác?”

Di Giang cười lạnh: “Ta đây hấn là thế nào? Làm hấn đánh, cho hấn tiền, tốt nhất lại cùng hấn ngủ, hảo giúp người coi chừng người nam nhân?”

“Hứa Di Giang!” Nàng mẹ then quá thành giận, “Đừng tưởng rằng cánh ngành liền ghê gớm, ta nếu không gật đầu, người liền gả chồng đều đừng nghĩ!”

“Ta gả cho ai? Đầu trục đầu sợ bị nắm tóc, người hiện tại lại không sợ mất mặt? Vậy người cùng cái kia vương bát đản trước kia như thế nào đối ta, nhưng thật ra lấy ra tới nói nói xem đầu!”

“Người..... Người cái đồ vong ân bội nghĩa.....”

“Còn có việc gì sao? Không có việc gì ta treo.”

Di Giang cắt đứt điện thoại, cảm xúc lại thật lâu khó bình, ngực phập phồng, cảm giác hô hấp đều khó khăn.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 62 đệ 62 chương

Chương 62

Tô hỉ nhạc lắc đầu: “Ta sau lại liền không đã nói với hần..... Phía trước là hần chủ động liên hệ ta, nói ta cũng ở T thành, hỏi ta có biết hay không nơi nào có thể tìm được Di Giang. Hần nói người cùng trong nhà thất liên thật lâu, hần cùng mục mục người đều lo lắng, tưởng cùng người tự tự..... Ta thừa nhận ta có tư tâm, ta không nghĩ làm hần thất vọng, mới làm hần ở nhà trẻ cửa chờ. Ta không nghĩ tới sẽ phát sinh như vậy sự, thực xin lỗi.....”

Sự tình qua đi vài tháng, đến nay hồi tưởng lên, nàng như cũ lòng còn sợ hãi.

Nàng như thế nào có thể nghĩ đến thân sinh phụ thân là cái loại này ở xã hội trong tin tức mới có thể nhìn đến tàn bạo sắc mặt đâu? Sau lại ở đồn công an mơ hồ nghe được Viên Tiểu Mang cùng cảnh sát nhắc tới hần còn đã từng cố ý xâm phạm hứa Di Giang, nàng tựa như vào đông hàn thiên lý bị người vào đầu bát một thân nước lạnh, cả người đều lãnh thấu.

Nàng thế mới biết nguyên lai ngàn ấy năm, Di Giang cũng không có trộm đi nàng thiếu hụt tình thương của cha, tương phản, nhưng thật ra thế nàng thừa nhận rồi rất nhiều vô pháp tưởng tượng đau khổ cùng áp lực.

Tùng Gia Hữu nhìn về phía bên cạnh Di Giang, nàng còn tính bình tĩnh, ánh mắt trước sau dừng ở tô hỉ nhạc trên người, hỏi nàng: “Người từ

rốt nhà trẻ công tác, còn có hôm nay trên mặt thương, cũng cùng hẳn có quan hệ sao?”

Nàng không có lập tức trả lời, một bên từng gia mậu nói tiếp nói: “Từ chức sự, là ta chủ ý. Hiểu biết đến nàng cùng Di Giang cha kế tăng này quan hệ lúc sau, ta cho rằng nàng không thích hợp lại chặt chẽ tiếp xúc Từng gia bất luận cái gì một người. Huống chi này đối chính nàng cùng nàng mụ mụ, cũng là một loại bảo hộ.”

“Người đã sớm biết chuyện này, vì cái gì không trực tiếp nói cho chúng ta biết?” Từng Gia Hữu hỏi.

“Thỉnh tô lão sư tới trong nhà giáo dương cầm là ta chủ ý, ta đương nhiên muốn phụ trách. Đến nỗi phía trước, loại này làm hết phận sự điều tra linh tinh sự tình vốn dĩ hẳn là từ người đi làm, ta còn tưởng rằng người đã sớm biết, chỉ là không sao cả đâu!”

“Người đây là châm chọc ta đối hài tử giám hộ không đủ đúng chỗ?”

Từng gia mậu cười cười: “Không, nói đến cùng, vẫn là ta khuyết điểm, sao trời cùng biển rộng dù sao cũng là ta hài tử.”

Không biết như thế nào, những lời này so mặt khác bất luận cái gì một câu đối hẳn đã kích đều càng trầm trọng.

Di Giang tựa hồ không đem bọn họ tranh chấp nghe đi vào. Nàng nghĩ đến đêm nay mụ mụ đánh tới kia thông điện thoại, nói cái gì Triệu Thành Khang gặp được phiền toái đi tìm mặt khác nữ nhân, tám phần chính là tìm tới vợ trước cùng vợ trước nữ nhi. Rốt cuộc hẳn đã biết tô hỉ nhạc công tác địa điểm, thời gian dài như vậy tiếp xúc xuống dưới, đối nàng đã có sinh hoạt quỹ đạo khẳng định cũng sờ đến rõ ràng, nếu hẳn kiêng kị phía chính mình có Từng Gia Hữu cùng Lương Ngũ người như vậy chống lưng, kia thật là thực dễ dàng liền thay đổi đầu đi hút thân sinh nữ nhi huyết.

Kết quả như thế nào, hôm nay tô hỉ nhạc trên mặt thương cũng đã thực có thể nói minh vấn đề.

Cắt không đứt, gỡ rối hơn, nàng cho rằng có thể cùng qua đi làm hoàn toàn cắt, trên thực tế nào có dễ dàng như vậy? Trước mắt này một cuộn chỉ rối, làm nàng cũng có chút mê mang, không biết nên như thế nào cho phải.

“Ta hôm nay tới tìm người, là tưởng nhắc nhở người trốn một trốn.” Tô hỉ nhạc rút cuộc cũng thu hồi nước mắt, đối Di Giang nói, “Ta ba hẳn gần nhất sinh bệnh, vội vã dùng tiền, cả người càng thêm hỉ nộ vô thường, ta sợ hẳn sẽ có cá chết lưới rách ý tưởng, ta nói..... Hẳn nghe không vào.”

“Cho nên hẳn đối với người động thủ?”

Tô hỉ nhạc lại gục đầu xuống. Đây là làm nàng cảm thấy nhất đau khó chịu nhất, phảng phất xác mình nàng phía trước sở hữu dự cảm bất hảo, sau đó từ bản nhân thân thủ đánh vỡ nàng nhiều năm như vậy tới đối phụ thân nhụ mộ chi tư.

Trên mặt thương sẽ khỏi hẳn, trong lòng thiếu hụt kia một khối ngược lại sụp đổ đến càng thêm lợi hại, có lẽ vĩnh viễn đều bỏ không thương.

“Ta hiểu được.”

Di Giang đứng lên, không lại nói khác, lập tức hướng trên lầu phòng đi.

Tùng Gia Hữu có điểm lo lắng nàng, nhìn nhìn đang ngồi mặt khác hai người, cũng đi theo nàng lên lầu đi.

Tùng gia mậ nhìn chăm chăm tô hỉ nhạc trên mặt thương, trừu đi rồi nàng nắm trong tay túi chườm nước đá, đối chính mình đầu ngón tay dán ở nàng lạnh lẽo gương mặt, mê hoặc nói: “Xem ra người đêm nay chỉ có thể để lại, muốn hay không đến ta phóng gian tới ngồi ngồi?”

...

Di Giang thu thập hảo sạch sẽ quần áo vào phòng tắm, Tùng Gia Hữu ngạnh chen vào tới, trở tay khóa lại môn.

“Đừng náo loạn, ta chỉ nghĩ hảo hảo tắm rửa một cái.”

“Không nháo, ta bồi người cùng nhau tẩy.”

Này vẫn là hẳn phòng phòng tắm đâu, nàng sợ buổi tối ở hài tử bên kia tắm rửa đánh thức bọn họ, hẳn riêng mượn cho nàng dùng, tổng muốn thu điểm “Lợi tức”.

Di Giang chỉ có thể từ hẳn đi.

Cởi quần áo, hai người trần truồng đối diện nhau, hẳn biết nàng trong lòng đề nặng chuyện này, thật liền không nháo nàng, tri kỷ mà giúp nàng đem rơi xuống tóc mái đừng xuất phát búi tóc mới mở ra vòi hoa sen, ào ào thủy mặc hạ, hẳn đem xà phòng sát ở tắm tiêu tổn, xoa ra phong phú bọt biển, sau đó hương trên người nàng mát.

Nàng thân thể là bóng loáng mật sắc, một đoàn đoàn trắng nõn bọt biển bơi lên đi, giống mật ong bánh kem thượng bơ, vô cùng mê người.

Hẳn tựa hồ cảm thấy kia tắm hoa không dùng tốt, trực tiếp thượng thủ mát, lòng bàn tay độ cung cùng độ ấm đều đi theo nàng thân thể đường cong đi, không cười một cái qua lại, đôi tay cũng trở nên không đủ dùng, vì thế lại đổi thân thể của mình, sở hữu bọt biển bơi trên trên người mình, sau đó ôm nàng chậm rãi đẩy đều.

“Tô hỉ nhạc nói, người nghe lọt được cũng đừng quá lo lắng, có ta ở đây, sẽ không làm hẳn lại thương tổn người.”

“Ân, kỳ thật liên tính trốn, ta cũng không biết nên trốn đến chỗ nào đi.”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 63 đệ 63 chương

Chương 63

Di Giang là con gái một, từ nhỏ chưa từng có huynh đệ tỷ muội, hiện giờ lại nói tiếp, tô hỉ nhạc cùng nàng cũng coi như là nào đó trình độ thượng tỷ muội.

Chỉ là tầng này quan hệ làm tô hỉ nhạc càng thêm không có biện pháp thân nhiên đối mặt nàng, cho dù ở tạm cùng dưới mái hiên, trừ bỏ cùng bọn nhỏ ở chung khi tất yếu giao lưu, nàng cơ hồ nơi chốn tránh đi Di Giang, liền ánh mắt đều bất chính mặt giao hội.

Bọn nhỏ đều ngủ trưa về sau, Di Giang đến nàng phòng gõ gõ môn: “Có thể tiến vào sao?”

Nàng vốn dĩ ngồi ở bên cửa sổ đọc sách, tức khắc có điểm thụ sủng nhược kinh bộ dáng, vội vàng buông trong tay sách vở, đứng lên nói: “Mời vào đi.”

Di Giang liếc đến kia quyển sách thư danh, cư nhiên là Lý ngân hà sở 《ngược / luyện văn hóa phụ》.

Nàng hơi chút có điểm nho nhỏ kinh ngạc, ngược lại lại cảm thấy chính mình quá vào trước là chủ, không nên bởi vì tô hỉ nhạc thoát nhìn văn tinh ôn nhu liền nhận định nhân gia chỉ có thể xem 《Hoàng Tử Bé》 loại này hoàn toàn chữa khỏi hệ thư.

Đọc yêu thích là phi thường cá nhân đồ vật, nhân sinh mà tò mò, đối chính mình không hiểu biết sự tình muốn tìm được con đường đi tìm hiểu cũng là hoàn toàn có thể lý giải.

“Người thích đọc sách nói, bên kia pha lê ánh mặt trời phòng hấn là có rất nhiều lựa chọn, ta có thể bồi người cùng đi chọn.”

Tô hỉ nhạc không nghĩ tới nàng gần nhất sẽ nói cái này, có điểm ngượng ngùng: “Ân, từng tiên sinh cũng cùng ta nói như vậy.”

Từ khi từng gia mậ sau khi trở về, nàng trong miệng từng tiên sinh tựa hồ liền đơn chỉ hấn một người.

Di Giang cười cười: “Hai người các người giống như thực chơi thân.”

“Không có không có, ta chỉ là..... Rất bội phục hấn.”

“Bởi vì hấn đã sớm biết người là ai?”

“Ân, hơn nữa hấn còn nhắc nhở quá ta không cần đối người kia lưu giữ chờ mong.” Nàng chua xót cười, “Là ta không chịu nghe hấn khuyên bảo, không có biện pháp, ai làm ta từ nhỏ liền rất khát vọng tình thương của cha đâu?”

“Kỳ thật ta cũng là, ta ba ba qua đời sớm, ta cũng hy vọng hấn có thể bồi ta lớn lên, nhưng trên thế giới sự chính là như vậy bất tận như người ý.”

“Ta trước kia còn hâm mộ người, đương nhiên sau lại cũng lạnh lẽ oán quá người, thiết tưởng thật nhiều gặp được người khi tình hình, như thế nào cũng chưa nghĩ đến sẽ là như vậy.”

“Đều đi qua, không cần lại để ở trong lòng.”

“Người người thật sự thực hảo.” Tô hỉ nhạc đôi mắt đỏ lên, “Sao trời cùng biển rộng thực may mắn, bọn họ sẽ không giống chúng ta như vậy.”

“Mụ mụ người thế nào, thân thể hảo sao? Hiện tại ở nơi nào?”

Tô hỉ nhạc biết nàng là quan tâm mẫu thân an toàn, nói: “Nàng còn hảo, bọn họ rốt cuộc đã làm phu thê, nàng thực hiểu biết người nọ cái gì đức hạnh, không để ý đến hần, hiện tại đi thân thích gia ở tạm. Chờ hần không hề dây dưa thời điểm, lại về nhà đi.”

“Mụ mụ người đem người chiếu cố rất khá đi?”

“Ân, chúng ta từ nhỏ sống nương tựa lẫn nhau, nàng thậm chí vì ta đều không có tái giá người, hy sinh rất nhiều. Ta hiện tại lớn nhất động lực chính là nỗ lực công tác, hảo hảo hiếu thuận nàng.”

Như vậy ít nhất vẫn là so nàng muốn may mắn một ít, Di Giang không khỏi lộ ra chút hâm mộ thần sắc.

“Lúc sau người có tính toán gì không?”

“Ta còn là tưởng về nhà đi, bên kia tuy rằng không có T thành phần hoa, nhưng ly ta mụ mụ gần một chút, cũng phương tiện chiếu cố nàng.”

Di Giang tổng cảm giác lời này còn chưa nói xong, hần là còn tiếp một câu “Nhưng là”, nhưng Tô hỉ nhạc không có nói thêm gì nữa.

“Vậy người trước tạm thời ở nơi này đi, ngũ ca phái người lại đây, hần là vẫn là tương đối an toàn, ta tin tưởng người kia không dám tùy tiện đến nơi này tới giường oai.”

Bất tri bất giác, Triệu Thành Khang đến các nàng trong miệng đều biến thành không muốn đề cập “Người kia”.

“Người cũng không cần cố ý tránh đi ta, ta nói rồi, chuyện quá khứ đã qua đi, chúng ta không cần bởi vì người khác phạm sai trừng phạt lẫn nhau.” Di Giang từ trong túi lấy ra một trương điện ảnh phiếu cho nàng,

“Ta cùng ba cái tiểu bằng hữu ước hảo thứ sáu buổi chiều đi xem mới vừa chiếu phim phim hoạt hình, người cũng cùng nhau đến đây đi!”

Tô hỉ nhạc đem phiếu gặt gao nắm chặt ở trong tay: “Hảo.”

Nhưng mà tới rồi thứ sáu, sáng sớm tô hỉ nhạc liền đi ra ngoài, để lại tờ giấy nói cho Di Giang nói nàng mù mù đến T thành tới tìm nàng, nàng muốn đi ga tàu cao tốc tiếp người sau đó an trí một chút.

Di Giang có điểm lo lắng: “Ta nhớ rõ nàng nói nàng mù mù gần nhất ở thân thích gia ở tạm, như thế nào đột nhiên lại đến nơi đây tới?”

“Có thể là không yên lòng nàng, đặc biệt chạy tới.” Tùng Gia Hữu nhìn ra nàng bất an, “Không có việc gì, hai người bọn nàng có cái bạn, rõ như ban ngày người nọ cũng không dám thế nào. Không phải muốn xem điện ảnh sao? Ta cùng các người đi.”

Di Giang vì thế thỉnh Lương Ngũ phái tới a hoa lưu tại sơn phòng, nếu là tô hỉ nhạc đã trở lại, cũng hảo có thể chiếu ứng lẫn nhau.

Tùng Gia Hữu cười nàng buồn lo vô cớ: “Người không phát hiện ta đại ca cũng là sáng sớm liền không ở nhà sao? Người cho rằng hẳn sẽ yên tâm cái kia tiểu bạch thỏ một người chạy ra đi?”

Nói cũng là, tùng gia mật nhất hiệu phòng ngựa chu đáo, hẳn nếu quyết định bảo hộ người nào, nhất định sớm có kế hoạch.

Vì thế bọn họ mang theo ba cái hài tử cùng đi xem điện ảnh, không nghĩ tới một hồi về đến nhà liền nghe nói đã xảy ra chuyện.

Triệu Thành Khang đã chết.

Di Giang nửa ngày không hồi thần được, hỏi a hoa: “Chết như thế nào?”

“Nghe nói là tô lão sư đem hãn từ trên lầu đẩy xuống ngã chết.”

A hoa biểu kỳ chính mình cũng không phải đặc biệt rõ ràng, tòng gia mậ vôi vàng đã trở lại một chuyến, truyền đạt tin tức này lúc sau lại vôi vàng đi rồi.

Tùng Gia Hữu đề đề nàng bả vai: “Đừng có gấp, người bồi mấy cái hài tử, ta đi xem sao lại thế này.”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 64 đệ 64 chương

Chương 69

Dương hải phân tới ngày đó, Di Giang thậm chí không nói cho Tùng Gia Hữu.

Các nàng đi một chuyến đồn công an, lại cùng tùng gia mật luật sư gặp mặt.

Từ tô tân ngọc làm ủy thác, hăn trước mắt đã là tô hi nhạc đại biểu luật sư.

Đều gả quá Triệu Thành Khang hai nữ nhân ước chừng cũng chưa nghĩ tới sẽ tại đây loại tình hình hạ chạm mặt, lẫn nhau cũng không nói gì, đặc biệt dương hải phân còn bày ra kiêu căng ngạo mạn bộ dáng.

Sắp chia tay thời điểm rốt cuộc không nhịn xuống: “Ta liền biết lão Triệu đi tìm người không có chuyện gì tốt nhi, hiện tại đem mệnh ném không nói, người nữ nhi cả đời cũng đáp đi vào, người cao hứng?”

“Mẹ!” Di Giang thật sự không nghĩ xem nàng như vậy sắc mặt tiếp tục rêu rao, hướng sắc mặt nhợt nhạt tô tân ngọc nói hai câu xin lỗi nói, liền chạy nhanh đem nàng kéo đi ra ngoài.

“Hừ, người kéo ta làm gì? Ta lời chứng chính là đối nàng nữ nhi có lợi, nàng hăn là ba quỳ chín lạy lại đây cảm kích ta, nhà của chúng ta người

nơi nào thực xin lỗi các nàng!”

Di Giang buông ra tay: “Đúng vậy, nếu thật sự yêu cầu, nhân gia mù mù là sẽ ba quỳ chín lạy tới cầu người, chỉ cần có thể cứu nữ nhi. Ta đây đâu? Nếu hôm nay ra như vậy sự tình người là ta, người sẽ giống tô a di cứu hỉ nhạc như vậy liệu mạng tới cứu ta sao?”

“Người đang nói cái gì ngốc lời nói, người như thế nào sẽ ra loại sự tình này? Lại nói người không phải có bạn trai sao? Liên hài tử đều có, hẳn không phải nhất hẳn là cho người chống lưng người?”

Di Giang cũng không Triệu Thành Khang có thể bảo thủ cái gì bí mật, hẳn biết đến sự khẳng định cũng đều nói cho dương hải phân. Làm thân mù, nàng cũng không tế hỏi hài tử là như thế nào sinh, dù sao chỉ cần biết rằng là cho kẻ có tiền sinh là được, ở trong mắt nàng cái này nữ nhi sợ là đã sớm không trong sạch, cũng không trông cậy vào nàng thật sự còn có thể gả chồng, có hài tử có thể trông cậy vào, cơm ngon rượu say quá ngày lành cũng giống nhau.

Di Giang dạ dày một trận run rẩy, phát khai nàng leo lên tới tay: “Người hỏi khách sạn đi thôi, luật sư có việc cho ta biết, ta lại liên hệ người.”

Dương hải phân đương nhiên không chịu buông tha tốt như vậy cơ hội, khó được thân thiện: “Ta hỏi khách sạn cũng là một người đợi, không bằng thưởng người chỗ đó nhìn xem? Người hiện tại trụ chỗ nào a, phòng ở lớn không lớn, nhiều ít bình phương?”

Nàng cười lạnh: “Ta trụ địa phương lớn đâu, kia thì thế nào, người còn tưởng bất động sản chứng cho ta thêm tên?”

“Đúng vậy, này không phải theo lý thường hẳn là sao! Người nếu không không biết xấu hổ, từ ta cái này dương mẹ nó tới giúp người mở

miệng. Vừa lúc, ta còn không có gặp qua người bạn trai đâu, sẵn cơ hội này cho người trấn cửa ải.”

“Ta bạn trai hẳn tùy tâm sở dục quán, là cái Hồn Thế Ma Vương, gặp mặt ta sợ dọa hư người, lại làm ra cái cái gì ngoài ý muốn tới, tất cả mọi người đều ăn không tiêu.”

...

Di Giang gân mặt kiệt lực về đến nhà, Tùng Gia Hữu cũng vừa lúc trở về, xem nàng giống như rất mệt bộ dáng, liền hỏi nàng: “Hôm nay lại đi xem tô hỉ nhạc, vẫn là đi xem nàng mù mù?”

“Đều không phải.” Nàng dừng một chút, vẫn là nói cho hẳn, “Ta mẹ tới, từ luật sư mang theo đi cung cấp lời chứng.”

Tùng Gia Hữu khiếp sợ: “Mẹ người tới? Chuyện khi nào nhi, người như thế nào hiện tại mới nói cho ta a?”

“Ta đều an bài hảo, khách sạn, ăn cơm, tiền xe..... Chính nàng có thể chiếu cố hảo tự mình, liền không nghĩ phiền toái người.” Nói xong xem hẳn giống như tức giận, liền hỏi, “Làm sao vậy?”

“Không có gì..... Liền cảm thấy ta giống như nhận không ra người dường như.”

Di Giang tiến sát hẳn trong lòng ngực: “Không phải người nhận không ra người, là ta.”

Hẳn sửng sốt một chút: “Như thế nào nói như vậy?”

“Ta cùng nàng thật nhiều năm không gặp mặt, nàng cũng biết ta đã sinh hài tử. Vốn dĩ ta nhiều ít còn nghĩ tới, gặp mặt muốn như thế nào cùng nàng nói biến sao trời mệnh mông sự, kết quả nàng căn bản đề cũng chưa

đề.” Nàng cười khố, “Ta sinh mệnh quan trọng nhất bộ phận, nàng đều không để bụng, lại làm người cùng nàng gặp mặt, ta sợ cuối cùng là ta tự rước lấy nhục.”

“Người đừng nói như vậy, nàng người như vậy vốn dĩ cũng không xứng làm mẫu thân.”

“Cho nên ta là thực lực khuyên lui, hy vọng nàng không cần lại ở ta trên người nghĩ cách, phụng dưỡng nàng sống quãng đời còn lại là ta nghĩa vụ, cũng là ta có thể làm được cực hạn.”

Đến nỗi mẹ con thân tình gì đó, trước kia liền cơ hồ không có, hiện tại có hay không nàng cũng không phải như vậy để ý.

Dù vậy, Tùng Gia Hữu vẫn là có thể cảm giác được nàng khố sợ, ôm nàng ở trong ngực: “Chúng ta không đề cập tới nàng, nói nói tô hỉ nhạc chuyện này đi!”

Di Giang lập tức ngồi dậy xem hẩn: “Ta hôm nay mới thấy luật sư, nghe nói có thể tìm người bảo lãnh hậu thẩm, người bên kia có cái gì tân tiến triển sao?”

Tùng Gia Hữu không nhiều lời, mở ra di động lục soát ra tin tức cho nàng xem.

Di Giang thật đúng là không nghĩ tới như vậy một cộc nhìn như gia đình tranh cãi án tử thế nhưng thượng tin tức hot search, giống tưới nước tiến chào đầu, khiến cho mãnh liệt hưởng ứng.

“Đây là.....”

“Xã hội dư luận, án tử còn không có định tính, hiện tại có loại này nghiêng về một phía duy trì phòng vệ chính đáng xã hội dư luận, đối nàng là rất có chỗ tốt.”

Không sai, phòng vệ chính đáng nhận định là rất khó, tiền lệ quá ít, thậm chí không dám phán. Nhưng hiện giờ tin tức thời đại, dư luận phảng phất cũng nói rõ nào đó mộc mạc chính nghĩa đi hướng, chỉ cần có nguyên vẹn chứng cứ duy trì, phòng vệ chính đáng cũng đều không phải là không có khả năng.

Tô hỉ nhạc luật sư đã là hình sự biện hộ giới tốt nhất luật sư, cũng đặc biệt am hiểu mở rộng như vậy xã hội ảnh hưởng. Triệu Thành Khang bị đẩy xuống lầu đến chết chỉ là kết quả, toàn bộ kỳ thật quá trình liên tục số chu thậm chí mấy tháng, hẳn đánh chửi tô hỉ nhạc đều có người chứng kiến thấy, lúc trước lại có ngược đãi Di Giang, bên đường ẩu đả nàng báo án ký lục, quấy rầy tô tân ngọc đòi tiền khi cũng từng có báo nguy ký lục, sau lại theo dõi nàng đến T thành tới tìm nữ nhi, cũng có đường sắt phương diện mua phiếu hệ thống chứng minh cùng video theo dõi.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 65 đệ 65 chương

Chương 70

Di Giang không có động, cũng không động đậy.

Tùng Gia Hữu xem nàng cũng quái quái, liền đem nàng trong tay đồ vật cầm qua đi, mới nhìn hai mắt, thần sắc liền cứng lại rồi.

“Đây là cái gì..... Trò đùa dai sao?” Hãn cơ hồ không thể tin được chính mình nhìn đến kết luận, “Sao trời cùng biển rộng là ta hài tử? Ai như vậy nhảm chán, lấy loại chuyện này nói giỡn!”

Di Giang cũng chậm rãi từ khiếp sợ trung hoãn quá mức nhi tới, thân thể phảng phất tan giá giống nhau mềm đi xuống: “Không phải vui đùa, là thật sự.”

Chuyện tới hiện giờ, đã giấu không được.

Tùng Gia Hữu căn bản không thể tin được chính mình nghe được cái gì, hảo sau một lúc lâu mới gian nan mà mở miệng: “Người nói năm đó Tiêu Nhã dùng ta..... Làm phôi thai nhỏ trồng? Sao trời cùng biển rộng là ta hài tử?”

“Ân.”

“Nàng vì cái gì làm như vậy?”

“Không có vì cái gì, đại khái..... Là vì lẩn tránh nguy hiểm đi!” Nàng cười khổ, “Không phải đại ca người hài tử, ta liền không khả năng đối hãn ôm có ý tưởng không an phận.”

“Người đã sớm biết chuyện này? Khi nào biết đến, vì cái gì hiện tại mới nói cho ta?”

Không, nếu không phải hãn hôm nay vừa lúc trở về, nếu không phải tô hỉ nhạc vừa lúc đêm này phân báo cáo giao cho nàng trong tay bị hãn nhìn đến, hãn vẫn chưa hay biết gì đi?

Hãn là hài tử thân sinh phụ thân, lại là toàn thế giới cuối cùng một cái biết chuyện này đồ gốc!

Nàng hứa Di Giang nguyên lai đã sớm biết sự tình chân tướng.

Bọn họ chi gian tốt nhất ràng buộc là sao trời cùng biển rộng, lớn nhất chướng ngại cũng vẫn luôn là bọn họ, trở thành một đạo cơ hồ vượt bất quá đi khám, cho nên hai người cảm tình mới bước đi duy gian.

Nhưng mà hiện tại lại nói cho hãn, nguyên lai nàng cái gì đều biết, chỉ là không nói cho hãn thôi, thà rằng trơ mắt nhìn hài tử kêu hãn nhị thúc.

Hãn tự cho mình thông minh, lại bị nàng lừa gạt nhiều như vậy thứ!

Hiện tại nói cho hãn chân tướng, trông cậy vào hãn có cái dạng nào phản ứng đâu? Mừng rỡ như điên sao?

Nhưng hãn vì cái gì cảm giác đầu tiên nảy lên tới là phẫn hận cùng tiếc nuối đâu?

“..... Thực xin lỗi.”

Có lẽ là lúc này bất luận cái gì giải thích đều có vẻ quá tái nhợt, Di Giang nói xong lời cuối cùng cũng chỉ có này một câu, nhất có thể biểu đạt

nàng tưởng lời nói.

Tùng Gia Hữu xoay người liền bước đi đi ra ngoài, khai lên xe, giồng sao băng giồng nhau đánh cái toàn rời đi.

...

Quán bar tiếng người ồn ào, âm nhạc ồn ào náo động.

Dung Chiêu nghe xong Tùng Gia Hữu lời nói, thiếu chút nữa cười chết, vỗ hấn bả vai nói: “Đây là chuyện tốt nhi a, người buồn rầu cái gì nha? Trong một đêm lão bà hài tử đều tề, còn chạy nơi này tới mượn rượu tưới sâu!”

“Hi đương cha, tính cái gì chuyện tốt!”

“Hi đương cha chính là đại ca người hảo sao? Hấn không minh bạch đỉnh hài tử hấn ba hàm nhi, chấn nhiều ít đào hoa a, kết quả là mới phát hiện hài tử không phải chính mình, lão bà cũng không còn nữa, muốn so thăm người có thể so bất quá hấn.”

Tùng Gia Hữu hừ một tiếng: “Hấn đã sớm biết hài tử không phải hấn, mỗi một bước đều là tính kế, người cho rằng hấn sẽ có hại sao?”

“Vậy người liền ngấm lại hứa Di Giang đi, nàng ăn như vậy nhiều khổ, không quá cái gì ngày lành đi? Nàng vì cái gì lừa người, nếu không có khổ trung, sớm một chút nói cho người đối nàng lại không có gì chỗ hỏng.”

Tùng Gia Hữu trầm mặc, hấn cũng biết Di Giang trải qua quá cái gì, nhiều năm như vậy nhất không dễ dàng người chính là hấn.

Hấn không phải quái nàng, nhưng ngấm lại phí thời gian mấy năm nay, luôn là ý nan bình.

“Lại nếu không liền xem hài tử trên mặt đi, bọn họ vẫn luôn là trạm người bên này duy trì người, biết người chính là ba ba nên có bao nhiêu vui vẻ.” Dung Chiêu hoãn khẩu khí, nhớ lại cái gì dường như cười, “Năm đó ta còn nói không nghĩ kết hôn đâu, chính là nhìn mẫu tử rúc vào cùng nhau, cảm giác chân đều không phải chính mình, đều không nghĩ bán ra kia đạo môn. Ta khi đó mới biết được chính mình kiên trì có bao nhiêu buồn cười, ta không phải không nghĩ kết hôn, chỉ là không có gặp được thích hợp người. Người khí về khí, nhưng đem năm hảo độ, đừng đến lúc đó giống ta giống nhau lại muốn truy đã có thể khó khăn. Vạn nhất nàng lại đi.....”

Tùng Gia Hữu trong lòng giật mình: “Nàng sẽ đi sao?”

“why not?” Dung Chiêu cười nhạt, “Đến chỗ nào không phải quá a, làm gì phi cùng các người Tùng gia người cột vào một khối? Hiện tại lời nói cũng nói rõ ràng, nếu là các người ca hai đều không tiếp thu sự thật này, nàng dứt khoát chính mình mang theo hài tử quá, chỉ cần Tùng gia mật đồng ý là được, rốt cuộc hài tử trên danh nghĩa vẫn là hần.”

Một ngữ bình tĩnh người trong mộng, Tùng Gia Hữu một ngụm uống sạch trước mặt rượu, phanh đem cái ly hướng trên bàn ngăn: “Đi rồi, hôm nào lại ước.”

Dung Chiêu chậm rãi uống chính mình cái ly rượu, chỉ cười không nói.

Lại ước cũng nên thỉnh hần uống rượu mừng.

Tùng Gia Hữu về đến nhà, bỗng nhiên có loại dường như đã có mấy đời cảm giác.

Phòng ở vẫn là cái kia phòng ở, nhưng hết thay phảng phất lại đều không giống nhau.

Mấy cái hài tử vẫn cứ ở trong sân cùng tiểu hùng chơi đùa. Tiểu hùng đã hoàn toàn trưởng thành đại cầu, nhìn đến hần như cũ đặc biệt nhiệt tình, mặc kệ rất xa đều chạy như bay lại đây, dùng sức ở hần dưới chân quay cuồng, cọ xát, thẳng đến khoảng thời gian trước hần phát hiện chính mình ống quần dính vào không rõ vật chất.....

Di Giang cười nói, tiểu hùng là cái đại cô nương, tới rồi tình đậu sơ khai tuổi tác, vì thế quyết đoán cho nàng mặc vào sinh lý quần.

Cho nên hần ống quần thượng những cái đó là cầu XX sao? Hần tức giận đến quá sức, không bao giờ chịu làm tiểu hùng đến gần rồi, chính là lại không đành lòng nhắc chân đá nó, này cầu hiện tại đứng lên có nửa người cao, đều có thể đem hần cấp phác gục.

Tỷ như hôm nay, hần bắt quá cả đêm không trở về, tiểu hùng tưởng niệm nhiệt tình liền thúc đẩy nó chạy như bay tới, lấy sét đánh không kịp bưng tai chỉ thể đem hần phác gục trên mặt đất, đối với hần mặt chính là một đốn liếm.

Sao trời, biển rộng cùng tiểu mỹ đều chạy tới, tiểu mỹ cảm khái: “Oa, tiểu hùng quả nhiên thích nhất nhị thúc nha!”

“Đúng rồi!” Biển rộng hát đệm nói, “Cùng chúng ta giống nhau, chúng ta cũng thích nhất nhị thúc.”

Dung Chiêu nói rất đúng, lại có cái gì không cam lòng, đối mặt bọn nhỏ này phân thiệt tình cũng đều bình ổn.

Hần là có tiếc nuối, nhưng bọn nhỏ liền không có sao? Di Giang không có sao?

Thậm chí từng gia mậ, đã qua đời Tiêu Nhã, lại cái nào không có tiếc nuối?

Quá khứ tiếc nuối có đủ loại nguyên nhân, nhưng có lẽ chính là này đó tiếc nuối mới làm cho bọn họ có thể đi đến hôm nay này một bước, cái gọi là Tái ông mất ngựa nào biết phi phúc đạo lý, không chân chính cảm nhận được là sẽ không hiểu.

Hắn ngồi ở trên cỏ ngồi dậy, néo néo sao trời cùng biển rộng khuôn mặt: “Các người mù mù đâu, không cùng các người cùng nhau chơi?”

“Nàng đi ra ngoài nha!”

Tùng Gia Hữu một lòng đi xuống rơi lại trụ: “Đi đâu, có hay không nói cái gì thời điểm trở về?”

Bọn nhỏ lắc đầu: “Hôm nay buổi sáng liền đi ra ngoài, nói buổi chiều Lương thúc thúc sẽ đến tiếp chúng ta đi Ngụy nhiều hơn gia thịt nướng, tiểu mỹ còn chưa có đi quá đâu!”

“Lương Ngũ tới?”

“Đúng rồi!” Tiểu mỹ giòn sinh địa trả lời, giơ tay hướng trong phòng một lóng tay, “Ba ba ở bên trong, cùng sao trời cùng biển rộng ba ba nói chuyện.”

Trước kia không biết còn chưa tính, hiện tại đã biết chân tướng, hẳn thật sự rồi cuộc không thể chịu đựng được lại có người đem hắn đại ca làm như bọn nhỏ ba ba.

Sao trời cùng biển rộng xem hắn sắc mặt không lớn đối, liền hỏi: “Nhị thúc, người làm sao vậy? Người ngày hôm qua đã chạy đi đâu?”

“Ngày hôm qua đã xảy ra điểm đại nhân sự, ta..... Đi ra ngoài thay đổi tâm tình.”

“Đại nhân sự là chuyện gì?”

Hắn không trả lời, mặt mày lại mềm xuống dưới: “Ta hỏi các người, nếu ta làm các người ba ba, các người cảm thấy thế nào?”

Sao trời cùng biển rộng liếc nhau: “Có thể chứ? Người có thể khi chúng ta ba ba sao?”

“Mụ mụ đồng ý sao? Ba ba..... Hiện tại ba ba, hẳn đồng ý sao?”

“Ân, nếu đều đồng ý.”

Hai đứa nhỏ lại nhìn nhau liếc mắt một cái, đột nhiên hoan hô kêu to bổ nhào vào hắn trên người: “Thật tốt quá thật tốt quá, ngày hôm qua mụ mụ cùng chúng ta nói thời điểm chúng ta còn không dám tin tưởng! Úc gia, là thật sự, nhị thúc thật sự có thể làm ba ba!”

Lại lần nữa ngưỡng mặt ngã vào trên cỏ, Tùng Gia Hữu nhìn đỉnh đầu chói lọi thái dương, trong lòng cuối cùng một chút khói mù tựa hồ cũng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Lương Ngũ từ phòng khách đi đến trong viện tới, nhìn đến phụ tử ba người nháo thành một đoàn tình hình, buồn bã mất mát.

Sinh mệnh quan trọng nhất người không còn nữa, như vậy hạnh phúc đại khái cũng đem từ đây cùng hắn vô duyên.

Hắn triều tiểu mỹ vẫy vẫy tay: “Lại đây, chúng ta không sai biệt lắm nên xuất phát.”

Tiểu mỹ còn có điểm chuyên bất quá cong tới: “Ba ba, tòng nhị thúc nói phải làm biển rộng bọn họ ba ba, vì cái gì còn có thể như vậy nha? Kia Di Giang dì có phải hay không liền không thể khi ta mụ mụ?”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 66 phiên ngoại — giống như vậy thâm ái (1)

Đặt mua tỉ lệ không đủ 60% sẽ nhìn đến lặp lại phòng trộm chương

“Ta không có mạo phạm ý tứ, ta là cái đồ tham ăn, phía trước ở video trang web xem ăn bá thời điểm nhìn đến một cái vũng hồng bánh rán quán, quán chủ thật xinh đẹp, cùng người rất giống, ta không biết có phải hay không ta nhìn lầm rồi, vẫn là.....”

“Người không nhìn lầm, xác thật là nàng không sai.” Tùng Gia Hữu dịch đến Di Giang bên người, một lần nữa bắt lấy tay nàng, “Nàng nhàn rồi không có việc gì liền thích làm ăn, có bằng hữu tổng từ Thái Lan mang mới mẻ trái cây tới, ăn không hết nàng liền lấy tới nấu ăn cùng điểm tâm. Bày quán hoàn toàn là vì thỏa mãn bọn nhỏ lòng hiếu kỳ, cũng làm cho bọn họ từ nhỏ thể hội lao động không dễ.”

“Làm mụ mụ như vậy tự tay làm lấy thật sự thực không dễ dàng.” Chiêu sinh lão sư nhin không được khen nói, “Khó trách hai đứa nhỏ cũng như vậy hiểu chuyện.”

Lại hàn huyền hai câu, sao trời cùng biển rộng cũng ngủ ngon ngủ trưa rời giường, ở trong sân cười đùa truy đuổi.

“Chúng ta đây liền không quấy rầy, có chính thức thông tri, viên trường sẽ lại liên hệ các người.”

Hai vị lão sư đứng dậy chuẩn bị rời đi, đi tới cửa bị biển rộng thấy được, hần xa xa kêu một tiếng nhạc nhạc lão sư, liền mang theo sao trời chạy tới, một hai phải cùng nàng chơi trong chốc lát.

Di Giang có chút khẩn trương, sợ biển rộng bọn họ xưng hô lòi.

Tùng Gia Hữu nói: “Không cần lo lắng, ta theo chân bọn họ chơi trò chơi còn không có kết thúc, sẽ không lộ tẩy.”

“Cái gì trò chơi?”

“Trời tối phía trước, chúng ta đều là ẩn hình người, ai trước kêu đối phương xưng hô, ai liền thua.”

Như vậy cũng đúng? Khó trách biển rộng bọn họ đôi mắt lão hường hần nơi này ngó, chạy tới muốn gọi bọn họ cũng cùng nhau chơi thời điểm, còn cố ý từ hần phía sau vòng thật lớn cái vòng luân quân, tưởng kéo hần tay lại không dám kéo.

Tùng Gia Hữu cũng làm bộ nhìn không tới bọn họ, ngẩng lên đầu thổi huyết sáo.

Tô hỉ nhạc cùng hai cái tiểu bằng hữu lại nói hai câu lạng lẽ lời nói mới đi. Di Giang hỏi bọn hần: “Lão sư vừa rồi cùng các người nói cái gì?”

“Bí mật.”

“Kính hỉ.”

Biển rộng sờ sờ cái mũi: “Ai, người nói như thế nào ra tới?”

Sao trời ngậy thơ: “Không có oa, lão sư chỉ nói qua mấy ngày sẽ có kính hỉ, ta lại không biết là cái gì kính hỉ.”

Di Giang cười cười: “Hai người các người muốn cùng nhau thưởng nhà trẻ, vui không?”

“Vui vè!” Lúc này là trăm miệng một lời.

Buổi tối hống bọn họ ngủ, hai cái tiểu gia hỏa nhất định phải nàng ngủ trung gian, sau đó một bên một cái toản trong ổ chăn dựa vào bên người nàng.

Tâm đều uất ấm.

Tùng Gia Hữu đẩy cửa, ý bảo nàng ra tới một chút.

Sao trời đã ngủ rồi, nha đầu này hợp với mấy vấn đề không hề làm nũng muốn nhệ thúc kể chuyện xưa, hẳn trong lòng thật là có điểm vắng vè.

Di Giang muốn đứng dậy, bị biển rộng kéo lấy tay, hẳn còn không có hoàn toàn ngủ, mơ mơ hồ hồ mà chỉ vào Tùng Gia Hữu hỏi: “Cái kia..... Mụ mụ, người có thể nhìn đến cái kia sao? Có thể nhìn đến sao?”

Di Giang buồn cười: “Có thể nhìn đến a, các người ẩn thân thuật đối ta không có hiệu quả, làm sao vậy?”

“Người có thể hay không nói với hẳn, ngày mai không chơi ẩn thân trò chơi, ta muốn cho hẳn dạy ta ngoạn nhạc cao.....”

Sao trời đã sớm phá công, một ngum một cái nhệ thúc kêu không biết nhiều thân thiết. Chỉ có một lớn một nhỏ hai cái ấu trĩ nam nhân ở cơm chiều trên bàn cơm đều còn đương đối phương trong suốt, phảng phất phân cao thấp dường như, ai cũng không trước kêu đối phương một tiếng.

Tắm rửa thời điểm, biển rộng cảm xúc có điểm hạ xuống, hẳn thấy được sao trời khi tắm chơi kia bộ món đồ chơi mới, chính hẳn chọn chính

là một bộ nhạc cao, đều là Tùng Gia Hữu cho bọn hăn mua, nói tốt dạy hăn chơi, hiện tại.....

Hăn không thích cái này “Ấn hình người” trò chơi.

Di Giang hống ngủ biển rộng, mới rón ra rón rén ra khỏi phòng.

“Tiểu gia hỏa nhóm quá hưng phấn không chịu ngủ?”

Nàng lắc đầu: “Người về sau đừng theo chân bọn họ chơi hôm nay loại này ‘trò chơi’, biển rộng tâm tư trọng, sợ người thật sự không để ý tới hăn.”

Này đối thoại như thế nào nghe đều giống một đôi chân chính dục nhi tiểu phu thê.

Tùng Gia Hữu dấu hạ trong lòng cái loại này kỳ dị cảm, ừ một tiếng, mới hỏi: “Hôm nay tới cái kia nhạc nhạc lão sư, người phía trước nhận thức?”

“Không quen biết, làm sao vậy?” Là đi nhà trẻ sự có cái gì biến hóa sao?

“Không có gì, ta xem người cùng nàng cư nhiên liêu đến lên, cho nên hỏi một chút.” Hăn liếc nàng liếc mắt một cái, “Đều nói Tùng gia đi nhà trẻ sẽ không có vấn đề, người như vậy khẩn trương làm gì?”

Di Giang thả lỏng lại: “Cảm ơn người hôm nay giúp ta giải vây, ta không nghĩ tới dưới loại tình huống này sẽ có người nhận ra ta.”

Hăn trào phúng mà cười cười: “Hiện tại là tin tức hóa thời đại, người cho rằng loại sự tình này là ngẫu nhiên? Cho nên ta mới kêu người đừng lại đi ra ngoài bãi cái gì quán.”

“Người như thế nào biết ta cùng Thái Lan bằng hữu có liên hệ?”

“Người cho thuê trong phòng không đều rõ ràng sao? Nếu không có người giá thấp cho người cung hóa, người sẽ bỏ được dùng nhập khẩu trái cây làm tiểu sinh ý?” Hãn nghiêm mặt nói, “Huống chi, người cho rằng ta thật sẽ tìm cái ở Thái Lan phiêu đảng ba năm, không biết chi tiết người trở về chiếu cố hài tử?”

Nàng nếu là bị bệnh làm sao bây giờ, nhiễm nghiện ma túy làm sao bây giờ? Ba năm ở một cái phân loạn lại hoàn cảnh lạ lẫm một mình sinh tồn, đủ để triệt triệt để để mà thay đổi một người.

Hãn không hiểu biết nàng, thậm chí có thể nói chưa từng có hiểu biết quá. Cho nên Tiêu Nhã lâm chung trước công đạo muốn tìm nàng trở về, hãn liền đi tra. Tuy rằng thực phí một phen trắc trở, nhưng từ nàng ở Thái Lan hoàn thành đại dụng, sinh hạ hài tử lại mất tích bắt đầu, này ba năm nhiều tới nàng sinh hoạt quỹ đạo, cùng người nào liên hệ, hãn trong lòng đều hiểu rõ.

“Nếu như vậy, người hãn là biết ta thiếu nhân gia rất lớn nhân tình. Liền tính sinh ý không làm, ta cũng nên cùng người công đạo một tiếng.”

“Theo ta được biết, người nhận thức vị kia đại nhân vật hãn là sẽ không để ý người điếm này việc nhỏ, trừ phi các người còn có càn tư mật giao tình là ta không biết.”

Di Giang cũng không giận: “Không ngừng là Lương Ngũ, còn có những người khác, chúng ta nguyên bản tính toán kết phùng làm chợ đêm, nữ.”

Nàng không hiểu chính mình cuối cùng vì cái gì phải cường điệu giới tính, nhưng Tùng Gia Hữu thật đúng là liền không lại miễn cưỡng.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 67 giống như vậy thâm ái (2)

Đặt mua tỉ lệ không đủ 60% sẽ nhìn đến lặp lại phòng trộm chương

“Làm mụ mụ như vậy tự tay làm lấy thật sự thực không dễ dàng.”
Chiêu sinh lão sư nhin không được khen nói, “Khó trách hai đứa nhỏ cũng
như vậy hiểu chuyện.”

Lại hàn huyền hai câu, sao trời cùng biển rộng cũng ngủ ngon ngủ trưa
rời giường, ở trong sân cười đùa truy đuổi.

“Chúng ta đây liền không quấy rầy, có chính thức thông tri, viên
trường sẽ lại liên hệ các người.”

Hai vị lão sư đứng dậy chuẩn bị rời đi, đi tới cửa bị biển rộng thấy
được, hần xa xa kêu một tiếng nhạc nhạc lão sư, liền mang theo sao trời
chạy tới, một hai phải cùng nàng chơi trong chốc lát.

Di Giang có chút khẩn trương, sợ biển rộng bọn họ xưng hô lòi.

Tùng Gia Hữu nói: “Không cần lo lắng, ta theo chân bọn họ chơi trò
chơi còn không có kết thúc, sẽ không lộ tẩy.”

“Cái gì trò chơi?”

“Trời tối phía trước, chúng ta đều là ẩn hình người, ai trước kêu đối
phương xưng hô, ai liền thua.”

Như vậy cũng đúng? Khó trách biển rộng bọn họ đôi mắt lão hướng hẳn nơi này ngó, chạy tới muốn gọi bọn họ cũng cùng nhau chơi thời điểm, còn cố ý từ hẳn phía sau vòng thật lớn cái vòng luân quần, tưởng kéo hẳn tay lại không dám kéo.

Tùng Gia Hữu cũng làm bộ nhìn không tới bọn họ, ngẩng lên đầu thổi huýt sáo.

Tô hỉ nhạc cùng hai cái tiểu bằng hữu lại nói hai câu lạng lẽ lời nói mới đi. Di Giang hỏi bọn hắn: “Lão sư vừa rồi cùng các người nói cái gì?”

“Bí mật.”

“Kinh hi.”

Biển rộng sờ sờ cái mũi: “Ai, người nói như thế nào ra tới?”

Sao trời ngậy thơ: “Không có oa, lão sư chỉ nói qua mấy ngày sẽ có kinh hi, ta lại không biết là cái gì kinh hi.”

Di Giang cười cười: “Hai người các người muốn cùng nhau thưởng nhà trẻ, vui không?”

“Vui vè!” Lúc này là trăm miệng một lời.

Buổi tối hống bọn họ ngủ, hai cái tiểu gia hỏa nhất định phải nàng ngủ trung gian, sau đó một bên một cái toán trong ổ chăn dựa vào bên người nàng.

Tâm đều uất ấm.

Tùng Gia Hữu đẩy cửa, ý bảo nàng ra tới một chút.

Sao trời đã ngủ rồi, nha đầu này hợp với mấy vẫn đều không hề làm nũng muốn nhệ thúc kể chuyện xưa, hẳn trong lòng thật là có điểm vắng vẻ.

Di Giang muốn đứng dậy, bị biển rộng kéo lấy tay, hẳn còn không có hoàn toàn ngủ, mơ mơ hồ hồ mà chỉ vào Tùng Gia Hữu hỏi: “Cái kia..... Mụ mụ, người có thể nhìn đến cái kia sao? Có thể nhìn đến sao?”

Di Giang buồn cười: “Có thể nhìn đến a, các người ẩn thân thuật đối ta không có hiệu quả, làm sao vậy?”

“Người có thể hay không nói với hẳn, ngày mai không chơi ẩn thân trò chơi, ta muốn cho hẳn dạy ta ngoạn nhạc cao.....”

Sao trời đã sớm phá công, một ngum một cái nhị thúc kêu không biết nhiều thân thiết. Chỉ có một lớn một nhỏ hai cái ấu trĩ nam nhân ở cơm chiều trên bàn cơm đều còn đương đối phương trong suốt, phảng phất phân cao thấp dường như, ai cũng không trước kêu đối phương một tiếng.

Tắm rửa thời điểm, biển rộng cảm xúc có điểm hạ xuống, hẳn thấy được sao trời khi tắm chơi kia bộ món đồ chơi mới, chính hẳn chọn chính là một bộ nhạc cao, đều là Tùng Gia Hữu cho bọn hẳn mua, nói tốt dạy hẳn chơi, hiện tại.....

Hẳn không thích cái này “Ẩn hình người” trò chơi.

Di Giang hống ngủ biển rộng, mới rón ra rón rén ra khỏi phòng.

“Tiểu gia hỏa nhóm quá hưng phấn không chịu ngủ?”

Nàng lắc đầu: “Người về sau đừng theo chân bọn họ chơi hôm nay loại này ‘trò chơi’, biển rộng tâm tư trọng, sợ người thật sự không để ý tới hẳn.”

Này đối thoại như thế nào nghe đều giống một đôi chân chính dục nhi tiểu phu thê.

Tùng Gia Hữu dấu hạ trong lòng cái loại này kỳ dị cảm, ừ một tiếng, mới hỏi: “Hôm nay tới cái kia nhạc nhạc lão sư, người phía trước nhận thức?”

“Không quen biết, làm sao vậy?” Là đi nhà trẻ sự có cái gì biến hóa sao?

“Không có gì, ta xem người cùng nàng cư nhiên liêu đến lên, cho nên hỏi một chút.” Hãn liếc nàng liếc mắt một cái, “Đều nói Tùng gia đi nhà trẻ sẽ không có vấn đề, người như vậy khẩn trương làm gì?”

Di Giang thả lỏng lại: “Cảm ơn người hôm nay giúp ta giải vây, ta không nghĩ tới dưới loại tình huống này sẽ có người nhận ra ta.”

Hãn trào phúng mà cười cười: “Hiện tại là tin tức hóa thời đại, người cho rằng loại sự tình này là ngẫu nhiên? Cho nên ta mới kêu người đừng lại đi ra ngoài bãi cái gì quán.”

“Người như thế nào biết ta cùng Thái Lan bằng hữu có liên hệ?”

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 68 giống như vậy thâm ái (3)

Tân hân trở lại trường học nhật tử cũng không có khôi phục bình tĩnh.

Đầu tiên là sinh nhật ngày hôm sau liền có người tặng một đồng lớn đồ vật tới, trong đó còn có một chiếc hồng nhật chạy băng băng xe thể thao, chỉ tên nói là cho nàng!

Trong lúc nhất thời hơn phân nửa cái vườn trường người đều chạy tới vây xem.

Người tới nói đồ vật là ngũ ca đưa, hai mươi phân quà sinh nhật, đem bọn họ nhận thức phía trước đều bố thương.

Tân hân quả thực muốn ngắt, nghĩa chính từ nghiêm nói: “Người cho ta lấy về đi, nói cho hẳn ta không cần!”

“Ngũ ca nói người không chịu nhận lấy nói chúng ta cũng không cần đi trở về. Hân tử, người đừng làm cho chúng ta khó làm.”

“Ai là các người tử?” Tân hân tức giận đến gương mặt đỏ lên, đem đồ vật nhét vào bọn họ trong lòng ngực, “Lấy đi, đều lấy đi!”

Có hộp quà đồ vật rút ra tới, là trọn bộ Victoria bí mật, hai cái đại nam nhân liền như vậy ôm, không chút sút mẻ.

Thật sự quá không ra gì!

Vì không làm cho xôn xao, tân hân chỉ phải đem lớn lớn bé bé hộp quà trước nhận lấy, nhưng là xe nói cái gì cũng không chịu muốn.

Lương Ngũ người liền đem xe đình tới rồi trường học bãi đỗ xe.

Cái này tân hân hoàn toàn có tiếng, nhưng thực mau tên này khí liền hướng tới lời đồn phương hướng đi, có nói nàng bị đại lão bao, dưỡng, có nói nàng vì còn vay nặng lãi đi bán, thân, còn có nói nàng kỳ thật là bị cưỡng, bạo, đối phương vì đỡ nàng miệng mới cho nàng chỗ tốt, vân vân.

Nàng vốn dĩ cho rằng thanh giả tự thanh, ai ngờ càng truyền càng thái quá lời đồn kinh động trường học, nàng bị học viện phụ trách học sinh công tác lão sư cùng phụ đạo viên thay phiên kêu đi nói chuyện, cuối cùng nói cho nàng học kỳ này học bổng bình chọn chỉ sợ không thể cho nàng.

Học bổng có mấy ngàn đồng tiền, vốn dĩ thấu một thấu nàng học kỳ sau sinh hoạt phí là đủ rồi, cái này nói không liền không, đối nàng đả kích không nhỏ.

Càng làm cho người khó có thể tiếp thu chính là, các nàng mới vừa tiến vào bắt đầu tìm công tác năm 4, học viện có đây ưu tham dự thực tập danh ngạch, đều là phi thường tốt công ty, có cơ hội thực tập kết thúc trực tiếp lưu dụng, tân hân đều đã thu được trong đó một nhà thực tập sinh offer, hiện tại cư nhiên bị cho biết hủy bỏ.

Thế thân nàng đi người là quản hiệu hồng.

Nàng nhìn rất áy náy, còn riêng cùng nàng giải thích: “Thực xin lỗi a tân hân, ta cũng không biết như thế nào liền biến thành như vậy. Bất quá người hiện tại có ngũ ca, có hay không công tác này cũng không quan trọng.”

Có nặng lắm không khác nói. Tân hân chỉ muốn biết: “Hiệu hồng, ta cùng Lương Ngũ sự, là người cùng học viện lão sư nói?”

Quản hiệu hồng ấp úng: “Bọn họ hỏi ta, cho nên ta..... Liền ăn ngay nói thật.”

Là ăn ngay nói thật, vẫn là thêm mắm thêm muối, chỉ sợ cũng chỉ có chính nàng đã biết.

Dù sao thực tập cơ hội là đã không có, học bổng cũng minh xác cùng nàng vô duyên, tân hân lập tức mất đi phấn đấu mục tiêu, cả người đều nhấc không nổi tinh thần tới.

Nàng thu thập hảo tự mình ma thuật rương, buổi tối cùng cuối tuần vẫn đi ra ngoài làm công, có khi là ở thương trường, có khi là ở công viên, ma thuật biểu diễn luôn là thực được hoan nghênh, cuối cùng còn có phân thu vào.

Nàng cha mẹ thích đánh bạc, khi còn nhỏ phụ thân dùng bài giáo nàng chơi tiểu ma thuật thời điểm có lẽ cũng chỉ là muốn cho nàng ở bài bên cạnh bàn an tĩnh một lát không cần âm ỉ, không nghĩ tới nàng có hứng thú cùng thiên phú, trung học kỳ nghỉ tìm chuyên môn sư phụ bá sư đi học, đại học học phí đều dựa vào khắp nơi bốn ba biểu diễn thẩu ra tới.

Nếu không phải đại tam trở về ăn tết khi, học phí lại bị bọn họ cầm đi đánh cuộc thua cái tinh quang, nàng cũng sẽ không đi đánh lỏ điều vay tiền.

Hiện giờ sinh viên cầu chức cũng không dễ dàng, nói không chừng tương lai nàng tìm không thấy thích hợp công tác, phải nhờ vào cửa này tay nhỏ nghệ nuôi sống chính mình.

Nàng ăn mặc cần kiệm mua không ít ma thuật phương diện thư trở về chính mình nghiên cứu, nếu thật muốn dựa cái này ăn cơm, chỉ sợ còn muốn lại tiêu tiền đi tìm lão sư học, lại là một bút không nhỏ chi tiêu.

Mùa đông mấy ngày liền khói mù, rất nhiều người đều được cảm mạo, tân hân cũng bị bệnh một hồi, bởi vì đi học rất nhiều còn muốn chạy tràng diễn xuất, không có thời gian đi bệnh viện, sốt nhẹ đứt quãng. Nàng buổi tối trở về đến vẫn, hơn nữa ho khan, bạn cùng phòng đều đối nàng tỏ vẻ bất mãn.

Trước kia quản hiệu hồng cùng nàng muốn hảo còn giúp nàng nói chuyện, để cửa, hiện tại nàng mỗi ngày sớm liền ngủ đã chết, thậm chí có hai lần những người khác khóa trái cửa phòng, tân hân vào không được cũng chỉ có thể ở bên ngoài hành lang ngồi một đêm.

Nàng bệnh vẫn luôn không tốt, lại có càng đáng sợ tân lời đồn đãi truyền ra, nói nàng mỗi đêm đều đi ra ngoài cùng nam nhân lê lổng, không biết có phải hay không nhiễm cái gì bệnh đường sinh dục mới vẫn luôn đứt quãng phát sốt.

Nàng có thiên hạ khóa trở về, nhìn đến chính mình trong ngăn tủ đồ vật đều bị ném tới bên ngoài. Lương Ngũ đưa nàng vài thứ kia, bởi vì có gợi cảm xinh đẹp nội y, đều bị gióng trống khua chiêng ném ở thang lầu thượng, một đoạn vút một kiện, phảng phất ám chỉ nàng một bước một thoát.

Còn có một tiểu rương các loại sắc hào son môi, bị lấy tới ở nàng cửa tủ cùng trên gương tràn ngập Hiv.

Tân hân khí tới tay phát run, nhưng mà bạn cùng phòng nhóm, bao gồm quản hiệu hồng tất cả đều không ở, các nàng tựa hồ hạ quyết tâm, nếu không thể bức nàng dọn đi, các nàng liền trụ đến khác phòng ngủ đi.

Nhất quá phạm chính là, nàng buổi tối đi một cái quán bar biểu diễn, mở ra cái rương mới phát hiện, nàng biểu diễn ma thuật đạo cụ tất cả đều bị kéo cắt đến phá thành mảnh nhỏ.

Nàng thật lâu không đã khóc, lại còn có khóc đến như vậy thương tâm.

Nàng dùng trong thẻ thừa một chút sinh hoạt phí, một lần nữa mua ma thuật đạo cụ, tưởng lại nỗ lực kiếm ít tiền liền dọn đi ra bên ngoài trụ.

Nhưng mà kéo dài không đi bệnh tật cuốn lấy nàng tiêu tụy bất kham, thế nhưng ở công viên biểu diễn thời điểm té xiù trên mặt đất.

Hai mươi tuổi nhân sinh trải qua còn không có té xiù này hạng nhất, có lẽ là thiêu còn không có lui, nàng làm rất nhiều kỳ quái mộng, cuối cùng như là lâm vào một đóa mềm như bông đám mây mới an ổn xuống dưới, thân thể cũng dần dần giãn ra khai.

Cái loại này thoải mái cảm giác nàng chưa từng thể nghiệm quá, như là lông chim phát quá thân thể, lại là ướt át, mềm mại, linh hoạt, gợi lên một loại cao không đến trào không ngưng.

Nàng nhịn không được phát ra nhẹ giọng hừ hừ, kia lông chim phẳng phát đã chịu ủng hộ, thế nhưng chậm rãi hung hãn lên, biến ảo vì thú, một ngậm một ngậm hướng nàng trong thân thể cắn.

Nàng khúc khởi chân, ninh eo, có như vậy trong nháy mắt cảm thấy chính mình có phải hay không muốn chết, mới có thể lâm vào loại này cực lạc cảm giác, vì thế liều mạng đem mềm sụp mí mắt mở.

“Tình?” Lương Ngũ ngẩng đầu lên, cầm cùng bên môi hồ tra đều nhiễm một tầng thủy quang, còn dư vị dường như vườn đầu lưỡi liếm liếm.

Nàng không dám tưởng tượng hẳn vừa rồi đối nàng làm cái gì, theo bản năng mà muốn khép lại hai chân. Đáng tiếc hẳn so nàng mau, lực đạo cũng lớn hơn rất nhiều, cơ hồ không có trở ngại mà liền vọt vào thân thể của nàng.

Nàng hô nhỏ một tiếng, sinh bệnh làm nàng ý chí trở nên bạc nhược, rốt cuộc không chế không được chính mình thanh âm. Đây lại làm Lương

Ngũ càng thêm phấn khởi, cúi người lại đây hôn nàng: “Đúng vậy, chính là như vậy, nữ nhân kêu lớn tiếng chút nhi mới hăng hái nhi!”

Tân hôn dương tay liền cho hắn một cái tát, hồng con mắt nói: “Ta không phải người những cái đó nữ nhân, người đừng đem bệnh đường sinh dục truyền cho ta!”

Nàng sinh bệnh có thể có cái gì sức lực, nhưng lần này đánh vào Lương Ngũ trên mặt vẫn là bang một tiếng vang nhỏ. Hắn ngẩn người, mắt sáng như đuốc mà nhìn chăm chăm lao nàng: “Cái gì bệnh đường sinh dục?”

“Hiv! Người có phải hay không đem Hiv truyền cho ta, người hỗn đản này, ta bệnh lâu không hảo..... Ô ô.....”

Làm được một nửa nữ nhân khóc sướt mướt vốn là thực mất hứng sự, nhưng mà Lương Ngũ nhìn nàng lại cảm thấy có nói không nên lời đáng yêu, kéo ra nàng bụm mặt tay nắm chặt ở chính mình trong tay: “Bác sĩ nói người là cảm mạo kéo thành viêm phổi, hơn nữa một nhọc cùng thiếu máu sức chống cự kém, bệnh mới vẫn luôn không tốt. Ta còn không có ghét bỏ người, cho người liếm, huyết người thoải mái đến giống cái tiểu miêu dường như, vừa tỉnh lại đây liền trở mặt không biết người.”

“Người..... Người.....”

“Ta mẹ nó trước nay không như vậy hầu hạ quá nữ nhân, người cho ta tranh đua điểm, xuất thân hãn, bệnh mới có thể hảo đến mau.”

Hắn động tĩnh nhĩ đại đến đem giường đều mau điêu tan, cũng không đổi đa dạng, liền như vậy ôm nàng, sờ đến nàng rớt cuộc treo một thân dính nhớt hãn, mới ôm nàng đi phòng tắm.

Tân hôn ngực đến cảm đều là dịch trắng, xấu hổ và giận dữ muốn chết, hắn không để bụng mà duỗi tay một mặt: “Khóc cái gì, người vừa rồi cũng

phun ta về mặt, ta đây là lễ thượng vãng lai!”

Người mẹ nó còn hiểu lễ thượng vãng lai?!

Tân hân mới vừa há mồm muốn mắng, hăn ngón tay lại nhét vào miệng nàng, ra ra vào vào, tất cả đều là hăn khí vị.....

Tân hân cuối cùng cơ hồ mềm mại ngã xuống ở bồn tắm, rốt cuộc vô lực giãy giụa, vẫn là hăn đem nàng ôm ra tới, mặc tốt quần áo, lại thả lại trên giường.

Hăn bưng tới một tiểu chung hơi nôi hầm ô cốt canh gà cùng cơm:
“Ăn trước điểm đồ vật, đợi chút lại uống thuốc.”

Canh thả thiên ma cùng nhân sâm, có điểm dược vật kham khổ hương vị, nàng xoay đầu không chịu uống, hăn múc một muống phóng tới bên miệng thổi lạnh, mệnh lệnh nói: “Há mồm, bằng không ta liền lại uy người uống điểm khác.”

Nàng khó thở, chính là quay đầu lại nhìn đến hăn đôi mắt, lại tràn đầy băng phẳng cùng chân thật quan tâm.

Mấy ngày này, lá mặt lá trái, nhân tình ấm lạnh, nàng đều nhìn cái biển, không có người đôi mắt giống hăn như vậy.

Nàng ngoan ngoãn đem canh gà uống lên, cơm cũng ăn nửa chén, thân thể sức lực khôi phục hơn phân nửa.

“Đây là nơi nào?” Nàng hỏi.

“Đây là ta trụ địa phương, người an tâm đợi, dưỡng hảo bệnh lại đi.”

“Ta vì cái gì sẽ ở chỗ này?”

“Kia phải hỏi chính người, vì cái gì biến cái ma thuật đều sẽ té xỉu.”

Nàng cúi đầu xem tay, không hé răng.

Lương Ngũ cho nàng trên đầu dán cái lui nhiệt dán, lại dùng nước ấm cho nàng sát lòng bàn tay cùng gan bàn chân, nhịn không được cười: “Giống tiểu hài tử giống nhau. Tiểu hài tử không nên có phiền não, có sự người đừng quá để ý.”

Tân hân không biết hẳn đối nàng hiểu biết nhiều ít, lời này chỉ chính là nàng gần nhất tao ngộ vẫn là hẳn một mà lại chiếm nàng tiện nghi chuyện này.

Nhưng nàng thực mau liền có đáp án.

Nàng di động bị đánh bạo, tất cả đều là cái kia tiền nợ trong đàn nữ hài đánh tới, đều không ngoại lệ đều là biểu đạt đối nàng cảm kích, còn có phàm là sau lưng bịa đặt hãm hại quá nàng, đều khóc lóc thảm thiết mà thừa nhận, cầu nàng không cần cùng nàng so đo.

Cuối cùng là quản hiểu hồng, khóc lóc gọi điện thoại cho nàng: “Tân hân, cái kia thực tập ta không đi..... Là chúng ta sai rồi, người dọn về tới trụ đi, ta bảo đảm, không bao giờ sẽ phát sinh phía trước loại chuyện này! Chúng ta vẫn là bạn tốt, đúng hay không?”

Tân hân nắm di động, cũng không có vui vẻ cảm giác, yên lặng treo tuyến.

Rất nhiều chuyện, căn bản cũng liền không thể quay về.

Buổi chiều còn có cuối cùng một châm điều bình, nàng viêm phổi liền hảo đến không sai biệt lắm.

Mỗi ngày có bác sĩ cùng hộ sĩ tới cửa tới vì nàng điều thủy, Lương Ngũ cũng đều ở bên cạnh thủ, một ngày không rời.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 69 giống như vậy thâm ái (4)

Đại học những cái đó xông xáo đồn đãi chậm rãi bị người quên đi, một lần lại một lần học sinh tốt nghiệp, rất nhiều người tốt nghiệp chính là vĩnh quyết, không bao giờ sẽ gặp mặt.

Tân hân đi nơi nào, không ai biết, chỉ mơ hồ nghe nói nàng đi Thái Lan.

“Hân tỷ, ngũ ca nói tân quán bar đưa tới người làm người trấn cửa ả.”

“Hân tỷ, tháng này báo biểu người nhìn xem có hay không cái gì vấn đề.”

“Hân tỷ, biệt thự sàn nhà hôm nay toàn đổi xong rồi, có thể gọi người tới làm toàn phòng quét tước.”

Nàng thật thành mỗi người trong miệng hân tỷ.

Tân hân đê đê cái trán, trường hu khẩu khí, vừa định kêu bên cạnh người đi cho nàng đảo chén nước tới, một ly nước chanh đã bãi ở nàng trước mặt.

Lương Ngũ cánh tay từ phía sau khoanh lại nàng, đem nàng ôm đến trên đùi ngồi: “Mệt mỏi liền nghỉ ngơi một lát, ta làm cho bọn họ đừng lấy nhiều chuyện như vậy nhi tới phiền người.”

Hiện giờ hẳn bên người lớn lớn bé bé sự vụ toàn muốn nàng gặt đầu, lúc ban đầu nói làm nàng quản trưởng, hiện tại quả thực là quản đầu quản chân, hẳn đảo mừng rỡ nhẹ nhàng yên tâm, chính là nhìn nàng mỗi ngày như vậy vất vả thực đau lòng.

“Không quan hệ, ta không mệt.” Nàng quay đầu lại sờ sờ hẳn khuôn mặt, “Nhanh như vậy liền đã trở lại? Không phải nói còn muốn ở thanh mại nhiều dài hai ngày?”

“Tưởng người, nhiều một ngày đều dài không được.”

Tân hân thích một tiếng: “Thiếu tới, người cho rằng ta không biết? Tân cửa hàng những cái đó phục vụ sinh một cái so một cái xinh đẹp, mỗi người nhìn đến người đều hận không thể hướng trên người của người dân. Huống chi người thanh mại kia giúp đỡ hạ mỗi lần đều cho người an bài ‘ nhiều vẽ nhiều màu ’ tiết mục, người còn có thể nghĩ đến khởi ta tới?”

Lương Ngũ cười khê: “Lại xinh đẹp cũng không như người xinh đẹp, ta có người là đủ rồi.”

Xem nàng vẫn là xoắn thân mình không để ý tới hẳn, hẳn lại đem nàng tay hướng chính mình trên người dẫn: “Không tin người sờ sờ, nó chỉ đối với người có phản ứng.”

Nàng chụp bay hẳn tay, hẳn dứt khoát đem nàng chặn ngang bế lên tới: “Làm người nhìn xem ta tồn nhiều ít đồ vật cho người, người liền sẽ không miên man suy nghĩ.”

Tân hân cười đấm hẳn, cuối cùng vẫn là bị hẳn bế lên giường. Hai người ở bên nhau nhật tử, trừ bỏ nàng không có phương tiện mấy ngày nay, cơ hồ thật là mỗi ngày đều làm. Hẳn lúc này đi công tác liền khoáng vài thiên, thật là khát đến lợi hại, bảo tố dường như, làm nàng vô lực chống đỡ.

Cuối cùng tân hân nhắc chân đá hấn: “..... Chờ một chút, đừng ở bên trong..... Uy!”

Đã quá muộn, hấn nhìn nàng thoả mãn mà cười, phảng phất còn ở dư vị.

Nàng lại tức đến quay mặt qua chỗ khác, bị hấn chính trở về, ở ngoài miệng hôn hôn: “Người này dẫm ăn đến càng ngày càng lợi hại, cho người cũng khí, không cho cũng khí. Nếu không người dùng tới mặt cái miệng nhỏ tiếp theo?”

Ngực lại nhiều ăn một móng vuốt.

Hấn ôm nàng: “Đúng rồi, ta nghe nói hai ngày này biệt thự trang hoàng đều chuẩn bị cho tốt, người đi xem qua sao? Có thích hay không?”

“Đó là người biệt thự, ta có thích hay không có cái gì quan hệ.”

“Trụ địa phương ta không chọn, có cái ngủ địa phương là được. Kia địa phương là chuyên môn vì người chọn, lâm hải, trong viện lại có bể bơi, thiên nhiệt thời điểm người không mặc quần áo cũng không quan hệ.”

“Kia sáng còn không phải người!”

Hấn lại cười: “Vẫn là người hiểu biết ta.”

Tân hân cười không nổi, từ hấn mua kia bộ tân biệt thự nói là đưa cho nàng bắt đầu, nàng liền suy nghĩ, đó có phải hay không muốn làm chia tay lễ vật.

Cùng hấn ở bên nhau nhiều thế này nhật tử, nàng đại khái vẫn là hiểu biết hấn tính nết —— giảng nghĩa khí, đối chung quanh người đều rất hào phóng, không vì khó nữ nhân. Nàng vốn tưởng rằng hấn đối nàng thực mau sẽ nị, cho nên nàng liều mạng bắt lấy công tác cơ hội, tưởng nhiều tích lũy

một chút kinh nghiệm cùng nhân mạch, sau này liền tính hẩn không cần nàng, nàng cũng có thể độc lập sống sót.

Nhưng mà lâu như vậy, hẩn giống như cũng không có nhị ý tứ, trên giường liền không nói, sinh hoạt cùng sự nghiệp trung rất nhiều sự cũng thập phần nể trọng nàng, chỉ là rất ít mang nàng đi ra ngoài xuất đầu lộ diện. Thực sự có yêu cầu mang nữ nhân nói sinh ý trường hợp, hẩn cũng không mang theo nàng, người khác trái ôm phải ấp, hẩn liền tố, dù sao cũng không ai dám nói cái gì.

Hẩn trong vòng mỹ điểm nữ lang thật sự quá nhiều, nàng nhiều ít có điểm tự ti, cảm thấy chính mình đại khái quá tiểu gia bích ngọc mang không ra đi, hẩn mới như vậy cất giấu.

Hẩn không quá chú trọng vật chất sinh hoạt hưởng thụ, đột nhiên mua phòng ở đưa nàng, có phải hay không tới rồi muốn đường ai nấy đi lúc?

Nếu như vậy, nên chú ý một chút, hẩn còn cố ý lộng ở nàng trong cơ thể?!

Sợ cái gì tới cái gì, không bao lâu, nàng phát hiện chính mình thế nhưng mang thai!

Hẹn trước khoa phụ sản kiểm tra sức khoẻ tin tức đương nhiên thực mau liền truyền tới Lương Ngũ lỗ tai, hẩn phanh một chút xông vào trong phòng tới, không đầu không đuôi mà đề lại nàng hai vai: “Người mang thai, có phải hay không thật sự?”

“Thật sự thì thế nào, dù sao ta biết ngươi không nghĩ muốn.”

Lại nói tiếp còn có điểm ủy khuất, phía trước hẩn luôn là thi thố làm được thập phần đúng chỗ, sợ nàng mang thai, mình xác mà nói hẩn còn không có cùng nàng ngủ đủ, không nghĩ nhiều “Kẻ thứ ba”. Hiện tại biết

nàng có, hăn phúc lợi không có, khẳng định càng không nghĩ lưu nàng tại bên người.

Lương Ngũ lại đem nàng dùng sức ôm vào trong lòng ngực: “Ai nói ta không nghĩ muốn? Người đừng làm cho hài tử nghe thấy, tương lai không cho ta ôm.”

“Hừ.”

“Ta nói thật.” Hăn nhìn nàng, khó được mà có một tia bất an cùng vô thố, “Ta hiện tại có thể làm điểm cái gì? Nếu không, chúng ta trước kết hôn?”

Sấn bụng còn không lớn, còn có thể xuyên xinh đẹp áo cưới.

Đây là cầu hôn sao? Tân hôn còn có điểm gốc, hăn đã phong giống nhau chuyển đi ra ngoài, thu xếp trừ bị hôn lễ.

Oai phong một cõi Lương Ngũ bao sau tiểu đảo cử hành hôn lễ, như vậy tin tức một truyền ra đi, đại gia đương nhiên sôi nổi gọi điện thoại tới chúc mừng.

Tân hôn vô tình nghe được hăn cùng người gọi điện thoại: “..... Cùng những cái đó hư đầu ba não đồ vật không quan hệ, ta phải vì ta gia tiểu mỹ suy xét.”

Này có ý tứ gì? Hoá ra kết hôn là cái kế sách tạm thời sao? Biết nàng thích ăn dấm, vì bảo hộ tân hoan, cho nên trước dùng kết hôn ổn định nàng?

Lương Ngũ nói chuyện điện thoại xong quay người lại, xem nàng ngờ ngác đứng ở phía sau, nước mắt chảy đầy mặt, khiếp sợ: “Làm sao vậy, nơi nào không thoải mái sao?”

“Người đừng chạm vào ta!” Nàng huy khai hẳn tay, “Tiểu mỹ là ai? Người có tâm hoan còn muốn dùng kết hôn lừa ta, Lương Ngũ người cái hồn đản, không phải đồ vật!”

Nàng gần nhất cảm xúc hóa đến muốn mệnh, giống cái □□ thùng.

Hắn sửng sốt: “Người nghe được ta điện thoại?”

“Người cho rằng ta thích nghe? Người có tâm hoan liền thoải mái hào phóng cùng nàng ở bên nhau, không cần phải lén lút, ta thành toàn các người!”

Nàng giận tạt một cái ôm gối đến trên mặt hẳn, xoay người liền đi.

Lương Ngũ một tay đem nàng ôm trở về, tay che ở nàng bụng, nói: “Bác sĩ nói mang thai nữ nhân cảm xúc sẽ không ổn định, thật đúng là chưa nói sai.”

“Người buông ta ra, tìm người tiểu mỹ đi!”

“Tiểu mỹ là ta bảo bối khuê nữ, hài tử mẹ đều chạy, ta thượng chỗ nào tìm nàng đi?”

Tâm hân ngây người: “Người nói cái gì?”

Hắn lại nhẹ nhàng sờ nàng bụng: “Ta nói tiểu mỹ là nữ nhi của ta, người sủy nàng mơ tưởng đến địa phương khác đi.”

“Người.....”

“Ta rất sớm trước kia liền nghĩ kỹ rồi, nếu là sinh cái nữ nhi đã kêu tiểu mỹ, này liền nàng tên.”

“Nếu là sinh đứa con trai đâu?”

“Kêu tiêu long.”

“.....”

Tân hân hoãn quá mức nhi tới, lắp bắp hỏi: “Người, người lại như thế nào biết nhất định là nữ nhi?”

“Bác sĩ cùng ta nói, hiện tại kỹ thuật rất sớm là có thể nhìn ra nam nữ.” Hãn ôm nàng lay động, “Bất quá liền tính không ai nói cho ta, ta cũng nhận định là nữ nhi, muốn cùng người giống nhau, xinh xinh đẹp đẹp, nhu nhu nhuyễn nhuyễn, có thể phủng ở lòng bàn tay súng.”

“Nhi tử liền không thể súng?”

“Ta chỉ súng nữ nhi.”

Tân hân không có thanh âm. Hãn ở nàng bên má một hôn: “Còn muốn hợp với hài tử mẹ một khối súng, cho nên người chỗ nào đều đi không được, chỉ có thể cùng ta kết hôn.”

“Ta cho rằng.....”

“Cho rằng cái gì, cho rằng ta có nữ nhân khác?”

“Hiện tại không có, bảo không chuẩn về sau sẽ không có. Người có chuyện gì đều cũng không mang ta đi ra ngoài, chẳng lẽ không phải chuẩn bị tốt tùy thời thay đổi người?”

“Kia không phải vì thay đổi người, là vì bảo hộ người.”

Tân hân ngần ra: “Bảo hộ ta?”

“Ân, ta vòng luẩn quẩn quá phức tạp, khó tránh khỏi cùng người kết oán. Ta chính mình một người đảo không quan hệ, hiện tại có người, liền phải càng cẩn thận chút.”

Miễn cho nàng thường xuyên lộ mặt, bị người có tâm theo dõi.

Tân hân đảo không nghĩ tới hẳn còn có tầng này suy xét, như vậy xem vẫn là chính nàng suy nghĩ nhiều, không khỏi mặt đỏ hồng.

Lương Ngũ niết nàng cảm: “Người liền như vậy không tin được ta?”

Miệng nàng ngạnh: “Ta không tin được các người nam nhân dưới thân thứ này.”

“Đều nói nó chỉ nhận người! Xem ra là gần nhất ta nỗ lực đến không đủ, hôm nay dùng một lần bổ thương.”

“Không được không được!” Nàng dùng sức véo hẳn, “Người đừng đem hài tử cấp lộng bị thương!”

Nga đối ha, hiện tại không thể tùy tiện làm bậy, muốn cố nàng trong bụng cái kia tiểu đậu nha.

Nhưng hẳn thế nhưng vui vẻ chịu đựng đâu!

Thật vất vả chờ đến mang thai sáu bảy tháng, tân hân đã bụng đại như cổ, Lương Ngũ nâng nàng bụng, ở nàng phía sau tiểu tâm lại phẫn khởi động tác.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 70 giống như vậy thâm ái (5)

Phiên ngoại 5

Tiểu mỹ hai một tuổi sinh nhật yến, Lương Ngũ tịch khai năm mươi bàn, thỉnh thủ hạ cùng sinh ý các đồng bọn cùng nhau ăn cơm.

Này một năm tiền kiếm được nhiều, hẳn tâm tình cũng phá lệ hảo, tòa thượng tân không chỉ có có kim đai lưng, cũng có câu lạc bộ mặt khác quyền tay.

Tô nguyệt châu cũng tới.

Hẳn cùng tân hân Lương Ngũ bọn họ ngồi chủ bàn ly thật sự xa, cũng không thập phần đục lỗ, nhưng tân hân tổng có thể cảm giác được hẳn ánh mắt vẫn luôn đuổi theo nàng, làm người thực không được tự nhiên.

Hơn nữa Lương Ngũ ngày thường luôn thích đem tiểu nha đầu đặt tại trên cổ đến câu lạc bộ chuyển động, tiểu mỹ cùng những cái đó quyền tay cũng hỗn chín, lão thích hưởng bọn họ bên kia chạy, tân hân không thể không truy ở nàng mặt sau.

Tô nguyệt châu thậm chí đem tiểu mỹ bế lên tới, vụng về địa học trêu đùa nàng.

Lương Ngũ hôm nay muốn xã giao người rất nhiều, uống lên không ít rượu, tô nguyệt châu đại khái liền nhìn chuẩn cơ hội này, cố ý lấy hài tử

đem tân hân dẫn tới một chỗ góc, đối nàng nói: “Hôm nay chính là tốt nhất thời cơ, tân hân, mang theo hài tử theo ta đi.”

Tân hân cảm thấy hăn quả thực điên rồi, duỗi tay muốn đi đem tiểu mỹ đoạt lại: “Hôm nay là hài tử sinh nhật, người nói cái gì ngốc lời nói đâu?”

“Không phải ngốc lời nói, ta nghiêm túc. Ta đã tồn một số tiền, còn liên hệ một con thuyền.....”

“Đem hài tử trả lại cho ta.”

“Người trước đáp ứng theo ta đi.”

Hai người ở góc giằng co không dưới, A Vinh đột nhiên xuất hiện, từ tô nguyệt châu trong lòng ngực đem hài tử tiếp qua đi.

Hăn nhìn hai người liếc mắt một cái: “Ngũ ca nói lập tức muốn cho tiểu thọ tinh thôi ngọn nến, ta trước đem tiểu mỹ ôm qua đi.”

Vừa rồi đối thoại, hai người chi gian ân oán, hăn đại khái đã hiểu biết đến thất thất bát bát.

Tân hân da đầu đều hơi hơi tê dại, tô nguyệt châu còn vong tình mà muốn tới kéo nàng, bị nàng không chút do dự tránh đi.

“Người tiền không đủ ta hoa, càng không đủ ta dưỡng một cái hài tử.” Nàng lạnh lùng mà nói, “Ta đã cảnh cáo người đừng cho Lương Ngũ cùng hăn bên người người biết người ý đồ, hiện tại.....”

“Tân hân.....”

“Đủ rồi. Người muốn dẫn ta đi phải không? Hành, vậy người trước thẳng tiếp theo điều kim đai lưng lại nói.”

Tô nguyệt châu phảng phất bị bậc lửa hy vọng: “Thật sự? Nếu ta thắng, người liền theo ta đi?”

Tân hân không lại để ý đến hân, đẩy ra đám người hướng đối diện bánh kem chảy nước miếng tiêu mỹ bên người đi.

Tô nguyệt châu không thắng được, mọi việc đều không phải là nỗ lực liền nhất định có thành tựu, nhiều ít còn yếu điểm thiên phú, mà hân căn bản là không phải làm thái từng quyền tay liêu.

Nàng không biết hân vì cái gì như vậy kiên trì, cũng mặt bên đến câu lạc bộ hiểu biết quá, hân tư chất biểu hiện các phương diện đều thực bình thường, không có thắng quá cái gì giống dạng thi đấu.

Huống chi rất nhiều thi đấu kết quả cũng căn bản không nắm giữ ở hân trong tay.

Nàng hiện tại lo lắng nhất chính là, A Vinh đã biết hân muốn mang nàng đi, có thể hay không đem chuyện này nói cho Lương Ngũ?

Nàng tìm được A Vinh, có điểm khó có thể mở miệng, hân đảo trước thể nàng nói: “Người yên tâm, ta sẽ không đến ngũ ca trước mặt đi lắm miệng.”

Nàng gánh nặng trong lòng được giải khai: “Cảm ơn, ta cùng tô cũng không phải cái loại này quan hệ, hân là ta đồng học, chúng ta trước kia cùng nhau lớn lên.”

“Người không cần phải cùng ta giải thích.”

“Ân, nhưng..... Vẫn là muốn đa tạ người.”

A Vinh hái được quyền bộ, động tác đột nhiên dừng một chút, hỏi nàng: “Người là thiệt tình thành ý đi theo ngũ ca sao?”

Tân hân sững sốt một chút, sau một lúc lâu mới gật đầu: “Àn.”

“Cho dù hân bắt đầu thời điểm đối với người dùng sức mạnh?” Hân bên tai hơi hơi đỏ lên, giải thích nói, “Các người sự, ngũ ca nhiều ít đề qua một chút.”

Không quá tốt đẹp bắt đầu, xác thật từng là dây dưa nàng ác mộng. Nhưng mà qua như vậy nhiều năm, Lương Ngũ đối nàng tận tâm cùng dùng tình nàng không có khả năng không cảm giác được, cái loại này chân chính hoạn nạn nâng đỡ, cho nhau nâng đỡ lại lẫn nhau yêu cầu cảm giác, nàng đời này không có khả năng lại ở người thứ hai trên người cảm thụ được đến.

Huống chi bọn họ bây giờ còn có như vậy đáng yêu nữ nhi, Lương Ngũ đau hài tử cũng là đau đến trong xương cốt, hận không thể đem chính mình khi còn nhỏ thiếu hụt thân tình toàn bộ toàn tiếp viện hài tử.

“Chuyện quá khứ, ta không nhớ rõ.” Nàng tình sinh ý động, trên mặt lại tận khả năng mà nhẹ nhàng băng quơ, “Hiện tại hài tử đều có, cứ như vậy cũng không có gì không tốt.”

A Vinh không nói chuyện nữa, nàng biết đại bộ phận dưới tình huống hân đây là hạ lệnh trực khách ý tứ.

Tân hân đi rồi lúc sau, Lương Ngũ từ tường mặt sau vòng ra tới, sắc mặt tối tăm.

A Vinh nói: “Nữ nhân da mặt mỏng, có chút lời nói khó mà nói đến quá lộ liễu, không đại biểu liền thật sự không có cảm tình.”

Lương Ngũ nhấp khẩn miệng, ánh mắt càng ngày càng trầm. Hân kỳ thật là biết đến, vẫn luôn là hân ở cưỡng cầu, tân hân có lẽ chỉ là không có cách nào mới không thể không cùng hân ở bên nhau.

Chỉ là không nghĩ tới qua lâu như vậy, như cũ che không nhiệt, nàng không yêu hấn, thậm chí muốn cùng những người khác đi.

Ở hấn địa giới, có chuyện gì có thể chân chính giấu đến quá hấn?

Bồi nàng bịt tai trộm chuông, bất quá là không nghĩ nàng nan kham thôi.

“Cái kia tô nguyệt châu thế nào?”

“Gần nhất luyện được rất lợi hại, nhưng hấn tư chất như vậy, liền tính liều mạng mà luyện, cũng không có khả năng thắng.”

Lương Ngũ trầm mặc sau một lúc lâu: “Nếu không nghĩ muốn mệnh, vậy thành toàn hấn.”

A Vinh nhăn nhăn mày, lời nói đến bên miệng không có xuất khẩu.

Tô nguyệt châu bắt đầu đánh các quyền tràng giải quán quân, bởi vì hấn thực lực thường thường, thả phía trước tham gia Thái Lan thi đấu tranh giải đều mang hộ cụ, cho nên không quá thích ứng giải quán quân, không chỉ có vào không được cuối cùng trận chung kết giai đoạn, còn mang theo một thân thương.

Tân hấn không nghĩ tới hấn sẽ như vậy đua, cũng lén tìm A Vinh nói qua, thỉnh hấn khuyên tô nguyệt châu không cần lại thi đấu.

Nhưng mà A Vinh tỏ vẻ đây là chính hấn lựa chọn, những người khác vô pháp tả hữu.

Tô nguyệt châu đương nhiên hy vọng nàng có thể đi thăm hấn, nhưng tân hấn không nghĩ cho hấn không thực tế hy vọng, tự nhiên liền không có đi.

Tiểu mỹ từng ngày lớn lên, tinh lực tràn đầy, nàng mỗi ngày hoa ở hài tử trên người tinh lực liền không ít, thêm chi còn có công tác cùng tô nguyệt châu việc này nhi, phân cho Lương Ngũ thời gian liền hữu hạn.

Hắn tuy rằng vẫn luôn thực sẵn sóc nàng, nhưng phía trước còn sẽ oán giận dường như làm nũng, bắt được hết thủy cơ hội cùng nàng làm bậy, gần nhất lại đều không có.

Hắn thường thường trở về đã khuya, nàng cùng hài tử ngủ đến sớm, hắn cũng không tới sảo các nàng, ngồi ở mép giường nhìn xem nàng, liền đến cách vách phòng đi ngủ.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 71 giống như vậy thâm ái (6)

Tân hân trở lại quốc nội có một đoạn nhật tử, bởi vì nàng nghe nói Lương Ngũ mang theo hài tử chuẩn bị về nước phát triển.

Ly hôn sau mỗi một ngày, đều sống một ngày bằng một năm.

Nàng tưởng nữ nhi, cũng rất muốn hãnh.

Nhưng mà A Vinh vẫn luôn không tỉnh, Lương Ngũ đại khái đời này cũng sẽ không tha thứ nàng.

Nàng tìm rất nhiều cơ hội tiếp cận hài tử, chung nhân thủ hạ của hãnh cùng đến thật chặt, không có thể như nguyện.

Cuối cùng nàng nghĩ tới hứa Di Giang.

Bọn họ vợ chồng nháo đến nhất cương khi, Di Giang từ giữa hòa giải, cứ việc cuối cùng bọn họ vẫn là tách ra, nàng cũng mang theo biển rộng về tới quốc nội, nhưng bọn hãnh đều vẫn đương nàng là bằng hữu.

Chỉ cần Lương Ngũ cùng nàng còn có liên lạc, có lẽ là có thể từ nàng nơi này tiếp xúc đến tiểu mỹ.

Ở nhà trẻ phụ cận quan sát mấy ngày, tân hân quả nhiên phát hiện Di Giang tới đón biển rộng sao trời hai đứa nhỏ khi, đem tiểu mỹ cũng tiếp trở về nhà. Nàng biết Lương Ngũ gần nhất phải về Thái Lan, Di Giang hãnh là chịu hãnh phó thác hỗ trợ chiếu cố tiểu mỹ.

Hài tử là nàng từ nhỏ một tay mang đại, phi thường ý lại nàng, liền như vậy đột nhiên tách ra, có thể nghĩ hài tử sợ hãi có bao nhiêu thâm.

Tiểu mỹ khóc lên cũng là đất rung núi chuyển, Lương Ngũ lại không phải cái loại này ăn nói nhỏ nhẹ phụ thân, nàng có thể tưởng tượng cha con hai đối rỗng khi tình hình, đau lòng đến không được.

Nàng muốn tìm cơ hội cùng hài tử gặp mặt, lại không cho Lương Ngũ người phát hiện, ổn thỏa nhất biện pháp đương nhiên vẫn là giả thành biến ma thuật vai hề.

Tiểu mỹ sinh nhật, nàng cho hài tử một kinh hỉ.

Hai mẹ con ôm ở cùng nhau, hài tử đang cười, nàng khóc thành lệ nhân.

Còn hảo còn có Di Giang cái này bằng hữu. Nhân quả luân hồi, năm đó nàng trợ giúp quá người, hiện giờ lại trái lại giúp nàng.

Nàng tạm thời ở Tùng gia yến vũ sơn phòng trụ hạ, giúp đỡ chiếu cố ba cái hài tử, liệu lý một ít đơn giản việc nhà, cũng cùng Di Giang có cái bạn nhi.

Nàng đương nhiên cũng nghĩ tới sẽ lại cùng Lương Ngũ gặp nhau, chỉ là không nghĩ tới trận này gặp mặt tới nhanh như vậy, mà nàng thiết tưởng quá sở hữu lý do thoái thác đều ở hăn lạnh nhạt ánh mắt cùng tức giận dưới hóa thành một đoạn đoạn chỗ trống.

“Người vì cái gì lại ở chỗ này?” Hẩn hỏi.

“Ta..... Ta chỉ là tưởng bồi hài tử quá cái sinh nhật.”

“Người như thế nào trà trộn vào tới?”

Nàng cúi đầu: “Ta ra vẻ biến ma thuật vai hề.”

Rất nhiều chuyện cũ, bao gồm bọn họ sơ ngộ, điện ảnh ở trong đầu hiện lên.

Lại là cái loại này tàng thật sự thâm rồi lại không thể nói tới đau, làm Lương Ngũ mặc danh phần nộ, bế lên tiểu mỹ nói: “Đi rồi, chúng ta về nhà.”

Nàng hoảng sợ, biết hấn này vừa đi, nàng lại muốn thật lâu thật lâu nhìn không tới hài tử, loại này chia lìa lo âu cùng thống khổ, nàng thật sự là chịu đựng không được. Cho nên nàng không tiếc bám trụ hấn chân, cơ hồ quỳ xuống tới cầu hấn.

Có bao nhiêu ái, đại khái liền có bao nhiêu hận. Hấn quả nhiên không chịu tha thứ nàng, cũng không chịu lại quay đầu lại nhiều liếc nhìn nàng một cái, đem tiểu mỹ ném vào trong xe, lái xe chạy như bay mà đi.

Nàng theo ở phía sau truy, giày rớt, tóc tan, quăng ngã phá quần, trên đùi thanh một khối hồng một khối thương.

Đau đón ngược lại kiên định nàng quyết tâm.

Nàng không thể không hướng Di Giang cáo biệt, đến cha con hai hiện giờ đặt chân phòng ở đi tìm bọn họ.

Lương Ngũ không thấy nàng, nàng lại đi hài tử nhà trẻ thủ, kết quả lão sư nói cho nàng nói hài tử ba ba đã cấp tiểu mỹ thỉnh giả, bọn họ phải về Thái Lan ăn tết.

Tân hân vì thế lại bay trở về Thái Lan.

Lương Ngũ kỳ thật là cái thực nhớ tình bạn cũ người, hấn mang theo hài tử vẫn cứ ở tại lúc trước bờ biển cái kia biệt thự.

Cửa người đều nhận được tân hôn, không thể không ngăn lại nàng: “Hân tử, người đừng làm khó dễ chúng ta.”

Nàng cũng không nghĩ khó xử bọn họ, nhưng nàng không có cách nào.

“Lương Ngũ ở nơi nào, các người nói cho ta, ta chính mình đi tìm hắn.”

Hắn ở câu lạc bộ đánh quyền, tinh thần trụi thượng thân, huy mồ hôi như mưa.

Hắn nhìn đến nàng cũng không để ý tới, đương nàng là một đoàn không khí.

Hướng xong lạnh ra tới, tân hôn đã cầm khăn lông, cho hắn một chút đem trên người tàn lưu hơi nước lau khô.

Hắn nắm lấy tay nàng cổ tay, ánh mắt sắc bén, cuối cùng đoạt quá khăn lông ném tới một bên.

“Ngũ ca.....”

Hắn kéo nàng, lập tức đi bệnh viện.

A Vinh an tĩnh mà nằm ở trên giường bệnh, Lương Ngũ nói: “Người muốn bồi thường, liền ở chỗ này thủ đến hắn tỉnh. Hắn tỉnh, ta khiến cho người thấy nữ nhi.”

Tân hôn nguyên bản cho rằng đây là cái không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ, sau lại hỏi bác sĩ mới biết được, kỳ thật bọn họ trở về phía trước, bệnh viện phương diện đã thông tri nói A Vinh tay chân đều có rất nhỏ phản ứng, khả năng sẽ có thức tỉnh dấu hiệu.

Nhưng thời gian này là bao lâu, ai đều nói không chừng.

Bất quá đối tân hôn tới nói này đã đủ rồi, nàng nguyện ý tận sở hữu nỗ lực chiếu cố A Vinh.

Kỳ thật ở A Vinh mới vừa hôn mê kia một thời gian, cũng là nàng ở bệnh viện chăm sóc, sau lại là Lương Ngũ cùng nàng ký ly hôn hiệp nghị, đem nàng đuổi đi ra ngoài.

Nhìn ra được, mấy năm nay hẳn cũng phải người tận tâm chiếu cố A Vinh, chưa từng nghĩ tới muốn từ bỏ,

Tân hôn lau mình xoay người, mát xa cơ bắp, cái gì đều làm, sợ bỏ qua bất luận cái gì thức tỉnh dấu hiệu, nàng rất nhiều cái ban đêm đều bồi ở giường bệnh bên cạnh.

Trừ tịch Lương Ngũ ôm tiểu mỹ đứng ở ngoài phòng bệnh, tiểu mỹ xoa vẩy được không mở ra được đôi mắt: “Ba ba, bên trong cái kia nằm bò người giống như mù mù nha!”

Chẳng lẽ là nàng vẩy hồ đồ mới xuất hiện ảo giác sao?

Lương Ngũ ngón trỏ ở trên môi khoa tay múa chân một chút ý bảo nàng không cần ra tiếng, đem trong lòng ngực này một cái hồng ngữ, mới lặng lẽ đi vào phòng bệnh.

Tân hôn tỉnh lại nhìn đến trên người cái mỏng thảm, có như vậy trong nháy mắt kích động có thể vì là A Vinh tỉnh.

Có lẽ là loại này tâm nguyện quá mãnh liệt, năm chưa từng có xong, A Vinh thật sự mở mắt.

Hắn không rõ ràng lắm chính mình nằm bao lâu, nhìn đến trước mắt tân hôn, càng thêm cho rằng chính mình là đang nằm mơ.

Tân vui sướng cực mà khóc, vì như vậy kỳ tích, cũng vì chính mình cùng Lương Ngũ.

Lương Ngũ đã tới, dạn dò hần hảo hảo tỉnh dưỡng, lại chưa nói muốn như thế nào xử trí tân hân.

Lâu dài hôn mê sau tỉnh lại người bệnh, có rất nhiều cơ năng yêu cầu chậm rãi khôi phục, A Vinh cũng không có gì người nhà, vẫn luôn là tân hân bồi hần.

Bận quá, cũng quá vất vả, chờ nàng ý thức được thời gian trôi qua thật lâu khi, mùa xuân hoa đều đã khai hảo.

Nàng đi tìm Lương Ngũ, không nghĩ tới tới mở cửa thế nhưng là nữ nhân khác.

Nữ nhân hóa trang, nàng ngay từ đầu không có nhận ra tới, thẳng đến đối phương kêu nàng tên, nàng mới nhận ra tới: “Quản hiếu hồng?”

Nhiều ít năm không thấy, các nàng cư nhiên sẽ dưới tình huống như vậy chạm mặt.

Tân hân nhìn về phía Lương Ngũ, hần cái gì cũng chưa nói, tay đáp ở quản hiếu hồng trên vai: “Ta đưa người trở về.”

Quản hiếu hồng triều nàng cười cười, chỉ có loại này tươi cười không được tự nhiên làm nàng có thể nhìn ra này vẫn là nàng quen thuộc người kia.

Tiểu mỹ ở trên lầu, nghe được thanh âm lao xuống tới, mẹ con ôm thành một đoàn.

Thời tiết nhiệt, hài tử một hai phải bôi lợi, tân hân chỉ phải thay đổi đồ bôi bôi nàng chơi thủy.

Lương Ngũ trở về, nhìn đến bể bơi bên kia mặt lượng sắc, trừu xong một chi yên, mới chậm rãi lên lầu đi.

Tân hân bồi hài tử ăn xong buổi chiều điểm tâm, lên lầu tính toán đối hồi chính mình quần áo thời điểm mới phát giác quần áo như thế nào đều tìm không thấy, chẳng lẽ là người giúp việc Philippine thu đi cầm đi giặt sạch?

Nàng còn không có tới kịp xoay người, sau lưng liền có nam nhân nhiệt độ cơ thể dán lên tới đem nàng vây khốn, Bikini ở sau người đánh kết bị nhẹ nhàng mà kéo ra.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 72 giống như vậy thâm ái (7)

Tân hân không có chờ tới Lương Ngũ, mà là chờ tới diệu đoán.

Thời gian này, bọn họ hẳn là còn ở vùng biển quốc tế, hẳn đột nhiên xuất hiện thực không tầm thường. Huống chi hẳn còn đánh Lương Ngũ danh nghĩa, nói là tới đón nàng đi theo hẳn sẽ cùng.

Tân hân cảnh giác độ rất cao: “Đã trễ thế này, ta liền tính cùng hẳn hội hợp lại có thể làm cái gì?”

Diệu đoán cười, lộ ra trong miệng hai viên răng vàng: “Nam nhân muốn nữ nhân có thể làm gì, đương nhiên là làm hẳn ngày thường đối với người làm những cái đó sự.”

Tân hân ở trong lòng đem Lương Ngũ ngày thường công cầu đức hạnh mắng một trăm biển, trên mặt lại rất bình tĩnh: “Ta nào đều không đi, ta phải về nước. Hẳn muốn tiếp ta đi nơi nào, khiến cho hẳn tự mình tới.”

“Hẳn sẽ không tới, ta chưa từng thấy hẳn thua như vậy thảm quá.” Diệu đoán đến gần nàng, duỗi tay niết má nàng, “Người chính là tiền đặt cược, hẳn đem người áp cho ta.”

Tân hân trước mắt tối sầm, trực giác lại rất mau giúp nàng làm phủ nhận.

Không có khả năng, Lương Ngũ liền tính lại khí nàng, lại không nghĩ muốn nàng, cũng sẽ không làm loại sự tình này.

Nàng hiện tại ngược lại lo lắng, Lương Ngũ có phải hay không ra chuyện gì bị này bang nhân cấp khống chế.

Hắn lưu lại hai người nhìn nàng, kỳ thật đều là hắn thủ hạ nhất đặc lực nhân thủ, qua đi cũng là đi theo tân hân tả hữu, đối nàng tôn kính lại lẫn nhau có ăn ý, đại khái chính là vì dự phòng như vậy vạn nhất.

Diệu đoán nhân thủ nhiều, bọn họ cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, nhưng cùng tân hân xác nhận xem qua thần lúc sau, đã có ứng đối biện pháp.

“Ta cùng Lương Ngũ ly hôn, hắn không tư cách quyết định đem ta đưa cho ai. Người khác ở vùng biển quốc tế, chúng ta liền đến vùng biển quốc tế đi, tìm hắn hỏi cái minh bạch!”

Diệu đoán rằng tưởng: “Hảo a, ngồi ta thuyền đi.”

Chờ tới rồi trên biển, nàng tứ cố vô thân càng thêm trốn không thoát, còn không phải hắn muốn làm gì liền làm gì sao!

Hắn chỉ nàng thủ hạ hai cái bảo tiêu: “Bọn họ lưu lại, không chuẩn đi theo.”

Tân hân nói: “Bọn họ liền hai người, người sợ cái gì, không được nói làm cho bọn họ thừa mặt khác thuyền hảo.”

Diệu đoán cảm thấy nữ nhân quả nhiên đơn thuần hảo lừa, không lại kiên trì, khiến cho nàng bảo tiêu thượng một khác tao tiểu nhân thuyền đánh cá.

Kia tao thuyền liền tài công liền bốn năm người, lộng hôn lúc sau từ bọn họ giá thuyền đến vùng biển quốc tế tìm Lương Ngũ không thành vấn đề, tổng so ở cảng bị diệu đoán người bao quanh vây quanh ngồi chờ chết hiểu thẳng.

Hy vọng tới kịp.

Tân hân nhìn bên cạnh kia tao thuyền đánh cá thực mau không thấy bóng dáng, gỡ xuống trên cổ một cái khăn lụa đánh cái kết, ở diệu đoán trước mắt nhoáng lên, thanh âm kiều mềm: “Ta cho người biến cái ma thuật a.....”

Lương Ngũ nhận được tin tức khi, cũng đang muốn từ đánh cuộc trên thuyền xuống dưới trở về đuổi. Hôm nay diệu đoán dĩ vãng là cái càng thua càng đánh cuộc người, hôm nay thua thực thảm lại đột nhiên trên đường nói phải đi, hẳn liền dự cảm đã có vấn đề, cuối cùng là néo giáp bố vừa hỏi, mới biết được hẳn hướng về phía tân hân đi.

Vốn chính là vì bảo hộ nàng miễn bị người mơ ước, mới đem nàng lưu tại cảng tiểu lâu, không nghĩ tới ngược lại cho diệu đoán nhưng thừa chi cơ.

Hắn hận không thể thân thủ đem kia hỗn đản bằm thành tám khối ném vào trong biển uy cá.

Tân hân hiện tại lên thuyền, chính là chờ hẳn đi cứu nàng, hy vọng hết thấy đều còn kịp.

Nhưng mà đương hẳn mang theo người khai ca nô tới gần diệu đoán thuyền khi, lại nhìn đến trên thuyền toát ra ánh lửa, thân thuyền đã bắt đầu lật úp.

Hắn vô pháp tưởng tượng trên thuyền phát sinh quá cái gì, trước mắt cảnh tượng làm hẳn bản năng giục sinh ra một tiếng tê tâm liệt phế tiếng hô

“Vui sướng!”

Vô luận hẳn như thế nào ra sức kêu gọi, thanh âm tất cả đều bị sóng biển cùng bóng đêm cuốn cái, còn có kia bùm bùm hỏa thế..... Nàng nếu còn ở trên thuyền, căn bản không có khả năng nghe được đến.

SAO CÔ ẤY CHƯA QUYẾN RŨ TÔI? [C]

Phúc Lộc Hoàn Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 73 giống như vậy thâm ái (8)

Phiên ngoại 8

Đoạn nhẹ hồng đem gặp mặt địa điểm ước ở một nhà câu lạc bộ đêm, dưới lầu là nhà ăn, ăn xong rồi lên lầu còn có ghế lô có thể ca hát.

Dự thính thuần một sắc là nam nhân, ăn cơm khi chính là nam nhân gian uống rượu nói chuyện phiếm, cũng không tìm nữ nhân tiếp khách.

Có người trêu gheo đoạn nhẹ hồng, hãnh cười cười: “Không có biện pháp, nhà ta giáo quá nghiêm, trên người dính nữ nhân khác hương vị, về nhà sợ vào không được môn.”

Lương Ngũ ngẩng đầu lên uống quang cái ly rượu.

“Nghe nói ngũ ca hiện tại độc thân, ở bên ngoài tìm xem việc vui nhưng thật ra không gì đáng trách, đợi chút ta tìm người bồi bồi người.”

“Đoạn công tử hảo ý lòng ta lãnh, ta cũng không thích chạm vào bên ngoài nữ nhân.”

“Đã sớm nghe nói ngũ ca là hảo nam nhân, hôm nay mới thật kiến thức tới rồi.” Đoạn nhẹ hồng không nhanh không chậm mà nói, “Bất quá liên tính không yêu ngoạn nhi, như vậy sinh ý cũng vẫn là có thể làm. Ta này tòa □□ mấy năm nay cũng cho ta kiếm lời không ít, hiện giờ ta trọng tâm muốn chuyển tới tàu biển chở khách chạy định kỳ sinh ý thượng, muốn

tìm người tiếp nhận này đất liền sinh ý, không biết ngũ ca có hay không hứng thú?”

“Vì cái gì tìm ta?”

Lương Ngũ đơn thuần là tò mò. Hẳn tuy rằng khai quán bar, nhưng không chiếm hẳn sinh ý đầu to, loại này câu lạc bộ đêm càng không có kinh doanh quá, đoạn nhẹ hồng muốn tìm người tiếp bàn, theo lý hẳn là có mặt khác càng chọn người thích hợp.

Vì cái gì sẽ nghĩ đến chưa từng đánh quá giao tế hẳn đâu?

Đoạn nhẹ hồng nói: “Ta đối hợp tác đồng bọn thực bắt bẻ, ngũ ca danh dự hảo, giảng nghĩa khí, ta nguyện ý giao người cái này bằng hữu. Bất quá nếu là giao bằng hữu, sinh ý thượng sự liền không bắt buộc, ngũ ca người chậm rãi suy xét lại hồi đáp ta, không quan hệ. Hôm nay quan trọng nhất là chơi đến tận hứng.”

Bọn họ đến trên lầu thuê phòng ca hát, thực nhanh có tuổi trẻ xinh đẹp cô nương nối đuôi nhau mà nhập, điểm ca điểm ca, rót rượu rót rượu, nói là tới vì bọn họ trợ hứng.

Nói tốt gia giáo nghiêm, không chạm vào bên ngoài nữ nhân đâu?

Lương Ngũ liếc đoạn nhẹ hồng liếc mắt một cái, hẳn như là nhìn thấu hẳn ý tưởng, cười cười nói: “Ngũ ca trước xưng một giọng nói, đợi chút còn có khác tiết mục.”

“Ta sẽ không xưng.”

“A, phải không?” Đoạn nhẹ hồng vừa nhắc cánh tay, đem bên người nữ sinh cùng đến hẳn bên người đi, “Vậy người xưng mấy đầu bồi bồi ngũ ca.”

Tuổi trẻ quyền rũ nữ lang lập tức quần lên tới, thanh âm kiêu đà: “Ngũ ca thích nghe cái gì, ta xướng cho người nghe.”

Hắn không hé răng, duỗi tay đi lấy chén rượu, bên người người lại thực thông minh mà cho hắn rót rượu: “Ta bồi ngũ ca uống rượu cũng có thể, biên diêu xúc xúc biên uống?”

Nàng cầm đầu chung lại đây, đoạn nhẹ hồng cười, đem trực ban giám đốc gọi tới, thấp giọng nói với hắn vài câu, đối phương hiểu ý rời đi.

Kia đầu Lương Ngũ so xúc xúc lớn nhỏ mỗi đem đều thẳng, bên người tuổi trẻ cô nương liền uống vài chén đã có điểm ăn không tiêu, oán trách nói: “Ngũ ca người tốt xấu, chẳng lẽ là gian lận cố ý muốn chuốc say ta sao?”

“Chỉ là thủ thuật che mắt mà thôi, người nếu sẽ biến ma thuật thủ pháp, liền không đến mức có hại.”

“Ha, ma thuật a, chúng ta thợ cả sẽ a! Sớm biết rằng ta liền cùng nàng học hai chiêu.”

“Các người thợ cả?”

Đang nói, cửa lại tiến vào một người, yếu điệu thân hình khóa lại chuế mãn lượng phiến váy áo, chân đặng một đôi giày cao gót, đen nhánh tóc dài ở lỗ tai hai sườn cắt thành tề nhĩ công chúa thiết, nghịch ngợm mỹ diễm, nhìn không ra thực tế tuổi.

Mở miệng lại là một phen khàn khàn tiếng nói: “Thực xin lỗi a, ta đã tới chậm, trước phạt một chén rượu.”

Nàng tay không mở ra, ý bảo trong tay trống không một vật, sau đó duỗi tay hướng ngồi ở chính giữa nhất Lương Ngũ cổ sau vòng một vòng, trong tay lập tức liền nhiều một con thủy tinh ly, chung quanh lập tức một

mảnh trầm trồ khen ngợi thanh, liền nàng là uống nước xong vẫn là uống xong rượu cũng chưa truy cứu.

“Xem đi, đây là chúng ta thợ cả.” Bên người nữ lang không phải không có tự hào, “Có phải hay không rất lợi hại?”

Lương Ngũ sớm tại nàng vào cửa kia một khắc liền hoàn toàn ngây dại, lại xem nàng ma thuật thành công khi cười mặt như hoa, toàn thân máu từ động lại đến sôi trào phảng phất cũng chính là như vậy một cái chớp mắt, trên tay lập tức mất đúng mực, thế nhưng niết phá trong tay chén rượu.

“Nha, ngũ ca, người đổ máu!”

Một tiếng thét kinh hãi đem mọi người lực chú ý đều hấp dẫn đến hẳn trên người tới, bao gồm còn không có tới kịp ngồi xuống kia một cái.

Kỳ thật nàng từ vào cửa liền đem đang ngồi mỗi người đều xem ở đáy mắt, đương nhiên cũng bao gồm Lương Ngũ, nhưng nàng biểu tình trước sau nhàn nhạt, phảng phất lần đầu tiên thấy hẳn.

Nàng giũ ra một cái sạch sẽ tay không khăn, đơn giản cuốn lấy Lương Ngũ bàn tay: “Muốn hay không ta đưa người đi bệnh viện?”

Hắn không trả lời, chỉ hỏi nàng: “Người tên là gì?”

“..... Người có thể kêu ta A Trân.”

Lương Ngũ lắc đầu: “Không, người là tân hân, người kêu tân hân.”

A Trân nhìn về phía một bên đoạn nhẹ hồng, hẳn chỉ là cười.

“Khách nhân người đổ máu, ta trước bồi người đi băng bó.”

Lương Ngũ giống trúng cổ giống nhau bị nàng lôi kéo đi, nàng nói như thế nào, hẳn liền như thế nào làm.

Chỉ là vào phóng hòm thuốc phòng nghỉ, hấn đột nhiên phát cuồng giống nhau đem người ẩn ở trên tường: “Lặp lại lần nữa, người kêu gì?”

“A Trân.....”

Che trời lấp đất hôn rơi xuống, hấn môi lưỡi đổ đến nàng cơ hồ thờ không nổi: “Không, người là tân hôn, vui sướng.....”

Một đại nam nhân, nói chuyện liền nói lời nói, như thế nào đột nhiên chôn ở nàng hõm vai rơi lệ?

A Trân vốn định hung hăng đá ra đi một chân, cuối cùng cũng không có thể đá ra đi.

Lương Ngũ nói nàng chính là hấn ở một hồi thuyền khó trung sinh tử không rõ thái thái, vì thế mỗi ngày đều tới tìm nàng, có thể từ nàng đi làm chờ đến nàng tan tằm, bao hạ nàng sở hữu thời gian cùng công trạng chỉ tiêu, không cho nam nhân khác có cơ hội tiếp cận nàng.

Nàng bực: “Người đừng lại dây dưa ta, ta còn muốn công tác!”

Vì thế hấn dứt khoát mua nàng này □□ cỗ phần, làm nàng đương lão bản nương, tựa như trước kia giống nhau, đây cũng là nàng công tác.

Đoạn nhẹ hồng này bút sinh ý cuối cùng là làm thành.

Ngoại giới đồn đãi Lương Ngũ bị hấn tính kế, một đầu tài tiến ôn nhu hương, so tang thê lúc sau phản ứng càng thật đáng buồn.

Chỉ có chính hấn biết, lúc này hấn không chỉ có cùng đoạn nhẹ hồng làm thành sinh ý, còn thiếu hạ hấn một cái thiên đại nhân tình.

Đoạn nhẹ hồng thái thái là vị bác sĩ, nghe nói chính là nàng cứu tân hôn.

Khả năng phân đầu đã chịu chấn động, tâm hồn tỉnh lại khi liền chính mình là ai cũng không biết. Vì thế bọn họ kêu nàng trôn, tức tiếng Anh trung người vô danh Jane Doe phát âm.

Nàng muốn nuôi sống chính mình, lại không biết chính mình có cái gì sở trường đặc biệt, liền đến đoạn nhẹ hồng □□ trung làm rượu đầy mạnh tiêu thụ. Không biết có cái gì cảnh tượng kích thích đến nàng, nàng nhớ tới chính mình tựa hồ sẽ biến ma thuật, thực có thể dụ các khách nhân vui vẻ, thực mau thăng làm thợ cả.

Nàng không nhớ rõ chính mình phía trước tao ngộ, nhưng hại nàng bị thương sự cố tựa hồ thương tới rồi nàng yết hầu, nàng tiếng nói trở nên có chút khàn khàn, ở một chúng thanh như hoàng oanh bồi xướng tiểu thư trung có vẻ không hợp nhau. Nhưng nàng ở khách nhân trước mặt bát diện linh lung, tiến thoái thoả đáng, hiển nhiên từng có người lịch duyệt, hơn nữa ma thuật này nhất chiêu tiên, cư nhiên cũng thành này □□ được hoan nghênh nhất đại tỷ đầu.

Nàng vốn dĩ cũng cảm thấy nhật tử quá đến hảo hảo, cố tình sát ra Lương Ngũ như vậy một nhân vật.

Đoạn công tử nói hẳn trung niên tang thê, một mình mang theo nữ nhi, quá đến cô độc lại thực kham khổ.

Thích, trung niên nam nhân bên ngoài tán gái bán thảm không đều là này một bộ? Không phải nói cùng thái thái cảm tình bất hòa, chính là nói tang ngẫu một mình nuôi nấng tiểu hài tử.

Huống chi Lương Ngũ ở nàng trước mặt thoạt nhìn luôn là tinh lực tràn đầy bộ dáng, cùng cô đơn kham khổ gì đó cũng không dính dáng a!

Bắt đầu còn có thể cố tình tránh đi hẳn, hoặc là chạm vào mặt sẽ dạy hẳn đừng dây dưa chính mình, nhưng hôm nay hẳn thành nàng lão bản, nàng tổng không thể ném sắc mặt cấp lão bản xem.

Hắn thực tin cậy nàng, đem trướng cũng giao cho nàng quản, còn nói: “Không quan trọng, trước kia cũng là cái dạng này.”

Quả nhiên, trướng mục nàng tất cả đều có thể xem hiểu, này đó kỹ năng cùng ma thuật giống nhau đều từ nàng đại não mặt khác bộ vị chưởng quản, không có đánh mất.

So với nàng đối chính mình hoàn toàn không biết gì cả, hẳn đối nàng hiểu biết đã vượt qua nàng bản thân.

Nàng tưởng nói nàng không phải hẳn ngoài ý muốn chết thái thái, nhưng hiện tại cư nhiên trở nên không quá xác định lên.

“Người cùng người thái thái..... Là như thế nào nhận thức? Các người cảm tình hảo sao?”

Về đã quên đi quá vắng, là chiếc hộp Pandora, nàng vẫn là nhịn không được mở ra.

Lương Ngũ chờ nàng vấn đề này cũng đã đợi đã lâu, đem hẳn trong đầu sở hữu chi tiết đều giảng cho nàng nghe.

Không nghĩ tới A Trân nghe xong sắc mặt đỏ bừng, đem hẳn đẩy đến ngoài cửa: “Người cái này đại móng heo! Cư nhiên lần đầu tiên liền đối nhân gia dùng sức mạnh..... Mau từ ta nơi này rút đi, đừng làm cho ta lại nhìn thấy người!”

Table of Contents

Mục lục

Chương 1 đệ 1 chương

Chương 2 đệ 2 chương

Chương 3 đệ 3 chương

Chương 4 đệ 4 chương

Chương 5 đệ 5 chương

Chương 6 đệ 6 chương

Chương 7 đệ 7 chương

Chương 8 đệ 8 chương

Chương 9 đệ 9 chương

Chương 10 đệ 10 chương

Chương 11 đệ 11 chương

Chương 12 đệ 12 chương

Chương 13 đệ 13 chương

Chương 14 đệ 14 chương

Chương 15 đệ 15 chương

Chương 16 đệ 16 chương

Chương 17 đệ 17 chương

Chương 18 đệ 18 chương

Chương 19 đệ 19 chương

Chương 20 đệ 20 chương

Chương 21 đệ 21 chương

Chương 22 đệ 22 chương

Chương 23 đệ 23 chương

Chương 24 đệ 24 chương

Chương 25 đệ 25 chương

Chương 26 đệ 26 chương

Chương 27 đệ 27 chương

Chương 28 đệ 28 chương

[Chương 29 đệ 29 chương](#)
[Chương 30 đệ 30 chương](#)
[Chương 31 đệ 31 chương](#)
[Chương 32 đệ 32 chương](#)
[Chương 33 đệ 33 chương](#)
[Chương 34 đệ 34 chương](#)
[Chương 35 đệ 35 chương](#)
[Chương 36 đệ 36 chương](#)
[Chương 37 chương 37](#)
[Chương 38 đệ 38 chương](#)
[Chương 39 đệ 39 chương](#)
[Chương 40 đệ 40 chương](#)
[Chương 41 đệ 41 chương](#)
[Chương 42 đệ 42 chương](#)
[Chương 43 đệ 43 chương](#)
[Chương 44 đệ 44 chương](#)
[Chương 45 đệ 45 chương](#)
[Chương 46 đệ 46 chương](#)
[Chương 47 đệ 47 chương](#)
[Chương 48 đệ 48 chương](#)
[Chương 49 đệ 49 chương](#)
[Chương 50 đệ 50 chương](#)
[Chương 51 đệ 51 chương](#)
[Chương 52 đệ 52 chương](#)
[Chương 53 đệ 53 chương](#)
[Chương 54 đệ 54 chương](#)
[Chương 55 đệ 55 chương](#)
[Chương 56 đệ 56 chương](#)
[Chương 57 đệ 57 chương](#)
[Chương 58 đệ 58 chương](#)
[Chương 59 đệ 59 chương](#)
[Chương 60 đệ 60 chương](#)

[Chương 61 đệ 61 chương](#)

[Chương 62 đệ 62 chương](#)

[Chương 63 đệ 63 chương](#)

[Chương 64 đệ 64 chương](#)

[Chương 65 đệ 65 chương](#)

[Chương 66 phiên ngoại — giống như vậy thâm ái \(1 \)](#)

[Chương 67 giống như vậy thâm ái \(2 \)](#)

[Chương 68 giống như vậy thâm ái \(3 \)](#)

[Chương 69 giống như vậy thâm ái \(4 \)](#)

[Chương 70 giống như vậy thâm ái \(5 \)](#)

[Chương 71 giống như vậy thâm ái \(6 \)](#)

[Chương 72 giống như vậy thâm ái \(7 \)](#)

[Chương 73 giống như vậy thâm ái \(8 \)](#)